

Josip Pečarić:
VLADO GLAVAŠ

Josip Pečarić

VLADO GLAVAŠ

Zagreb, 2021.

© Josip Pečarić, 2021.

Urednica
Andela Hodžić

KAZALO

UVOD	7
I KRVNIK I RATNI ZLOČINAC	8
I KRVNIK I RATNI ZLOČINAC, 2. DIO (PISMO AKADEMICIMA)	11
I KRVNIK I RATNI ZLOČINAC, 3. DIO	14
I KRVNIK I RATNI ZLOČINAC, 4. DIO (SMJENIITI MINISTRA VANJSKIH POSLOVA!)	17
PRILOG: OSLOBODITELJ PUTIN PROTIV TRULOG ZAPADA	19
GLAVAŠEVA OTVORENA PISMA I DRUGI TEKSTOVI	22
UBAŠ I DALJE OBMANUJE JAVNOST	22
ONI KOJI SVJESNO ZAOBILAZE ISTINU O JASENOVCU ZAUVIJEK ŽELE NA HRVATIMA ZADRŽATI STIGMU ZLOČINAČKOG NARODA	24
JE LI OVO DRŽAVA HRVATSKA I GOVORIMO LI HRVATSKI JEZIK?	25
PLJUNULI STE NA OBNOVITELJA HRVATSKE!	26
OTVORENA PITANJA DR. KRAUSU	28
ONAJ TKO JE PROTIV POZDRAVA ZA DOM SPREMNI TAJ JE OTVORENI PROTIVNIK HRVATSKE DRŽAVE I NJENE SLOBODE	33
PISMO AMERIČKOM VELEPOSLANIKU U RH	37
VLAĐO GLAVAŠ PREDSJEDNICI RH, PREDSJEDNIKU VLADE RH, PREDSJEDNIKU SABORA RH: HRVATSKA ZOVE SOKOLOVE 1.DIO	41
PREBROJIMO SVOJE MRTVE	44
HRVATSKA ZOVE SOKOLOVE, DRUGI DIO	47
HRVATSKA ZOVE SOKOLOVE, TREĆI DIO	50
TJEDNO RAZMIŠLJANJE	54
HDNK HRVAT – CHICAGO	56
HRVATSKI RADIO SAT „SLOBODNA HRVATSKA“ CHICAGO	60
U ZAGREBU ODRŽAN 4. HRVATSKI ISELJENIČKI KONGRES	82
GLAVAŠEV GOVOR NA 4. KONGRESU	87
HRVATSKO NARODNO VIJEĆE	91
GLAVAŠ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	109
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.	109
HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM	109

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	132
NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	137
OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A	145
PROSVJEDNO PISMO	154
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	171
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	171
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE	179
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	185
REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!	185
NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!	191
SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!	194
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH	199
'AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.	208
OTVORENO PISMO	208
PROPADA IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	221
OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU	221
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	228
PISMO HAZU	228
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	236
OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH	236
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	244
PISMO PREDSJEDNICI - TKO POTPISUJE?	244
DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.	248
HASANBEGOVIĆEVA POBJEDA, 2.	248
USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"	252
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK, ZAGREB, 2017.	261
PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR	261
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.	273
ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA	273
J. PEČARIĆ, PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.	282
HRVATSKA ZOVE SOKOLOVE, DRUGI DIO	282
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	283
STJEPAN RAZUM, LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV	293
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	288

UVOD

Kada sam rekao svom prijatelju Vladu Glavašu da je jedna od mojih knjiga o izuzetnim Hrvatima o njemu u čudu me je upitao: „Pa kako to da si mene izabrao?“

A nisam ga uopće ja izabrao. On sam je napisao tko ga je izabrao:

Radi moga i ženinog neumornog rada u hrvatskom društvenom životu osobno me je više puta jugoslavenska tajna služba (UDB-a) pokušala likvidirati, a na moju ženu Danicu je na kućnom pragu 9.1.1986. izvršen izravni atentat sa nožem gdje je izgubila oko 4/5 krvi i zahvaljujući Bogu i brzoj intervenciji savjesnih lječnika ostala na životu, ali sa teškim posljedicama. Pod pritiskom Beograda FBI je sve ove slučajeve zataškao iako se znalo ime ubojice i naredbodavaca.

U knjizi prvo dajem nekoliko prvih tekstova iz serije „I krvnik i ratni zločinac“ iz moje knjige *Za dom spremni i Slava Ukrajini*, dragovoljac.com jer se danas u Ukrajini vrše mnogobrojni zločini pa mi je podrška u mojim stavovima od prijatelja koji je zajedno sa suprugom doživio nešto slično bila itekako važna. Ti tekstovi su zato sastavnici dijelovi ovog Uvoda.

Tako knjigu dijelim na dva dijela. U prvom dajem Glavaševa pisma i druge tekstove, a u drugom tekstove iz mojih knjiga u kojima se on spominje (često zajedno sa suprugom) ili je sam autor.

Akademik Josip Pečarić

I KRVNIK I RATNI ZLOČINAC

Prije pet dana sam napisao:

Istina Biden uvodi u igru očitu činjenicu PUTIN JE RATNI ZLOČINAC. Ukoliko je to ulog u pregovorima i znak da Zapad neće izgubiti rat, tj. neće 'prodati' ni komadić Ukrajinu, izvrsno je. Međutim stalno slušamo o tome hoće li Zapad natjerati Ukrajinu da popusti pa se čovjek može samo križati. Boje li se ili im odgovara da sutra i oni uzmu drugima što žele?

Jasno je da nema dvojbe da je Putin ratni zločinac i da je strašan poraz Zapada ako ratnom zločincu dozvole da okupira dijelove Ukrajinе.

Da je Putin ratni zločinac potvrđio je i hrvatski ministar vanjskih poslova Gordan Grlić Radman:

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/grlic-radman-putin-je-ratni-zlocinac-ali-nije-ostvario-sto-je-zelio-zato-nece-imati-puno-izbora-15174018>

Naravno za razliku od Grlić Radmana ima puno političara sa Zapada kojima je bliža politika koju su imali mnogi prema Hitleru kada je počeo sa svojom 'igrom' s Čehoslovačkom i Poljskom.

To pokazuju najnoviji događaji jer je američki predsjednik Joe Biden u Poljskoj prvo Vladimira Putina nazvao krvnikom, a zatim i rekao da Putin ne može ostati na vlasti. Odmah je stigao odgovor iz Kremlja da to neće određivati američki predsjednik, a i iz Washingtona je došlo objašnjenje da predsjednikove riječi nisu bile poziv za promjenu režima u Rusiji. Potpuno nerazumljivo reagiranje Bidenovih suradnika jer Biden nije tvrdio da to što mu se imputira pa nije dovoljno samo opovrgnuti takvu tvrdnju. Uostalom i sam Biden je danas na takvo pitanje novinara rezolutno odgovorio: NO! Da, zašto ne bi sami Rusi, suočeni s činjenicom da im je predsjednik ratni zločinac sami smijenili ratnog zločinca? Da je na to mogao misliti sam pokazuje i to da je on za Putina rekao da je KRVNIK, a poznata je nedavna sudbina BALKANSKOG KRVNIKA Slobodana Miloševića kojega u Haag nije poslao nitko drugi nego njegovi Srbi.

Zato mi je doista neobična tvrdnja „Bijela kuća je odstupila“.

Nejasna mi je i tvrdnja:

Francuski predsjednik Emmanuel Macron upozorio je na opasnost od "eskalacije riječima i akcijama u Ukrajini" i poručio da Europa nije u ratu s ruskim narodom:

<https://vijesti.hrt.hr/svijet/macron-nakon-bidenovih-izjava-o-putinu-spusta-loptu-6375666>

Međutim to u istom tekstu pojašnjavaju u dijelu: Macron upozorio na "eskalaciju riječima"

Francuski predsjednik Emmanuel Macron je za televizijski kanal France 3 kazao kako ne bi koristio tu vrst izraza jer nastavlja razgovarati s predsjednikom Putinom. Komentirajući Bidenove izjave o predsjedniku Ruske Federacije, kazao je da želi "bez rata zaustaviti rat koji je Rusija pokrenula u Ukrajini".

Zapravo ovo nije suprotstavljanje Bidenovim tvrdnjama već samo tvrdnja da tu istinu ne može koristiti jer pregovara s tim krvnikom, kako je tvrdio Biden, odnosno ratnim zločincem kalo su Putina okarakterizirali i Biden i Grlić Radman i mnogi drugi.

Spomenut ću i moju tvrdnju iz istog teksta:

Imamo paradoksalnu situaciju da sada pobjeđuju suverenisti (Urajinci) i globalisti. A paradoks nas i upozorava da globalisti znaju da ovakav otpor velikoj sili mogu osigurati borci za svoj narod i domovinu, a ne njihovi globalisti (...)

Tuđmanu bijesni zbog pobjede u Domovinskom ratu protiv njihove volje nisu došli na sprovod. Neka svoj bijes globalisti pokažu i na Zelinskom kada pobijedi u ratu i izbori se za suverenu Ukrajinu i kada ili ako se ovi globalisti budu željeli povući – SAMO NEKA UKRAJINA POBIJEDI!

Danas vidimo da Rusi sami uviđaju da je njihova pobjeda a poraz Zapada upravo to pa su i objavili da su njihovi ciljevi osvajanje, a već se spominje i pripojenje Rusiji, odmetnutih dijelova (Donjeck i Lugansk) i teritorijalno spajanje s Krimom:

<https://vijesti.hrt.hr/svijet/rat-u-ukrajini-11-6370930>

To je zapravo najavio Davorin Karačić prije pet dana:

DAVORIN KARAČIĆ: KOLJENO DNIPRA ĆE POSTATI NOVO BOJIŠTE

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/30026-davorin-karacic-koljeno-dnipra-ce-postati-novo-bojiste>

Bilo mi je zabavno kada sam na televiziji gledao njihove komentatore s komentarima koji su na tragu Karačićevih tvrdnji. Još zabavnije je to što je Karačić nastavio s tim komentarima:

KARAČIĆ: UNIŠTAVANJE VELIKIH SKLADIŠTA GORIVA BI DAKLE MOGLO UPUĆIVATI NA STRAH OD SNAŽNIJIH PROTUUUDARA.

Naime ono što je bilo meni zabavno, bilo je i njemu pa je taj tekst završio ovako:

Ako slučajno ovo ne pročitate nema veze. Ionako će nešto slično ispričati eminentni medijski analitičari za nekoliko dana.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/30061-karacic-unistavanje-velikih-skladista-goriva-bi-dakle-moglo-upucivati-na-strah-od-snaznijih-protuudara>

Ali vratimo se mojoj tvrdnji o globalistima i suverenistima i usporedite je s onim što kaže Borislav Ristić u tekstu s podugljivim naslovom:

RUSIJA JE NAJMANJA ZEMLJA NA SVIJETU, UGROŽENA SA SVIH STRANA, I TREBA JOJ ŽIVOTNI PROSTOR:

Putinov napad na Ukrajinu privremeno će ojačati globalizam na Zapadu, naprsto zato što tamo trenutno i nema ničeg drugog oko čega bi se ljudi ujedinili. Ratna katastrofa u Ukrajini pokazala je da nacionalna ideja, a ne globalizam, može pružiti odgovor na izazove koji stoje pred malim nacijama. Ali, da bi zaista zamjenila globalizam, nacionalna ideja mora postati pozitivni program, a ne samo reakcija na ekstremne situacije, kao što je to sada.

<https://narod.hr/svijet/ristic-rusija-je-najmanja-zemlja-na-svjetu-ugrozena-sa-svih-strana-i-treba-joj-zivotni-prostor>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/30082-rusija-je-najmanja-zemlja-na-svjetu-ugrozena-sa-svih-strana-i-treba-joj-zivotni-prostor>

Zato ću završiti ovaj tekst dijelom mog govora na komemoraciji u Adelaideu dan poslije smrti HRVATSKOG predsjednika:

Hrvatska i njen predsjednik postali su svjetionici malobrojnim narodima u njihovoј borbi za slobodu. Svojim stvaralačkim opusom i u praksi kroz stvaranje neovisne Hrvatske, unatoč protivljenju najmoćnijih država svijeta, Predsjednik Tuđman je

ukazao da postoji budućnost i malobrojnim narodima. Takovo djelovanje predsjednika Tuđmana izravno je u suprotnosti s današnjim pokušajima stvaranja novog svijeta u kojem je bitan jedino pojedinac. Svijet, u kojem nema mjesta ni za obitelj, ni za malobrojne narode. Jer oni najmoćniji su sebi i svojim narodima već osigurali vladajuće pozicije u današnjem svijetu. Svi oni koji žele boljatko svojih naroda izravno ih ugrožavaju. Zato su predsjednik Tuđman i Hrvatska stalno na udaru medija koji su u rukama najmoćnijih, i preko kojih svjetski moćnici osiguravaju svoje interese.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/i-krvnik-i-ratni-zlocinac/>

I KRVNIK I RATNI ZLOČINAC, 2. DIO (PISMO AKADEMICIMA)

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici,

Iznenadio me komentar Zvonimira Hodaka o HAZU:

Ogorčen ruskom invazijom na Ukrajinu, bivši ministar vanjskih poslova Davorin Rudolf pisao je ministru vanjskih poslova Rusije Lavrovu, ali se navodno HAZU ogradila od njegovog pisma. Još uvijek ta institucija, puna starih nostalgičara, čeka "nebeski znak" da postane opet nekima draga JAZU. No, bojim se da će se na čekati.
<https://kamenjar.com/hodak-nikada-nismo-tako-nisko-pali-da-laziramo-povijest-kao-sto-to-radi-vucic/>

Šteta što Akademija ima potrebe objašnjavati kako mišljenje nekog akademika je njegovo osobno mišljenje:

<https://www.info.hazu.hr/2022/03/hrvatska-akademija-znanosti-i-umjetnosti-o-medijskom-istupu-akademika-davorina-rudolfa/>

<https://www.info.hazu.hr/2022/02/hrvatska-akademija-znanosti-i-umjetnosti-izrazava-solidarnost-s-ukrainom/>

Prvo nije razina Akademije da pojašnjava nešto što bi iole inteligentniji čovjek itekako trebao znati. Sama potreba za pojašnjavanjem je blago rečeno čudna.

Zato je Hodakov zaključak logičan.

Za kolegice i kolege koji nisu vidjele reagiranje akademika Rudolfa evo nekoliko linkova:

<https://slobodnadalmacija.hr/split/splitski-akademik-davorin-rudolf-uputio-apel-ruskim-kolegama-svijet-gleda-u-vas-nemojte-se-osramotiti-sprijecite-nove-staljingrade-i-vukovare-1172171>

<https://vijesti.hrt.hr/hrvatska/davorin-rudolf-dnevnik-5848523>

Naravno, ima puno toga što kod Hodaka treba pročitati pa i novu sagu o „ugroženom srpskom narodu“: tj. „tužni vapaj“ srpskog predsjednika Vučića NATO-u:

„Prije 23 godine krenuo je brutalan, jeziv, užasan, zločinački, neljudski napad na jednu malu, nevinu zemlju...“.

Hodak spominje i Ministarstvo vanjskih poslova. Moj dojam je da za dolazak nove srpske veleposlanice i ako se dogodi da je ona podobna za to, to je prije stav cjelokupnih hrvatskih vlasti, a ne tog ministarstva.

Zapravo mi je drago da se dogodila oštra izjava Ministra Gordana Grlić Radmana o kojoj sam pisao u prvom dijelu ovog teksta. Pohvala Ministru je brzo stigla:

MOSKVA PROSVJEDOVALA ZBOG ‘UVREDLJIVIH’ IZJAVA GRLIĆA RADMANA

28/03/2022

Foto: Hina

Rusija je uputila snažan prosvjed Hrvatskoj zbog uvredljivih i neutemeljenih optužbi ministra vanjskih poslova Gordana Grlića Radmana o ruskom predsjedniku Vladimiru Putinu kojeg je nazvao ratnim zločincem, priopćilo je rusko veleposlanstvo u Zagrebu. "Uvredljivi jezik i neutemeljene optužbe na račun predsjednika Ruske Federacije apsolutno su neprihvatljive", kaže se u priopćenju.

Rusija prosvjeduje i smatra neprihvatljivim i to što je Grlić Radman izabranu rusku vlast nazvao "režimom" i javno poželio da ne ostane još dugo na vlasti.

"Imajući to u vidu, ruska strana je izrazila snažan prosvjed Zagrebu. Ovakvo neodgovorno ponašanje predstavnika hrvatskog rukovodstva razara tkivo bilateralnih rusko-hrvatskih odnosa koji ove godine obilježavaju 30 godina", kaže se u ruskom priopćenju.

U njemu se službeni Zagreb poziva da se suzdrži od izazivanja negativnih posljedica za međudržavne odnose Rusije i Hrvatske.

"Također smatramo potrebnim pridržavati se općeprihvaćenih pravila međunarodne komunikacije i diplomatskog bontona", kažu u veleposlanstvu.

Ministar vanjskih i europskih poslova Gordan Grlić Radman prošle je srijede u emisiji "A sada vlada" Hrvatskog radija izjavio da je Vladimir Putin počinitelj ratnih zločina i ponadao se da "ruski autokratski režim" neće biti duga vijeka. (Hina)

<https://kamenjar.com/moskva-prosvjedovala-zbog-uvredljivih-izjava-grlica-radmana/>

Inače, o Bidenovim izjavama slično misli i veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec (sramota HAZU je da nam on nije kolega – ali vjerojatno je i ovakva njegova tvrdnja razlog zašto nije):

Biden koji više ne nastoji biti diplomatskim političarem, nego državnikom, a državnici u opakim vremenima govore jednostavnim rječnikom, krvnika nazivaju krvnikom, neprijatelju poručuju ne samo da će biti poražen nego i svrgnut s vlasti, što je Putina kosnulo i razbjesnilo pa se primio za gumb kao da vidi dimnjačara, a primili se za glavu i oni oko Bidena pa rekli da Biden nije rekao što je rekao, nego je kazao što nije rekao. Uplašio se i Macron, samo što nije nazvao Bidena ekstremnim. Tako je ruski car dobio ipak malenu zadovoljštinu, naslutio pukotinu u zapadnom savezništvu, već i prije vidljivu oko odnosa prema zatvaranju pipe za ruske energente.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/39346-h-hitrec-putinova-kabanica-je-bivsi-sssr-raspadnut-bas-kao-i-basmackinova-stara-kabanica.html>

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/i-krvnik-i-ratni-zlocinac-2-dio/>

I KRVNIK I RATNI ZLOČINAC, 3. DIO

Prva dva dijela ovog teksta objavio je portal bezcenzure.hr:

<https://bezcenzure.hr/vlad/i-krvnik-i-ratni-zlochinac/>

<https://bezcenzure.hr/vlad/i-krvnik-i-ratni-zlochinac-2-dio/>

Očekivao sam reagiranje onih sluganskih hrvatskih političara na izjavu ministra Gordana Grlića Radmana. Ministar Radman je, u vrijeme kada su mnogi hrvatski političari uplašeni od ruskog reagiranja i kada su takav strah pokazali i neki europski političari, doista svojom podrškom američkom predsjedniku pokazao da ipak ne pripada tom sluganskom dijelu hrvatske politike.

I dok sam očekivao reagiranje iz HDZ-a javili su se oni koji i nisu željeli hrvatsku državu:

Saborski zastupnik Davorko Vidović (Klub Socijaldemokrati) kritizirao je u srijedu ministra vanjskih poslova Gordana Grlića Radmana i njegove nedavne izjave ustvrdivši kako se njegovo ime ne smije zaobići u najavljenoj rekonstrukciji Vlade.

Vidović je u slobodnom govoru u Saboru izjave ministra Grlića Radmana o Putinu kao zločincu zbog kojih je ruski ambasador poslao oštro upozorenje Hrvatskoj ocijenio sramotnima, a naknadna opravdanja ministra "nesuvislim i konfuznim mucanjem".

„Gordan Grlić Radman je hodajuća blamaža, ali i sendvič- plakat na kojem se pokazuje sva nesuvislost, konfuznost i nejasnost hrvatske vanjske politike”, ustvrdio je Vidović zaključivši da se u predstojećoj rekonstrukciji Vlade nikako ne smije zaobići njegovo ime.

<https://kamenjar.com/ante-deur-josip-jovic-i-policajci-s-plitvica-simboli-su-koji-moraju-bitи-trajno-vrednovani-i-nikada-ne-smiju-bitи-zaboravljeni/>

Ja razumijem strah socijaldemokrata jer su svjesni koliko su odgovorni što su razoružavali Hrvatsku i prije početka Domovinskog rata i poslije njega.

Kada te napadnu takvi onda je to najveća pohvala, ali znamo tko vlada u današnjoj Hrvatskoj. Ipak je Biden koristio dvije kvalifikacije koje Putina očito uspoređuju sa Slobodanom Miloševićem. A to sigurno nije drago Pupovcu kojega se u RH itekako sluša.

Uostalom i danas proganjaju „Bojnu Čavoglave“ i HOS zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI, a istovremeno uzvikuju SLAVA UKRAJINI istovjetan ukrajinski pozdrav ovom našem. Pa i najžešći napad na Thompsona zbog „Bojne“ počeo je 2015. kada se znalo da su „Bojnu“ prepjevali Ukrajinci u borbi za oslobođanje dijelova svoje domovine.

A kad spominjemo HOS poznato je i da Ukrajinci imaju svoje HOS-ovce. Hrvoje Hitrec kaže:

...gledamo vukovarske slike u Mariupolu koji se nalazi na „nezgodnom“ mjestu gdje se ruske snage moraju spojiti ne bi li bilo kako, pa i trljavo, završile barem južnu i istočnu „specijalnu misiju u spašavanju ugroženih Prorusa“, u čemu ih već dugo sprječava pukovnija Azov koja je pandan našim HOS-ovcima, ali i svim braniteljima u žutim čizmama, a i onima drugih boja.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/39308-h-hitrec-ovih-dana-u-mariupolskoj-bolnici-ordinira-neka-ukrajinska-vesna-bosanac.html>

A Davorin Karačić piše:

IMAM OSJEĆAJ DA JE NEKOME AZOV NAJDRAŽI NA SPOMENIKU PALIM BORCIMA I NA OSMRTNICI

30 Ožujak 2022

Jednom, kad se sve ovo završi, sigurno će se postaviti pitanje, kako je bilo moguće da se danima gleda kako Rusi polako bez žurbe, opkoljavaju Mariupolj. Da se na tom dijelu ratišta ne čini ništa da se spriječi opkoljavanje? Imam osjećaj da je nekome AZOV najdraži na spomeniku palim borcima i na osmrtnici pa neki koji brišu maramicama područje oko očiju u spomen na heroje Mariupolja više gledaju okolo pazeci da netko ne vidi da tamo gdje maramica briše, suza nema a sve zato da se riješe mogućeg kritičara s moralnim i terenskim pokrićem, jednom kad sve ovo prođe.

Iskreno se nadam da su mi slutnje pogrešne.

I ne. Ova situacija nema nikakve veze s opsadom Vukovara niti se u smislu na koji skrećem pažnju, ne mogu povući nikakve paralele.

Slava Ukrajini!

AZOV!

Doista i nema veze s Vukovarom. Hrvatski političari su HOS i ZDS više proganjali u Jasenovcu gdje je bila spomen ploča poginulim HOSovcima u Domovinskom ili u nekim mjestima koje su HOS-ovci branili ili oslobođali ih u Domovinskom ratu.

A to je Pupovcu i sluganskim političarima u RH doista veliki zločin, zar ne?

Na kraju jedna poruka za ministra Grlić Radmana s obzirom da mi je poznato koliko su ga cijenili hrvatski iseljenici dok je bio veleposlanik u Njemačkoj pa će njemu to biti drag to pročitati. Moj tekst je komentirao g. Vlado Glavaš:

Subject: Re: Fwd: I KRVNIK I RATNI ZLOČINAC, 2. dio,,(PISMO ACADEMICIAN)

Date: Tue, 29 Mar 2022 10:44:06 +0000 (UTC)

From: Vlado Glavaš

To: pecaric@element.hr

Hvala Vam Akademičče na ovoj ispravnoj analizi i pravom zaključku!

Bog Vas čuvaio i uslišao Vaše plemenite riječi 🇭🇷 🇭🇷

Lipo pozdrav,

Vlado

A za one koji ne znaju tko je g. Vlado Glavaš evo što je on svojevremeno napisao o sebi i svojoj supruzi američkom veleposlaniku u RH:

Ja Vlado Glavaš, američki sam državljanin. Živio sam 25 godina sa svojom obitelji u Chicagu. Za vrijeme svog američkog života godinama sam se bavio istraživačkim novinarstvom, proučavao američku povijest kao i društveno-politički život svoje druge domovine. Proučavao sam brojne CIA i FBI dokumente glede povijesti sa ovih prostora kao i o etničkom životu u USA. Bio sam član Novinarske udruge grada Chicaga, a i javni djelatnik u društvenom (političkom, kulturnom i športskom) životu Hrvata u Chicagu i u Americi. Nikada nisam bio kažnjavan a niti sam obavljao nezakonite radnje. Za svoj društveni rad godine 1988. bio sam nagrađen sa titulom ČOVJEKA GODINE države Illinois za očuvanje i ugleda etničkog života u ILLINOIS i u USA.

Radi moga i ženinog neumornog rada u hrvatskom društvenom životu osobno me je više puta jugoslavenska tajna služba (UDB-a) pokušala likvidirati, a na moju ženu Danicu je na kućnom pragu 9.1.1986. izvršen izravni atentat sa nožem gdje je izgubila oko 4/5 krvi i zahvaljujući Bogu i brzoj intervenciji savjesnih lječnika ostala na životu, ali sa teškim posljedicama. Pod pritiskom Beograda FBI je sve ove slučajeve zataškao iako se znalo ime ubojice i naredbodavaca.

<https://otporas.com/pismo-americkom-veleposlaniku-u-rh-pise-vlado-glavas-hercegovacki-hrvat-iz-drinovaca-sela-antuna-branka-simic/>

Zato sa zanimanjem čekam rekonstrukciju vlade i sudbinu Ministra koji je kazao nešto što upućuje na sličnost Putina i Miloševića. Hoće li se usuditi pokazati da smeta i podrška ministra Radmana Predsjedniku SAD-a? Lako mi je za naše socijaldemokrate - oni nisu komunisti 😊, zar ne?

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/i-krvnik-i-ratni-zlocinac-3-dio/>

I KRVNIK I RATNI ZLOČINAC, 4. DIO (SMJENIITI MINISTRA VANJSKIH POSLOVA!)

Ima doista puno razloga zbog kojih je dobro da Predsjednik Vlade RH smijeni Ministra vanjskih poslova. Ne mora mu to Pupovac izravno i reći jer je očito da je Ministar stao na stranu Predsjednika SAD-a, a znamo da je on predsjednik države koja je pomogla Hrvatskoj u zločinačkoj (tj. genocidnoj) operaciji „Oluja“. Ja sam u dva pisma Saboru tražio da se u RH i obilježava zločinački karakter te operacije. Naime predložio sam da su imenu tog praznika doda i „DAN ŽALOSTI ZBOG PRAVLJENJA ZEĆEVA OD SRBA“ ali iz Hrvatskog Sabora mi nisu odgovorili.

Osim toga svi ovi na Zapadu danas kliču SLAVA UKRAJINI, a poznato je da su Predsjednik države i Predsjednik vlade do dana današnjeg protivnici istovjetnog hrvatskog pozdrava ZA DOM SPREMNI. Ministar to zna ali ipak podržava ove koji su za SLAVA UKRAJINI. Ne smeta Ministru ni što Putin ispravno upozorava da treba denacificirati Ukrajinu kao što je Milošević htio deustašizaciju Hrvatske a današnji hrvatski političari to žele sprovesti u RH. Zapravo kličući SLAVA UKRAJINI zemlje koje su protiv Putinove Rusije jasno pokazuju da su i one zrele za denacifikaciju, ali o tom potom. Prvo treba denacificirati Ukrajinu, zar ne?

Vratimo se mi deustašizaciji Hrvatske što je Srbija željela ostvariti i u Domovinskom ratu, kada je stvorena Tuđmanova ustaška država, pa sve do današnjih dana. Milošević to nije mogao sprovesti jer su mu genocidni Hrvati od hrabrih boraca napravili zečeve, ali mogu današnji hrvatski političari. I onda iskoči nekakav Ministar vanjskih poslova i napadne Miloševića, pardon Putina podržavajući predsjednika države koja je pomagala u genocidnoj „Oluji“.

Ne zaboravimo da su u Domovinskom ratu u toj Tuđmanovoj ustaškoj državi važnu ulogu odigrali HOS-ovci, a danas u Ukrajini, dakle državi koju treba denacificirati, imamo istu takvu pukovniju AZOV.

Ne zaboravimo da su još 2015. godine Ukrajinci prepjevali i Thompsonovu (HOS-ovac!) pjesmu „Bojnu Čavoglave“ koja je tijekom Domovinskog rata pa sve do danas ledila krv i žilama Srba i njihovih slugu u Hrvatskoj. Očito je isti učinak i kod Rusa koji brane okupirana područja Ukrajine, pardon područja koja treba vratiti Majcici Rusiji.

Sve to Ministar dobro zna pa ipak podržava Predsjednika SAD-a.

Doista Predsjedniku Vlade RH ne preostaje ništa drugo nego da ga smjeni, zar ne?

Sve to nije razumio moj dragi prijatelj g. Vlado Glavaš.

Moramo ga razumjeti. On je osjetio na vlastitoj koži, a i njegova supruga, pravu komunističku ljubav. Možda je samo želio podržati prijatelja ili mu je doista zasmetala tolika bešćutnost prema zasluženom stradanju ukrajinskog naroda. Pa dovoljan je zločin - ravan genocidu – to što su Ukrajinci prepjevali „Bojnu Čavoglave“, zar ne?

Ali to razumiju i neki – ne baš brojni ali izuzetno inteligentni - državotvorni Hrvati koji su mi objašnjavali ove razloge Putinovog žrtvovanja zbog kojih je morao postati i krvnik i ratni zločinac. Takvi su sigurno puno pomogli u ovom mom posipanju pepelom po glavi i pridruživanju ispravnom zahtjevu da Predsjednik Vlade RH smijeni Ministra vanjskih poslova. Slično mom nerazumijevanju bilo je i ono sjajne komentatorice Lili Benčik, pa u Prilogu dajem i kako se ona posipala po glavi. Taj tekst

me je ohrabrio da to učinim i sam i pridružim se ispravnom zahtjevu socijaldemokrata da se smijeni Ministar vanjskih poslova. Naši komunisti, pardon socijaldemokrati su oduvijek bili protiv Tuđmanove ustaške države i velika im je satisfakcija što je to većinsko mišljenje političara u RH.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/i-krvnik-i-ratni-zlocinac-4-dio-smjeniiti-ministra-vanjskih-poslova/>

PRILOG

OSLOBODITELJ PUTIN PROTIV TRULOG ZAPADA....

30 ožujka, 2022

Nevideno barbarstvo u 2022.godini

Osvrt iz internetskih bespuća na rusku agresiju na Ukrajinu. Tekst nije napisan sa namjerom vrijedanja predsjednika Putina, ni hrvatskih domoljuba pa ni ostalih aktera koji se spominju, kao što nije vrijedanje hrvatskog naroda i njegovih osjećaja, ni teksta "Lijepa naša haubico" koji je napisao Nikola Bajto, urednik Novosti SNV-a.

Županijsko državno odvjetništvo iz Zagreba riješilo je molim lijepo, da je to satira, jer po članku 38. Ustava RH u Hrvatskoj nema cenzure. Člankom 38. Ustava RH zajamčena je sloboda mišljenja i izražavanja .

Kada je Vladimir Vladimirović Putin započeo specijalnu, oslobođiteljsku operaciju na Ukrajinu, demokratsku zemlju sa 44 milijuna stanovnika sa namjerom da je denacificira, demilitarizira i zaštiti svekoliko ukrajinsko pučanstvo od maltretiranja genocidne ukrajinske vlasti, u hrvatskim domoljubnim i vjerničkim krugovima na raznim internetskim platformama, zavladalo je sveopće oduševljenje i odobravanje.

Krenulo je, konačno je krenulo! Oslobođitelj Putin krenuo je u ljuti i sveti boj protiv trulog zapada, protiv bezbožništva, masonerije, hazara , Sodome i Gomore. Putin je spasitelj kršćanstva, spasitelj od trulog zapada na kojem vladaju oholost, bludnost i škrrost:

oholost, kad se duša odmetne od Boga (Otkr., 12,7-9) , kada se Boga izbaci iz svakodnevnog života, u kojem vladaju razni Rothschildi, Sorosi , Gatesi , masoni i iluminati.

bludnost, kad se tijelo odmetne od duše (Postanak, 6,5-7), gdje vladaju homoseksualci, transvestiti, pedofili i perverznijac raznih vrsta i profila.

škrrost, kad se stvari dignu protiv čovjeka (Postanak, 96,3), gdje vladaju siti, koji gladnima ne vjeruju.

Sve će to sada Baćuška, okićen KGB-ovom aureolom, za tili čas riješiti. Ima on Bože moj vojsku, moderno naoružanje, koja će blitzkriegom brzo stvari dovesti u red.

A hrvatski domoljubi kojima je titovo brzo rješavanje hrvatskog pitanja nakon oslobođanja Zagreba 1945.godine, još u životu sjećanju oduševljeno su prihvatali i počeli odobravati specijalnu putinovu operaciju. Znaju oni kako to boljševici i komunisti efikasno rade. Sjećaju se kako je Tito govorio da će prije Sava poteći uzvodno, nego što će Hrvati imati svoju državu. Tako se ni Ukrajina nikako ne smije oslobođiti od skuta Majčice Rusije.

Konačno će nestati kemijskih laboratorija, pandemije, siromaštva, korupcije, pedofilije i pederastije. Bog je pripremio kaznu za nepokajane grješnike, faciendi Domine – (čini, sudi Gospodine) Rat je kazna za oholost naroda, epidemije su kazna za bludnost, a glad je kazna za škrtost.

Putin oslobađa svijet od duboke države, masonerije, hazara i reptila. Svijet sada nakon mjesec dana puno „ljepše“ izgleda!

Bog je pripremio „surovu osvetu i tvrdnu kaznu božju“, ako se narod ne popravi. Kazna je stoga čin milosrđa. Putin je doslovno shvatio svoju misiju oslobođitelja od zapadnih grijeha kaznu božju, pa je iz milosrđa prema ukrajinskom narodu, koji nije ni shvatio o čemu se radi, kišom od stotina tisuća ubojitih projektila zasuo ukrajinske gradove i sela i pobio grješan ukrajinski narod.

Samo je pitanje zašto je u tom svetom boju baš ukrajinski narod odabran? E i to hrvatski domoljubi, biblijski dobro potkovani znaju. Radi se o Hazarima, ako niste znali baš je Ukrajina pradomovina Hazara, 13-tog odmetnutog i zlog židovskog plemena.

E baš ti Hazari, Židovi i Izrael, ušli su u geopolitičku pozornicu. Naime, kako „arapsko proljeće“, uključujući Libiju, Egitap i Siriju, i nije dalo očekivani rezultat, osim kaosa i razaranja, napravljen je plan stvaranja „Novog Velikog Khazara“, koji bi se protezao od Sueskog kanala do Baltika i kontrolirao sve rute nafte, plina i transporta „novog Velikog puta svile“ koji ide od Azije do Europe i nazad.

Ne znamo mi obični Hrvati, koji se u Crkvi Bogu molimo, što se stvarno događa u svijetu, usprkos poznatim stručnjacima iz geopolitike. Nas indoktriniraju i ispiru nam mozak mas-mediji, kontrolirani od duboke države, zapadne masonerije i soroševe mašinerije. Pravi bogobojazni Hrvati domoljubi, kojima su Bog i Hrvatska stalno na jeziku i prstu, imaju jedine točne informacije, informiraju se oni iz samo njima poznatih opskurnih izvora, pa znaju da je stvaranje Hazarskog kaganata počelo u Ukrajini, od narančaste revolucije u Kijevu 2014. godine.

Tada je 21. i 22. veljače 2014. u Ukrajini, uz izravno financiranje lokalnih „židovskih“ oligarha i Sjedinjenih Država, te uz sudjelovanje više od 300 boraca nacista i instruktora izraelskih specijalnih snaga pozvanih u Ukrajinu osobno od glavnog rabina Kijeva, državni udar srušio legitimnog predsjednika i njegovu pro rusku vladu Viktora Janukoviča. Zašto bi ukrajinski narod sam birao tko će ga voditi, pored Putina i Majčice Rusije? E to je jako razljutilo Baćušku, pravednika, poštenog boljševika i sposobnog KGB-ovca našeg oslobođitelje Putina, pa je odmah uvratio aneksijom Krima, neka se zna tko je jači, tko je gazda. I neka znaju Ukrajinci da im ni CIA, ni nacistički AZOV, neće pomoći. Zna Baćuška kako se će denacificirati i demilitarizirati Ukrajinu.

E puno toga mi neosviješteni domoljubi Hrvati ne znamo, nismo dobro informirani. Da bismo razumjeli problem, moramo shvatiti da su ukrajinski političari korumpirani, za razliku od putinovih oligarha koji su oličenje pošteno stečenog bogatstva sa svoje dvije

ruke ili ne daj Bože hrvatskih tajkuna, koji su se pošteno, ne kršeći niti jedan zakon obogatili. Ma da ne znamo mi da, svi oni svoju djecu školju na tom trulom zapadu, a ne vidimo ni to da su zbog dobrog života Ukrajinci i Hrvati masovno otišli trbuhom za kruhom u Rusiju. Krivo smo informirani da su se raštrkali po Njemačkoj i Irskoj, slijepi i nijemi, očarani trulim zapadom, jer kako vidim mnogim hrvatskim domoljubima Baćuška je bliži i miliji od “trulog” zapada! I gle apsurda, djeca su im nažalost napustila Hrvatsku i otišla u potragu za boljim životom ne u Rusiju, nego u Irsku, Njemačku ili Švedsku!

Nije ni taj truli zapad baš idealno mjesto za život, za običnog malog čovjeka, ali mu pruža mogućnost izbora. Mogućnost izbora u životu, koju Putin nije dao Ukrajincima! I nikako se velikosrpska agresija na Hrvatsku, 1991-1995 ne može usporedjivati sa putinovom agresijom na Ukrajinu. To ni spominjati, jer će se osviješteni i točno informirani Hrvati žestoko toj usporedbi suprotstaviti. Velikosrbi nisu granatirali hrvatske gradove i sela, vole oni naš hrvatski jezik, našu književnost i naš Dubrovnik, a pogotovo Republiku Istru. Pokupovali su Velikosrbi iz ogromne ljubavi prema Hrvatskoj veliko parče hrvatske zemlje od Slavonije do obale Jadranskog mora za kojim strašno pate, neka se zna da gdje i jedan Srbin to je Srpski svet.

Nikako nije za usporediti Ukrajinu kao samostalnu zemlju, kada je Putin rekao da je Ukrajina ruska zemlja! Zna gazda Putin da ukrajinski jezik ne postoji, da je to ruski jezik. Napisao je Putin doktorsku disertaciju na tu temu nama neznašicama na znanje. I što sada, mjesec dana od oslobođilačke operacije, nakon grandioznih rezultata invazije koju je ruski predsjednik Vladimir Vladimirovič Putin započeo 24.veljače 2022.godine, kada je razoren u tren sve što je ljudska ruka, stoljećima i godinama gradila i stvarala, kada ukrajinski gradovi izgledaju kao da su projahala četiri jahača apokalipse?

Što sada kada je oslobođitelj Putin poslao preko 4 milijuna Ukrajinaca na taj truli zapad, kada je Ruse kršćane pravoslavce poslao da ubijaju isto tako po vjeri kršćane, braću Ukrajince, jeli svijet izgleda puno ljepše i slobodnije?

I što sad kada se pokazalo da je jedan glumac, zabavljač (svirač k..) predsjednik Zelenski ostao uz svoj narod, da nije pobegao i napustio Ukrajinu, nego animira cijeli svijet, upoznaje ga što se u Ukrajini događa, moli za pomoć i razumijevanje u borbi protiv puno nadmoćnijeg napadača kao David u borbi protiv Golijata?

Da reći će neki, Ukrajinci su si sami krivi, izazivali su Putina, a Putina se molim lijepo ne smije izazivati, pred Putinom treba klečati, jer on je novi Mesija, oslobođitelj kršćanstva od bezbožnog zapada, iako mu metode nisu ni kršćanske ni Božje!

A car Putin samo želi vratiti Ukrajinu pod skute velike carske Majčice Rusije!

I ne smeta to vrlim hrvatskim domoljubima ni kada to čini barbarski, kao pračovjek snagom toljage ili modernih raketa, oni mu plješću i odobravaju! Izgleda da pogrešno shvaćam čovjekoljublje i domoljublje, a Božje zakone da ne spominjem. Moram se bolje informirati.

Lili Benčik /hrvatskepravice

<https://bezcenzure.hr/vlad/osloboditelj-putin-protiv-trulog-zapada/>

GLAVAŠEVA OTVORENA PISMA I DRUGI TEKSTOVI

UDBAŠ I DALJE OBMANJUJE JAVNOST

Večernji list, 10. 01. 2014.
(Pisma, reagiranja, polemika)

Vlado Glavaš, Zagreb

Dugi intervju s Josipom Perkovićem pročitao sam nekoliko puta i pozorno prostudirao svaku njegovu iznesenu misao te na koncu zaključio da je za neupućene čitatelje Perković bio, u najmanju ruku, jedan od utemeljitelja Republike Hrvatske, a za one ljude koji dobro poznaju obavještajne strukture i njihov rad – posebno Udbe i KOS-a – zaključak je jednostavan: njegovo izlaganje i obrazloženje je prozirno i neutemeljeno (pravo ubdbaško), ali vrijeme za obranu dobro je izabrano. Njegove riječi... „ja nemam ništa s ubojstvom Stjepana Đurekovića, ali znam tko je to učinio...“ ponukale su me da Perkoviću i njegovim zaštitnicima uputim nekoliko ključnih pitanja. Po svim zakonodavstvima demokratskog svijeta svjesno prikrivanja zločina sudioništvo je u tom zločinu, a što znači da je učinio teško kazneno djelo pa se s pravom pitam što je do sada radilo Državno odvjetništvo.

Ovo je Perkovićevo javno priznanje o ubojstvu Đurekovića povlači za sobom i niz drugih pitanja i zaključaka, što znači da je Perković znao tko je naručio i izvršio druge zločine nad Hrvatima u emigraciji. Barem one kada je vedrio i oblačio Udbom u SRH i obavještajnom službom (kako on kaže) u RH.

Ovog ču ga puta javno upitati i prozvati samo za dva slučaja, a to su pokušaj ubojstva gđe Danice Glavaš u Chicagu 9. siječnja 1986. i dovoz oružja preko Mađarske. Udba je tri puta pokušala likvidirati mene (potpisnika ovog osvrta) u Chicagu, baš u vrijeme

njegove vladavine, dva puta na ulici i jedan put u stanu kada sam bio vezan žicom i samo Božja pomoć i moja fizička sprema pomogli su da sam ostao bez tjelesnih posljedica. Na mom automobilu izvršene su brojne (za život opasne) sabotaže i tu su me Božja sreća i moj oprez ostavili na životu. Četvrti pohod na moju konačnu likvidaciju pripremao se više mjeseci, određeni su likvidatori i osigurana novčana naknada. Tog kobnog dana, a iz poslovnih razloga nepredviđeno sam napustio svoj dom oko 7 sati, da bi trojica ubojica došla oko 10 sati – kada većina ljudi radi i djeca su u školi. Raspored je bio po udbaškoj šablioni. Jedan je došao na vrata našeg stana (Hrvat od Omiša, kriminalac kojeg je Udba koristila u zamjenu progona), drugi je (Albanac s Kosova) kao izvidnica čekao pred ulazom u zgradu i treći (musliman iz Sandžaka) u upaljenom automobilu.

Kada je moja supruga (Danica Glavaš) na zvonjavu i kucanje otvorila vrata stana te nakon kraćeg razgovora i njegova upita za mene u njemu prepoznala udbaša, a i on se iz tog razgovora osjetio prepoznatim, da bi zataškao otkriće udbaške zamke, on je na brzinu odlučio riješiti se svjedoka. Izvadio je nož i na brzinu pokušao okončati život moje supruge. Zahvaljujući Božjoj pomoći i njezinu poznavanju borilačkih vještina, kao i susjedu liječniku zločinac nije završio svoj naum. Danica je na kućnom pragu izgubila 4/5 krvi, s presjećenim jezikom, ubodom iznad usne, prerezanom slezenom, oštećenim crijevima i krvnim žilama, a zbog brze liječničke pomoći preživjela ovaj zločin, no s teškim tjelesnim oštećenjima i danas se mukotrpno bori. Kada smo nas dvoje, uz pomoć brojnih prijatelja i čikaške policije bili pri kraju razotkrivanja ovog zločina i udbaške mreže u Chicagu, pa i dalje, preko noći došla je naredba iz Washingtona i svi su papiri prebačeni u glavni ured FBI-a. Tog istog dana slučaj pokušaja ubojstva postao je stroga tajna, a s time i za nas završen slučaj. Ni pokušaji rasvjetljivanja u Hrvatskoj '90. nisu uspjeli. Zašto?

ONI KOJI SVJESNO ZAOBILAZE ISTINU O JASENOVCU ZAUVIJEK ŽELE NA HRVATIMA ZADRŽATI STIGMU ZLOČINAČKOG NARODA

Večernji list 8.05.2014. (Pisma, reagiranja, polemika)

Vlado Glavaš

Što vrijeme više odmiče ova bolna tema postaje sve izazovnija i intrigantnija jer i danas hrvatsko društvo dijeli neslućenih razina. Zašto? Zato što je jasenovačka istina i danas nepoznata, Nepobitna je činjenica da je jasenovački logor postojao, a sve ostalo vezano uz taj logor je ispolitizirano da se prava istina i danas prikriva kao zmija noge. O jasenovačkom logoru objavljene su tone materijala i taj objelodanjeni materijal obrađivan je na način kako je kome odgovaralo u političke svrhe, a najmanje u znanstvene. Nažalost i danas se jasenovačkim žrtvama manipulira i pod žrtve tog logora vode se čak brojne žrtve četničkog i partizanskog zločina, žive osobe koje su živjele u Norveškoj i drugim zemljama svijeta, pa čak i brojne osobe koje su umrle prirodnom smrću. Znano je da je jasenovački logor postojao do 1947., ali o tome i o žrtvama tog razdoblja službeno se prešućuje. Za one koji svjesno zaobilaze istinu važnije je ocrniti hrvatski narod i zauvijek zadržati stigmu zločinačkog naroda.

Hrvatski narod i hrvatsko društvo je sazrelo da kaže službenoj politici i manipulatorima – dosta politiziranja i manipuliranja za tuđe interese – mi tražimo pravu istinu jer samo istina će nas spasiti i izvesti na pravi put. Jedini način da se prava istina sazna jest, da se izvrši pritisak na službenu politiku pa, ako ona ne bude htjela, onda se moraju udružiti zdrave hrvatske snage koje bi okupile međunarodni stručni tim vrhunskih znanstvenika kojima je jedina vodilja istina. U tom timu morali bi biti znanstvenici iz Hrvatske, BiH, Srbije, Slovenije, Austrije, Njemačke, Italije, Izraela, Engleske, SAD-a i njima bi se trebali otvoriti svi arhivi iz navedenih država i staviti na raspolaganje sve svjedočanstva bivših logoraša kao i njihove objelodanjene knjige.

U ovom slučaju hrvatska država morala bi osigurati prostor i novčana sredstva za neometan rad ovog tima do njegova završetka zadane misije. Ovaj vrhunski stručni tim utvrdio bi pravu istinu o jasenovačkom logoru – od njegova otvaranja do zatvaranja 1947. Osim toga, ovaj tim bi mogao proširiti svoje polje rada i na uzročnike rata, događaje na terenu i žrtve 1918.-1939.. posebno 1939.-1945. i od svibnja 1945. do 1989. tako da se jednom i zauvijek sazna prava istina koju će svi slojevi u Hrvatskoj i u svijetu morati priznati, a manipulatoru prozvat i odstraniti. Tek tada će nastati mir u hrvatskom društvu i na ovim prostorima, tek tada će hrvatsko društvo moći krenuti zdravim putem za čime stoljećima teže i ne trošeći snagu i povjerenje u podjele i svađe koje hrvatskom narodu najmanje trebaju. Dao Bog!

Vlado Glavaš, Zagreb

JE LI OVO DRŽAVA HRVATSKA I GOVORIMO LI HRVATSKI JEZIK?

Večernji list 10.07.2014.

Vlado Glavaš, Zagreb

Čovjek koji je prošao svijet te vidio i osjetio kako se narodi u demokratskim državama odnose prema svojoj državi, naciji, kulturi, jeziku, himni, povijesti, zastavi... i usporedi to sa stanjem u Hrvatskoj, s pravom se pita jesmo li mi Hrvati i je li ovo država Hrvatska? Podimo od SAD-a koji je umjetno stvorena država i narod, a ipak svaki američki građanin s ponosom ističe i brani sve vrednote države i naroda, a zastava je pojam o kojem nema rasprave i teško onome tko povrijedi ova uvriježena nacionalna prava. Predsjednik Amerike, pa sve do najnižeg u svom govoru ili pozdravu prvo kaže – dragi moji Amerikanci, a iza toga slijedi i američki građani. A što reći za Francuze, Engleze, Španjolce, Nijemce, Ruse i...? Hoćemo li kod njih naći nakaradne natpise radnji i javnih ustanova na jezicima koji ni sami vlasnici ne razumiju? Sigurno ne jer kod njih nema stida prema svojim nacionalnim vrijednostima, ne dopuštaju da se netko poigrava s jezikom, nacijom i državnim interesima. (...) A što je u Hrvatskoj? Ako netko kaže „dragi moji Hrvati i građani RH“, tog se odmah naziva raznim imenima jer navodno nekoga vrijeda, bez obzira na to što je u Hrvatskoj oko 90% Hrvata. Za Hrvatsku se sve češće piše i javno govori – naša država, a hrvatski jezik – naš jezik. SRAMOTA! O hrvatskoj zastavi da i ne govorimo. Recimo za blagdane, kada bi hrvatske zastave trebale biti na svakoj kući, često se nažalost događa da ih nema ni na državnim i javnim zgradama. Koliko hrvatske djece i starijih zna pjevati hrvatsku himnu? A one koji i znaju strah je to isticati da ih netko ne proglaši nacionalistima, šovinistima i nazadnjacima, umjesto da se ponosimo što imamo najljepšu himnu na svijetu i da svaki dan u školama nastava počinje hrvatskom himnom. Koliko se u školama uči prava hrvatska povijest, pogotovo Domovinski rat? Što možemo očekivati od djece kada političari i druge javne osobe govore i ponašaju se kao da su građani neke druge države, a ne Lijepe naše? Ima li igdje u svijetu kao u Hrvatskoj da njezini ministri i političari umjesto divnih hrvatskih riječi izmišljaju strane riječi kojima ni sami ne znaju pravo značenje, a o narodu da i ne govorimo, te ih bez imalo srama nameću u svakodnevnom govoru, čak i u svojim programima? Navedimo samo neke: KURIKULUM, PLAN KONVERGENCIJE, MENI, RESURS, KONZUMIRANJE, KONTAMINIRANO, KONTINUIRANO, KOMUNICIRANJE, TRANSPARENTNO, DEINSTITUCIONALIZACIJA, FISKALNA KONSOLIDACIJA, MASTERPLAN, SPIN OFF, OUTSOURCING... Njima je to COOL, znaju reći, a jadnici ne znaju da je to ravno veleizdaji, jer tko ne poštuje zakone svoje države i tko se stidi svoga jezika, nacije i države, teško ga se može nazvati drugim imenom.

PLJUNULI STE NA OBNOVITELJA HRVATSKE!

19.10.2016.

Stavili ste se u službu i u zaštitu politike Bruxellesa, Pupovca i drugih neprijatelja Hrvatske

Pismo gosp. Andreju Plenkoviću, predsjedniku HDZ-a

Dragi hrvatski domoljubi,

prosljeđujem vam ovu svoju tužnu isповijed i Boga molim da konačno ovom našem slijepom Hrvatskom narodu prosvjetli pamet, probudi dušu i otvori staro junačko hrvatsko srca kako bi konačno mogli odlučno, beskompromisno, ustrajno i s ljubavlji mogli služiti svome ispaćenom Hrvatskom narodu, te znati i htjeti čuvati i zastupati hrvatske nacionalne i državne interese – MA GDJE BILI!!!
Bog i Majka Božja bili s nama!!!

Vaš, Vlado Glavaš

VLADO GLAVAŠ

Zagreb

HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA
Gosp. ANDREJ PLENKOVIĆ, predsjednik HDZ-a
Zagreb, 18. listopada 2016.

Poštovani gospodine Predsjedniče,

Današnja Vaša odluka – kao i suglasnost Vaših najužih suradnika iz vodstva današnjeg HDZ-a – o imenovanju nekih ministara za budući Vladu RH je u najmanju ruku neočekivana, čudnovata, pa čak bi mogao reći izdajnička prema biračkom tijelu HDZ-a. Sa ovom odlukom jednostavno ste pljunuli na Tuđmanovu nepokolebljivu ideju o zaštiti hrvatskih nacionalnih i državotvornih interesa, na demokršćanske vrijednosti HDZ-a, na Domovinski rat, na hrvatske domoljube i iskrene, poštene i nepotkuljive članove HDZ-a koji su Vas i Vaše najuže suradnike doveli na poziciju da danas možete odlučivati tko će i kako će sutra krojiti sudbinu Hrvatskog naroda i vladati hrvatskom državom.

Na žalost stavili ste se u službu i u zaštitu politike Brussela, Pupovca (neprijatelja Hrvatske), komunističkih i partizanskih zločina, bankarske oligarhije, sudskog nereda, neprijateljskih udruga, Soroševih miljenika, uvoznog lobija i gospodarskog kriminala, a time prevarili birače HDZ-a.

Iskreno ću reći, za sebe kao i jednog od utemeljitelja HDZ-a, stidim se ovakvog vodstva HDZ-a iako sam za Vas glasovao, jer se smatram izdanim, i ne samo mene... Na žalost, očekuju nas turbulentni događaji koji se sigurno Vama i Vašim suradnicima ne će

svidjeti i nisam siguran jeste li toga svjesni, a možda Vas nije ni briga??? Baš zato se i ne sramite što jednostavno pljujete po obnovitelju Hrvatske dr. Franje Tuđmana, na prolivenu hrvatsku krv i na hrvatske domoljube??? Nazdravlje i dao Bog da Vam prosvijetli hrvatsku pamet i otvori demokršćansko srce!!! Ne zaboravite, Hrvatska nije ničija prćija, pa ni Vaša gospodine Plenković!!!

S poštovanjem,

Vlado Glavaš, dugogodišnji hrvatski emigrant u Chicagu, koji je preživio udbaške atentate

<https://www.hrvatski-fokus.hr/2016/10/9153/>

<https://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/pismo-upuceno-plenkovicu-pljunuli-ste-na-tudmanovu-ideju-o-zastiti-hrvatske-964820/>

VLADO GLAVAŠ
Zagreb

ŽIDOVSKA OPĆINA ZAGREB
n/r. dr. Ognjena Krausa, Predsjednika
e-pošta: jcz@zg.t-com.hr

Zagreb, 17. travnja 20018.

OTVORENA PITANJA DR. KRAUSU

Gospodine Kraus,

Poštujem svako klanjanje i sjećanje na žrtve Holokausta i žrtve općenito bez obzira tko ih je počinio, pa taman bila i jedna nedužna žrtva, ali me je pogodio Vaš nedjeljni nastup u Jasenovcu i izgovorene riječi koje su isijavale mržnjom prema Hrvatskom narodu za vrijeme NDH, a da ni riječi ne spomenu stvaranju NDH, njezino rušenje i što se uistinu događalo tijekom tog krvavog rata, te zatražili istragu i pravu istinu na temelju činjenica a ne propagirati velikosrpske laži i laži njihovih vjernih sluga iz Hrvatske. Vi kao znanstvenik i liječnik u prvom redu trebali bi biti moralnost i istina na svakoj izgovorenoj riječi a i u svakom poslu kojeg obavljate. Ne samo Vi nego i svaka druga osoba koja za sebe drži da je čovjek i da tako drži i druge da su ljudi koji imaju svoju dušu, srce i pamet te da sa svojom osobnosti djeluje kao Božje biće. Osuditi nekoga bez pravednog suda (ne političkog) samo zato što se s njim ideološki ne slažete je teški grijeh, a tako proglašiti neku žrtvu od strane ustaša zločinačkim činom a partizansku žrtvu opravdanom je u svakoj suprotnosti sa moralistikom i pravom na život i rad, te suprotan svakoj pravnoj normi. Posebno ljudskoj, zar ne dr. Kraus? Glavni moto Vašeg nastupa je osuditi ZDS i tražiti njegovu zakonsku zabranu - tako je proziran i zloban iz kojeg se krije Vaša mržnja prema svakoj SLOBODNOJ HRVATSKOJ. Zašto ovako kažem? Ovaj sveti pozdrav u sebi sadrži sve Božje vrijednosti bez kojih ne bi bilo ni države, ni naroda, ni obitelji a ni vjere da nismo spremni i život dati za istinske moralne i ljudske vrijednosti. Te vrijednosti Hrvatski su narod održale tijekom povijesti i konačno su nas oslobodile 90. od svih tuđinskih zločinačkih pohlepa, laži i nameta.

Gosp. Kraus, da Vaš Židovski narod nije bio ZDS davno bi ga nestalo sa ove kugle zemaljske, zar ne gosp. Kraus?

Vi dr. Kraus i Vama slični danas tražite zabranu ZDS što je samo uvod u sutrašnje nove zahtjeve koji će vjerojatno biti usmjereni na ukidanje – jednog po jednog – svakog naziva Hrvatski, da bi na koncu došao i zahtjev i dokidanja RH kao samostalne države. Jednom riječju, danas tko je god protiv ZDS je protiv Hrvatske, a što činjenice i pokazuju. Sviđala se ova ocjena nekome ili ne - neka svatko za sebe donese iskreni i moralni, a ne politički zaključak. Da kojim slučajem živite u Izraelu i slično nastupate kao u svojoj rođenoj Domovini, vjerujte mi da bi davno završili na neželjenom mjestu, jer Židovi cijene i vole svoju Domovinu te ne dopuštaju bilo kome da se s njom poigrava, ismijava i blati, pa Vas i Vaše istomišljenike pitam zašto to činite svojoj Hrvatskoj. Zašto?

Gosp. Kraus, pitam Vas, gosp. Goldsteina i Vama slične kada ćete prestati obmanjivati hrvatsku i svjetsku javnost i nanositi ljagu i štetu svojoj rođenoj Domovini Hrvatskoj i kada ćete ovu slobodnu RH istinski prihvati kao svoju Domovinu i tražiti pravu povijesnu istinu a ne svako malo po Hrvatskoj sasipati drvlje i kamenje? Očito je Vama žao one zločinačke Titove tvorevine o kojoj govorite isključivo u superlativu. Tražite zabranu ZDS i kažete da je to ustaški pozdrav (prešućujete da je to povijesni hrvatski pozdrav i da je pod tim vrijednostima srušena velikosrpska zločinačka diktatura 1941. i 1990., a uz to i danas je ponosan pozdrav u Kini i...) a opravdavate zvezdu petokraku (pod kojom je nemjerljivo više učinjeno zločina nego pod slovom U i ZDS – a kolovođa te iste petokrake Tito se nalazi na 10. mjestu zločinaca svijeta, a zanimljivo je da tog Pavelića nema niti na jednoj svjetskoj listi zločinaca) jer se ta petokraka nalazi na raznim zastavama svijeta, pive itd. To je tužno i žalosno da takvu usporedbu pravite, pa bi po toj logici i SVASTIKA bila legalna jer se i danas u Indiji i u drugim država svijeta drži svojim svetim znakovljem. Očito je da Vama i Vašim istomišljenicima (tu se mogu dodati i brojni današnji tz. hrvatski političari) – u biti ne smeta ZDS – nego istinska borba Hrvatskog naroda i drugih savjesnih državljan RH da žive svoj život i u svojoj SLOBODNOJ I NEOVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ a ne pod tuđom čizmom i pod tuđim zapovijedima. Kako to gosp. Kraus da danas Vama i Vašim istomišljenicima ne smeta Hrvatska kuna, Hrvatska banka, Hrvatsko narodno kazalište, Hrvatski jezik, Hrvatski sabor, Hrvatska kultura i ... pod kojim su imenima djelovali i u NDH, a smeta Vam ZDS? Gosp. Kraus, kako to da o NDH i ustašama govorite samo kao zločincima a prikrivate da je u toj istoj Pavelićevoj vojsci bilo 28 generala židovske i 13 generala srpske krvi, pa po toj Vašoj logici Židovi i Srbi na prostoru NDH su bili zločinci? Kažite koliko je Židova bilo partizanskih generala? Gosp. Kraus, sa ovim izloženim - ja ne branim a niti zagovaram Pavelića i ustaški pokret - ali sam čvrsti i odlučni tražitelj hrvatske povijesne istine, a ne nametnute lažne „istine“ koju Vi i Vaši istomišljenici čvrsto zagovarate i nanosite nemjerljivu štetu Hrvatskom narodu i Domovini u kojoj živite. Zanimljivo je gosp. Kraus da Vi, Vaši istomišljenici i veliki židovski humanista Zuroff (koji kaže da u Srebrenici nije izvršen genocid i druži se sa Srbima zagovarateljima nacističkih i četničkih zločina, pa tako prikriva njihove laži i srpsku genocidnost izvršenu tijekom i poslije Drugog svjetskog rata, kao i u Domovinskom ratu nad Židovima i ne-Srbima) šutite o partizanskim, komunističkim i četničkim zločinima tijekom 20. stoljeća, nikada ni riječi o Srbiji da je ona bila prva država u Europi koja je 1942. riješila židovsko pitanje, pa ni riječi o koncentracijskim logorima po Srbiji i o porušenim sinagogama, ali svejedno ustrajno sa tim srpskim progoniteljima istine i zagovarateljima nacističkog i četničkog zločinca Nedića, Draže i... nemilosrdno sasipate drvlje i kamenje na Hrvatski narod. Zašto? Gosp. Kraus, zašto Vas, Goldsteina i Vaše istomišljenike i danas smeta blaženi Stepinac koji je ljubio istinu i Domovinu te pomagao svima kojima je stigao a ne smeta Vas Tito i njegovi partizanski zločinci koji su porušili brojne sinagoge, poubijali brojne Židove i oduzeli im brojne tvornice, obrte i stanove? O četnicima da i ne govorim, Zašto Vas i Vaše istomišljenike smetaju hrvatske domoljubne pjesme koje su hrvatski branitelji i osloboditelji tijekom Domovinskog rata pjevali i sa krunicama oko vrata rušili velikosrpsku zločinačku pohlepu? Zašto Vas i Vaše istomišljenike smeta Thompson, njegova prekrasna pjesma LIJEPA LI SI, kao i druge njegove ljubavne i domoljubne pjesme te njega zovete ustašom, a preko njega isti taj ukor upućujete svim hrvatskim

braniteljima i drugim građanima RH koji vole svoju Hrvatsku kao svoju Domovinu za koju su u svakom trenutku spremni i život svoj položiti? Zanimljivo je da Vas i Vaše sumišljenike ne smetaju SMRT FAŠIZMU SLOBODA NARODU pod kojim su pozdravom učinjeni strašni zločini, ne smetaju vas četnička i partizanska orgijanja po Hrvatskoj, PO ŠUMAMA I GORAMA, MARŠ NA DRINI i..., ne smeta vas četnikuša Ceca, Lepa Brena koja je oko Brčkog dizala moral četničkim zločincima, Neda Ukraden koja je u Šidu s pjesmom ispraćala srpske tenkove koji su išli rušiti Hrvatsku ili četnik Bajaga koji je četnicima sa svojom pjesmom dizao moral oko Knina i drugim dijelovima okupirane Hrvatske itd... Ne smetaju Vas ni četnički spomenici koji i danas po Hrvatskoj niču kao gljive iza kiše? Zašto gosp. Kraus? Zašto Vi i Vaši istomišljenici nikada ne dignete svoj glas u zaštitu svoje Domovine kada i danas pročetnički vladari Srbije svaki domoljubni nastup Hrvata i traženje istine o četničkim zločincima nazivaju ustašluk, revizionizam povijesti i ustaškim provokacijama? Jeste li svjesni DA ĆETE I VI jednog dana ako dignete svoj glas za traženje povijesne istine u Hrvatskoj preko noći POSTATI USTAŠA? Gosp. Kraus, ako ste Vi i Vaši istomišljenici uvjereni u povijesnu „istinu“ koju zagovarate i kažete da ste dobronamjeran i savjestan čovjek i građanin RH (ne ulazeći u Vašu prošlost iz koje proizlaze i Vaša današnja stajališta) predlažem Vama i Vašim istomišljenicima da se u RH pod pokroviteljstvom Sabora RH pokrene MEĐUNARODNI INSTITUT u kojem će biti neovisni povijesni znalci i drugi potrebni stručnjaci iz Izraela, RH, BiH, Srbije, Slovenije, Italije, Njemačke, Engleske, Amerike, Rusije, Vatikana i... te da se tom timu otvore svi potrebni arhivi u Hrvatskoj, Sloveniji, Srbiji, BiH, Njemačkoj, Austriji, Italiji, Francuskoj, Engleskoj, Americi, Vatikanu ... i da rade sve dok se ne istraži prava istina na temelju činjenica i da ta istina bude AMEN za Hrvatsku i za cijeli svijet. Slažete li se gosp. Kraus sa ovim prijedlogom i da konačno vidimo što je i gdje je istina; na strani Vas i Vaših istomišljenika ili na zagovarateljima druge istine, te da utvrde slijedeće:

- 1.--- Tijek povijesnih istina 20. stoljeća na ovim povijesnim prostorima Hrvatske, Srbije i BiH
- 2.--- Kada je nastao četnički, partizanski i ustaški pokret i njihovi razlozi...
- 3.--- Da se pronađu i otkopaju sva stratišta na prostoru bivše države, pobroje žrtve, popiše broj djece, žena, staraca, civila i vojnika te na temelju tog popisa i druge dokumentacije utvrdi otprilike točan broj žrtava ustaša, partizana, četnika, talijanskih fašista i njemačkih nacija...
- 3.--- Da se utvrdi je li antifašistički pokret bio zločinački i u službi velikosrpskih pohlepa...
- 4.--- Zašto taj partizanski i antifašistički pokret nije samo rušio Pavelića i ustaški pokret a ostavio Hrvatsku kao samostalnu državu? Ako je bio oslobođiteljski, kako Vi i Vaši istomišljenici govorite i tvrdite da je na tim temeljima nastala i današnja RH, pitam Vas pa zašto je uopće došlo do Domovinskog rata i protiv koga su krv proljevali istinski ljubitelji slobodne Hrvatske države..
- 5.--- Ako je taj partizanski i antifašistički pokret bio slobodarski i oslobođiteljski zašto je i za čije je račune masakrirao na stotine tisuća Hrvata i drugih naroda – palio, rušio i oduzimao privatnu i društvenu imovinu, te rušio vjerska i druga kulturna blaga tijekom i poslije Drugog svjetskog rata – uključujući i brojna židovska bogatstva ...
- 6... Ako je taj isti pokret bio neovisan s pravom se pitamo zašto je sa četnicima, Rusima, Englezima i... činio navedene zločine od Blajburga do Đevđelije? Iščekujem Vaš

pošteni krik do neba: Z a š t o ?! Još jednom, Vas gosp. Kraus i Vaše istomišljenike pitam – s BOLNIM KRIKOM – ZAŠTO???

7.--- Zašto ti tz. zastupnici partizanske i antifašističke istine ne žele priznati da je logor Jasenovac postojao sve do 1952. i ne dopuste pravo i znanstveno istraživanje činjenica o Jasenovcu od 1941. – 1952. godine? Zašto se i danas vrši lakrdija sa popisom žrtava? Do prije nekoliko mjeseci neovisni istražitelji utvrde da se na popisu imenom i prezimenom nalazi preko 15 000 lažnih imena i ti tz. veliki stručnjaci koji vode logor u Jasenovcu preko noći zamjene sa novim imenima. Pitamo se ima li u ovoj državi ikakvih moralnih i zakonskih sankcija za krivotvoritelje? Umjesto zakonske odgovornosti cijele uprave i da taj cijeli popis proglaši ništavnim, politika tim istim „stručnjacima“ daje zaštitu i mogućnost da i nadalje nastave svoj prljavi posao i svijet obasipa sa lažima o hrvatskoj genocidnosti...

8.--- Jama Jadovno - za koju četnički zagovornici, tz. antifašisti, Židovi i drugi anti-Hrvati tvrde da su u nju ustaše ubacili čak preko 40 000 Srba, Židova, Roma pa i Hrvata koji se nisu slagali sa Pavelićevim režimom, a forenzičari su u dva navrata istraživali tu jamu i utvrdili da u njoj nema niti jednog ljudskog kostura već samo nekoliko životinjskih kostiju. Ta su svoja istraživanja snimili na video vrpce. Koga zanima do njih mogu lako doći a ne se služiti lažima na štetu Hrvatskog naroda. Sličnih primjera ima po cijeloj Hrvatskoj i BiH...

9.--- Brojne jame po hrvatskim otocima i priobalju pune su ljudskih kostiju i većinom se pripisuju ustašama mada svi znamo da na tim prostorima ustaša nije ni bilo...

10.---Svim tz. antifašistima i njihovim slijepim slugama, koji govore da je njihova borba bila čista i pravedna, navest će samo jedan povijesni partizanski dokument koji ocrtava cijelu sliku njihove borbe od 1939. pa sve do 1990. Evo tog dokumenta:

AVNOJ-1942. U JAJCU

Priopćenje Vrhovnog štaba NOVJ o strijeljanju 1942. Godine:

„Dana 31. prosinca 1942. godine., 13. proleterska brigada i glavnina 4. kordunaške brigade napala je Bihać, dok su sa druge strane Bihać branile 33. i 35. Bojna, te domobranska opkoparska satnija. Tijekom napada partizani su uspjeli zauzeti Bihać i tom prilikom su pobili oko 200 branitelja Bihaća, a 192 su zarobili. Sve zarobljenike su prema izvješću Operativnog štaba, poubijali. Tom prilikom su likvidirali još 130 civila iz Bihaća te uništili i spalili središte grada.“

Ovo je dio govora Moše Pijade, srbijanskog komuniste i ideologa komunizma, u originalu na srpskom jeziku. On je izgovoren na I. zasjedanju AVNOJ-a 1942. u Bihaću najbolje oslikava strategiju osvajanja vlasti:

“... Potrebno je zato stvoriti toliko mnogo beskućnika, da ovi beskućnici budu većina u državi. Stoga mi moramo da palimo.

Pripućemo pa ćemo se povući. Nemci nas neće naći, ali će iz osvete da pale sela. Onda će nam seljaci, koji tamo ostanu bez krova, sami doći i mi ćemo imati narod uza se pa ćemo na taj način postati gospodari situacije. Oni koji nemaju ni kuće ni zemlje ni stoke, brzo će se i sami priključiti nama, jer ćemo im obećati veliku pljačku. Teže će biti sa onima koji imaju neki posed. Njih ćemo povezati uza se predavanjima, pozorišnim predstavama i drugom propagandom... Tako ćemo postepeno proći kroz sve pokrajine. Seljak koji poseduje kuću, zemlju i stoku, radnik koji prima platu i ima hleba, za nas ništa ne vredi. Mi od njih moramo učiniti beskćnike, proletere... Samo nesrećnici postaju komunisti, zato mi moramo nesreću stvoriti, mase u očajanje baciti, mi smo smrtni neprijatelj svakog blagostannja, reda i mira...”

Poštovani gospodine Kraus, iz gore navedenih pitanja, upozorenja i činjenica, molim Vas osobno i sve Vaše istomišljenike da prihvate ovaj moj prijedlog o pokretanju MEĐUNARODNOG POVIJESNOG INSTITUTA koji će utvrditi pravu istinu o događajima na ovim prostorima tijekom 20. stoljeća, a do tada da se ni Vi, ni Vaši istomišljenici a ni protivnici Vaše „istine“ kao i političari ne natječu u iznošenju samo svoje „istine“ koja samo šteti Hrvatskoj, a zbog toga velikosrpska klika i njihovi pomagači samo plješću i uživaju u rastakanju hrvatskog bića i Hrvatske države.

Za Domovinu, dom i obitelj spremam!

Vlado Glavaš

ONAJ TKO JE PROTIV POZDRAVA ZA DOM SPREMNI TAJ JE OTVORENI PROTIVNIK HRVATSKE DRŽAVE I NJENE SLOBODE

9 prosinca, 2018

Ministar Božinović najavio, a Predsjednik Vlade RH potvrdio, da se radi na izradi novog zakona o zabrani ustaškog pozdrava ZDS (gospodo to je povjesni a ne ustaški i po tom šablonu možete zabraniti kunu, HNK, Hrvatsku državu i..., a nije isključeno da će po vašim anacionalnim osjećajima i to doći na red), pa je uz to dodao da će biti riječi i o četničkim nadgrobnim spomenicima. Zanimljivo, da u toj tz. bombastičnoj najavi nema ni spomena o crvenoj petokraki, partizanskom i četničkom znakovlju, pjesmama i njihovom orgijanju po Hrvatskoj, jer za njih je jedino sporan ZDS. Prava hrvatska izdaja! Umjesto da izvrši pritisak na druge ministre i odgovorne državne službe da pokrenu novi INSTITUT NA MEĐUNARODNOM NIVOU u kojem će biti isključivo neovisno povjesni stručnjaci i drugi potrebni znanstvenici koji će na temelju dokumenata konačno istražiti i napisati potpuno novu hrvatsku povijest 19. i 20. stoljeća i time sa Hrvatske i hrvatskog naroda skinuti stigmu ZLOČINAČKOG NARODA, oni se priklanjaju beogradskim lažima i kvazi hrvatskim (bolje rečeno antihrvatskim povjesničarima) poput Jakovine, Klasića, Goldsteina i njima sličnima koji jednostavno izmišljaju laži kako bi što više ocrnili Hrvatsku i Hrvate. Jadni su to Hrvati, ako ih se i može tako nazvati, kada brane najvećeg zločinca sa ovih prostora i 10. u svijetu, zločinca koji je sa svojim partizanskim ubojicama iza sebe ostavio blizu 2000 masovnih grobnica ispunjenih masakriranim Hrvatima (među njima brojna djeca, žene i starci) i to bez suda i poslije završetka rata. Kada je sam zločinac Ranković 1951. javno priznao da je poubijano preko 500.000 Hrvata onda je sigurno bilo daleko više,

a 15. 11. 1969. na crnogorskoj dalekovidnici partizan Vlado Dapčević među inim nebulozama rekao i ovo: „mi smo pobili sve zarobljene ustaše, a vođe četnika smo puštali na slobodu – u 3 dana pobili smo 30.000. Partizani su ubijali po etičkom ključu zarobljene Hrvate a ne i zarobljene Srbe“. Prešućivati i opravdavati takve zločine – mogu činiti samo oni koji nemaju ni srca, ni duše a ni pameti. Jednom i zauvijek pronađimo i prebrojimo stvarne žrtve ustaškog, partizanskog i četničkog režima, a ne po velikosrpskom receptu izmišljati brojke Jasenovca, Jadovna i... Pravna znanost nas uči da svaki onaj tko štiti zločinca i opravdava njegove zločine – u pravom smislu je i sam zločinac. Poistovjetiti se sa tim i takvim zločincima sami o sebi govore da su i oni sutra spremni činiti slične, a možda još gore zločine. Takvi ljudi su jako opasni i za njih bi bilo najbolje mjesto na optuženičkoj klupi ili u Vrapču, a ne na hrvatskim sveučilištima.

Tito, partizani, Draža Mihajlović i njegovi četnici, skupa sa talijanskim fašistima, a dobrom dijelom i njemačkim nacistima (od kojih su dobivali oružje i čuvali im zaledinu) do sada viđeni dokumenti potvrđuju da se oni – od 1941. pa nadalje – nisu samo borili protiv Pavelića i njegovih ustaša, nego isključivo protiv Hrvatske države. Da su se oni borili protiv ustaškog režima – NDH bi bio i nakon 1945. – ali sa drugim političkim sustavom i ne bi se vršio onakav pokolj Hrvata nakon rata, onakva pljačka, oduzimala imovina, uvodili bezakonje i rušili sakralne objekte, bolnice, mostove, pruge, pustošili hrvatska sela i progonili Hrvate – poput Zrina, Borićevca i ... u koja se ni danas ne mogu vratiti i svoju imovinu dobiti nazad. To je stvarna slika partizanske borbe za slobodu hrvatskog naroda na koju se i danas pozivaju neki hrvatski slijepci, neznačice i tuđe sluge ili sami sudionici tih zločina kako bi prikrili svoje zločinačke i antihrvatske hirove. Umjesto sudske progone tim partizanskim zločincima omogućena je naslijedna mirovina, tako da i danas Hrvatska isplaćuje preko 13.000 i od kojih je 75% naslijedeno, a 2001. u Mirovinski sustav dodano je još 6.000 novih umirovljenika. Sramotno je da u novom prijedlogu proračuna partizanske se mirovine povećavaju a hrvatskim braniteljima smanjuju. Sramota nad sramotama i s pravom se pitamo **ŽIVIMO LI MI U HRVATSKOJ DRŽAVI ZA KOJU SU SE BORILE STOTINE TISUĆA HRVATA, MUSLIMANA, LOJALNIH SRBA, MAĐARA, ALBANACA, ROMA I...TE PREKO 15.000 BRANITELJA UGRADILO SVOJE ŽIVOTE DA BI SE HRVATSKA DRŽAVA OSLOBODILA PARTIZANŠTINE I VELIKOSRPSKOG TERORA ILI ŽIVIMO U NEKOJ PRIKRIVENOJ TVOREVINI UMOTANOJ U CELOFAN ZAPADNOG BALKANA POZIVAJUĆI SE NA ANTIFAŠISTIČKE OSLOBODITELJSKE VRIJEDNOSTI KOJE SU IZA SEBE OSTAVILE PRAVU RUŠEVINU, PUSTOŠ I RIJEKE KRVI?** U medijima se svakodnevno pljuje po braniteljima, a partizanske zločince hvali. Posebno Tita, za kojeg su građena podzemna skloništa sa milijardama uloženih dolara, imao dvorce i lovišta diljem one tvorevine, vlakove, brodove, ljetnikovce i otoke te u njegovu čast pravile se parade, sletovi i imenovali gradovi, ulice i trgovi. Sve je to uredu za hrvatske slijepce i tuđe sluge, pa se i danas njemu klanjaju ili mu se dive vjerojatno zato što žale da nije poubijao ostali dio Hrvata. Zanimljivo je da ti isti titoljubci ni danas ne mogu oprostiti dr. Tuđmanu što je pod njegovim vodstvom obnovljena Hrvatska država pa ga nazivaju diktatorom, kako je prevarom došao do svoje kuće ili... ali šute o Josipoviću i brojnim drugim „zaslužnim“ u Hrvatskoj koji i danas žive u opljačkanim židovskim stanovima i za pljačku židovske imovine optužuju ustaški režim. Ti isti titoljubci i velikosrpske sluge

nikako ne mogu oprostiti Paveliću što je srušio prvu masonsку i velikosrpsku zločinačku tvorevinu zvanu Jugoslavija kao ni Tuđmanu što je srušio i drugu masonsку – velikosrpsku zločinačku tvorevinu zvanu Jugoslavija, pa na sve moguće načine partizanske i četničke zločine pripisuju ustašama, kao što i Tuđmanu prigovaraju radi suradnje sa tz. ustaškom emigracijom, uvećavaju srpske žrtve a o hrvatskim šute. Napadaju Katoličku crkvu u Hrvata, hrvatske domoljube, obitelj, vjeru i... a šute o velikosrpskoj pohlepi i njihovim zločinima jer im je glavni cilj DOMOVINSKI OSLOBODITELJSKI RAT PRETVORITI U GRAĐANSKI.

Njihov današnji jezik je isti kao i za vrijeme juge. Hrvati su uvijek krivi i za sve, a manjina koja tabači nad većinom je sloboda govora i zaštita manjinskih prava. Po njihovom žargonu većina mora šutiti i slušati bez obzira što se događa i kakva se ljudska prava gaze. Za osudu Hrvata je dovoljno REKLA KAZALA a za osudu manjinaca nisu dovoljni ni dokazi. Srpske zločince se oslobađa radi nedovoljnih dokaza iako živi svjedoci govore činjenice a za osudu hrvatskih branitelja, posebno po zapovjednoj odgovornosti, dovoljno je iz Srbije dovesti ratne zločince na hrvatske sudove i to pod hrvatskom policijskom zaštitom i sa njihovim lažima osuditi Hrvate, te nakon suđenja ponovo ih vratiti u Srbiju da uživaju u svojoj krvarini i u mogućoj dobroj hrvatskoj mirovini. Četničke i partizanske spomenike, četničko i partizansko orgijanje po Hrvatskoj hrvatska policija čuva, a natpis ZDS uklanja i za pozdrav ZDS policija proganja i piše razne prijave, a nerijetko sudstvo i kažnjava. ZDS se proglašava ustaškim iako se zna da je to stari hrvatski pozdrav s kojim je očuvano hrvatstvo tijekom povijesti, kao što je sa ZDS tijekom Domovinskog rata obnovljena Hrvatska država, jer da Hrvati i ostali koji su Hrvatsku prihvatali kao svoju Domovinu – tijekom povijesti, a posebno u Domovinskom ratu nisu bili ZDS sigurno nas danas ne bi bilo na karti svijete. Zahvaljujući onima koji su imali na svojim odorama ZDS ili su bez vidljivog natpisa u duši i tijelu bili ZDS nikada Hrvatska ne bi bila slobodna. Upravo zato titoljubci, tuđe sluge i anti Hrvati nikako ne mogu prežaliti tu stvarnost i zato njima pada mrak na oči kada se spomene domoljublje i Hrvata koji je spreman i život položiti za svoju DOMOVINU pa ZDS pošto poto žele zabraniti. A tim istim tipovima ne smetaju crvena petokraka i kokarda pod kojima su stalno vršeni zločini nad Hrvatima (sjetimo se samo Vukovara kada su pjevali SLOBO ŠALJI NAM SALATE KLAT ĆEMO HRVATE, na žalost i klali su) a koja nikada – ama baš nikada nisu bila obilježja pod kojima se štilo Hrvate i oslobađala Hrvatska. Današnji čelnici HDZ-a nikada ne bi dobili povjerenje glasača HDZ-a da su unaprijed najavili koaliciju sa anacionalnom i interesnom skupinom HNS, pročetnički orijentiranim Pupovcem (čija su dva brata sa oružjem u ruci bili u agresorskoj vojsci, koji po svijetu širi laži o Hrvatskoj, koji se nikada nije ispričao za laži o 10.000 prekrštenih Srba, o Šreteru, o Srbiji koja je bila nacistička država i među prvim državama u svijetu koja je očistila svoje prostore od Židova i porušila sinagoge, o brojnim logorima smrti, o Srbiji koja je rehabilitirala nacističke i četničke zločince, o četniku Vučiću – svome mentoru ...) i bivšim udabašima i anacionalnim kadrovima kojima su prepustili ključnu ulogu u određivanju nacionalne strategije po sluganskim i masonskim odrednicama. Po njihovoj naredbi gosp. Plenković sa svojim istomišljenicima planski daje na preporuku Komisiji HAZU (koja je po svome djelovanju više projugoslavenska nego hrvatska potpomognuta sa još nekoliko beskičmenjaka) koji su donijeli očekivanu političku odluku: ZABRANA ZDS, CRVENA ZVIJEZDA OSTAJE A O KOKARDI PRAKTIČKI NI RIJEĆI.

Prava velikosrpska presuda, zar ne? Plenković i njegova družina bez grižnje savjesti prihvatali su ovu odluku poput onih iz najtamnijih Titovih vremena – AKO ŽELIŠ IZVRŠITI NEKU ODLUKU BEZ SUDA PREDAJ SLUČAJ PARTIJSKOJ ĆELIJI I ŠTO ONA KAŽE RADI – pa je sličnom metodom Plenković odlučio u djelo provesti ovu neprijateljsku odluku i pljunuti na sve branitelje koji su se tijekom hrvatske povijesti borili za Hrvatsku i nagraditi krvnike Hrvatskog naroda. Žalosno je da ova antihrvatska odluka nimalo ne dira ni samu Predsjednicu RH koja bi po USTAVU RH morala štititi hrvatske državne i nacionalne interese. Razne građanske udruge koje žive na grbači hrvatskih poreznih obveznika i koje bi trebale biti istinsko svjetlo u borbi za istinu i pravdu, one su na žalost najveći mrzitelji svega što je hrvatski nacionalni ponos te tako svojim lažima po svijetu nanose nesagledivu štetu, a hrvatska diplomacija šuti. Slična je i Lora Vidović, Pučka braniteljica, koja šuti kada se progoni Katolička crkva u Hrvata, prebija Hrvatice po trgovima, pljuje po Domovinskom ratu i braniteljima i... ali je glasna kada treba štititi antihrvatske tipove. Sramota! O sudstvu i DORHU suvišno je gubiti vrijeme i živce jer su svojim odlukama više u službi teških kriminalaca i velikosrpskih zločinaca nego pravice.

Iza ove hajke na ZDS stoje mračni planovi. Kada se zabrani ZDS iza toga započinje akcija zabrane hrvatskog povijesnog grba sa prvim bijelim poljem pod kojim su prvu prisegu Hrvatskoj dali Predsjednik Franjo Tuđman, Zastupnici Hrvatskog državnog sabora i članovi Vlade RH (grb koji je pod pritiskom jugoudabaške klike pri donošenju Božićnog Ustava zamijenjen sa novim – današnjim grbom), a iza toga dolazi Domovinski rat, svaka zabrana registracije Hrvatske pravoslavne crkve, domoljublje, vjeru i obitelj proglašiti nazadnim, uništiti hrvatski jezik, povijest i školstvo, prodati ili predati u strano vlasništvo svu vrijednu hrvatsku imovinu, podijeliti Hrvate po svjetonazorskim osjećajima, svoje zbrinuti a one druge iz razočaranja prisiliti na iseljavanje i ne vodeći brigu tko će sutra braniti Hrvatsku ako to – ne daj Bože zatreba – i na te prostore dovesti tuđince, pa ... i na koncu ZBOGOM HRVATSKA I TO ZAUVIJEK!

Oni „hrvatski“ političari, kulturnjaci, povjesničari, sudci, novinari, mirotvorci i... koji ustrajavaju u antihrvatskoj kampanji, koji štite zločinačku petokraku, kokardu, partizanštinu i četništvo a napadaju hrvatske svetinje i ZDS nisu ništa drugo nego izdajnici Hrvatskog naroda i protivnici Hrvatske države. U zabludi su ako misle da će ostati nekažnjeni. Hrvati se bude i ohrabruju, hrvatska nacionalna svijest jača te približava se vrijeme LUSTRACIJE a time i svi ti izdajnici bit će na narodnom stubu srama, a puno njih završit će i na sudu. Možda i u zatvoru!...

Vlado Glavaš

PISMO AMERIČKOM VELEPOSLANIKU U RH

22.12.2018.

Poštovani,

Pismo koje je hrvatsko-američki istraživački novinar poslao američkom veleposlaniku u Hrvatskoj Robertu W. Kohorstu, objavljujemo u cijelosti.

Poštovani gospodine Veleposlaniče,

Sa ovim dobromanjernim pismom (napisano na hrvatskom a ne na engleskom radi mogućih pogrešaka) obraćam se Vama zbog ispravka Vaših netočnih navoda u Vašem razgovoru za najnoviji tjedni časopis NACIONAL u kojem ste iznijeli svoje negodovanje u svezi navodnog REVIONIZMA 2. SVJETSKOG RATA.

Prije nego prijeđem na navedeni odgovor u par rečenica želim Vam reći nekoliko riječi o sebi tako da znate tko Vam se ovako otvoreno obraća. Ja Vlado Glavaš, američki sam državljanin. Živio sam 25 godina sa svojom obitelji u Chicagu. Za vrijeme svog američkog života godinama sam se bavio istraživačkim novinarstvom, proučavao američku povijest kao i društveno-politički život svoje druge domovine. Proučavao sam brojne CIA i FBI dokumente glede povijesti sa ovih prostora kao i o etničkom životu u USA. Bio sam član Novinarske udruge grada Chicaga, a i javni djelatnik u društvenom (političkom, kulturnom i športskom) životu Hrvata u Chicagu i u Americi. Nikada nisam bio kažnjavan a niti sam obavljao nezakonite radnje. Za svoj društveni rad godine 1988. bio sam nagrađen sa titulom ČOVJEKA GODINE države Illinois za očuvanje i ugleda etničkog života u ILLINOIS i u USA.

Radi moga i ženinog neumornog rada u hrvatskom društvenom životu osobno me je više puta jugoslavenska tajna služba (UDB-a) pokušala likvidirati, a na moju ženu Danicu je na kućnom pragu 9.1.1986. izvršen izravni atentat sa nožem gdje je izgubila oko 4/5 krvi i zahvaljujući Bogu i brzoj intervenciji savjesnih lječnika ostala na životu,

ali sa teškim posljedicama. Pod pritiskom Beograda FBI je sve ove slučajeve zataškao iako se znalo ime ubojice i naredbodavaca. Sada prijeđimo na navedeni predmet.

Poštovani gospodine Veleposlaniče, ovim Vašim javnim istupom ne samo da ste povrijedili povijesnu istinu nego ste se priklonili krivotvorenoj povijesti s kojom Beograd cijelo 20. stoljeće obmanjuje svjetsku javnost izmišljajući hrvatske zločine da bi prikrili svoju zločinačku politiku. Kada ste čuli od Beograda da je Srbija bila prva država u Europi koja je 1942. potpuno očistila Srbiju od Židova (to pohvalno pismo poslala je Hitleru), porušili sinagoge i imali brojne konclogore diljem Srbije u kojima su stradale desetine tisuća Židova, Roma, Mađara, Hrvata, Bugara, Albanaca i... .

Četnici su na čelu s Dražom Mihaljevićem (kojeg je Srbija nedavno sa njegovim suradnicima rehabilitirala) usko surađivali sa Hitlerom, a posebno sa Mussolinijem od kojeg je dobivao oružje i logistiku, pa s time rušio i palio hrvatska sela, masakrirao brojne Hrvate i Muslimane. Možete li zamisliti zločin da su to nakon Drugog svjetskog rata planski pripisivali Hrvatima ili opisivali kao ustanak protiv NDH (Nezavisne države Hrvatske)?! Navedimo primjer takve laži – četnički pokolj mirnih hrvatskih hodočasnika i seljana u okolini mjesta Srba u Hrvatskoj – bez ikakve gržnje savjesti, nakon godine 1945. proglašili su partizanskim ustankom, koji se na žalost i danas na neki način slavi. Od 1908. pa nadalje, a posebno nakon 1918. Beograd planski ide na proširenje srpskih granica na štetu Hrvatske i u tom režiranom pohodu čine brojne zločine i svijetom šire lažne informacije s terena, a sve sa planom da se potpuno uništi Hrvatska i Hrvatski narod.

Dana 6. travnja 1941. četnici su popalili više hrvatskih sela i ubili na desetine nedužnih seljaka u okolici Bjelovara i Hrvatima nije ništa drugo preostalo da spase Hrvatski narod od potpunog nestanka nego proglašiti svoju NDH 10.4.1941. Taj čin se nije svidio ni Beogradu, Londonu kao ni Parizu zato što je srušen njihov zločinački plan, te odmah proglašili NDH fašističkom tvorevinom da bi u isto vrijeme prešućivali srpsku usku suradnju sa nacističkom Njemačkom i Fašističkom Italijom. Zločine koje su činili srpski četnici i Titovi partizani prepisivali su Hrvatima. Tito je prema CIA dokumentima i engleskoj dokumentaciji u samom vrhu svjetskih zločinaca. Ostavio je oko 2000 masovnih grobnica ispunjenih pretežno hrvatskim starcima, ženama, djecom i nedužnim seljacima (Ranković, drugi čovjek odmah iza Tita, na sjednici CKJ u Beogradu je 1951. izjavio da je poubijano preko 500.000 Hrvata) i brojne logore smrti. Za Tita su se gradila razna skloništa i tuneli. Imao je vile, dvorce, lovišta, otoke, vlakove, brodove i... po njemu su proglašavani gradovi, ulice. Tito se nije borio protiv Pavelićevog ustaškog režima već isključivo protiv Hrvatske. Da se je on borio protiv ustaškog režima rušio bi samo režim i Hrvatska bi opstala kao država sa drugim političkim sustavom i sačuvale bi se brojne ljudske žrtve i imovina. Njemu je glavni cilj bio rušenje Hrvatske i istrebljenje Hrvatskog naroda a što nepobitno pokazuju brojni zločini tijekom rata kada je skupa sa četnicima rušio tvornice, mostove, željeznice, bolnice, crkve, džamije, sinagoge, palio sela i ubijao nedužne ljude. Samo nakon rata poubijao je blizu milijun ljudi, pa prema tome se partizanski pokret na čelu sa Titom (tu treba dodati i četnike) nikako ne mogu nazvati imenom ANTIFAŠISTI nego pravim imenom ZLOČINAČKI POKRET. Na žalost sve je to radio u saznanju Londona i Moskve. Nakon rata Beograd je sa svojim lažima, pisanjem krive povijesti i snimanjem propagandističkih filmova toliko nanio zla Hrvatskoj da i danas nosi teške posljedice.

Tajni partizanski, partijski, četnički i ustaški dokumenti koji se strogo čuvaju u Beogradu, kao i engleski dokumenti, pokazuju potpuno drugu sliku stvarnog stanja tijekom rata na hrvatskim prostorima, pokazuju da je u NDH bilo 13 generala Srba i čak 28 generala Židova, da je Pavelićeva žena bila Židovka i razne druge istinite činjenice. Jasenovac je bio ustaški logor, ali ne konclogor već radni logor u kojem je stradao vrlo mali broj ljudi isključivo onih koji su bili protiv Hrvatske i činili zločine nad Hrvatima (u logoru su na ključnim mjestima u raznim odjelima upravo bili Židovi), a logor je postojao i nakon rata sve do 1951. u kojem su likvidirani brojni Hrvati. Drugi slučaj je tz. logor Jadovno kojeg Srbi, Židovi i Romi proglašavaju logorom smrti a i to da je u jamu kod logora ubačeno blizu 40.000 Srba, Židova i Roma što je potpuna laž. Istraživanja speleologa 1988. i 1992. dokazala su da je u toj tz. jami smrti pronađeno nekoliko kostura životinja i niti jedan ljudski, a zašto imaju i video snimak istražitelja. Ovu i sličnu laž i danas projugoslavenski, antihrvatski i prosrpski povjesničari, kulturnjaci i političari šire svijetom a samo kako bi i nadalje nanosili štetu Hrvatskoj jer jednostavno ni današnju Hrvatsku ne prihvaćaju kao svoju domovinu, pa svaki domoljubni nastup Hrvata proglašuju ustaškim i fašističkim, a ne smeta im širenje partizanskih i četničkih laži kao što to ustrajno čine razne tz. nevladine udruge, dr. Ognjen Kraus, dr. Ivo Goldstein, dr. Pupovac i njima slični koji svoju rođenu domovinu Hrvatsku ne mogu smisliti kao slobodnu državu, a u isto vrijeme ne smeta im fašistička Srbija i zločinački partizanski pokret i komunistička partija. Posebno naglasimo Milorada Pupovca čija su dva brata sa oružjem u ruci ratovali protiv Hrvatske 90. (poslije abolirani), Pupovca koje je godinama širio laži na račun Hrvata o prekrštavanju oko 10.000 Srba i da su Srbi žrtve ovog rata a ne Hrvati, da su Hrvati započeli rat a ne Srbi, Pupovca koji otvoreno zastupa velikosrpsku politiku dokazanog četnika i današnjeg Predsjednika Srbije Vučića, a prešućuju da je preko 10.000 Srba iz Hrvatske dragovoljno branilo svoju Hrvatsku od velikosrpske agresije, Vučića koji ima obraza po svijetu slati lažne vijesti o progonu Srba. Na žalost taj svijet umjesto ispitivanja vjerodostojnosti – njegove i njemu sličnih – svijet njega i slične krivotvoritelje prihvaca kao sugovornike.

Poštovani gospodine Veleposlaniče, ja sa ovim navodima ne želim braniti ni ustaše, a bome ni partizane i četnike, niti odobravati bilo čiji zločin – posebno sa hrvatske strane, već mi je želja da se istraži prava istina na ovim prostorima. Ne samo tijekom 2. svjetskog rata – nego njegove uzročnike i posljedice, kao i uzročnike rušenja druge Jugoslavije i tijek Domovinskog rata. Povijest je znanost koja svakodnevno doživljava reviziju na temelju dokumenata, poput medicine, fizike i... pa bi bilo normalno da se u Hrvatskoj pokrene potpuno novi MEĐUNARODNI INSTITUT u kojem bi radili neovisni povjesni i ini znanstvenici iz Hrvatske, Srbije, BiH, Izraela, Engleske, USA, Njemačke, Vatikana, Rusije koji bi na temelju vjerodostojnih pisanih dokumenata i osobnih iskaza obrađivali i pisali pravu povijest. Prije toga politika bi morala odraditi ključnu ulogu i tražiti dostup tajnim arhivima u Beogradu, Zagrebu, Sarajevu, Ljubljani, Vatikanu, Londonu, Moskvi, Berlinu, New Yorku i..., pa ako treba ići i preko UN. Na ovaj način konačno bi se skinula stigma sa Hrvatskog naroda kao ustaškog, fašističkog i zločinačkog i saznala prava istina ne samo u RH nego u Srbiji, Sloveniji, BiH i...

Vama gospodine Veleposlaniče preporučam da se ubuduće ne upuštate u ovakve neutemljene povjesne ocjene i da odstranite savjetnike koji Vas žele uvući u slične i

nedobronamjerne igre koje izazivaju nesagledive posljedice. Ako već tražite donekle pravog savjetnika iz povijesti sa ovih prostora onda Vam ja sugeriram da uzmete neovisnu povjesničarku Ester Gitman, Židovku rođenu u Sarajevu a živi u USA, koja dobro poznaje povijest sa ovih prostora.

Poštovani gospodine Veleposlaniče vjerujem da će te ove moje dobromjerne prijedloge razumjeti i prihvatići te u tom duhu zahvaljujem i želim Vam svako dobro i uspješnu diplomatsku dužnost u LIJEPOJ I DRAGOJ HRVATSKOJ.

S poštovanjem, Vlado Glavaš

VLADO GLAVAŠ PREDSJEDNICI RH, PREDSJEDNIKU VLADE RH, PREDSJEDNIKU SABORA RH: HRVATSKA ZOVE SOKOLOVE 1.DIO

7. Ožujka 2019.

Gospođa **Kolinda Grabar Kitarević, predsjednica RH**
Gospodin **Andrej Plenković, predsjednik Vlade RH i predsjednik HDZ-a**
Gospodin **Gordan Jandroković, predsjednik Sabora RH**

Zagreb, 06. 03. 2019.

Poštovana Predsjednice RH, Predsjedniče Vlade RH i Sabora RH i...

Obraćam se, kao jedan od utemeljitelja HDZ-a i dobar poznavatelj doktora Franje Tuđmana, Vama, Vašim suradnicima i istomišljenicima, kao i cijeloj hrvatskoj javnosti sa ovim POZIVOM iako znam da ga nećete pročitati (a o pisanim odgovorom da i ne govorim – iako sveta dužnost svakog kulturnog čovjeka goni za odgovor – bez obzira na sadržaj pisma), jer Vi obično ignorirate sve one sadržaje koji Vas ne hvale, ignorirate mišljenja Hrvatica i Hrvata kao i drugih savjesnih građana RH. Ponašate se kao da ste od Boga poslani i da Vas narod sluša umjesto da Vi osluškujete bilo naroda i služite narodu. Na žalost, Vama su puna usta tz. LIBERALNE DEMOKRACIJE koja je još opasnija od zločinačkog komunizma, nacizma i fašizma, a upravo te strukture svijeta planirale su i izvršile ta zlodjela. Hvalite se sve dotele dok Vas ljudi suprotnog mišljena i stava – posebno domoljubnog – ne prozovu i upru prstom u ono što ste iznevjerili (da ne kažem izdali) obećanja kao i HRVATSKE DRŽAVNE I NACIONALNE INTERESE. I sve to zato da se dodvorite raznim masonskim centrima moći, velikosrpskim lažima i podvalama, uvoznom i bankarskom lobiju, raznim

interesnim skupinama u Hrvatskoj, kao i onima u Hrvatskoj koji nikada pa ni danas ne mogu prežaliti odlazak u povijest zločinačke Titove velikosrpske tvorevine, zvane Jugoslavija. O Bože, mili Bože!!! Pozivate se na Tuđmana i Tuđmanov HDZ od kojeg je na žalost ostalo samo ono sveto ime pod kojim je hrvatskom krvlju oslobođena Hrvatska od velikosrpske zločinačke pošasti. Većina članova HDZ-a su savjesni i dobri Hrvati ali na žalost njih nitko ne sluša a niti imaju mogućnost sprovesti u djelo neku plemenitu domoljubnu akciju ili biti izabrani u neka tijela ako nisu spremni na šutnju i poslušnost kako im sa vrha odrede bez obzira o kakvoj kvaliteti ljudi se radi. Sa odlaskom u vječnost doktora Tuđmana, na žalost i njegova HDZ-a više nema, a ovaj današnji samo služi za igrokaz njihovih čelnih ljudi koji su se dobro udomili i koriste veliko srce i naivnost brojnih članova.

Kao i u crnim Titovim zločinačkim danima, tako se i danas, naši vodeći državni službenici služe sličnim metodama, a to tako ako u državi nešto ne ide dobro ili se žele nametnuti neke antihrvatske odluke tada se u javnost bace neke izazovne, namještene ili nevažne afere koje će putem medija zasljepljiti narod i naprsto ga natjerati da troši svoje dragocjeno vrijeme i živce sve dotle dok se ne provede u djelo planirana akcija, koja je na žalost u većini na štetu budućnosti hrvatskog čovjeka i države Hrvatske. Tako su uništene dvije NARODNE INCIJATIVE, te u HRVATSKOM SABORU „izglasane“ ISTANBULSKA KONVENCIJA I MAREKEŠKI SPORAZUM za koje su glasovali većina zastupnika HDZ-a (o drugima ne želim trošiti dragocjeni prostor) koji se u javnosti prikazuju kao veliki katolici a životom i radom svjedoče protiv Boga, Katoličke crkve, a i protiv budućnosti HRVATSKOG NARODA. Kada je to dovršeno sada se ide na prodaju INA-e, pa poslije dolazi HEP, zemlja, voda i..., a AGROKOR sa brojnim hrvatskim vrijednostima je već predan u tuđe ruke. Za hrvatsku KUNU već je presuda određena kao za povjesni hrvatski grb sa bijelim prvim poljem pod kojim su održani prvi slobodni izbori u RH 90. a nije smetao čak ni KPH 70. prošlog stoljeća (na žalost smeta današnjim tz. vrlim Hrvatima u vrhu državne vlasti jer to od njih traži Pupovac i njemu slični), pa je sada na redu ZA DOM SPREMNI, a poslije vjerojatno poklon HRVATSKE DRŽAVE pod potpunu kontrolu – ne daj Bože Bruxelles-u ili opet Beogradu. Pod pritiskom anacionalnih skupina u RH i velikosrpske oligarhije na žalost tim i takvim pridružuje se i hrvatska državna vrhuška koja pošto potoži želi zabraniti sveti poziv ZA DOM SPREMNI iako taj pozdrav u sebi nema ništa neljudskog već samo ljubav čovjeka da je spreman braniti svoj dom i svoju obitelj. Pitam Vas gospodo, bi li Vi branili svoj dom i obitelj kada bi izbio požar ili netko napao sa namjerom da Vašu kuću zapali i Vašu obitelj ubije? Siguran sam da bi je i Vi branili srcem i dušom, pa isto tako trebali bi braniti i svoju DOMOVINU od neprijateljskog napada. Zašto to isto pravilo ne vrijedi za Hrvatsku i Hrvatski narod? Zašto taj isti pozdrav se ne zabrani u Kini u kojoj se koristi već oko 2000 godina? Govoriti da je ZDS ustaški pozdrav (čiji ustaški i je li možda srpskih ustaša koje Vuk Karadžić spominje još početkom 19. stoljeća koji su se u Hercegovini borili protiv Osmanlija a kasnije su svi otišli u četnike) i da kao takav samo sramoti Hrvatsku? To govore oni koji o povijesnoj istini nemaju pojma, a niti imaju trunka ljubavi za Hrvatsku i Hrvatski narod. Da su se ti i takvi „nadobudni Hrvati“ malo potrudili i samo pročitali hrvatske novine iz Argentine koju je izdavao HRVATSKI DOMOBRAN još 1931. (kada USTAŠKI POKRET NIJE NI IMAO SVOJ SLUŽBENI POZDRAV već je počeo koristiti postojeći tek u Ličkom ustanku 1932.) vidjeli bi naslovnicu koju je krasila

hrvatska zastava sa starim hrvatskim grbom iznad kojega je velikim slovima ispisano ZA DOM SPREMNI – tada bi zašutjeli ili bi nešto drugo izmislili samo da se Hrvatska popljuje i ocrni. Ima tu još povijesnih dokaza, ali to prepuštam istinskim a ne političkim povjesničarima. Osim toga ti tz. povjesničari trebali bi znati povijesnu istinu i da je službeni pozdrav ustaša i ustaške vojske u NDH bio ZA POGLAVNIKA I ZA DOM SPREMNI, a kod Domobrana i ostalog hrvatskog puka pozdrav je bio ZA DOM SPREMNI.

Pozdrav ZDS ne mogu prihvati jedino sluge Beograda i masonske centri moći, kao i mrzitelji Hrvatske jer je sa tim pozdravom srušena prva tamnica Hrvata i velikosrpska tvorevina tz. KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA i obnovljena NDH, a hrvatski branitelji – sa istim tim pozdravom – srušili su 90. zločinačku Titovu Jugoslaviju i ponovo obnovili NDH. Što sada? Da je naša državna vrhuška odgovorna i nacionalno svjesna oni bi ovaj pozdrav uzeli svome srcu – kao katolici i vjernici OČE NAŠ – te s njim se ponosili kao i sa sinovima i kćerima hrvatskog naroda koji su uz takav poklik i spremnost stoljećima krv za Hrvatsku proljevali i da nije bilo takve odlučnosti i spremnosti danas Hrvatske ne bi bilo na karti svijeta. Možda radi toga i tuguje stanoviti broj stanovnika u Hrvatskoj kojima pri spominjanju riječi Hrvatska mrak pada na oči i svakodnevno izmišljaju laži kako bi hrvatski narod i državu Hrvatsku svjetu prikazali u što mračnijoj slici. Na žalost, takvih ima dosta u redovima državne političke i znanstvene vrhuške koji se radije okreću velikosrpskim lažima i blate Hrvatsku i Hrvatski narod ne samo u Hrvatskoj već i u svijetu. Svaki pokušaj hrabrih i neovisnih hrvatskih povjesničara i istraživača napadate kad dolaze do novih dokumenata i s njima pobijaju srpske laži. Umjesto da te ljude saslušate, provjerite što to oni imaju za reći, pa i nagradite njihov trud NAŠA VRHUŠKA IH BEZ IKAKVA SRAMA ODMAH PROZIVA REVIZIONISTIMA, KRAJNJIM DESNIČARIMA, USTAŠAMA, FAŠISTIMA I... Čisto po neprijateljskom receptu! Poznato je, a po njihovom uvjerenju, da Hrvatski narod i nadalje mora nositi stigmu ZLOČINAČKI NAROD.

Kad bi kojim slučajem Hrvatska imala pravo domoljubno političko, znanstveno, kulturno, sudske i medijsko vodstvo, a na žalost ga nema, Hrvatska bi preko noći osnovala MEĐUNARODNI INSTITUT U KOJEM BI RADILI NEOVISNI I VODEĆI POVIJESNI IINI ZNANSTVENICI iz Hrvatske, BiH, Srbije, Slovenije, Italije, Austrije, Mađarske, Njemačke, Rusije, Francuske, Engleske, Amerike i Izraela koji bi na temelju vjerodostojnih dokumenata istražili i napisali ispravnu povijest 19. i 20. stoljeća i prebrojali žrtve sa svih strana. I ne samo Hrvatske nego i na cijelom ovom podneblju, te točno utvrdili sve ustaške, četničke i partizanske žrtve i s tim postupkom prestale bi svađe, podjele, mržnja, podvale, laži i ratovi. Tek tada bi mogla nastupiti prava pomirba pod uvjetom da svaka strana prizna svoj grijeh i nadoknadi počinjenu štetu.

Sa ovim mislima i raščlambama završavam ovaj svoj prvi dio, a nastavak slijedi.

Vlado Glavaš
Hrvatsko nebo

PREBROJIMO SVOJE MRTVE

VLADO GLAVAŠ

Nema dana u godini a da se neke zajednice, skupine ljudi, stranke ili pojedini narodi u svijetu ne prisjećaju i oplakuju tužne događaje i stradanja iz bliže ili daljnje prošlosti, a na žalost sve je manje onih koji iz osjećaja i s veseljem slavi neko dobro djelo svoga brata ili sestre, prijatelja ili susjeda, zajednice ili naroda. Sve je više onih koji su bezbrižni na sve ono što se događa pokraj njega, u njegovom selu, gradu ili narodu i sve je manje onih kojima je istina bitna i koji su za istinu spremni i nešto žrtvovati. Sve je više onih koje ne zanima ni Bog, ni obitelj, ni prijatelj, ni njegov narod kojem po rođenju pripada. Takvo je stanje i ponašanje čovjeka u hrvatskom društvu i uopće u svijetu je zabrinjavajuće, posebno za nadolazeće naraštaje. Umjesto zova na uzbunu ljudi mirno spavaju kao da se ništa čudnovato ne događa. Takva i slična pitanja nameću se svaki dan, a odgovori? Kao da je nestao čovjek u čovjeku. Zašto tako?

tara narodna mudrost kaže; onaj narod koji nije temeljito i stvarno ispitao i napisao svoju povijest, stranac i neprijatelj će je pisati; a oni koji se stide, preskaču i zanemaruju svoju prošlost ti nemaju ni zdrave temelje za budućnost. Onaj narod koji dopusti da im dio povijesti postane prljava svakodnevna politička tema nosi sa sobom duboku podijeljenost s nesagledivim posljedicama. Posebno ako se to čini planski kao kod Hrvata. I to nas boli.

Uz druge strašne ratove, Europu su u 20. stoljeću okupirala i tri ideološka zla: fašizam, nacizam i komunizam. Prema sadašnjim dokazima prva dva zla odnijeli su oko 22 milijuna, a treće zlo više od 100 milijuna ljudskih života. O prvima zna i ptica na grani, a o onom komunističkom i danas se s oprezom ili s nekim opravdanjem govorи. Ako je zločin zločin, bez obzira na boju kože, vjeru i ideologiju, i ako smo pred Bogom isti, a tako bi trebali biti, onda se ne smije praviti razlika između žrtava i zločinaca, jer nema dobrog i lošeg zločinca ili vrjednije i manje vrijedne žrtve. Svaka žrtva zасlužуje ime i prezime, mirno počivalište i da se s njom ne manipulira, a zločinca imenovati i pravedno kazniti.

Razni međunarodni interesi i europski ratni vihor prenio se i na hrvatsko podneblje. Pavelić sa svojim suborcima iskoristio je takvo stanje, izvukao Hrvatsku ispod beogradske okupacije i proglašio neovisnu hrvatsku državu. U isto vrijeme stvorio se antifašistički pokret i pod petokrakom uz izgovor da se bori protiv kvinsliške NDH, zapravo borio se protiv Hrvatske a za beogradske interese. Znano je da su ustaše tijekom rata počinili brojne zločine, posebno u Jasenovcu, ali je isto poznato da su ti antifašisti skupa i partizanima tijekom rata činili strašne zločine, a poslije rata - u tako zvanom miru i bez suda – masakrirali stotine tisuća Hrvata pobacavši ih u nepoznate rake od Bleiburga do Đevđelije i od istarskih fojba, preko Cresa do Konavala. Neprijeporna je činjenica da tim istim antifašistima nije bio krajnji cilj rušenje Pavelićeva režima nego hrvatske države i da se nije borio za hrvatske nego za beogradske interese i zato se on s punim pravom može i mora nazvati pravim imenom - zločinačkim. Baš radi toga ti tzv. hrvatski antifašisti (ovdje treba izuzet istarske antifašiste koji su se prije rata istinski borili protiv talijanskih fašista) ne mogu se uspoređivati s onima iz Zapade Europe koji su se stvarno borili protiv navedena prva dva zla, ali ni ti europski nisu bez grijeha. I oni su činili zločine, zaštitili Staljinu, Tita... i komunistima predali milijune ljudi koji su kasnije bili likvidirani. Kakva ironija? Ustaše koji su tijekom rata i u svojoj državi činili neprimjerne likvidacije postaju ratni zločinci, a ti tzv. antifašisti i partizani koji su vršili zločine u ratu i miru, borili se za tuđe interese i rušili hrvatsku državu - oni su postali dobri dečki. Ako je Ante Pavelić ratni zločinac, onda mora biti i Tito jer je činio daleko veće zločine. Ako je Mile Budak ratni zločinac samo zato što je bio u Pavelićevoj vlasti i nikakav mu zločin nije dokazan, onda je zasigurno daleko veći ratni zločinac političarka (partizanski komesar) čija je jedinica učinila masakr nad Hrvatima kod Kočevja (da ne govorimo o njenim kasnijim nedjeljima). Umjesto zatvora, ona danas uživa sve blagodati u Hrvatskoj, a Mili Budaku se ne smije podignuti ni spomen ploča.

Jasenovac je i danas mit i političko pitanje umjesto da se prepusti neovisnim povjesničarima i utvrdi prava istina do 1945. i poslije. Bleiburg, križni putovi, četnički i drugi komunistički zločini ni danas nisu zanimljivi ni hrvatskom sudstvu, ni medijima a ni službenoj politici. Hrvatska je jedina zemlja na svijetu koja svoj Ustav temelji na zločinu, na nepostojećem hrvatskom antifašizmu. Hrvatska je jedina zemlja u kulturnoj Europi, pa i dalje, koju ne zanimaju njeni mrtvi i grobišta žrtava komunističkog i četničkog zločina razasuta od Austrije, Slovenije do Makedonije, ali je prva u dopuštanju slavlja i glorificiranje pravih zločinaca Tita, partizana i tzv. antifašistima, te svjesno prikriva zločine nad svojim narodom i ne želi se obračunati s tamnom

prošlošću na ovim prostorima, i na taj način produbljuje već postojeću podijeljenost u Hrvata.

Ako želimo stvarni mir i slogu među Hrvatima te bezbrižno se okrenuti u budućnost, onda je hrvatski državni vrh na potezu. On mora jednom i zauvijek riješiti navedene propuste, donijeti odlučnu političku odluku, osigurati dosta sredstva, odrediti vrijeme, zadužiti odgovarajuće institute u kojima će biti zabranjen pristup i utjecaj politike i inih interesa, prepustiti da glavnu riječ vode neopterećeni i neovisni stručnjaci. Ako se ukaže potreba za pomoć međunarodnih stručnjaka – dovedimo ih i neka se obavi posao. Nepoznate rake s posmrtnim ostacima traže pronalazak, sve poznate otvaranje, prebrojavljivanje mrtvih i dostojan pokop, imenom i prezimenom otkriti zločince, žive kazniti a mrtve zapisati. Sva politička gibanja i zločine na ovim prostorima od 1939. do 1995. treba temeljito obraditi i istinu zapisati. Ako se to ne učini u slijedećih 5 do 10 godina, doći će do još veće hrvatske podijeljenosti, a koja najmanje odgovara Hrvatima. Dapače, naši će neprijatelji od sreće trljati ruke jer će i nadalje moći provoditi manipulacije s mrtvim i po svijetu širiti svoju «istinu» o zločinačkom hrvatskom narodu. Tko će tada biti odgovoran?

Vlado Glavaš
Glas Koncila

HRVATSKA ZOVE SOKOLOVE DRUGI DIO

Poštovana Predsjednice RH, Predsjedniče Vlade RH i Sabora RH i...

Hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI došao je pod udar Beograda samo zato da prikrije velikosrpske zločine izvršene u Hrvatskoj tijekom 20. stoljeća, svoju usku suradnju sa nacističkom Njemačkom i fašističkom Italijom, svoje konclogore po Srbiji u kojima su završili ovozemaljski život na desetine tisuća Židova, Hrvata, Mađara, Nijemaca, Bugara, Albanaca i... te prikrio da je Srbija bila jedna od prvih država u svijetu koja je još 1942. očistila svoje prostore od Židova i koja je donijela rasne zakone puno prije od Pavelića i da je Srpska pravoslavna crkva usko surađivala sa četničkim pokretom i sudjelovala u zločinu 40. kao i 90. a što je potvrđio i sud u Parizu 1995. Pozivam Vas Predsjednice RH, Predsjedniče Vlade RH, Predsjedniče Sabora RH, sve političke slijepce, društvene djelatnike i novinare, te neke biskupe i svećenike da pročitaju remek povjesno djelo Stjepana Loze (uz ovo djelo postoje i brojne druge knjige sa dokumentima u Hrvatskom povijesnom institutu i u knjižarama, pa čak u Srbiji i u drugim državama svijeta) koje donose vjerodostojne dokumente s kojima vidljivo dokazuje da su četnici Draže Mihajlovića sa kokardom na glavi skupa sa talijanskim fašistima po Istočnoj Bosni i u Hercegovini palili sela, rušili razne sakralne objekte i činili masakre nad Muslimanima i Hrvatima, a slična nedjela činili su po Zapadnoj Bosni, Dalmaciji i Lici. Partizani su uz pomoć četničkih pristalica i zaslijepljenih Hrvata sa komunističkom dogmom i mržnjom prema SLOBODNOJ HRVATSKOJ a sa pozdravom SMRT FAŠIZMU SLOBODA NARODU (pozdravom koji poziva na zločine i nasilja) po cijeloj Hrvatskoj i BiH činili brojna nedjela - od rušenja mostova, tvornica, bolnica, sakralnih objekata te palili sela i masakrirali djecu, starce, žene i odrasle osobe. Prema tim dokazima i na temelju dokumenata i druge arhivske građe u Zagrebu, Beogradu, Londonu i Parizu, na prostoru NDH od svih počinjenih zločina partizanima (sa petokrakom na glavi) se pripisuje skoro 90%, četnicima (sa kokardom na glavi) oko 8% i ustašama svega oko 2%, te da je u Pavelićevoj vojsci bilo 13 generala Srba i čak 28 generala Židova, da su u NDH bile zabranjene fašističke i nacističke stranke dok u Srbiji je bila Nedićeva nacistička a Draža Mihailović imao je sklonost i potporu Musolinijevih fašista. Srbija je rehabilitirala Dražu i njegove četnike pod izgovorom da su bili antifašisti, a za Nedićeve naciste proces se još vodi i najvjerojatnije i on će biti oslobođen nacističkog nazivlja. Srbi i tz antifašisti sve te svoje zločine pripisali su ustašama samo kako bi Hrvate optužili za genocid nad Srbima, Židovima i Romima te oslobodili Srbe od svoje genocidnosti. Na službenoj svjetskoj listi od 100 najvećih zločinaca svijeta Pavelića i ustaša nema nigdje, a Tito i partizani dijele od 10. – 13. mjesta, pa sada gospodo izvolite komentirati. Dodajmo i to da je Pavelić već 9. rujna 1943. službeno prekinuo Rimske ugovore (koje je ranije jednostavno bio prisiljen potpisati jer je bio uvjeren da je to na kraći rok i samo zato da Talijane spriječi da ne zauzmu i druge dijelove Hrvatske jer su Dalmacija i Istra već bile pripojene Italiji sa Rapalskim ugovorom koje je kasnije i sam kralj Petar potvrđio) i tog trenutka službeno su vraćeni svi dijelovi Hrvatske matici Hrvatskoj. Tito se sjetio tek 20 dana poslije izdati svoj proglaš o vraćanju (već službeno vraćene) Dalmacije Hrvatskoj, a Istra je Hrvatskoj vraćena tek

1947. ne zaslugom Tita (koji je po Istri počinio strašne zločine nad Talijanima, Hrvatima i katoličkim svećenicima pa čak i nad partizanima koji se nisu slagali sa njegovom zločinačkom pošastu) već isključivo hrvatskih katoličkih svećenika na čelu sa Božom Milanovićem koji je 1947. sa dokumentima uspio dokazati Francuzima i Englezima da je Istra oduvijek bila Hrvatska. Uz navedeno, zaboravlja se da je Tito darovao Crnoj Gori Hrvatsku Boku, a Srbiji Istočni Srijem sa Zemunom i Bačku? S druge strane ustrajni povjesni istraživači Igor Vukić, Romano Leljak, Jurčević, Pečarić i još nekoliko drugih neovisnih povjesničara dokazuju da je logor u Jasenovcu bio radni a ne konclogor te da je tamo najviše stradalo Hrvata poslije svibnja 1945. Uz ovo treba dodati da je i tz. jama u Jadovnu masovno stratište od preko 30000 Židova, Roma i... čista izmišljotina i da je ta jama potpuno prazna od ljudskih kostiju. Osim toga svi ovi neovisni istražitelji i povjesničari dokazuju da se partizani i četnici nisu borili protiv Pavelića i njegove vladavine nego isključivo protiv Hrvatske a što je bjelodano potvrđeno sa poslije ratnim masovnim masakrima Hrvata (prema priznanju Rankovića 1951. samo na KRIŽNIM PUTOVIMA likvidirano je preko pola milijuna Hrvata – djece, staraca, žena i odraslih). Da su se oni borili protiv Pavelićevih ustaša onda bi se borili samo protiv njegova režima i ne bi rušili Hrvatsku državu. Ova istraživanja digla su na noge antihrvatske snage u Hrvatskoj prozivajući navedenu gospodu kao krivotvoriteljima i revisionistima povijesti. Gospodin Marko Franović, hrvatski poslodavac iz Australije, nudi milijun kuna svima onim beogradskim propagatorima ako sa činjenicama opovrgnu istraživanja i dokaze Romana Leljaka i Igora Vukića. Zanimljivo je da se na ovu veliku nagradu nisu javili tz. veliki povjesničari poput ravnatelja JUS Jasenovac Pejakovića, Ive Goldsteina, Klasnića i drugih nadri povjesničara, kao i drugih propagatora srpskih podvala da sa svojim vjerodostojnim dokazima pobiju dokaze Vukića i Leljaka te da bez kapi znoja zarade milijun kuna. Eto gospodo PREDSJEDNICI DRŽAVE, VLADE I SABORA pruža se vam prilika da na lagani način zaradite milijun kuna i da već jednom i zauvijek prestanete širiti velikosrpske laži i biti zarobljenici tz. antifašista, Pupovčevih velikosrpskih podvala i onih koji Hrvatsku ne mogu ni u snu zamisliti!!! E sada gospodo, a na sramotu Hrvatske, izvolite i nadalje biti slijepci i sluge Beograda dok njihove laži štitite, branite, zagovarate i slavite zločinačku crvenu petokraku i četničku kokardu, zatvarate oči na derneke tz. antifašista i divljanje četnika po cijeloj Hrvatskoj, a zabranjujete sveti hrvatski pozdrav ZDS koji vas je doveo na ova mjesta koja danas vjerno čuvate u blaćenju Hrvatske i onih branitelja koji su stoljećima krv proljevali za slobodu Hrvatskog naroda.

Tužno je i žalosno da o svim navedenim problemima uporno šute (kao da ne pripadaju hrvatskom društvu) Hrvatska Akademija, kulturne, znanstvene kao i druge društveno i političke institucije, o medijima ne ču ni govoriti, da svoj glas ne dižu do neba i da se konačno skine stigma sa hrvatskog naroda kao genocidnog. Tužno je da svi oni kao usklađeni orkestar štite crvenu petokraku i kokardu koji su prije, u vrijeme i poslije II Svjetskog rata, kao i u Domovinskom ratu i prema britanskim dokumentima odgovorni za smrt preko milijun Hrvata te rušili Hrvatsku na svakom koraku, a smeta im ZDS koji je branio Hrvatsku od tih zločinaca. Kažu, da su partizani bili na pobjedničkoj strani i zato ih opravdavaju, ali pri tome zaboravljaju da se nikakav zločin ne može opravdati. Možda im je žao da pod tim zločinačkim znakovljem nije poubijan ostali dio hrvatskog naroda koji je u sebi imao hrvatsko srce i dušu. Po tim zanovijetanjima,

pitam ih zašto za branitelje Domovinskog rata ne vrijedi isto pravilo i zašto je veliki broj ključnih zapovjednika pobjedničke vojske osuđeno ili optuženo po zapovjednoj odgovornosti kao nigdje u svijetu a zločinačku velikosrpsku agresorsku vojsku pomilovali, planski izbjegli optužiti odgovorne ili suditi brojnim zločincima dok sami ili njihovi svjedoci ne umru, a abolirani dobivaju unosne državne poslove i nagrađuje ih se sa dobrom mirovinom dok su harali Hrvatskom. Zašto šute kada se po zapovjedi Pupovca i drugih mrzitelja Hrvatske uklanjuju ploče i spomenici sa ZDS a četnički niču od Banovine do Vukovara? Zašto šute na progone domoljubnih pjevača i prozivanje poklika ZDS i jednako šute na četnička i partizanska orgijanja? Zašto je muk kada srpski popovi u Hrvatskoj uče srpsku djecu da pjevaju četničke pjesme, antihrvatsku povijest i kako će mrziti svoju rođenu Domovinu ili kada ti do jučer pjevači četničkih i antihrvatskih pjesama dobivaju dobrodošlicu čak i u Pulsku ARENU a Marko Perković T. ne može ni blizu? Zašto ne vršite pritisak na odgovorne u RH da od Srbije odlučno zatraže uvjetno, odgovorno i ubrzani povratak otetog hrvatskog blaga, dokumentacije cijelog 20. stoljeća kao i dokumente iz Domovinskog rata, naplatu ratne štete, popis umorenih i zarobljenih Hrvata, grobišta, popis mučitelja, silovatelja i...? Zašto ne tražite opoziv i progon sudaca i tužitelja RH koji sude i progone hrvatske branitelje na temelju lažnih iskaza dokazanih rušitelja Hrvatske i zašto se tim rušiteljima isplaćuju razne oštete a hrvatski branitelji postaju prognani i osramoćeni u državi za koju su krv proljevali? Zašto ne tražite točan popis stanovnika i broj glasača u Hrvatskoj? Zašto ne dižete svoj glas da hrvatski mediji budu hrvatski a ne sluganski i da HRVATSKI JEZIK bude službeni u svim institucijama a posebno u HRVATSKOM SABORU, a ne neki nakaradni? Zašto ne dignete glas i ne tražite popis imena koji su u privatizaciji došli do vlasništva i na koji način? Zašto se u državi ne progone oni koji su uništili brojna poduzeća već ih se nagrađuje sa drugim i još unesnijim poslovima ili, zašto ti probrani mogu imati po deset plaćenih dužnosti ili biti u Nadzornim odborima a ne ograničiti na jedan i samo jedan? Zašto se zatvara jadnu sirotinju za desetak kuna a velike kriminalce oslobađa čak i poreza? Zašto u Hrvatskoj ljudi ne mogu dobiti posao po sposobnosti već isključivo po vezama i podobnosti? Zašto se u Hrvatskoj pišu komplikirani i nedorečeni zakoni po odredbama krupnog kapitala, uvoznog, bankarskog, odvjetničkog i... lobija a protiv hrvatskih proizvođača, obrtnika, hrvatske sirotinje i..., te kako to da u Hrvatskoj svakodnevno raste broj sirotinje, a u isto vrijeme bogati postaju bogatiji?

S poštovanjem,
Vlado Glavaš

Zagreb, 06. 03. 2019.

HRVATSKA ZOVE SOKOLOVE TREĆI DIO

Poštovana Predsjednice RH, Predsjedniče Vlade RH i Sabora RH i...

Zašto se hrvatska odgovorna vlast srcem i dušom ne okreće svojim Hrvatima u tuđini koji imaju pameti, iskustva, odgovornosti, novca i radne navike koji bi Hrvatsku mogli preporoditi za nekoliko godina, već im okreću leđa i samo deklarativno izgovaraju pojedine floskule? Zašto se ne uvede elektronsko glasovanje poput drugih država svijeta i kako to da preko 4 milijuna Hrvata u tuđini imaju manja prava od šaćice Srba u Hrvatskoj koji svoju rođenu domovinu ni danas ne prihvataju i kojima je i nadalje glavni grad Beograd, a u isto vrijeme se ne odriču tz. ustaške kune?

Zašto IZVRŠNA VLAST RH obezvreduje oko 10.000 Srba koji su dragovoljno branili svoju rođenu Hrvatsku i njima se ne dopušta imati svoju Hrvatsku pravoslavnu crkvu?

Zašto se u školama ne odgaja djecu u hrvatskom duhu već u nekom nametnutom hibridu?

Zašto djeca hrvatskih branitelja i drugih hrvatskih domoljuba moraju ići u tuđinu a djeca i unuci bivših udbaša, Titovi zaljubljenici, zaštitnici partizanskih i četničkih zločinaca dobivaju privilegije i unosne poslove?

Zašto se ne prihvati izmjena izbornog sustava gdje će se birati ljudi imenom i prezimenom i sa čistom prošlošću te za svoj posao odgovarati biračima a ne biti nagrađivan od stranačkog vodstva?

Zašto brojne institucije, udruge i javnost šute kada je ministar Božinović išao u Tursku dovoditi ljude iz njihove domovine i naseljavati ih u Hrvatsku umjesto da je otisao u Irsku ili... i vraćao Hrvate na njihova prazna ognjišta a koji su otišli radi nenarodne politike odgovornih u državi?

Zašto dopuštate da manjina terorizira većinu hrvatskog naroda?

Osim površnih, nabacanih, štetnih i nedorečenih, Hrvatska nema nikakvih strategija i razrađenih razvojnih nacionalnih programa, za kraće ili duže vrijeme. Nema ga čak ni za mrtve 20. stoljeća! Nema ga za gospodarstvo, poljoprivredu, školstvo, kulturu, pomorstvo (gdje je gospodarski pojas iz kojeg se godišnje krade stotine milijuna eura), šport i...? Nema ga za nacionalnu sigurnost, nutarnju i vanjsku politiku s kojim se točno određuje kako se štite hrvatski državni i nacionalni interesi?

Sjetimo se doktora Franje Tuđmana kada je ministricu vanjskih poslova USA, g-đu Madeleine Albright, potjerao iz svoga ureda kada je počela lažno optuživati Hrvatsku ili kada je odlučnim nastupom legalnim putom pobijedio Haag i zaštitio državne interese da bi kasnije Mesić i Račan sve to upropastili, izdali Hrvatsku i doveli je do teških presuda? Na žalost ni današnja vlast nije se daleko odmakla od Mesićeve i Račanove politike a niti ima jasnou i razrađenu nutarnju i vanjsku politiku koja zna i hoće štititi državne i nacionalne interese, a da je tako pokazuju svakodnevni slučajevi. Svaka šuša iz vana ili iz Hrvatske čim dignu svoj interesni glas protiv Hrvatske – hrvatska vrhuška povlači se, šuti i izvršava traženo ne razmišljajući koliko će to kasnije Hrvatsku stajati. Beograd svakodnevno sije laži protiv Hrvatske, čak dolaze njihovi

lideri u Zagreb i otvoreno svoje zločine prebacuju na Hrvatsku, optužujući i blateći Hrvatsku a hrvatski vladari – umjesto da ih odmah protjeraju i od Beograda ili drugih centara moći odlučno zatraže ispunjavanje hrvatskih uvjeta, „naši“ se vladari povlače, šute pa čak ispričavaju. Zar nije tragikomično da u sred Zagreba i uz novac hrvatskih poreznih obveznika RS slavi svoj DAN ARMIJE, iste one armije koja je do jučer činila zločine po Hrvatskoj? Za ozbiljne ljude sav ovaj politički igrokaz sliči na izdajstvo i zato je Hrvatski narod ogorčen.

Zašto tz. udruge za ljudska prava vode pretežno djeca ili sami oni koji su u Titovom režimu bili progonitelji svake slobode riječi i djela za hrvatsku slobodu, a danas ti isti dijele lekcije onima koji su se cijeli život borili za ljudska i hrvatska prava? Zanimljivo je – kada oni napadaju, izruguju, ismijavaju ili pljuju po crkvi, vjeri, hrvatskom domoljublu, obitelji, po Božjim, ljudskim i hrvatskim vrijednostima – za njih je to sloboda riječi, govora ili satira, ali kada se njih prozove za odgovornost izrečene neistine i zlobe ili napisane laži iz nesnošljivosti to je odmah govor mržnje, netolerancije, kršenje ljudskih i manjinskih prava, a uz to im prišivaju dodatne i neljudske etikete. Te i takve udruge dobivaju silne novce od države, lokalnih zajednica, od stranih država i od Sorošove masonerije s ciljem da se čim prije ušutkaju svi domoljubi i ugasi svaki osjećaj za Boga i hrvatskog čovjeka.

Zašto su hrvatski branitelji, koji su krvlju branili i obranili Hrvatsku od velikosrpskog agresora, danas u „miru“ postali predmet ismijavanja, laži, podmetanja i optuživanja te dopustili vladajućima da ih podjele na stotine raznih udruga koje jedna drugu ne podnose ili se bave nekim nerazumnim stvarima? Je li to ucjena ili hrvatska bolest da je tuđe bolje nego moje...?

Zašto su brojne domoljubne strančice razbijene, ucijenjene i posvadane koje vode bolesne veličine sa umišljenosti da su njihovi lideri jedini sposobni voditi državu a nisu sposobni okupiti ni par stotina domoljuba, razraditi kvalitetne i prepoznatljive programe za spas Hrvatske i s tim dokumentima ići pred narod, te točku po točku razraditi što ne valja u Hrvatskoj, koji su uzročnici i kakva se rješenja predlažu?

Za njih su svi krivi osim njih, a jadnici ne znaju da sa takvim postupcima samo pomažu rušiteljima Hrvatske. Prvo i najvažnije je da u njima proradi ljudska i nacionalna savjest i da jednom i zauvijek kažu **DOSTA SA OVAKVIM RADOM** te od sutra svi kao jedan idu se prizemljiti, zatomiti svoje umišljenosti i odbiti sve moguće ucjene koje idu na štetu Hrvatske, pomoliti se dragom Bogu koji je uvijek čuvao ispravnost hrvatskog čovjeka i od Boga i od Hrvatske zatražiti oprost za sve grijeha i dosadašnje promašaje! Sutra kada se u miru probudite pozovite sve braniteljske i domoljubne civilne udruge, sve stranke i strančice, kao i kvalitetne pojedince koje svojim riječima i djelima iskazuju osjećaje za patnju hrvatskog čovjeka i za boljitet Hrvatske na širi i dobromanjerni sastanak, zatvorite se u veću prostoriju i sa prikladnim sadržajima a uz bezalkoholna pića, razgovarajte, raspravljajte, analizirajte, osluškujte i planirajte kako osmislići zajednički nastup sa jasnim zajedničkim stavovima u kojima će biti vidljiva ljubav za bolje hrvatsko sutra i kojima će biti **KLJUČ SVEGA** domoljublje, sposobnost, odlučnost, ustrajnost, nepotkupljivost i čista prošlost. Sa tim i takvim nastupima bit će te ubrzo prepoznatljivi među svojim glasačima i među inima kojima se na izbore ne izlazi jer nemaju za koga glasovati. Ako se oglušite na ovakav ili sličan poziv – u hrvatskoj povijesti biti će te zapisani – prvo kao oslobođitelji a kasnije kao

grobari Hrvatske. Sami odlučujete o biti ili ne biti i kakva će Hrvatska izgledati sutra ili je uopće neće biti!?

Pojedini hrvatski biskupi i svećenici morali bi bolje prolistati hrvatsku povijest i muke hrvatskog čovjeka kroz povijest i tako se ponašati, morali bi bolje osluškivati bilo hrvatskog naroda i imati na umu da narod jako dobro gleda i sluša njihove riječi i djela pa se tako i ponaša. Morali bi biti odlučniji i glasniji u obrani Božje riječi i prava hrvatskog čovjeka, a ne podilaziti kojekakvim mešetarima i krivovjernicima, u propovijedima – u onom dijelu mise kada možete slobodno izreći o svemu onom što hrvatskog čovjeka i hrvatsku obitelj muči – glasno i jasno povući paralelu dobra i zla jer i vi ste dio tog naroda i o vama dosta ovisi kakav će narod biti.

Danas je hrvatski narod u velikoj krizi i traži izlaz. Sjetite se kako ste bili zagovornici hrvatske istine u vremenu Titove diktature tako morate biti još glasniji danas kada smo na pragu izumiranja i iseljavanja a tako bi morali znati i htjeti braniti hrvatskog čovjeka, istinu i Boga. Žalosno je gledati i slušati pojedine biskupe i svećenike koji pred srpskim pravoslavnim svećenicima naprsto kleče i u miru slušaju njihove laži i podvale o hrvatskom narodu i Katoličkoj crkvi u Hrvata te u duhu neke nazovimo tolerancije organiziraju zajednički hod u Jasenovac gdje ćemo ponovo slušati laži o konclogoru u kojem je poubijano toliko i toliko ..., umjesto da prije odlaska zatraže zajedno sa Židovima utvrđivanje povjesne istine – ne samo o Jasenovcu, Jadovnu nego i o srpskim logorima smrti u Srbiji i drugim mjestima bivše države, istinu o sudjelovanju njihove crkve u zločinackim akcijama sa četnicima tijekom cijelog 20. stoljeća te kako SPC može proglašavati svecima neke svoje dokazane zločince, a uz to ih treba priupitati kako su punih 8 stoljeća lagali cijeli svijet da je Srpska pravoslavna crkva AUTOKEFALNA kada prvi čovjek svjetskog pravoslavlja Bartolomej na temelju dokumenata kaže da je Srpska pravoslavna crkva priznata tek 1922. itd...

Ovi i slični razlozi doveli su do velike podijeljenosti, gorčine i razočaranosti u hrvatskom društvu radi čega HRVATSKA plače i vapi zbog svoje djece koja suznih očiju bježi u nepoznatu tuđinu, te na taj način Hrvatska se prazni, a na njihova ognjišta sutra će naseliti vjerojatno netko tko do jučer nije ni čuo za Hrvatsku. Možda je to i nečiji skriveni plan!

HRVATSKA PLAĆE što u njoj odmah nakon OLUJE nije izvršena totalna lustracija, u političkim, gospodarskim, sudbenim, prosvjetnim, kulturnim, medijskim i inim strukturama života, jer da je to učinjeno danas ne bi u Hrvatskoj – gotovo u svim strukturama – oko 80% ključnih mjesta držala djeca ili unuci udbaša, kosovaca, partizana, četnika i onih koji Hrvatsku organski ne podnose te umjesto njihove lustracije oni su lustrirali domoljube koji su iznijeli glavni teret oslobođanja Hrvatske od velikosrpskog terora i poslali ih u novu emigraciju da tamo zarađuju novac i šalju svoje devize za spas ove napaćene Hrvatske.

HRVATSKA PLAĆE i traži od svih svojih domoljubnih struktura da se osvijeste, povežu i udruže, te uličnim prosvjedima i na izborima zbace s vlasti nenarodne strukture i dovedu ljudе čiste prošlosti, nepotkuljive, sposobne i odlučne koji vole Hrvatsku i koji se ne klanjaju raznim centrima moći a spremni su u državi uvesti red kao što su to učinili odlučni ljudi u Mađarskoj, Češkoj, Slovačkoj i Poljskoj te danas brzim korakom grabe naprijed na svim poljima i ne dopuštaju da se stranci i tuđe sluge s njima poigravaju poput Hrvatske. Bog nam bio u pomoći, probudio u nama srce i duše te osvijestio nas u svakom pogledu da budemo ponos a ne sramota budućim

naraštajima Hrvatske! Naravno, ako ih bude! Narod je jako, jako zabrinut! Gospodo i državnog vrha – što imate reći na to??? Bez ikakva pesimizma, bez lažnog optimizma budimo realni. Budimo ljudi! Neka nam krenu suze, proradi savjest, zaigraju srca i čista hrvatska krv u divnom skladu pripadnika ovog istog naroda – oduvijek gordih domoljuba...!

DRAGE HRVATICE I HRVATI, HRVATSKI SOKOLOVI, IZIĐIMO IZ SVOJIH ODAJA I UČMALOSTI JER NAS HRVATSKA ZOVE I UPUĆUJE NAM – MOŽDA SVOJ ZADNJI krik PONOSA I LJUBAVI !!!

<https://hrvatskonebo.org/2019/03/07/vlado-glavas-predsjednici-rh-predsjedniku-vlade-rh-predsjedniku-sabora-rh-hrvatska-zove-sokolove-1-dio/>

<https://hrvatskonebo.org/2019/03/07/vlado-glavas-predsjednici-rh-predsjedniku-vlade-rh-predsjedniku-sabora-rh-hrvatska-zove-sokolove-2-dio/>

<https://hrvatskonebo.org/2019/03/07/vlado-glavas-predsjednici-rh-predsjedniku-vlade-rh-predsjedniku-sabora-rh-hrvatska-zove-sokolove-3-dio/>

TJEDNO RAZMIŠLJANJE

U Hrvatskom tjedniku od 28. studenog 2019. pod naslovom TJEDNO RAZMIŠLJANJE a u podnaslovu - 24. studenog -, gosp. Gojko Borić u ustaljenom običaju izjednačava Pavelića i Tita te Titu pridaje zasluge koje uopće nisu vjerodostojne. Lako je biti general poslije bitke a budi uspješan vođa naroda kada je praktički cijeli svijet protiv tebe, a posebno uhodana masonska mašinerija. Da je kojim slučajem Dr. Tuđman izgubio rat Hrvati bi doživjeli još veću katarzu nego 45. i nestali bi sa karte svijeta. Bogu hvala nije! Zar Tuđman nije imao puno pogrešaka radi kojih se i danas vuku posljedice? IMAO JE kao i svi mi, ali je uspio i pogreške se zanemaruju iako bi se trebale ispravno analizirati da ponovo ne bi pravili iste ili slične. Sličan je slučaj i s Pavelićem koji je u ono vrijeme i bez političkog iskustva pokušao činiti ono za što se vjerovalo da je najbolje za Hrvatski narod. Srušio je stoljetnu okupaciju Hrvatske, a posebno velikosrpsku kraljevsku zločinačku politiku. Da se nije povezao s Nijemcima nikada ne bi mogao proglašiti NDH. Istina je i druga, da je puno dokumenata potpisano a koji su se u NDH izbjegavali provoditi. U NDH nije bilo nacističkih stranaka, a u Srbiji DA i Srbija je bila prva država u Europi koja je očistila Židove i time se pisanim putom pohvalila Hitleru, a NDH nije bila očišćena od Židova. U Srbiji je bilo više koncentracijskih logora a prema vjerodostojnim dokumentima – u Hrvatskoj ne. Jasenovac je za Srbe i Titove zločince izmišljena i fabricirana tema kako bi se prikrili partizanski i četnički zločini po NDH. Vjerodostojni dokumenti kažu da su ključnu ulogu u upravljanju i vođenju radnih poslova u RADNOM LOGORU JASENOVAC upravo vodili Židovi i pravoslavci. Nije istina da je Tito srušio srpsku monarhiju nego je to upravo učinio Pavelić sa proglašenjem NDH? Zar nije istina da su prve zločine po NDH započeli četnici i partizani? Zar nije istina da su isti rušili mostove, tvornice, crkve, bolnice, palili sela i masakrirali hrvatsko pučanstvo, ali ne sa ciljem da se bore protiv Pavelićevog režima nego da sruše NDH i uniše svaku hrvatsku pomisao za samostalnu državu? Nije istina da Pavelić nije znao ili nije htio surađivati sa Srbima i Židovima u NDH, a da je to tako potvrđuje i ovaj podatak; u vojsci NDH bilo je 13 generala Srbia i 28 generala Židova. Nije istina da je Tito dao Hrvatskoj Baranju, nego naprotiv, oduzeo je Hrvatskoj Srijem, Zemun, Kotor, Neum i pomicao druge granice na štetu Hrvatske. Nije istina da je Tito vratio Hrvatskoj Istru i ... već je ključnu i odlučujuću ulogu odigrao hrvatski katolički svećenik Božo Milanović. Rimske ugovore Pavelić je jednostavno bio prisiljen potpisati da spriječe Talijane da uđu u otvoreni rat sa NDH, a isti taj Pavelić je ukinuo Rimske ugovore 20 dana prije nego što se Tito sjetio tih ugovora, a time i službeno pripojio otočje i priobalje NDH. Ima li rata u svijetu gdje nema ubojstva, pa i zločina? Nema! Tko je činio zločine u NDH? Dokumenti kažu da su za zločine na cijelom prostoru NDH odgovorni u 90% partizani, 8% četnici i svega 2% ustaše. Meštovićevi memoari za one tko ih je cjelovite čitao a ne samo dijelove - u mnogočemu su upitni i dvosmisleni, jer ih je u većini slučajeva pisao prema svojim političkim osjećajima a manje kao dokumente. Gosp. Boriću, kada već pišete o Meštovićevim navodima da je Tito kršten (u što ne vjerujem) tada ste radi vjerodostojnosti trebali navesti i one Titove riječi koje govore da je zločine nad Hrvatima morao činiti da zadovolji Srbe. Brojni dokumenti iz Rusije, Zagreba, Beograda, Londona, Washingtona i..., a posebno iskazi susjeda i znanaca pravoga Josipa Broza, da onaj Tito koji se pojавio 1939. nije Josip Broz – nego..., pa prema

tome njega uspoređivati sa Pavelićem i predlagati da se njegovi posmrtni ostaci prebaće u Kumrovec bila bi uvreda za istinu i za cijeli Hrvatski narod.

Gospodine Borić, ja Vas molim kao iskusnog i učenog novinara da drugi put kada se dotičete ovakvih i sličnih tema koje dijele Hrvatski narod isključite svoje političke osjećaje i izbjegavajte širiti velikosrpske i antihrvatske laži i podvale, već se držite vjerodostojnjih dokumenata pa nećete dobivati prigovore i opaske kao do sada.

Želim Vam svako dobro u Vašem dalnjem radu na dobrobit (a nikako drugačije) Hrvatskog naroda, Hrvatske države, istine i pravice.

Vlado Glavaš

15. 12. 2019.

HDNK HRVAT – CHICAGO

Hrvatski emigrantski kruh bio je težak, mukotrpan a izazovan, u narodnom žargonu rečeno je, da je za hrabre kruh sa devet kora. Sve to s puno želja i htijenja a sa malo mogućnosti. Ljudi u godinama želete izići između zatvorenih zidova i sastati se sa svojim sunarodnjacima te učiniti nešta korisna a često su bili u dilemi na pitanje KAKO?! Slični porivi bili su i kod mlađih, a uz to mlada krv i tijelo puno snage tražili su da se ta snaga ispuca, a uz to da bude neke koristi za tijelo i dušu. Sa iskrenom ljubavlju brižno su se borili za obitelj i hrvatsko ime.

Za pojedinca u novoj i nepoznatoj sredini bilo je teško zadovoljiti dušu i tijelo te kao Hrvat biti prepoznat i družiti se sa svojim Hrvatima. Iz tih razloga odlučivali su se za igre koje su tražile timsko druženje i natjecateljski duh. U tom traženju prvo što im je padalo na pamet bila je poznata igra još iz dječjih dana – NOGOMET - koji je uz igru mlađih dobro došao za radosno druženje roditelja jer su bili sigurni za svoju djecu da ne gube vrijeme u nepoznatom društvu i kojekakvim lutanjima. Korist za jedne, druge i treće. Takva druženja iznjedrila su ideje osnivanja nogometnih klubova sa hrvatskim predznakom, prijavljivanje u lokalnu ligu i natjecanja za prestižna mjesta te na taj način predstavljali su se drugima koji nikada nisu čuli za Hrvatsku. Stariji i malo nadobudniji kupovali su prostore gdje su otvarali svoje društvene prostorije koje su bile od višestruke koristi. Družili su se u svom prostoru i zarađivali novac za rad nogometne momčadi. Praktički nije bilo niti jedne hrvatske zajednice u prekomorskim zemljama a da nisu imale barem jednu nogometnu momčad. One hrvatske zajednice koje su imale organiziranu i jaku međudruštvenu i poslovnu suradnju - organizirale su zajednički nogometnu momčad, ali na žalost takvih sredina praktički nije ni bilo sve do ranih 60-ih godina prošlog stoljeća, pa su u takvima slučajevima nogometne klubove osnivale dobro organizirane hrvatske političke stranke. Sve do konca 50-ih jedine dobro organizirane hrvatske političke stranke na Sjevernom američkom kontinentu su bile, u USA - UJEDINJENI AMERIČKI HRVATI a u Kanadi HRVATSKA SELJAČKA STRANKA i donekle HRVATSKI OSLOBODILAČKI POKRET koji je u Kanadi djelovao pod imenom UJEDINJENI KANADSKI HRVATI a u USA pod imenom HRVATSKI DOMOBRAN.

Upravo ti hrvatski domoljubni porivi ponukali su članove UJEDINJENIH AMERIČKIH HRVATA da u Chicagu 1958. utemelje prvi hrvatski nogometni klub pod imenom HNK JADRAN koji se u kratkom vremenu razvio u dobro organiziranu momčad i sa velikim brojem igrača. U nekoliko godina i neočekivano, JADRAN se našao pred velikim problemom što učiniti s tim velikim brojem kvalitetnih igrača i dobrih Hrvata koji jednostavno nisu mogli svi igrati za prvu momčad, a sami nisu bili u mogućnosti voditi i drugu momčad. U tom trenutku proradili su posebni osjećaji u članstvu HRVATSKOG DOMOBRANA koji je imao dosta mlađih i poletnih Hrvata koji su odlučili iskoristiti taj veliki nogometni potencijal i zanos mlađih Hrvata da organizirano djeluju u uvezivanju Hrvata i u promociji hrvatskog imena i izvan hrvatskih krugova. Tako je HRVATSKI DOMOBRAN IZ CHICAGA, 28. veljače 1963. utemeljio svoj klub pod imenom HRVATSKI DOMOBRANSKI NOGOMETNI KLUB HRVAT. Sa imenom HRVAT vodila se teška administrativna bitka jer tadašnji Nogometni savez za Illinois nije dopuštao registraciju klubova pod izvornim nacionalnim imenom ukoliko nema u temeljima neko američko nazivlje. Tek kada su

Hrvati dokazali da u USA postoji otok pod imenom CROATAN u Američkoj saveznoj državi JUŽNA KAROLINA tek je godinu dana kasnije (1964.) i službeno priznato ime HRVAT, pa od tada do danas HDNK HRVAT nosi i nastupa pod tim časnim imenom. U to vrijeme nogomet među Amerikancima nije bio popularan, pa su nogometne momčadi pretežno imale etničke skupine, a i sama liga kao i Nogometni savez pretežno se temeljio na useljenicima iz Europe, Bliskog Istoka, Srednje i Južne Amerike, koji su uz borbu na zelenom polju prenosili i među Amerikancima širili svoja nacionalna imena. HDNK HRVAT u svom programu nije imao samo nogomet nego je njegov primarni cilj PROMOVIRANJE HRVATSKOG IMENA I UPOZNAVANJE SVIJETA SA HRVATSKIM PROBLEMIMA. Igrači i uprava redovito su sudjelovali u skoro svim hrvatskim manifestacijama i prosvjedima protiv jugo režima.

A sada kraći prikaz hodograma HRVATA na zelenom polju. Svoju nogometnu bitku HRVAT je započeo 1963. u Trećoj ligi Chicaga i u naredne tri godine za osvajanje prvih mjeseta stiće uvjete da najprije prijeđe u Drugu, pa u Prvu i na koncu u najveću Major ligu u kojoj 8 puta osvaja titulu prvaka. Na utakmice u Major Ligi, posebno sa jačim protivnicima – Ukrajincima, Mađarima, Nijemcima, Talijanicima, Asircima, Srbinima i Meksikancima znalo je doći na stadione preko 10.000 navijača. U dvoranskom je natjecanju redovito sudjelovao, te 1974., 1979. i 1983. bio pobjednik. Šest puta je bio pobjednik Nogometnog kupa države Illinois, četiri puta finalist Kupa USA i jedan put pobjednik KUPA AMERIKE. Kao pobjednik KUPA AMERIKE 1985. i kao predstavnik Amerike iste te godine igra utakmicu sa pobjednikom Srednje Amerike u Hondurasu za pobjednika kupa CONCAF-a. U gradu Tegucigalpi, domaćin ovog natjecanja, uoči ove utakmice dogodio se nepredviđeni incident gdje je pod pritiskom jugo konzula izvješena zastava omražene države, ali uz proteste i odlučnost Hrvata sa jarbola je skinuta jugo i uzdignuta hrvatska trobojnica. Tek tada i uz intoniranje Hrvatske i himne domaćina započela je utakmica u kojoj je Hrvat bio poražen sa 2:1. Uz navedena natjecanja Hrvat je redovito sudjelovao od samog početka i na HRVATSKIM NOGOMETNIM TURNIRIMA za Sjevernu Ameriku.

Ovaj turnir hrvatskih nogometnih momčadi iz USA i Kanade redovito se održavao svake godine i u drugim mjestima na prvi vikend u rujnu mjesecu, na LABOR DAY (DAN RADA). Zapravo, radi troškova i udaljenosti Istočnog i Zapadnog dijela Sjeverne Amerike - u isto vrijeme održavala su se dva turnira, jedan za Istočni i Srednji dio Sjeverne Amerike, a drugi za Zapadni dio Amerike i Kanade. Kako Zapadni dio Sjeverne Amerike nije imao puno hrvatskih klubova i po kvaliteti nije bio ni blizu ovom drugom i zato je sva pozornost bila usmjerenata na turnire nogometnih momčadi Istočne i Srednje Amerike koji je bio na zavidnoj visini po kvaliteti nogometnih vještina, športskom ponašanju i po posjeti. Uvriježeni običaj je bio da se nakon drugog dana natjecanja i finalne utakmice u večernjim satima priredi velika i slavljenička večera na kojoj je znalo biti po par tisuća Hrvata iz raznih dijelova Amerike, a često kao posebni gosti i Hrvati sa drugih kontinenata. Na toj slavljeničkoj večeri VODEĆI LJUDI HRVATSKOG NOGOMETNOG SAVEZA ZA SJEVERNU AMERIKU dodjeljivali su nagrade za osvajanje prvog i drugog mjeseta, te najboljeg strijelca, vratara i igrača turnira, a uz to se i birala KRALJICA TURNIRA. Uvjeti za KRALJICU TURNIRA bili su LJEPOTA,ZNANJE I HRVATSKA NARODNA NOŠNJA. Nakon večere, obično je rastanak i odlazak svojim mjestima prebivališta završavao sa pjesmom i po kojom suzom boli uz riječi KAKO BI BILO LIJEPO KADA BI SE

OVAKO MOGLI DRUŽITI, IGRATI I VESELITI SE U SVOJOJ SLOBODNOJ I NEOVISNOJ DRŽAVI HRVATSKOJ, A BOG ĆE POMOĆI DA SE TO SLIJEDEĆE GODINE I OSTVARI! Bogu hvala, ta i takva vjera i ljubav Hrvate je održala povezanim i živućima pomogla da konačno dočekaju taj svoj životni trenutak sreće 1990! Na tim turnirima HDNK HRVAT bio je osam puta prvak i to; 1968., 70., 73., 75., 76., 77., 79. i 86.

Od svoga početka do prestanka rada prve momčadi 1990. u klubu su igrali i brojni profesionalci iz Hrvatske, poput Antuna Monsidera kao trenera i igrača Mile Čopa, Tomice Juretića, braće Ranogajac, braće Ivezić, Volarević, Jelić, kao i nekoliko profesionalaca iz Južne Amerike, Njemačke i Mađarske. Uz prvu momčad klub je imao i nogometnu mlađež u kojem su se razvijali budući prvotimci a neki su uspjeli i u profesionalnim klubovima ili su preuzimali trenerske uloge seniorskim i mlađim naraštajima. Mlađi naraštaji kluba i pod istim imenom nastavili su sa svojim radom i natjecanjima ali pod vodstvom Hrvata rođenih u Americi koji su igrali, stasali, učili i čeličili se kako bi sutra preuzeli trenerske i upravljačke uloge kluba. Hvala Bogu za sada sve ide po zacrtanom planu. Kao što je navedeno, početkom 90-ih seniorska momčad je prestala sa radom jer su ključni ljudi iz vodstva kluba sve svoje snage pretočili u promidžbu hrvatske istine među Amerikancima i u istinsku borbu Hrvatskog naroda za obnovu NDH. Svoje dobro uređene klupske prostorije prodali su i sav dobiveni novac uložen je u plemenite svrhe – u pomoć Vukovaru, za gradnju Oltara na Blajburškom polju, te za kupnju crkvenih zvona u Udbini uništenih od četničkih zločinaca.

Važno je naglasiti da u sklopu HDNK HRVAT djeluje i odbojkaška seniorska momčad koja u zadnjih 20 godina postiže zavidne rezultate i osvaja brojne titule.

KAKO JE KLUB DJELOVAO I OD ČEGA JE ŽIVIO?

Sa stajališta gledanja iz Hrvatske nemoguće je stvoriti pravu sliku žrtve tih Hrvata i Hrvatica koji su se borili za rad, život i uspjeh kluba, jer tu se nije radilo samo za nogomet nego najviše za promociju hrvatskog imena. Povijest nas uči i u ovom slučaju, da je najveći teret padao na leđa malog broja hrvatskih obitelji koji su naprosto bili zarobljenici brojnih obaveza i raznoraznih izazova. Uz obiteljske obaveze najviše vremena, rada, truda, odricanja kao i novčanih sredstava ugrađivani su u rad klubova i borbe za hrvatske nacionalne interese. I to sve dragovoljno i bez ikakve naplate za svoj uloženi trud, a uz to, iz kućnog budžeta izdvajali su velika sredstva, jer zarada u klupskim prostorijama nije bila dostatna za neometani rad kluba. Sponzora je bilo vrlo malo, jer većina poduzeća i obrta radi svoga „imiđa“, bolje rečeno straha, jednostavno se nisu htjeli povezivati sa borbom za hrvatske nacionalne interese. Sami rad oko uzdržavanja kluba sastojao se od više kategorija i to; doček i smještaj igrača, njihovo zaposlenje, pranje dresova, spremanje jela, a uz to još moralna i materijalna pomoć, pripreme i održavanja igrališta. Od početka do prestanka rada prve momčadi i rada u klupskim prostorijama i na svojim neplaćenim dužnostima izmjenjivali su se brojni Hrvati i Hrvatice. Na predsjedničkom mjestu kluba izmijenilo se 16 osoba, na tajničkom mjestu 13, rizničara 19, upravitelja momčadi 8, upravitelja klupskih prostorija 9 i trenera 16. Dakle, cijela jedna plejada hrvatskih pregalaca. Treneri su bili; Stipe Vukić, Vlado Bašić, Martin Rukavina, Mike Ladany, Stipe Stanković, Zvonko Monsider, Tomica Juretić, Mile Čop, Mile Ivezić, Imre Hidwegi, Mike Antunović,

Bruno Bakija, Ivica Kezman, Božo Banović, Gabriel Ashor i Franjo Bašan. Svi navedeni bili su i igrači Hrvata, a neki od njih i sa međunarodnim ugledom.

Za ovakav zavidan uspjeh HDNK HRVATA najprije se treba zahvaliti onim Hrvaticama i Hrvatima koji su odmah od početka pa skoro do prestanka rada prve momčadi HRVATA ugradili dobar dio svoga vremena, odricanja, živaca, novčanih sredstava i svojoj obitelji uskraćivali puno toga, a posebno dragih trenutaka. Od barem stotinjak hrvatskih pregalaca koji su praktički uložili sebe u HRVAT navest će samo nekoliko obitelji koje se jednostavno ne mogu izbjegći (da se ne uvrijede drugi), a to su; obitelji Štimac, Pavičić, Parodić, Vučićević, Dugandžić, Bašan, Barišić, lončar, Pavlašević, Galović, Tadijanović, Soldo, Sekulić, Nikolić, Vasilj, Ivezić, Šola, Rudman, Skukan, Trograničić, Fumić, Mulac, Soče, Madunić, Uremović, Ilić, Buntić, Vučić, Planinić, Mikan, Mulc, Cmarko, Pehar, Novak, Kovač, Šego, Puljić, Hrvojević, Krpan, Morić, Rašić, Leko, Grivičić, Markotić, Zaharija, Grivičić, Karačić, Kosić i... Tu još treba pridodati Franju Mašića, Hrvatski domobran, Hrvatski kulturni centar, Hrvatska žena Grana broj 1, Hrvatski narodni otpor, Hrvatska republikanska stranka, Hrvatski radio satovi „Glas Hrvatske“, „Slobodna Hrvatska“ i Hrvatsko Američki radio klub, te Hrvatske katoličke župe: BLAŽENI ALOJIJE STEPINAC, SVETI JERONIM, SRCE ISUSOVO I PRESVETO TROJSTVO. Posebna zahvalnost ide Franji Bašan i Marijanu Dugandžić. Njihovu žrtvu prepoznalo je i samo Nogometno vodstvo države Illinois (ILLINOIS SOCCER ASSOCIATION) te je gospodina Franju Bašana godine 2016. a Marjana Dugandžića 2018. upisalo u HALL OF FAME i dodijelili im posebnu nagradu za njihov dugogodišnji rad u promicanju nogometa i športa kao etničkih Hrvata u državi Illinois i šire.

Iskrene čestitke gospodi Bašan i Dugandžić te HDNK HRVAT sa cijelom ekipom hrvatskih domoljuba koji su neumorno i ustrajno radili na širenju hrvatskog imena u Chicagu, Illinoisu, Americi i u svijetu!

Pokojnim članovima zaželimo neka počivaju u Miru Božjem, a živima dug i spokojan život, te zdravi duh u zdravom tijelu a sve to protkano hrvatskim svjetлом radosti!

Vlado Glavaš

HRVATSKI RADIO SAT „SLOBODNA HRVATSKA“ CHICAGO

Opis Hrvatskog radio sata SLOBODNA HRVATSKA ne će biti uobičajen i sa nabacanim statističkim podacima o urednicima, suradnicima, godinama djelovanja, izdacima i problemima s kojima se Uredništvo sučeljavalo tijekom svoga djelovanja jer bi to bilo površno i puno toga nedorečenog.

Upravo iz navedenih razloga odlučio sam se na drugi način opisati cijeli tijek navedenog radija, uzrok pokretanja, način djelovanja i utjecaj na društveni život u hrvatskim zajednicama, kao i opis stanja u Domovini i u drugim hrvatskim zajednicama diljem svijeta. Kako ovaj radio nije bio samo glasnik preko krugovalnih valova nego jedna društveno politička INSTITUCIJA koja je djelovala na brojnim poljima, pa je i opis širi, te se tako dotiče tema u kojima je i sudjelovao, bilo kao Institucija ili samo pojedini njegovi članovi, a u ime radija SLOBODNA HRVATSKA. Sličnih tema i opisa bilo je puno u svijetu pa to prepustam odgovornim osobama iz tih hrvatskih zajednica da čim prije napišu svoju povijest - radi hrvatske povijesti.

Slijedi navedeni OPIS.

Brojno hrvatsko iseljeništvo diljem svijeta, posebno u 18. i 19. stoljeću, pa čak i početkom 20. stoljeća teško je dolazilo do pravih vijesti iz Domovine. Pisma upućivana svojoj ostavljenoj obitelji i rodbini bila su puna tuge, ispunjena bolnim osjećajima iz novih sredina i sa brojnim pitanjima o stanju u obitelji, rodbini i prijateljima, a mnogi od njih nisu ni znali pisati pa su za njih to činili drugi Hrvati ili čak stranci koji su prije s njima naučili hrvatski nego oni jezik nove Domovine. Bol u tuđinskoj pustinji mnogi nisu mogli podnijeti a ni razumjeti, pa su u svojoj tuzi i boli tražili utjehu u piću i čak u neurednom životu, posebno ako su bili osamljeni. U onim sredinama gdje se nalazilo više Hrvata, oni nadobudniji, odlučivali su se na uvezivanje Hrvata i pokretanje društvenog života, od raznih športskih, kulturnih i inih aktivnosti, pa su na taj način lakše podnosili život u tuđini i brže dolazili do vijesti iz Domovine. Posebno olakšanje se događalo u onim sredinama gdje su iz Domovine pristizali svećenici koji su poboljšali društveni i duhovni život. To je za njih bila prava Božja okrepa.

Pored te i takve organiziranosti ipak je bio veliki nedostatak brzine vijesti iz već donekle organiziranih hrvatskih sredina, a posebno iz Domovine, pa se sa osnivanjem RADIJA rodila ideja da bi bilo idealno pokretanje hrvatskih radio satova. Prvo takvo ostvarenje učinili su Hrvati u gradu Milwaukee, u američkoj saveznoj državi Wisconsin, i to prije nego u Zagrebu. Ta vijest brzo se proširila po svim hrvatskim zajednicama diljem svijeta, te od tada - polako ali sigurno - hrvatski radio satovi otvarali su se skoro u svim većim hrvatskim zajednicama. Negdje je bilo po jedan, a negdje i više radio satova, ovisno o finansijskoj mogućnosti i broju slušatelja jer za takve aktivnosti novci se nisu dobivali od države ili lokalnih zajednica nego su se financirali isključivo prema dobroj volji slušateljstva. Sadržaji tih satova bili su

različiti; od želja slušatelja, reklama, raznih društvenih događaja u dotičnim sredinama, o nekim povijesnim i političkim temama do ponekih vijesti iz Domovine.

Kasnih pedesetih, šezdesetih i početkom sedamdesetih godina 20. stoljeća u Chicagu su postojala dva hrvatska radio sata, i to; HRVATSKO AMERIČKI RADIO SAT (ispred Udruge Hrvatskog američkog društva) i GLAS HRVATSKE u vlasništvu Hrvatskog Domobrana. Kako ni jedan od navedenih radio satova nije zadovoljavao cjelokupne potrebe hrvatskog slušateljstva, posebno u burnom političkom previranju kasnih 60-ih i početkom 70-ih, skupina hrvatskih domoljuba odlučila je pokrenuti novi hrvatski radio sat kojemu će glavno težište biti događaji u Domovini, a ne zanemarujući ni društveno-politički život Hrvata u Chicagu i općenito diljem svijeta. Tako je sredinom ožujka 1976. na sastanku u prostorijama Hrvatske katoličke župe „Sveti Jeronim“ u Chicagu odlučeno da se pokrene novi hrvatski radio sat pod imenom „SLOBODNA HRVATSKA“ i da voditelji budu Vlado Glavaš i fra Leon Galić, a sve sa blagoslovom poznatog hrvatskog književnika i uzornog svećenika fra Hrvoslava Bana. Dogovoreno i ostvareno! Prva emisija novog hrvatskog radio sata „SLOBODNA HRVATSKA“ krenula je u večernjim satima 6. travnja 1976. i to je za Hrvate Chicaga i okolice bila „prava bomba“ koju su dugo čekali i konačno dočekali. Bogu hvala taj hrvatski radio i pod istim imenom sve do sredine 2019. godine prenosio je živu hrvatsku riječ u preko 100,000 hrvatskih domova i skoro isto toliko drugih domova koji su razumjeli hrvatski jezik i vjerno pratili te s nestručnjem čekali svaku emisiju.

KAKO I ZAŠTO JE POKRENUT RADIO „SLOBODNA HRVATSKA“

Kao što sam naveo, na početku sedamdesetih godina, u hrvatskom izbjeglištvu, započela su mnoga previranja. Sučeljavali su se takozvani ideološki pogledi, ali ne samo pisanjem nego provođenjem riječi u djelo. Naravno, na taj način, nadobudniji stariji a posebno mlađi Hrvati nisu mogli prihvati one stare ideje koje nisu donosile pozitivne rezultate već unesile podjele i međuhrvatsku svađalačku atmosferu. Tako je, i u čikaškoj hrvatskoj naseobini „pao grom iz vedra neba“ na početku 1976. godine, kada se na sjednici Međudruštvenog odbora društava Chicaga i okolice nisu mogla dogovoriti o zajedničkoj proslavi 10. TRAVNJA. Samo dva društva su držala da je Dan Hrvatske Državnosti njihova svojina, pa su tako dogovorili Hrvatski narodni otpor (HNO), Hrvatska republikanska stranka (HRS), Ujedinjeni Američki Hrvati (UAH), Hrvatski oslobođilački pokret – reorganizacija (HOP R), Hrvatski narodni odbor (HNO), Mjesni odbor Hrvatskog narodnog vijeća (MOHNV), Hrvatski nogometni klub Jadran (HNK J) i Hrvatsko kulturno umjetničko društvo (HKUD) Zrinski Frankopan i bili prisiljeni da prirede drugu proslavu 10. TRAVNJA i to istog dana i u hrvatskoj dvorani. Upravo radi tog razdvajanja, kod većine se javila zamisao pokretanja novog radio sata.

Na prvu sjednicu u polovici ožujka 1976. godine, došli su: Ivica Penavić u ime HRS, Ivan Karačić ispred MOHNV Zagreb, Mile Markić u ime HN Otpora, Vlado Glavaš ispred MOHNV Chicago, Božo Pervan u ime Ujedinjene Hrvatske Fronte (UHF), Marijan Mlikotić ispred HN Odbora i fra Leon Galić u ime Hrvatske katoličke župe Sveti Jeronim gdje se i održavala sjednica. Druga društva, koja nisu poslala svoje zastupnike suglasila su se s odlukama održane sjednice. Istu večer udareni su temelji budućem hrvatskom radio satu i određeni su fra Leon Galić i Vlado Glavaš, da traže

radio postaju. Za svega nekoliko dana pronađena je radio postaja i dogovoren početak za 6. travnja. Par tjedana je bilo kratko vrijeme, ali za entuzijaste dovoljno, da se kao ljudi o svemu dogovorimo i pripremimo plan rada, odredimo naziv radio sata, te napravimo raspored za početak. Za urednike i govornike radija izabrani su fra Leon Galić i Vlado Glavaš, a prihvaćeno je ime radija „Slobodna Hrvatska“. U prvom prijenosu, kao gost pri otvaranju novog radio programa, nastupio je hrvatski književnik i uzorni svećenik fra Hrvoslav Ban.

Nakon 6 mjeseci, fra Leon Galić dobiva premještaj, pa s time njegovo izravno sudjelovanje prestaje ali je i nadalje sa svojom suradnjom i savjetima bio usko povezan. Od tada, pa nadalje glavni teret nosi Vlado Glavaš, mada su se izmjenjivali mnogi stalni ili povremeni suradnici, koji su svaki na svoj način pridonijeli da radio Slobodna Hrvatska postane sadržajno bogatiji i tematski prihvatljiv za sve uzraste. Kao stalna suradnica godinama je bila vrijedna gospodica Marijana Jelača, a na određeno vrijeme bili su: Vlado Mišetić, Ilija Pavljašević, Melkior Mašina, Juraj Baričević i Danica Glavaš. Sa svojim povremenim i izravnim javljanjima kao komentatori ili sa određenim temama iz političkog, društvenog, športskog i povjesnog života Hrvata bili su slijedeći Hrvati i Hrvatice: Tomislav Mesić, Nedjeljko Jukić, Stojan Maslać, Zvonimir Ranogajec, Zlatko Grbavac, Ivan Jurković, Ivica Penavić, Mate Milković, Olga Dizdar, Ljubica Šego, Josip Novak, Jere Šumera, Miško Primorac, Miro Mandac, Krešimir Mišetić i ...

U prvih deset godina, kao gosti nastupali su mnogi istaknuti hrvatski djelatnici koji su prolazili kroz Chicago, pa i neki stranci i to: gosp. Lopez, paragvajski veleposlanik u USA, fra Hrvoslav Ban, otac Ivo Plenković, fra Silvije Grubišić, fra Dionizije Lasić, otac Nikola Dugandžić, otac Ante Gabrić, Stanko Vujica, Franjo Nevistić, Kazimir Katalinić, Ivo Korsky, Michael McAdams, Michael Palaich, Božidar Abjanić, Nikola Kirigin, Petar Radieljević, Vlado Novak, Mile Boban, Velimir Sulić, Ivo Jolić, Marin Sopta, Šime Letina, Alojzija Buconjić, Zdravka Logarušić, Mirko Vidović, Mladen Schwartz, Stipe Bilandžić, Franjo Mikulić, Damir Đureković, Miljenko Eljuga, Kristina Kolić, Ivan Cerovac, Hans Peter Rullman, Josip Remenar, fra Ljubo Krasić, djeca hrvatske škole „Kardinal Stepinac“, Zvonko Ranogajec, Zvonko Pavelić (glavni policijski tajni agent za kriminalna djela sa sjedištem u Los Angelesu), Luka Kraljević, Zlatko Markus, Marija Sopta, Nikolaj Tolstoj, fra Karlo Zovko, fra Bazilije Pandžić, Asaf Duraković, Ada Zubčević, Dinko Dedić, Ragib Avdić, Ruža Tomašić, otac Božidar Nađ (sa izravnim javljanjem sa radija Vatikan na hrvatskom jeziku čiji je bio i glavni urednik), otac Vjekoslav Lasić, Ivan Jelić, Miro Barešić, Jakša Kušan i brojni drugi. Pismena suradnja dolazila nam je od: Stjepana Đurekovića, Drage Sudara, Mirka Bušića, Josipa Remenara, Joze Kvesića, Mate Ćavar, NN Francuska, NN Švicarska, NN Švedska, NN Italija, NN Njemačka, NN Austrija, pet domovinskih suradnika Brune Bušića, V. Australija i... Na žalost učinjen je jedan veliki propust što smo prava imena radi sigurnosti prikrivali od udbaških progona a na to smo jednostavno bili prisiljeni u ono vrijeme - te plemenite Hrvate bilježili pod NN, a u našu arhivu nismo zapisali prava imena. Sada, nakon 20, 30 ili 40 godina poslije - jednostavno se teško prisjetiti i zato se ispričavamo za ovaj nenamjerni promašaj, a što je velika šteta za hrvatsku povjesnu istinu.

Izlaganja različitih pogleda i stavova puno su pridonijeli, da Hrvati Chicaga postanu jedni od najrazboritijih u cijelom svijetu i koji se nisu natjecali za pozicije nego

što djelotvornije pomoći svojoj DOMOVINI HRVATSKOJ. Zato je neprijatelj i upućivao svoje otrovne strijele, upravo na Hrvate Chicaga, kako bi nas razbili i demoralizirali. Da ne nabrajam neprijateljske pokušaje i akcije, jer smo živi svjedoci tih nemilih događaja koji su potresali ne samo Hrvate Chicaga nego i cijelog svijeta. Te su nam tužne slike još uvijek pred očima. Bilo bi najbolje sve zaboraviti, ali današnji hrvatski položaj govori NE, jer iz toga moramo učiti i proširivati znanje.

Hrvatski radio SLOBODNA HRVATSKA nije bio samo vjesnik događaja nego i INSTITUCIJA koja je djelovala uz informativni dio i na društvenom, političkom, športskom i drugom medijskom polju, pa kao takva bila je priznata kod Hrvata i prepoznata u američkim krugovima. Praktički, bio je tamo gdje su ga vodili primarni hrvatski državotvorni interesi, pa su taj rad prepoznавали i američki mediji. Pisani i govorni prinos tome učinio je Vlado Glavaš tako što je često nastupao na dalekovidnicama koje su pokrivale lokalni i američki prostor, na radiju i u novinama, lokalnim i uglednim dnevnicima, kao Chicago Sun Time i Chicago Tribune. Često je imao i sastanke sa istaknutim političarima, od lokalnih do gradonačelnika grada Chicaga, pa čak i Guvernera države Illinois s kojima je vodio otvorene a ponekada i žučne razgovore, na pitanja davao ispravne odgovore i tražio od njih ljudsko i političko odgovorno ponašanje prema hrvatskoj zajednici Chicaga i hrvatskoj povijesnoj istini. Takav sadržaj i ugled radija SLOBODNA HRVATSKA najviše je smetao hrvatskom neprijatelju, pa su udbaške sluge svaku emisiju snimali i istog dana slali u udbaške centrale u Mostar i Sarajevo i uporno radili na rušenju.

DESETA OBLJETNICA RADIJA „SLOBODNA HRVATSKA“
Prigodom slavlja DESETE OBLJETNICE hrvatskog radio sata „Slobodna Hrvatska“ iz Chicaga, urednik, ravnatelj i govornik istog od prvog dana – gosp. Vlado Glavaš napisao je kratku povijest, koja je pročitana na radiju i objelodanjena u spomen-knjizi, pa ovom prigodom, da ne bi nešto ispustili donosimo najvažnije dijelove istog sadržaja. Bilo je to 6. travnja 1976. godine u 21:30, kada su se zaorili zvuci Frankopanove davorije „Na vojsku“, preko radio postaje WSB-C na srednjevalnoj dužini 12.40. S tim zvucima počeo je prvi program radija „Slobodna Hrvatska“ u Chicagu, Na samom otvorenju, u uvodnom pozdravu,, urednik novog krugovalnog rasporeda, Vlado Glavaš je rekao slijedeće:

„Dragi Hrvati i Hrvatice, izlazimo pred vas ispred radio program SLOBODNA HRVATSKA u Chicagu. Za mnoge će ovaj pothvat, sa svojim sadržajem, biti iznenadenje, jer naš je program jasan: Ne dodvoravati se nikome, to jest otvoreno govoriti o neprijateljskim smicalicama od strane jugo-terora, o gospodarstvenom i političkom stanju u Hrvatskoj, o hrvatskom izbjegličkom životu i o gibanjima u tuđini, te što je štetno i korisno u hrvatskom radu. Znamo, da će ovakav sadržaj mnoge izazvati već na prvi pogled a zato jer ne želimo biti glasnik zimskih snova, nego hrvatskog htijenja. Želimo ići s narodom, nikako mimo naroda. Želja nam je osjetiti narodno bilo – vaše težnje, da se čuje hrvatska riječ i pod tuđim nebom. Na ovom radiju nećemo slušati previše glazbe i pjesme, jer nam je želja iskoristiti vrijeme u što korisnije svrhe po nas Hrvate i u ovom problematičnom vremenu za hrvatsku budućnost.

Ovo što je najavljeni u početku bilo je održano tijekom dalnjeg rada uz velikodušnu pomoć mnogih slušatelja. Prema predviđenom bilo je i raznih reakcija. Uspavani, koji su „živjeli na lovorkama“ psovali su nam sve do desetog koljena i nazivali nas

najpogrdnijim imenima. Većina je priхватila program u cjelini s velikim odobravanjem. Poznato nam je, da je prijenos slušan i preko brzoglasa, jer krugovalna postaja, u to vrijeme, nije bila dovoljno jaka i domet je bio ograničen. Zato smo nakon nekoliko mjeseci prešli na drugu postaju, WEAW 13.30, malo jaču, ali ni izbliza da zadovolji naše želje kako bi glas dopro u svaki hrvatski dom. Na ovoj postaji zadržali smo se četiri godine, sve do 22. Lipnja 1980. Od tada smo prešli na drugu radio postaju i dobili bolje vrijeme, subotom 14-15 sati. To je bila postaja WCEV na srednjoj valnoj dužini 1450 koja pokriva Chicago i predgrađe. Na ovoj postaji smo se morali zadržati do dalnjeg jer jače nisu davale vrijeme za etničke skupine ili ih je bilo nemoguće dobiti. S promjenom postaje nije se mijenjala politika radija iako je bilo pritiska s više strana, napose s neprijateljske. Padali su česti prigovori, ucjene i prijetnje, kako bi nas preplašili i prisilili na povlačenje. Bilo je među Hrvatima onih koji su bili udabaške sluge, koji su otvoreno ili prikriveno sudjelovali u tim neprijateljskim akcijama.

Samo čvrsta vjera i neustrašivost uredništva i suradnika, a i mnogih rodoljubnih Hrvata, to jest potpornih suradnika koji su pomagali moralno i materijalno jer ništa nije lako održati u izbjeglištvu što iziskuje velika sredstva i vrijeme. Sama pomisao na to, koliko je vremena provedeno nad novinama, uz knjigu, uz radio, s narodom u razgovoru, u pisanju dopisa suradnicima i to sve besplatno, odaje znak dobre volje, da hrvatskom čovjeku i ženi, ovakav rad urednika i suradnika posluži kao izvor vijesti i pregled vremena u kojem živimo, ne zanemarujući hrvatsku prošlost i sve to za sretniju budućnost. Radi istine potrebno je dodati i to da su urednici i voditelji radio satova sami pokrivali novčane izdatke za telefone, novine, knjige, prijevoz i ako se negdje putovalo iz hrvatskih obveza sami snosili svoje troškove koji nisu bili mali, a da ne govorimo koliko je obitelj gubila radi toliko odvojena vremena i novaca, a o strahu što je proživljavala radi tih aktivnosti da i ne govorim.

Ako navedemo da je za svaki program, i to u prosjeku, potrošeno oko 20 sati, a sigurno je bilo daleko više, onda brojka iznosi 10.920 sati utrošenog vremena, preračunato u dane iznosi 455 dana po 24 sata na dan neprekidnog rada u samo deset godina, a da ne spominjem da je sav taj rad bio isključivo na dobrotvornoj bazi i bez bilo kakvih naknada. Kada tu pridodamo brojne druge novčane izdatke - za prijevoz, razna putovanja, smještaje, novine, knjige, troškovi telefona i druge izdatke vezani uz društveno političke djelatnosti - znali su iznositi mjesečno i preko \$1,500.00 odvojenih iz obiteljskog budžeta. Gdje su bile druge društvene, osobne i obiteljske obaveze? A gdje borba za svakodnevni život?! Sami zamislite i pokušajte se staviti u taj položaj pa ćete lakše razumjeti i ovaj predani, s ljubavlju ustrajni rad i ne izmišljati kojekakve izgovore ili zločeste napade.

Je li se to isplatilo? Ako gledamo površno, jednosmjerno, uskogrudno i nepravedno kritički, onda sigurno ne. Kad lučimo potrebu i učinak od sanjarija i neznanja, tada svakako DA. Poznato je da Hrvati u tuđini malo čitaju, i za ovakve radio dolazi kao potreba, preko koje se širi hrvatska riječ, koju ljudi lakše i radije slušaju nego čitaju. Na temelju toga, mnogi će pokušati pronaći razlog, uzrok i potrebu. Kada se Hrvatu u tuđini ne bi pružilo ni to, on bi polako i nezaustavljivo propadao i postao za Hrvatsku izgubljen i zaboravljen. Kako pustiti čovjeka, da se izgubi iz svoje zajednice, dok imamo mogućnosti, bar donekle, sačuvati hrvatsko zajedništvo u tuđini? To bi bio grijeh i ravno izdajstvu.

Čuli smo brojne primjedbe u proteklom razdoblju, kao na primjer, što će nam radio kada se na njega troši, a ne donosi nam neke vidne rezultate. Bilo bi bolje da su se isti zapitali – kakva bi džungla bila da ga nije bilo i koliko bi Hrvata bilo na okupu i koliko bi nas se uopće osjećalo Hrvatima? Na isti način mogli bismo sebi postaviti pitanje – zašto živimo kada moramo puno trošiti, a sutra ćemo sve jedno umrijeti. Čemu sve, kada bez toga možemo biti? Uzaludna su to pitanja i svakako na njih se normalan čovjek ne osvrće nego žao mu je i to malo vremena koje troši u slušanju.

U jesen 1983. godine ispitivano je slušateljstvo samo u Chicagu. Tada je utvrđeno da radio „Slobodna Hrvatska“ sluša u preko 70.000 domova i da se iz godine u godinu slušateljstvo povećava. Zar se to ne isplati za toliko mnoštvo iako svi od njih nisu Hrvati?

MUČNIH DESET GODINA

U ovom desetgodišnjem razdoblju puno se toga dobrog i lošeg događalo. Nakon pada HRVATSKOG PROLJEĆA u hrvatskim iseljeničkim krugovima naglo se počelo ozbiljnije razmišljati i raditi na sadržajnijim programima prema Domovini i lobiranju u međunarodnim krugovima. U hrvatskim zajednicama diljem svijeta i na svakom koraku osjetio se osvježavajući povjetarac i ljudi su sve ozbiljnije shvaćali da hrvatsku sudbinu Hrvati moraju preuzeti u svoje ruke a ne čekati na Washington i druge svjetske sile da nam omoguće bezbrižan dolazak na bijelom konju u SLOBODNU HRVATSKU. Osjetilo se to na brojnim prosvjedima, zabavama, skupovima pa i političkom osvješćivanju, djelovanju i traženju najboljeg načina kako političkim i društvenim, medijskim i kulturnim slijepcima svijeta probuditi savjest odgovornosti, neupućenosti i služenju zabludama, lažima i zloduhu te dokazati im istinu o zločinačkom Titovom režimu i o ispravnom nastojanju borbe Hrvata za SLOBODNU I NEZAVISNU HRVATSKU DRŽAVU gdje će vladati samo BOG I HRVATI. U tom otvorenom i hrabrom buđenju mnogi Hrvati su na različite načine tražili puteve kako biti najdjelotvorniji u akcijama prema središtima političkih moći, neupućenim medijima i kako uzdignuti slobodarski duh u Domovini. Dok su jedni prikupljali materijalna sredstva koja su usmjeravali prema određenim ljudima i skupinama u Domovini (ta sredstva obično su išla preko svećenika koji su mogli putovati i preuzeti zadatok vjerno izvršavali), drugi su tiskali letke i skupa sa već objavljenim knjigama slali također na određene osobe, treći su radili na lobiranju prema centrima moći i medijima, a četvrti su ozbiljno radili na objedinjavanju različitih političkih gledišta i gradnje zajedničke strategije prema Domovini. Nije to bilo lako, jer su udbaške strukture bile dobro umrežene i pod zaštitom političkih centara moći, pa su tako kao zaštićene zvijeri nastojali izravno ili neizravno djelovati na rad hrvatskih političkih, kulturnih, športskih, medijskih a nažalost i na crkvene krugove. Ta zločinačka banda imala je teškoće sa izravnim učlanjivanjem u navedene hrvatske strukture jer su se članovi navedenih međusobno dobro poznavali, ali na žalost nisu dobro bili upućeni u udbaške strukture rada, pa su se tako dobro pripremljeni udbaši preko poznanstava učlanjivali u hrvatska društva te bili dosta glasni i zagovornici nelegalnih aktivnosti. Tamo gdje nisu uspjeli izravno sudjelovati koristili su hrvatsku naivnost i slijepce koji su na „lijepo riječi ili iz tz. raznorazne usluge“ znali više štete nanositi hrvatskim aktivnostima nego samo i izravno udbaško članstvo.

Tamo gdje nisu uspijevali ništa saznati ili predvoditi dobro osmišljene hrvatske akcije, odmah su se uključili i u svom stilu dali na njihov zločinački posao. Predvodnike tih akcija prozivali su slugama Washingtona, Moskve, Beograda, plaćenicima i..., blatili ih na svakom koraku, ucjenjivali raznoraznim načinima i smicalicama, zastrašivali djecu, pokušavali se miješati i rušiti obiteljski život, prijetiti a potom su slijedile i same likvidacije. Za sve ove i ovakve akcije dobro su bile upućene i tajne policijske strukture zemalja u kojima su djelovali udbaši, ali na žalost umjesto da ih tajne policijske strukture prokažu, zatvore ili protjeraju - oni su uz pomoć svojih političkih naredbodavaca – toj udbaškoj bandi skoro sve kroz prste gledali, u brojnim slučajevima suradivali, pa su čak slične smicalice i sami pravili. Zajedno ili odvojeno. Pisala su se ucjenjivačka pisma, zatvarali i sudili hrvatski domoljubi po udbaškom naputku i same likvidacije praktički po cijelom svijetu. U takvom stresnom stanju nije lako biti ni Hrvat a kamo li djelovati, javno ili tajno, na hrvatsku dobrobit. Hrvatska ljubav, srce i vjera i u ovakovom nesnošljivom stanju Hrvata pomogli su da su se dizali i neustrašivo ulazili u borbu, a često sa upitnim rezultatima, ali uvijek s nadom u konačnu hrvatsku pobjedu.

O svim ovakvim smicalicama i akcijama, hrvatski radio satovi diljem svijeta bili su obično prvi na udaru jer su u brojnim sredinama bili praktički i jedini prijenosnici javne riječi u sve hrvatske domove. Naravno ovdje ne isključujem Hrvatske katoličke misije i župe, hrvatske novine, revije i knjige koji su uspješno obavljali svete zadatke. I to svatko na svome polju. Ali hrvatski radio satovi imali su posebnu svetu i hrvatsku dužnost na vrijeme i bez straha upozoravati hrvatsku javnost, pozivati na opreznost, na snošljivost, uvezivanje, učenje, odgovornost, ustrajnost, nepokolebljivost, potporu plemenitim akcijama na svim društvenim, političkim, kulturnim, športskim, medijskim i vjerskim aktivnostima, a sve na dobrobit Hrvatskog naroda.

U ovih deset godina dogodile su se brojne akcija koje su zatekle Beograd, Washington i druge centre moći svijeta. Godine 1976. Zvonko i Juliana Bušić, Slobodan Vlašić, Petar Matanić i Frane Pešut uzeli su američki zrakoplov TWA i u jednom danu cijeli svijet upoznali sa Titovim zločinačkim sustavom i pravednom hrvatskom borbot za slobodnu Hrvatsku državu. Sa sličnom akcijom, ali godinu dana poslije Marijan Buconjic, Vladimir Dizdar i Jozo Brekalo upali su u jugoslavensku misiju pri Ujedinjenim narodima u New York-u sa nakanom upoznavanja cijelog svijeta sa zločinačkom Titovom politikom. Akcija je uspješno završena, bez posljedica. U kolovozu 1978. Mile Kodžoman i Božo Kelava zauzeli su Njemački konzulat u Chicagu i uvjetno tražili puštanje desetorice zatočenih Hrvata na čelu sa Stipom Bilandžić u Njemačkoj koje je Beograd tražio za izručenje. Par sati nakon vijesti o upadu hrvatskog dvojca u Njemački konzulat ispred samog konzulata našlo se par tisuća Hrvata te gromoglasnim uzvcima i hrvatskim pjesmama davali su potporu Kodžomanu i Kelavi, a brojne medijske kamere snimale su svaki hrvatski pokret i zanimalo ih je mišljenje hrvatskih prosvjednika. Dok su prosvjedi trajali, a na poziv uglednog televizijskog voditelja i komentatora Bill Kurtisa (hrvatskih korijena) na gledanoj dalekovidnici BBC Vlado Glavaš imao je polusatni i izravni razgovor o uzrocima ove i sličnih akcija po svijetu, o stanju u Hrvatskoj, o hrvatskoj povijesnoj istini, zločinačkom Titovom i veliko-srpskom režimu, o progonu Hrvata, udbaškim zločinima nad Hrvatima po svijetu, kao i ustrajnoj i nepokolebljivoj borbi Hrvatskog naroda za svoju slobodu i neovisnost. Ovaj razgovor je uzburkao užarene udbaške,

srpske, policijske i druge neprijateljske redove, pa čak i Washington, da su odmah uslijedili prosvjedi protiv gosp. Kurtisa i same dalekovidnice - tražeći od njih ispriku jer su ugostili jednog „ustašu“. Kurtis i samo uredništvo dalekovidnice stalo je u obranu moga nastupa i taj isti ili dijelove razgovora prenosili su više puta sve dok nije bio uspješno riješen slučaj zauzeća njemačkog konzulata. Bogu hvala i bez žrtava! Dok su Kodžoman i Kelava bili u konzulatu - Njemačka je popustila i obećala oslobođiti zatočene Hrvate. Nakon ove akcije i straha da se nastave slične akcije po svijetu kako bi u potpunosti raskrinkali Titov zločinački režim, u udbaškom doslihu američka tajna policija FBI poslala je po svijetu učjenjivačka pisma brojnim hrvatskim poslovnim, društveno-političkim i inim ljudima a i nekim sumnjivim osobama u hrvatskim zajednicama na Američkom kontinentu i tražili naznačene novčane iznose da se uplate na račune Mire Barešića u Paragvaju i Jakše Kušana u Londonu. Nakon ove smišljene akcije u hrvatskim zajednicama nastala su razna previranja, optuživanja i svađe, da bi u tom košmaru došlo i do likvidacija dvojice Hrvata, jednog u Los Angelesu i jednog u Vancouveru. U Torontu i Kaliforniji uhićeno je nekoliko Hrvata pod optužbom za pripremu atentata i podmetanja eksploziva. U listopadu 1978. u Parizu UDB-a ubija Brunu Bušića. Polako ali smišljeno i po policijskom receptu započinju među-hrvatske svađe i optuživanje za ova i slična nedjela.

U prosincu 1979. na poziv Titove oligarhije u Beograd stiže Odbor za vanjsku politiku američkog Kongresa gdje uz obostrano razmatrana buđenja i uvezivanje Hrvata po svijetu, posebno u Americi i Kanadi, dogovoren je zajedničko djelovanja u rastakanju tog hrvatskog zajedništva. U pravom smislu, donesene mjere su bile katastrofalne za Hrvate, a koje su sadržavale telefonske prijetnje obiteljima, ucejene, potpuno rastakanje hrvatskog zajedništva, zatvaranje pod krivotvorenim dokazima i sa kupljenim svjedocima, pa kasnije i sa likvidacijama. Ubrzo se taj plan počeo i sprovoditi.

U prosincu 1980. zatvoreno je deset Hrvata iz Amerike i Kanade da bi šest mjeseci poslije bilo zatvoreno još deset Hrvata sa istog prostora. Na tužnom suđenju i uz vidljive laži, spletke i kupljene svjedoček, točno po političkoj odluci, deset Hrvata je osuđeno na dugogodišnju zatvorsku kaznu od 15 do 35 godina robije a druga desetorkica puštena su na tz slobodu. Iza toga u planu je bilo zatvoriti još 37 Hrvata iz cijelog svijeta među kojima je bio i Vlado Glavaš. Srećom i tajnim kanalima, odvjetnik Mile Boban došao je do tog strogo čuvanog dokumenta kojeg smo objelodanili u hrvatskom mjesecašniku OTPOR i na Hrvatskom radiju SLOBODNA HRVATSKA, te upravo radi te javne objave razotkrivena je tajna spletka Beograda i Washingtona i spašeno je od zatvaranja tih 37 Hrvata, navedenih imenom i prezimenom, a radi čega je Vlado Glavaš, u Washingtonu i Beogradu, potajno osuđen na likvidaciju. Mjesec dana nakon objave navedenog tajnog dokumenta na mom automobilu izvršeno je dvadesetak smrtonosnih sabotaža iz kojih sam osobno (automobil je posebna priča) ostao bez tjelesnih oštećenja zahvaljujući saznanju iz čitanja tajnih dokumenata bivših i razočaranih policijskih obavještajaca Amerike, Engleske, Izraela i Rusije iz kojih su vidljive njihove metode u likvidaciji određenih osoba. U tom zločinačkom pohodu samo me je dragi Bog spasio.

Nakon ovih zatvaranja i smišljene udbaške promidžbe u hrvatskim zajednicama diljem svijeta nastalo je takvo stanje i nepovjerenje da praktički brat sa bratom nije razgovarao. Zahvaljujući svijesti možda stotinjak nepokolebljivih i nepotkuljivih i hrabrih Hrvata diljem svijeta, a i uz potporu hrvatskog svećenstva koje je bilo na

hrvatskoj liniji, HRVASTVO je ipak tinjalo i održalo se, ali uz mukotrpnu borbu. Taj kaos UDB-a je još žeće širila i u tom kaosu u Njemačkoj je 1983. ubila Franju Mikulić. Uz rušenje hrvatskog zajedništva glavni cilj ovih tajnih policijsko udbaških planova bilo je i rušenje hrvatskih radio satova, pogotovo onih kojima je bio primarni cilj hrvatska riječ i hrvatska istina, a ne neka zabava i zarada. Tu se svakako prvi na udaru našao Hrvatski radio sat SLOBODNA HRVATSKA i njezin glavni urednik Vlado Glavaš. Teško je to bilo proživljavati i gledati obitelj kako svakodnevno provodi vrijeme u nekom grču ali ne u strahu. Iz tjedna u tjedan sve je manje bilo poziva i novčanih potpora za uzdržavanje radija. Godine 1983., 84., 85. i 86. su bile prava novčana katastrofa za radio jer od pristiglog novca nismo uspjeli pokrivati ni 10% izdataka. Ovu tužnu sliku nismo davali u javnost a niti u širi krug suradnika radija - nego smo primijenili jednu smišljenu psihološko-političku varku koja je naprosto uzbunila udbaške i policijske redove. Ta odluka je bila uistinu hrabra a i koštala je velikog novčanog uloga vlastitih sredstava koja su odvajana od obiteljskog budžeta. Iz emisije u emisiju izmišljali smo imena darovatelja sa dosta velikim prilozima i tako neprijatelje bacali u trans a uplašene Hrvate ohrabrivali i pomalo ih vraćali u hrvatske državotvorne redove i javne akcije. Uz druge društvene aktivnosti - hrvatskim neprijateljima je bila jedna od najvećih meta upravo moj neustrašivi rad na radiju i zato me je trebalo čim prije eliminirati sa društveno političke scene i javnog prostora. Milom ili silom!!! Ogorčenje je bilo veliko što me nisu uspjeli likvidirati sa sabotažama na automobilu pa su odlučili na fizičku likvidaciju. Navest će samo četiri krvava slučaja. Sredinom prosinca 1985. u putničkoj agenciji Perinović u Chicagu čiji je vlasnik bio Perinović, inače rodom od Požege i vodeći udbaš za Sjevernu Ameriku, u njegovom uredu i pod njegovim predsjedanjem a u nazočnosti trojice meni nepoznatih osoba pravio se dogovor o mojoj likvidaciji. Određena je nagrada od \$50,000.00 onome tko me likvidira. O ovom sastanku osobno me je obavijestio jedan Srbin od Dervente koji je bio na tom sastanku i to deset dana poslije zločinačkog čina te rekao mi je da je njemu nuđena nagrada ali je on odbio i osobno meni potvrđio da je spremam o svemu tome i svjedočiti na policiji ili sudu ako ikada do njega dođe. Tog Srbina površno sam poznavao jer je više puta dolazio u našu zgradu obavlјajući vodoinstalaterske poslove, a uz to bio je sklon piću. Taj zločinački plan likvidacije izvršen je 9. siječnja 86. oko 10 sati ujutro, kada su djeca bili u školi i kada skoro svi susjadi rade. Trojica zločinaca (Kosovar, Sandžaklija i Grcić od Drniša) dovezli su se automobilom i duplo parkirali sa upaljenim žmigavcima na ulici ispred same zgrade gdje smo stanovali. Albanac je ostao u automobilu, Sandžaklija je stajao pred našim ulazom i čuvao stražu, a Grcić je na prevaru ušao u naš ulaz i uputio se prema našem stanu – točno po u naprijed nacrtanom planu. Da ne idem u detalje, on je zvonio na naše zvonce i kako ja nisam bio doma a vjerovali su da će biti, izišla je moja supruga Danica i uz kraći razgovor na netočnom engleskom jeziku i uz pitanja o meni (da sada ne ulazim u detalje tijekom razgovora i pitanja) – Danica je u njemu prepoznala udbaša i osjetila je njegove namjere. Taj je bandit u razgovoru osjetio da ga je Danica prepoznala i u tom trenutku izvadio nož i započeo svoj krvavi pir kako bi se riješio svjedoka. Zahvaljujući poznavanju borilačkih vještina i glasnom vrištanju odjednom su se otvorila vrata stanara koji su živjeli iznad nas i zavikali što se to događa dolje, zločinac je osjetio da će biti otkriven na djelu te je odlučio brzim potezima Danicu likvidirati. Sa tri krvava poteza s nožem razrezao joj je jezik, usnu s lijeve strane, uništio slezenu, prerezao

nekoliko crijeva i krvnih žila svega nekoliko milimetara ispod srca te pobjegao ostavivši Danicu na kućnom pragu u krvi sa uvjerenjem da je obavio svoj krvavi zadatok. Za sekundu stigao je susjed koji je po zanimanju liječnik i u trenutku davanja prve pomoći, njegova žena je zvala Hitnu pomoć koja je za samo par minuta stigla te pod žurno Danica je prevezena u bolnicu nedaleko od naše zgrade i postavljena na operacijski stol. Iako je na kućnom pragu izgubila skoro 4 petine krvi ipak je zahvaljujući savjesnim liječnicima i Božjoj pomoći preživjela ovaj krvavi zločin. Par mjeseci poslije zločinac je otkriven, zamislite na hrvatskoj zabavi i u hrvatskoj dvorani, a potom i zatvoren, ali pod pritiskom centrale iz Washingtona on je pušten na slobodu. O svim navedenim slučajevima na vrijeme sam obavijestio policiju sa dokazima, ali na žalost bez rezultata. Nakon puštanja krvnika na slobodu a preko poznanstava došao sam kod šefa čikaške policije koji mi je u jednom uljudnom i otvorenom razgovoru i nakon pregledanih svih dokumenata i policijskih izvješća zaključio sam da se radi o dobro isplaniranom zločinu, a zatim je tužnim riječima rekao da je osobno iz Washingtona dobio naredbu da svu dokumentaciju proslijedi njima, te da je s tim cijeli slučaj zatvoren i postao tajna.

Mjesec dana nakon zločinačkog čina nad Danicom UDB-a je nastavila i dalje proljevati nevinu hrvatsku krv u Chicagu te je u stanu gdje je živio, gosp. Franjo Mašić, voditelj drugog hrvatskog radio sata GLAS HRVATSKE, naprsto bio nožem sasječen i ostavljen u krvi u kadi u njegovom stanu. Tako su se ti udbaški zločinci rješavali nepodobnih Hrvata, bez obzira gdje su se nalazili.

Drugi se slučaj dogodio u studenom 1987. u stanu kada sam od dvojice krvnika bio vezan žicom na podu sa samokresom na glavi. U tom trenutku osjetio sam Božji poziv na smirenost i da će sve proći bez krvi. Uz mojih nekoliko riječi, kao da su od Boga došle, uputio sam ih atentatorima. Čuvši te moje riječi oni su se odjednom - bez riječi i u tišini povukli i ostavili me svezana na podu.

Treći slučaj dogodio se u ožujku 1988. svega pedesetak metara od kuće stanovanja i oko jedan sat poslije pola noći, kada sam se vraćao sa sastanka Međudruštvenog odbora Hrvata Chicaga. U mirnom hodu zamijetio sam da se žešćim koracima meni približavaju neki ljudi. U dubljem razmišljanju o tijeku održanog sastanka, za nekoliko sekundi na mojim leđima našla su se dva samokresa od dvojice nepoznatih osoba i uz riječi: „Sada si naš majku ti ustašku i znaj da ti je ovo zadnji trenutak tvog života“. Bio sam potpuno miran i u toj mirnoći zazvao sam Božju pomoć, te u tren sekunde osjetio sam Božju poruku za smirenost i da ću pobijediti. Naglo sam se kao ris okrenuo i vještim borilačkim potezima izbio im samokrese iz ruku i za tren obojica su se našla na pločniku, a ja sam pobjegao i za par minuta se našao u obiteljskom domu. Nas dvoje i Danica i ja smo trenirali borilačke vještine za samoobranu...

Četvrti slučaj odigrao se u srpnju 1988. u prijepodnevnim satima i to pred ulazom u zgradu gdje smo živjeli gdje me je jedan gorostas u stojećem stavu sa rukama u džepovima i bez ikakva povoda sa moje strane namjerno počeo vrijeđati i pogrdno napadati pa čak i prijetiti likvidacijom. U istom trenu kroz glavu mi je prostrujala misao i ukazala slika pred očima da se radi o klasičnom ubojici. Razmišljao sam o bijegu a kada sam zaključio da nema sigurnog izlaza i u sekundi sam odlučio krenuti u boj pa što dragi Bog da. Sa golim sam rukama i kao ris skočio na njega ne dopuštajući mu da bilo što izvuče iz džepa, pa je tako nastao krvavi dvoboј, čak i na ulici radi čega je bio zaustavljen cijeli promet. Dvoboј je prestao kada se taj razbojnik našao na cesti sa

prelomljrenom rukom, oštećenim nogama, rebrima i natečenim licem, a ja sam i u ovom slučaju zahvaljujući znanju borilačkih vještina i zahvaljujući ANĐELU ČUVARU ostao bez tjelesnih oštećenja. Cijeli ovaj krvavi dvoboj promatrala je kroz prozor našeg stana moja žena Danica i mogu si samo zamisliti kako se ona osjećala. Ovaj slučaj je završio i na sudu gdje sam oslobođen za nanesene tjelesne ozljede a krvniku je dosuđeno pokrivanje sudskih troškova, ali bez daljnjih progona.

O svim navedenim slučajevima gradska policija kao i FBI imaju cijelu evidenciju i čak potencijalne svjedočke, ali, kao što sam već naveo i po naputku Washingtona svi ovi slučajevi su ostali bez suđenja. Drugim riječima, i po političkoj odluci zaštićeni su zločinci, a što je sramota i pravo izdajstvo tako zvane zapadne demokracije. Da je to tako potvrđuje dokument kojeg sam preko odvjetnika zatražio iz službene centrale FBI u Washingtonu koji vodi evidenciju o mom i ženinom radu od prvog dana dolaska u USA. Tužno je bilo pogledati to izvješće u kojem je potpuno zacrnjeno preko 50 % cijelog tog tz. dokumenta i u kojem nije bio vidljiv niti jedan od navedenih slučajeva, a i prijetnje koje sam uredno prijavljivao.

PETNAESTA OBLJETNICU RADIJA „SLOBODNA HRVATSKA“

Završetak Desete obljetnice i sa ulaskom u novu, na žalost UDB-a nije prestala sa prolijevanjem hrvatske krvi po svijetu. Da ne navodim sve slučajeve, ipak ču nавesti atentat na Predsjednika Hrvatskog državotvornog pokreta na gospodina Nikolu Štedula, izvršen u Škotskoj 1988. gdje je na kućnom pragu prolio svoju krv, ali na sreću i uz teške životne posljedice ipak ostao na životu.

U sljedećih pet godina puno toga se dogodilo u hrvatskom društvu i na radiju SLOBODNA HRVATSKA, više dobra nego lošeg. Bog čini dobra, posebno svima koji u njega vjeruju. Ovdje svakako treba pridodati većinu Hrvata bez obzira gdje žive. Na svakom koraku osjetila se svježina hrvatskog duha i oslobođanje proživljenog stresnog stanja te su iskazivali ljubav i spremnost pri pomaganju u svim vidovima pomoći kako bi Hrvati konačno došli do ponovne SLOBODNE I NEZAVISNE HRVATSKE DRŽAVE.

Daljnji rad Hrvatskog radio sata SLOBODNA HRVATSKA obrađen je u posebnom prikazu a za ovu časnu obljetnicu i sa svojim kratkim osvrtom najbolje je opisao hrvatski književnik i ugledni svećenik fra Hrvoslav Ban. Evo tih njegovih riječi...

„Časna služba Hrvatima u tudini“

Izdržati punih petnaest godina u izbjegličkom uredništvu, bilo to jednog časopisa ili radio – sata, težak je i naporan posao. Može to razumjeti samo netko, kome je taj teret namijenjen.

U tudini, bez redovitih izvora obavijesti – napose u prijašnje vrijeme – bez veće hrvatske knjižnice, bez pomoćnih priručnika i bez potrebnih materijalnih sredstava, bez sigurne suradnje jer je to obveza koja se vrlo teško preuzima bez dostatnog slobodnog vremena od svagdašnjeg rada, trebalo je imati ne samo veliku volju, nego još veću ljubav za ovakvo djelo.

Samo i jedino ljubav prema svojem raseljenom narodu može dati snagu čovjeku, koji pristaje na odricanje, na zabacivanje potrebnog odmora, na noćni rad nad papirima i uređivanju rasporeda, na preuzimanju noćnog traženja odgovarajuće glazbe,

podučavanje prolaznih suradnika, obrađivanje tekstova, snimanje i presnimavanje govornih i glazbenih vrpca, a sve to iz tjedna u tjedan, u žurbi i napetosti, bez odlaganja i bez predaha.

A što je nagrada onom Hrvatu, koji obavlja uredničku dužnost u tuđini' - vrlo često nerazumijevanja ograničene čeljadi, zlobni napadaji onih koji rade spletke i klevete i koji moraju ispuniti svoju duhovnu prazninu jalom i mržnjom. Svaki je urednik u izbjeglištvu, bez iznimke, nosio taj križ i teškom mukom to proživljavao pa su samo rijetki mogli izdržati do kraja.

Time je veća zasluga i čast onima, a takvi su, na sreću u većini, koji su nastojali razumjeti njima nepoznati urednički posao, koji su spoznali težinu rada jednog hrvatskog izbjegličkog uredništva, pa pripomogli taj rad moralno i materijalno, a ljudi, koji se nesebično zalažu, ohrabrili iskrenom pohvalom i plemenitom riječi.

Takvima pripada hvala i u ovom slučaju, kada radio sat „SLOBODNA HRVATSKA“ u Chicagu proslavlja svoju petnaestu obljetnicu rada za „HRVATE“ u ovom Američkom velegradu i njegovoj okolici.

Čestitam glavnem uredniku, gospodinu Vladi Glavaš i svim njegovim vrijednim suradnicima, od onih prvih, do ovih današnjih. I želim izreći svoje veliko zadovoljstvo, da sam, ne često sudjelovao u prijenosima „SLOBODNA HRVATSKA“, nego sam bio i prvi gost, prigodom otvaranja, prvoga prijenosa ovoga zaslužnog radio sata.

Uvjeren sam, da će SLOBODNA HRVATSKA nastaviti i nadalje obavljati svoju časnu službu svojem hrvatskom puku, da ostanu vjerni svojoj braći po rodu i krvi i svojoj stare slave Djedovini, lijepoj i vječnoj zemlji HRVATA.

Čikaški radio sat SLOBODNA HRVATSKA, zadužio je hrvatsko slušateljstvo ovog velegrada i njegove okolice izvanredno mnogo. Svake subote, bez iznimke, bio je taj radio povezan sa slušateljima po svojim izabranim, pomno aktualnim vijestima, s nastupima brojnih istaknutih ljudi, s obiteljskim čestitkama, društvenim obavijestima, osvrtima na povjesne obljetnice, hrvatskom pjesmom i glazbom.

Otud Uredništu SLOBODNA HRVATSKA i njezinu Glavnom Uredniku, gospodinu Glavašu, odaju priznanje hrvatska društva, obitelji i pojedinci, što se je i prije očitovalo, a napose prigodom ove dične petnaeste obljetnice. Čujemo u crkvi Kristovu riječ: „Što ste učinili mojoj ljudskoj braći – meni ste učinili“. Uredništvo zaslužnog radija „Slobodna Hrvatska“ s vrijednim urednikom na čelu, krijepili su nas nadom u preporod utamničene Hrvatske, u sigurnost njezine pobjede, nakon mučilišta na koje su je razapeli neprijatelji, bodrili su nas glasovi s ovog radio – sata, jačali su naš duh i naš hrvatski ponos u tuđini. Slijedit ćemo one Kristove riječi i kazati: „Što god ova nesebična, hrvatska ustanova učinila i za jednog Hrvata, učinila je za cijeli Hrvatski narod, za domovinu Hrvatsku“.

PUTANJA RADIJA SLOBODNA HRVATSKA

Od utemeljenja ovaj radio program službeno je bio pod pokroviteljstvom ogranaka HNV iz Chicaga. Drugim riječima, iza radija su bile sve političke organizacije, kulturne ustanove i športska društva koja su priznavala HNV. Tako je to trajalo do konca 1979. godine sve do sukoba u redovima, a napose u vodstvu HNV, u što radio nije htio ulaziti i pomalo se počeo udaljavati dok i službeno nije brisao pokroviteljstvo HNV – početkom 1980. Od tada pa do početka 1982. Radio Slobodna Hrvatska djeluje kao neovisna ustanova, potpomagana od više hrvatskih rodoljubnih društava i

pojedinaca. Većina stalnih suradnika i potpornih članova odlučuju da radio djeluje pod pokroviteljstvom Hrvatskog Državotvornog Pokreta Ne za dugo - svega nekoliko godina. U početku novog pokroviteljstva radilo se dobro dok zanos nije opao nakon progona, zatvaranja i osuda desetorice Hrvata iz USA i Kanade, te udbaških spletki, ucjena i ogovaranja što je utjecalo na udaljavanje brojnih Hrvata iz javnog djelovanja. Od 1980. – 87. bilo je najkritičnije i najteže razdoblje, a zasigurno možemo reći najodgovornije i najvažnije. U svim hrvatskim naseobinama svijeta, na hrvatskim predvodnicima osjećao se umor od dugogodišnjeg ustrajnog rada, a kod šireg kruga rodoljubnih Hrvata nazirala se malaksalost, gubi se onaj zanos a s time i vjera u hrvatski uspjeh. Tome je pridonijela taktika Beograda: ZAVADI PA VLADAJ, dodite svi u posjetu „starom kraju“, donesite novac, potrošite, uživajte i govorite iznad dopuštenog, jer je važna strana valuta... Upravo ta taktika je bila dvosjekli mač za jugo-gulag i za Hrvatsku. Devize su isle za Beograd, a Hrvati iz tuđine uživali su i pored straha prenosili su rodbini i prijateljima svoja životna iskustva i potrebu za ostvarenje Slobodne Hrvatske. Ali ne sa žarom da bi potaknuli Hrvate iz Hrvatske na rad, nego zato jer se u tuđini nisu naučili šutjeti ali na žalost nisu ni tugovali radi svoje neaktivnosti.

Iako domovinski Hrvati nisu reagirali na takve stavove Hrvata iz tuđine, ipak su, u podsvijesti, upijali svaku riječ, što je dobro došlo u novom hrvatskom preporodu kojeg su zrake počele obasjavati Hrvatsku u veljači 1989. kada su dr. Tuđman i njegovi suradnici utemeljili HDZ a potom i druge hrvatske političke stranke. U Hrvatskom iseljeništvu slobodarske zrake počele su se vidljivije nazirati 1987. kada je dr. Tuđman započeo svoj javni nastup u Kanadi i u Americi i pomalo razbijao svoju lošu sliku koju su Hrvati u tuđini imali prema njegovoj prošlosti. Dr. Tuđman je i prije dolazio u Švedsku, Njemačku, Ameriku i... ali bez javnih nastupa i pred hrvatskim pukom. Tuđmanovo predavanje na York sveučilištu u Torontu 1987. sa zanimljivom temom o životu i političkom djelovanju braće Radić te njegov nastup na velikom Slavenskom simpoziju u Chicagu, kao i sa predavanjima na nekoliko sveučilišta u Chicagu i... (jedan od glavnih organizatora Tuđmanova nastupa u Kanadi bio je gosp. Marin Sopta a u Americi Vlado Glavaš). Bile su to zrake nade u hrvatsko bolje sutra. Glavne teme njegovih predavanja i javnih nastupa ticale su se hrvatske zbilje iz hrvatske prošlosti i sa nekim naznakama za sretniju hrvatsku sutrašnjicu. Sa objavom cijelog predavanja sa York sveučilišta i uvodnika glavnog urednika hrvatskog mjesecašnika za hrvatska društvena i politička pitanja OTPOR gdje ga je Vlado Glavaš najavio kao budućeg Predsjednika Hrvatske države, te iste sadržaje objavio na hrvatskom radiju SLOBODNA HRVATSKA. U hrvatskim redovima nastala su komešanja, previranja pa i sučeljavanja sa glavnim naglaskom KAKO TO DA JEDAN PARTIZANSKI GENERAL MOŽE BITI PREDSJEDNIK HRVATSKE. Ustaljeni komentari na radiju SLOBODNA HRVATSKA a i na nekim drugim hrvatskim radnjima diljem svijeta i u rijetkim hrvatskim glasilima pomalo se počela razbijati ta antipatija prema dr. Tuđmanu, a time i započeo novi vjetar u hrvatskim glavama i razbijati stara razmišljanja. Hrvati u iseljeništvu počeli su ozbiljno prihvaćati onaj poznati i za Hrvatsku presudan javni poziv hrvatskog generala Maksa Luburića iz 1968. u Torontu - da bez hrvatske pomirbe nema ni Hrvatske i da se sinovi ustaša i partizana rame uz rame moraju boriti za SLOBODNU I NEZAVISNU HRVATSKU DRŽAVU. Ovu povijesnu i odlučujuću poruku Hrvatskom narodu najprije je prihvatio Bruno Bušić a potom i sami Dr. Franjo

Tuđman, a polako i većina Hrvata u tuđini. Posebno se to osjetilo sa novim dolaskom Dr. Tuđmana u Kanadu i Ameriku 1989. i njegovim javnim nastupima u hrvatskim dvoranama i u ime Predsjednika HDZ. Dvorane su bile punjene do zadnjeg mjesta a atmosfera užarena. Pitanja su frcala sa svih strana. Optužbe radi prošlosti, prozivanja radi nejasnih odgovora a i brojni i jasni glasovi potpore Dr. Tuđmanu sa pozivom za pomirenjem jer dolazi vrijeme za Hrvatsku BITI ILI NE BITI. Ovakvi glasovi nazočnih bili su ujedno i političko krštenje dr. Tuđmana - ako želi biti vođa Hrvatskog naroda da mora jednostavno mijenjati sebe i svoju prijašnju politiku. Uvjeren sam, da je Dr. Tuđmanu, koliko je god bio svjestan što ga čeka u budućnosti, da su mu ovi javni skupovi sa Hrvatima i te kako dobro došli da se dogradi u jednog čvrstog i odlučnog predvodnika Hrvatskog naroda, a što je svojim dalnjim radom to i dokazao. U Chicagu i uz nazočnosti oko 500 Hrvata istu večer se učlanilo u HDZ oko 250 osoba i prikupljeno blizu \$50,000 za rad HDZ-a. Upravo iz navedenih opisa Hrvata u tuđini a posebno Hrvati u Hrvatskoj - promjene su dočekali kao svjestan politički narod.

Vratimo se samo nekoliko godina unazad i u krizne trenutke Hrvata izvan Hrvatske kada praktički brat sa bratom nije pričao i sa padom zanosa, razočaranja pojedinaca u osobne sposobnosti ili u društvenu neodgovornost i radio upada u svoju najveću križu. Suočen s mnogim problemima, odluka pada u ožujku 1984. godine, da radio „Slobodna Hrvatska“ postane ponovo neovisna ustanova. S velikim naporom uredništvo i uprava su sa svojim radom svladali križu i radio ponovo postaje glasnik rodoljubnih Hrvata, kojima je bilo do rada, suradnje i iskrenog potpomaganja. S istim zanosom ulazi u jedanaestu godinu i dočekuje proslavu DESETE OBLJETNICE, 27. rujna 1986. godine, u dvorani Hrvatske katoličke župe „Svetog Jeronima“ koja se odvijala u pravoj prijateljskoj i domoljubnoj atmosferi i uz nazočnost velikog broja Hrvata koji su došli dati priznanje uredništvu, upravi i drugim dragim Hrvatima koji su velikodušno radili da ovaj radio uspije savladati sve oluje koje su se nad njim urušavale tijekom prošlog vremena, ali ga nisu uspjele dotući. Naprotiv, ta oluja izazvala je još veći hrvatski prkos i sadržaj radija bio je još bogatiji i naprosto osvajao srca Hrvata, pa i brojnih slušatelja drugih nacionalnosti i političkog uvjerenja. Koncem 80. radio emisije je slušalo čak oko 200.000 kućanstava u četiri američke savezne države.

Sve padove, buđenje i preporod Hrvata, hrvatski radio sat „Slobodna Hrvatska“ iz Chicaga, pratio je, vodio analize i ohrabrvao Hrvate, kada je bilo najpotrebnije, smirivao uzrujane duhove i pozivao sve Hrvate na snošljivost, razum, čitanje, razmišljanje i rad za domovinu Hrvatsku. U toj misiji imao je vidne uspjehe, što dokazuje, da su baš Hrvati Chicaga jedan od političkih najjačih naseobina izvan Domovine. Sa spomenutim se ne želi posebno isticati hrvatski radio sat „Slobodna Hrvatska“, jer da nije bilo ozbiljnog rada i suradnje svih hrvatskih političkih organizacija, drugih dvaju hrvatskih radio satova, hrvatskih katoličkih župa, kulturnih ustanova, dobrotvornih i humanitarnih društava, kao i športskih klubova – sigurno ne bi bilo uspjeha kojeg su Hrvati Chicaga postizali tijekom proteklih godina. No, s puno prava i s ponosom možemo reći, da je upravo radio „Slobodna Hrvatska“ bio luč hrvatske zbilje Chicaga.

Godina 1988. bila je u istinu burna i koja je najavljalila pravu prekretnicu u hrvatskom društvenom i političkom životu Hrvata, ne samo Hrvata u Chicagu, nego i u cijelom svijetu. Sve ove akcije i djelovanja hrvatskih zajednica, a posebno njihovih predvodnika dobro su pratili domaća sredstva priopćavanja kao i političari. Na ugodno

iznenađenje, Guverner američke savezne države Illinois proglašio je gosp. Vladu Glavaš ČOVJEKOM GODINE U DRŽAVI ILLINOIS za njegovo ustrajno i odlučno zastupanje, čuvanje i održavanje ETNIČKOG ŽIVOTA U DRŽAVI ILLINOIS I ŠIRE, te mu je za tu odluku, 26. lipnja 1988. uručena posebna nagrada i KIP SLOBODE sa naznačenim priznanjem.

KIP SLOBODE

S pojavom dr. Tuđmana na hrvatskoj političkoj pozornici još godine 1987. Uredništvo radio sata „Slobodna Hrvatska“ vidjelo je u njemu budućeg hrvatskog vođu i zato je redovito pratilo Tuđmanov razvoj i politički rad, zbog čega je često nailazilo i na kritiku s riječima, da dajemo publicitet bivšem partizanu. Odgovor na kritiku nije dolazio s obranom naših riječi, nego upravo s ozbiljnim radom dr. Tuđmana i suradnika.

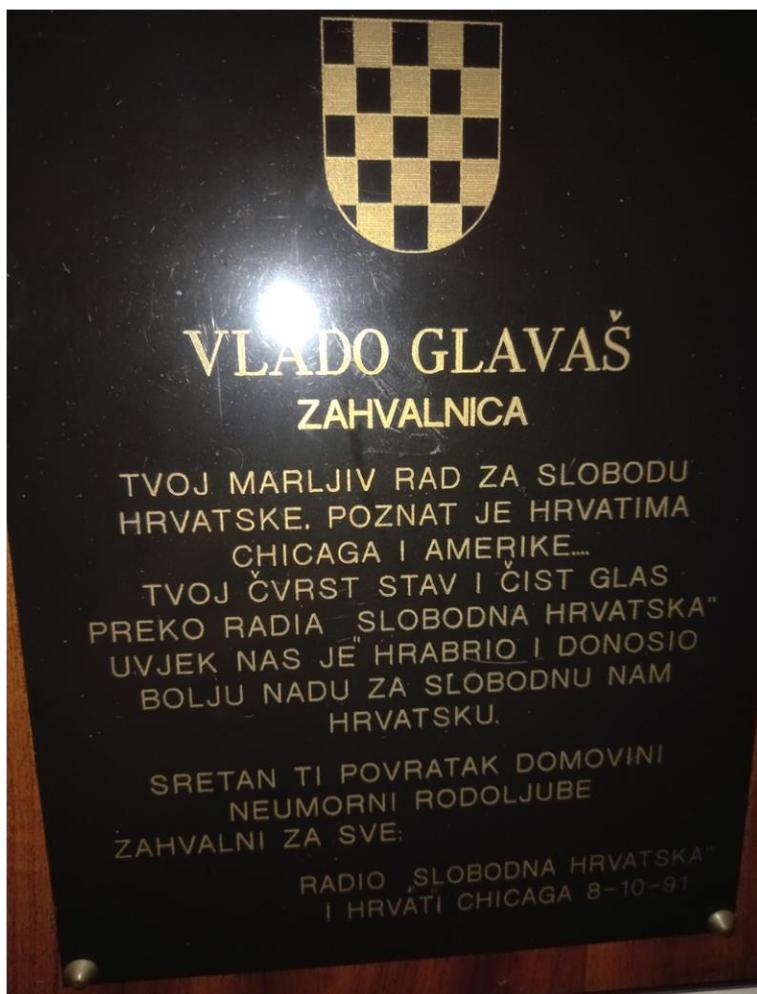

PRVI SABOR HRVATSKE DEMOKRATSKE ZAJEDNICE ZA SJEVERNU
AMERIKU ODRŽAN U CLEVELANDU 20. i 21. 1990.

Početkom godine 1990. Uprava ovog radio sata uvela je još veću ozbiljnost rada i skoro cijelo vrijeme posvećivano je političkom, duhovnom i kulturnom preporodu u Hrvatskoj i BiH, a ujedno nisu bili potisnuti događaji i u drugim republikama jugo tamicice – posebno u Sloveniji i na Kosovu. Glazbeni dio bio je smanjen na najmanje moguće mjere, što je nekim slušateljima nedostajalo. Uredništvo je uspostavilo izravnu suradnju s Domovinom, a najganutljiviji događaj za slušatelje je bio svakako izravni prijenos s prvog sabora HDZ, u veljači 1990., iz dvorane Lisinski u Zagrebu, kojeg je upriličio član Uredništva gospodin Ilija Pavljašević. Uredništvo je nastojalo svojim nesebičnim radom približiti Hrvatsku svakom Hrvatu Chicaga i okoline sa izravnim izvještajima iz Domovine ili razgovorima s ključnim osobama novog preporoda u Hrvatskoj. Usپoredo sa stvaranjem političkih stranaka u Hrvatskoj i ovaj radio je nastojao, sa izravnim razgovorima čelnih ljudi, ili s posebnim izvještajima razraditi misao, da nas jedino višestranačje može spasiti. U ovim izvještajima nastojali smo biti neutralni, posebno u predizbornoj kampanji, a nakon izbora i pobjede HDZ i dr. Tuđmana, poput sredstava priopćivanja u slobodnom svijetu, stavili smo se u službu nove hrvatske vlasti, s dopuštenjem za pozitivne kritike i s pravom na riječ oporbenih

stranaka. Tijekom dvogodišnjeg hrvatskog preporoda važno je istaknuti da je naš dugogodišnji suradnik velečasni Ivan Miklenić, urednik Glasa koncila, svakodnevno slao najnovije vijesti o događajima u Domovini. Uz redovite prijenose na radiju SLOBODNA HRVATSKA ovaj isti radio imao je i svoje dnevne telefonske vijesti od 5-10 minuta koje su se davale točno u pola noći i svakodnevno ih je slušalo čak preko 2000 osoba. Nadalje, na ovom radio satu imali su osobni i posredni nastup, putem razgovora, slobodnih izvještaja ili govorom s javnih skupova gotovo sve najpoznatije osobe političkog, društvenog i vjerskog života Hrvatske i to: Kardinal Franjo Kuharić, papa Ivan Pavao II, majka Terezija, dr. Franjo Tuđman, dr. Žarko Domljan, Josip Manulić s kojim sam imao izravni polusatni i žučni razgovor o njegovoj udbaškoj prošlosti i sadašnjosti, dr. Vlatko Pavletić, dr. Dalibor Brozović, Gojko Šušak, Ante Beljo, dr. Miljenko Žagar, Boris Maruna, Milan Kovač, dr. Šime Đodan, Vladimir Šeks, velečasni Ante Baković, Vjekoslav Krsnik, Josip Jović, velečasni Živko Kustić, Predrag Lucić (novinar), Robert Čagalj (student), dr. Marko Veselica, dr. Anto Kovačević, Ivan Gabelica, dr. Hrvoje Šošić, Fikret Avdić, dr. Fuad Muhić, Alija Izetbegović, Dobroslav Paraga, Ante Paradžik, Krešimir Pavelić, Damir Milić, Duško Lokin, Velimir Zajec, Josip Kuže, Dražen Ladić, Tonko Vukušić, velečasni dr. Vjekoslav Šaravonja, Anica Penić, prof. Zdenka Graf, Jakov Sedlar, Vinko Zorić, Vjenceslav Čižek, Clark Weber, Marko Dizdar, Davor Perinović, Mate Talijančić i brojni drugi znani i hrvatskoj javnosti nepoznati a za Hrvatsku jako bitni..

Za uređivanje i ravnjanje radio sata „Slobodna Hrvatska“ posebnu zahvalnost zасlužuje urednik gosp. Vlado Glavaš, koji je nosio najveći teret od prvog dana do svibnja 1991, a s tim je i njegova obitelj bivala uvijek razumna zbog njegovog istaknutog hrvatskog društvenog rada. U ožujku 1991. Uredništvu se pridružuje mladi i marljivi gosp. Nidiljko Babić koji je uzorno i s veseljem obavljao svoj dio posla. U svibnju 1991. dužnost glavnog urednika preuzeo je gospodin Ilija Pavlašević koji je skupa sa gospodinom Ivicom Metzger (Ivica je prije odlaska u tuđinu i dolaska u Chicago radio kao ton majstor na HRT u Zagrebu) i uz pomoć gospođe Tine Krstelj zajedno vodili i uređivali radio SLOBODNA HRVATSKA do smrti Ilike Pavlašević 2013. kada Uredništvo preuzimaju Nick Markulin (umro 25.10.2020.) i Ante Lončar kojeg uspješno vode do teške bolesti gosp Markulina 2019.

NA OPROŠTAJNOJ VEČERI GOSP. ILIJA PAVLJAŠEVIĆ NOVI UREDNIK
RADIJA I GOSP. STANKO ŠUŠNJARA PREDSJEDNIK ODBORA RADIJA
SLOBODNA HRVATSKA uručuju darove VLADI GLAVAŠ

Urednički krug, sa svojom stalnom rubrikom „Športski pregled“ pristupio je godine 1988. i postao redoviti suradnik poznati nogometni gosp. Ilija Pavljašević, koji je postupno preuzeo tehnički a kasnije i urednički dio.

Uspjeh radio sata „Slobodna Hrvatska“ preko valnih zraka, ne bi ni blizu postizao onakav uspjeh, da nije bilo vrlih hrvatskih rodoljuba iz Uprave, koji su nosili glavni teret rada oko novčanog izdržavanja ove ustanove, a to su Mladenko Marjan, Petar Varvodić, Mijo Barun, Stanko Šušnjara, Veselko Leko i...

DEVEDESETE GODINE

Sa osamostaljenjem HRVATSKE DRŽAVE Hrvatski radio SLOBODNA HRVATSKA nije izgubio na svojoj važnosti, bar nekoliko godina, iako se mijenjala i njegova politika. Umjesto prijašnjih tema u navedenom duhu i poslanju, radio je tada dobio drugu duhovnu i državotvornu ulogu, a to je; pozivati Hrvate na svesrdno pomaganje Hrvatskom narodu u Domovini u svim vidovima pomoći, kao i u uspješnom lobiranju prema svim centrima moći po svijetu. Na sreću to hrvatsko srce, vjera i duša nisu iznevjerili očekivanja, nego su zadivili ne samo Hrvate u Domovini nego i cijeli svijet koji do jučer nije baš bio sklon Hrvatima i Hrvatskoj. Hrvatski radio SLOBODNA

HRVATSKA bio je inicijator i suorganizator brojnih plemenitih hrvatskih aktivnosti u Chicagu koje su se znale prelijevati i u druge hrvatske zajednice u svijetu.

Tako je urednik radija SLOBODNA HRVATSKA Vlado Glavaš bio jedan od suorganizatora pokretanja i utemeljenja Hrvatske lobističke skupine CROATIAN AMERICAN ASSOCIATION (CAA) održane u Chicagu u siječnju 1991. a glavni je pokretač i financijer bio poznati, priznati i cijenjeni veliki hrvatski industrijalac iz Detroita gospodin Ilija Letica sa svojom kćerkom Marom, inače vrhunskom pravnicom. Gospodin Letica bio je prijatelj sa brojnim američkim senatorima i kongresmenima, posebno sa vodećim američkim senatorima – demokratom Al Gore i republikancem Bob Dole, a i dobar prijatelj sa poznatom ČELIČNOM LADY, Margaret Thatcher, Engleskom Premijerkom. Ubrzo je ta CAA razgranalala svoju mrežu po Americi, a glavna baza je bila u Washingtonu i u New Yorku gdje je svoj rad usmjerila na razbijanje političkog slijepila u američkoj i svjetskoj politici. Za nekoliko mjeseci CAA uspjela je dogovoriti se sa uglednim senatorom Bob Dole (čovjek albanskog podrijetla, a čija je glavna tajnica bila preko 20 godina gospoda Mira, kćerka uglednog Hrvata iz Kalifornije Petra Radielovića), da preuzme ključnu ulogu i bude glavni lobista u Washingtonu. I zaista, Bob Dole je učinio pravo političko čudo i za manje od godinu dana u američkom Senatu i Kongresu koji su bili skoro 90% za Jugoslaviju a protiv Hrvatske uspio napraviti zadivljujući preporod i za SLOBODNU HRVATSKU pridobio apsolutnu većinu Senatora i Kongresmena. Nakon ove dobivene bitke u Senatu i Kongresu nastala je druga i još mučnija bitka za promjenu političke zasljepljenosti u State Department – Ministarstvu vanjskih poslova. U višemjesečnoj borbi i ta je bitka dobivena, bitka koja je bila prava prekretnica američke politike u odnosu prema Hrvatskoj, jer da Amerika nije stalaiza Hrvatske, Bog sam zna, bili Hrvatska i opstala, iako su je brojne države svijeta priznale. Možda bi Hrvatska doživjela drugi i još krvaviji Bleiburg? Na hrvatsku žalost i tugu ovaj uspjeh Hrvata Amerike potpuno se prešuće u Hrvatskoj, umjesto da se o tome hrvatska javnost svakodnevno - naprsto bombardira - i da ova zbilja u svako hrvatsko uho uđe i sa srca i duše nikada ne izade, te da se posebna pozornost posveti i u školskom programu jer ako mladi naraštaj ne zna istinu o hrvatskoj povijesti hrvatska budućnost je upitna. Neka nam bude vodilja borba Izraela za židovsko pitanje i zaštita izraelskih nacionalnih i državnih interesa, a ne da se sramimo svoje prošlosti i klanjamo lažima koje su nametnuli hrvatski neprijatelji i tuđe sluge.

Kako je vrijeme odmicalo, a posebno nakon Oluje i Tuđmanove i Šuškove bolesti od posljedica trovanja u Daytonu, naglo se počela mijenjati politika prema Hrvatima izvan RH. Preko noći su zaboravljeni, posebno nakon 2000. godine, kao da nikada nisu postojali. Zaboravlja se da tih Hrvata i njihove velikodušne materijalne, ljudske, psihološke i ine... pomoći, Hrvati u Domovini, pored velike želje, ljubavi, spremnosti i žrtve - siguran sam ne bi uspjeli ni godinu dana izdržati zločinački pohod Srba i uz pomoć masonske oligarhije iz svijeta. Hrvatska politička, društvena i medijska tz. elita, iz svojih osobnih i nedokučivih a ne iskrenih hrvatskih interesa, sjete se Hrvata u tuđini samo kada njima treba promocija, glas ili posebna pomoć nakon neke prirodne katastrofe, poput trešnje, poplava i... Tužno je i žalosno da se namjerno prešućuju činjenice koje vjerodostojno govore da bi Hrvatska davno bankrotirala da od Hrvata iz tuđine u Hrvatsku godišnje ne pristiže preko računa, u gotovini svojim obiteljima, pri dolasku u posjete svojim obiteljima i na ljetovanje - preko 4 milijarde eura gotova

novca. Prešuće se i činjenica da je na hrvatske prostore u RH i BiH od 1990. do konca 1997. pristiglo preko 50 milijardi dolara vrijednosti kroz razne vidove pomoći, od novca, vojne opreme, humanitarne i do ljudske pomoći sa dragovoljcima na raznim ratištima po hrvatskim prostorima. Zar to nije ravno izdajstvu?

Da ta tz. društveno politička elita ima imalo pravog ljudskog osjećaja, hrvatsko srce i dušu i da im je hrvatski državni i nacionalni interes primarni cilj, uvezali bi se sa Hrvatima u tuđini, koji bi sa svojim znanjem, iskustvom, sredstvima, odgovornošću i ljubavi - Hrvatsku za nekoliko godina mogli preporoditi i stvoriti uređenu državu i bogatiju od Švicarske, ali oni to ne žele. Njima je važnija ulizivačka politika masonskim centrima moći u Bruxelles-u, četničkim-partizanskim-jugoslavenskim zločincima, gospodarskim kriminalcima i... nego istinski hrvatski domoljubi koji su svoju krv proljevali za ovu Hrvatsku i sa onima koji su spremni i sutra isto tako činiti, a sve na dobrobit Hrvatske države i hrvatskog naroda.

Ovakve i slične teme često su se obrađivale na radiju SLOBODNA HRVATSKA nakon 1990. ali nakon ovakvog odnosa hrvatske politike prema Hrvatima u tuđini ti Hrvati osjećaju se odbačenima, izdanima, pa se hrvatski društveni, politički i sportski život brzo hlađi i pomalo postaje zabrinjavajući. Sve je manje onih javnih hrvatskih okupljanja, hrvatske dvorane čeznu za hrvatskim događajima, koja su na žalost sve rjeđa i daleko u manjem broju, pa su uprave i vlasnici tih dvorana i hrvatskih klubova radi pokrivanja izdataka prisiljeni iznajmljivati drugima koji nemaju veze sa Hrvatstvom. Da nema Hrvatskih katoličkih župa i misija hrvatske zajednice bi bile neprepoznatljive. Hvala Bogu da ih ima, mada bi bilo daleko bolje da su svi ti Hrvati u Hrvatskoj a ne razasuti po svim dijelovima svijeta.

Uz ovu problematiku i dolaskom napredne tehnologije postalo je sve teže održavati sadržajne programe na hrvatskim radnjima. Urednici su se trudili da svaki sat bude ispunjen domoljubnim sadržajima, od razgovora sa brojnim istaknutim društveno-političkim, sportskim i medijskim ljudima iz Domovine i svijeta do obrađivanja tema o životu i radu Hrvata u tuđini, kao i uvezivanju hrvatskih zajednica u cjeline koje će biti korisnije za Hrvate u tim sredinama a time i samoj Hrvatskoj. Što je vrijeme više odmicalo UREDNICI, VODITELJI, UPRAVA I POKROVITELJI radija počeli su se ozbiljno pitati – kako i s čim naprijed, kojim sadržajem i kojom porukom, te ima li koristi i tko nas više treba?

Tijekom svoje burne povijesti HRVATSKI RADIO „SLOBODNA HRVATSKA“, sa promjenom i ponovnim osamostaljenjem Hrvatske države radio je mijenjaо pokrovitelje, da bi na koncu bio pod HRVATSKIM KULTURNIM CENTROM sve do gašenja 5.5.2019. Tako je završila SLAVNA EPOPEJA HRVATSKOG RADIJA „SLOBODNA HRVATSKA“ iz Chicaga.

Vlado Glavaš

U ZAGREBU ODRŽAN 4. HRVATSKI ISELJENIČKI KONGRES

Pozdravnim govorima prisutnima obratili su se ravnatelj Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar prof. dr. sc. Željko Holjevac, predsjednik Programsko-organizacijskog odbora Kongresa Marin Sopta, dekan Ekonomskog fakulteta u Osijeku prof. dr. sc. Boris Crnković, rektor Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Damir Boras, prorektor Sveučilišta u Mostaru prof. dr. sc. Vlado Majstorović, ravnatelj Ureda HBK i Biskupske konferencije BiH za dušobrižništvo Hrvata u inozemstvu dr. sc. Tomislav Markić, državna tajnica Središnjeg državnog ureda za demografiju i mlade Željka Josić, ravnatelj Hrvatske matice iseljenika Mijo Marić i zamjenik državnog tajnika Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske Dario Magdić

U organizaciji Centra za istraživanje hrvatskog iseljeništva, 5. i 6. studenoga 2020. u Matici hrvatskoj u Zagrebu, poštujući propisane epidemiološke mjere, održao se četvrti Hrvatski iseljenički kongres.

Pozdravnim govorima prisutnima su se obratili ravnatelj Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar prof. dr. sc. Željko Holjevac, predsjednik Programsko-organizacijskog odbora Kongresa Marin Sopta, dekan Ekonomskog fakulteta u Osijeku prof. dr. sc. Boris Crnković, rektor Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Damir Boras, prorektor Sveučilišta u Mostaru prof. dr. sc. Vlado Majstorović, ravnatelj Ureda Hrvatske biskupske

konferencije i Biskupske konferencije BiH za dušobrižništvo Hrvata u inozemstvu dr. sc. Tomislav Markić, državna tajnica Središnjeg državnog ureda za demografiju i mlade Željka Josić, ravnatelj Hrvatske matice iseljenika Mijo Marić i zamjenik državnog tajnika Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske Dario Magdić.

“Kao i na prva tri održana kongresa koji su se održali 2014. u Zagrebu, 2016. u Šibeniku i 2018. u Osijeku želimo kroz predavanja potaknuti temu povratka,” rekao je u svom pozdravnom govoru predsjednik Organizacijskog odbora Marin Sopta. “Masovni povratak Hrvata zasigurno se neće dogoditi. Da bi se bar dio njih vratio, potrebne su određene predradnje dobra volja političara koji bi se trebali izjasniti jesu li za povratak iseljenika ili ne,” istaknuo je Sopta.

Na panelima se izlagalo o različitim temama. Među sudionicima bilo je i povratnika koji su dobri primjeri da se po povratku može u domovini uspjeti. Tako su u uvodnom panelu svoja iskustva podijelili povratnici Josip Hrgetić i Don Markušić. U panelu “Politika povratništva u lokalnim zajednicama” izlagali su o svojim iskustvima povratnici – gradonačelnik Gospića Karlo Starčević i Visa Ivo Radić, dok je povratnik iz Kanade, Stipo Hrkač, istaknuo pozitivne strane Hrvatske u privlačenju digitalnih nomada.

U panelu “Nekada i sada” Zvonimir Ancić (HBK) govorio je o povratku Hrvata iz Janjeva u Hrvatsku i njihovo doseljavanje u mjesto Kistanje. Vid Kovačić i Mario Bara s Hrvatskog katoličkog sveučilišta iznijeli su u svom izlaganju iznijeli primjer o(p)stanka i povratka s otoka Suska na kojem se redovito okupljaju iseljenici. Mnogi dolaze svake godine na duže vrijeme, a rijetki od njih odluče se na povratak. Rebeka Mesarić Žabčić i Ana Malnar istražile su odlazak Hrvata u Austriju koja je od 1. srpnja 2020. nova privlačna destinacija za Hrvate.

Zanimljivo je bilo predstavljanje misijskih jubileja online javljanjem. Svi su imali smo priliku čuti fra Josipa Korena koji je govorio o 60 godina Hrvatske katoličke misije u Beču. Zlatne jubileje proslavile su Hrvatske katoličke misije u Hamburgu, Londonu, Darmstadtu te Aalenu i Heidenheimu. O njihovom djelovanju govorili su fra Anto Bobaš, fra Ljubomir Šimunović i Nikolina Mesić. Uloga hrvatskih katoličkih misija u brizi za iseljenike bila je i ostala izuzetno važna, jer je crkva uvijek bila mjesto na kojem su se Hrvati okupljali.

Drugi radni dan počeo je panelom “Migracijske politike“. O povratku kao pustoj želji govorio je, između ostalih, Tado Jurić koji je zadnjih godina istraživao zadnji val iseljavanja. “Povratak se nažalost kod mnogih neće ostvariti a migracije ne donose onaj osjećaj sreće i zadovoljstva koji mnogi očekuju,” kazao je Jurić. Iznio je podatke o iseljavanju Hrvata iz bivše Jugoslavije i zadnjega vala – nakon ulaska Hrvatske u EU.

Tematizirani su baštinski temelji – kultura i jezik, a jedna od tema bila je identitet. U temi povijesni osvrti svoja iskustva iznijeli iseljenici – povratnici Stjepan Šulek i Vlado Glavaš, dok su zanimljiva stručna istraživanja iznijeli Darija Hofgräff, Marin Knezović i Koraljka Kuzman Šlogar.

Zbog pandemijom uvjetovanih okolnosti, drugi dio s tradicionalnim kulturno-umjetničkim programom, svečanom večerom i prigodnim izlaganjima održat će se u proljeće 2021. kada se steknu organizacijski uvjeti.

Svakako treba pohvaliti neumoran tim koji je po četvrti put organizirao Iseljenički kongres: Marina Soptu, Tanju Trošelj Miočević, Josipu Mijoč i Vlatku Lemić.

<https://moja-domovina.net>

GLAVAŠEV GOVOR NA 4. KONGRESU

(HRVATSKO NARODNO VIJEĆE ---- II)

Prikaz koji će te sada čuti ne će biti potkrijepljen brojnim zapisnicima i drugim pisanim dokumentima, nego isključivo na temelju mog vjerodostojnog viđenja, jer sam od prvog dana bio jedan od ključnih ljudi ideje, misli i organiziranje samog HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA. Zašto sam se baš odlučio na ovakav prikaz koji djeluje pomalo površno, da ne kažem neozbiljno, jer će ga mnogi neupućeni shvatiti kao nevjerodostojnim. Da vas odmah ohrabrim, u temi koja će ići u ZBORNIK RADOVA, osim mojih osobnih viđenja naći će se brojni dokumenti o HNV koji će poslužiti za istraživanje povijesne istine o životu i radu Hrvata izvan Hrvatske.

Nakon rušenja zloglasnog Ranković na Brijunima 1966., osvanula je Deklaracija o nazivu i položaju Hrvatskog jezika, Hrvatsko proljeće, udar u Karađorđevu, zatvaranja, progoni i likvidacije protivnika zločinačkog režima i masovni bijeg u tuđinu, posebno osviještenih mlađih Hrvata iz Domovine. Hrvati izvan Domovine počeli su se buditi iz svoje usko stranačke učmalosti i oslobađati se dugogodišnjeg straha i uvjerenja da će Zapad, posebno Amerika, Hrvatskom narodu darovati slobodu bez kapi krvi. Hrvatsko proljeće - duhom, osjećajima pa i tijelom - ulijevalo je vjeru i ljubav Hrvatima u tuđini da dolazi konačan PREPOROD za koji se vrijedi boriti i žrtvovati na raznorazne načine. Buđenje Domovine vidljivo je djelovalo i na Hrvate u tuđini. Osjetila se promjena u razmišljanju i javnom djelovanju. Iako su postojala neka krnja hrvatska tijela za Australiju, Južnu Ameriku i Hrvatsko vijeće za Sjevernu Ameriku koja su djelomično okupljala neke političke struje, a koje na žalost nisu bila u očekivanoj djelotvornosti, pa su zato hrvatske zajednice diljem svijeta samostalno pokušavale zbijati svoje redove i tražiti odlučniji zajednički hrvatski nastup u obrani hrvatskih nacionalnih interesa u Domovini. Održavali su se ulični prosvjedi protiv rušenja Hrvatskog proljeća, zatvaranja i progona brojnih Hrvata, ustajno se lobiralo i pisalo sadržajna pisma svojim političkim i društvenim zastupnicima,javljali se i nastupali u brojnim medijima opisujući stvarnu sliku događaja u Domovini. Međutim, ni to nije bilo dovoljno bez ozbiljne uvezanosti domoljubnih struktura u lokalnim zajednicama iz kojih bi iznikle zdrave ideje i sadržajni programi za uvezivanje tih zajednica u jedno zajedničko predstavničko tijelo. Najprije kontinentalno pa potom za cijeli svijet. S tom idejom, u proljeće 1972. u Chicagu je pokrenuta Ujedinjena hrvatska fronta kao zajedničko tijelo svih političkih, kulturnih, športskih i inih društava, a koja je za cilj imala pozivati i druge hrvatske zajednice u svijetu za slične akcije. Na ovaku akciju Hrvata Chicaga ponukala je ideja kako zaustaviti samovoljno i nekontrolirano prikupljanje novčanih sredstava za neznane potrebe, neorganizirano i nestručno

izlaženje u javnost i neobjasnjava rascjepkanost hrvatske zajednice, te uvesti red i rad za opće hrvatsko dobro. U svom programu UHF imala je model kako povezati Hrvate u svijetu, osnivati mjesne i zajedničke fondove u koje će se slijevati novčane donacije iz kojih bi se kontrolirano pomagalo u pokrivanju troškova zajedničkih nastupa Hrvata pred stranim svijetom; prosvjeda, troškova za rad Informativnih centara koje je trebalo pokrenuti u New Yorku, Londonu, Parizu, Rimu, Bonu, Moskvi, Tokiju, Canberi, Tel Aviv-u, Tripoli, Kairu i Buenos Airesu, te pokrivanje sudskih troškova zatvaranih Hrvata u Domovini i u Svetu, za njihove obitelji kao i druge državotvorne akcije u Domovini i u svijetu. Ova akcija Hrvata Chicaga ubrzo je i velikodušno prihvaćena te u kratko vrijeme UHF je pokrenuta u Clevelandu, New Yorku, Torontu, Vancouveru a najeve su bile u nekoliko mjesta u Australiji i u Europi. Čikaška akcija UHF-e ulijevala je nadu i vjeru Hrvata diljem svijeta da dolaze bolji dani pa su u tim svojim spoznajama osjećali potrebu za jedno zajedničko predstavnicičko tijelo Hrvata za svijet. U brojnim hrvatskim zajednicama gdje su bile uvezane hrvatske društveno političke organizacije u Međudruštvene odbore nije bilo potrebe mijenjati svoja imena u UHF već su u svoje programe ugradili one vrijedne stavke iz UHF i tako postali uspješniji i djelotvornijih, poput Međudruštvenih odbora u Torontu, New Yorku, Melburnu, Sidneju i brojnih drugih hrvatskih zajednica diljem svijeta.

Odbor UHF-e Chicaga stupio je u izravne razgovore sa predsjedništvom Ujedinjenih Američkih Hrvata koji su planirali svoj godišnji Sabor u Chicagu, u studenom 1973., i taj razgovor je usmјeren sa idejom da navedeni nadnevak iskoristimo i zajednički organiziramo OPĆE HRVATSKI SKUP ZA SVIJET koji bi na kraju organizacije dobio naziv PRVI OPĆE HRVATSKI SABOR ZA CIJELI SVIJET. Dogovor je postignut i izabran PRIPREMNI ODBOR u koji su ušli predstavnici jedne i druge skupine te izabrani dužnosnici. Za predsjednika istog imenovan je u ime UAH gosp. Tomica Mesić a za tajnika Vlado Glavaš u ime UHF. Novoizabrani odbor odmah je ozbiljno pristupio izradi prijedloga o sadržaju i ciljevima planiranog SABORA i te materijale poslao svim hrvatskim političkim strankama u svijetu, hrvatskim kontinentalnim tijelima, hrvatskim kulturnim i vjerskim institucijama, hrvatskim medijima i uglednim pojedincima. Ubrzo su stizali pozitivni odgovori, osvrti i prijedlozi s njihova stajališta. Jedini koji se nisu odazvali su; HOP, HSS i HBZ (Hrvatska bratska zajednica), ali na Saboru su nazočili u svoje ime ugledni lokani dužnosnici HOP-a i HSS. Sabor u Chicagu trajao je puna dva dana u zdravoj raspravi i s plemenitim prijedlozima. Donesena je zajednička DEKLARACIJA i zaključak da se slijedeći OPĆEHRVATSKI SABOR održi u Torontu uoči proslave 10. travnja 1974., a mjesec dana prije tog SABORA da se također u Torontu sastane izabrana radna skupina koja će izraditi sve potrebne materijale kako bi na SABORU svi pojedinci u rukama imali sve potrebne materijale za zdravu raspru i konkretne prijedloge koji bi iznjedrili željene rezultate. Iako smo sa zebnjom očekivali taj SKUP u Torontu, na naše oduševljenje pojavili su se i oni za koje smo mislili da se ne će odazvati - poput Vinka Nikolića, Jakše Kušana, Ive Rojnice i... Na ovom povijesnom SKUPU sudjelovali su dr. Ivan Jelić u ime Hrvatskog narodnog odbora, prof. Kazimir Katalinić u ime Hrvatske republikanske stranke, dr. Vjekoslav Vrančić u ime Hrvatskog oslobodilačkog pokreta za reorganizaciju, gg. Mile Markić i Ante Ljubas u ime Hrvatskog narodnog otpora, Rasim Avdić u ime Hrvata Australije, gosp. Miro Gal i prof. Stanko Vujić u ime Ujedinjenih Američkih Hrvata, dr. Zdravko Sančević i ing. Ivo Kisić u ime Hrvata

Venecuele, gosp. Madunić i Drago Geoheli u ime UHF i Hrvata Vancouvera, dr. Josip Gamulin u ime UHF iz Torontoa, Josip Remenar u ime UHF u New York, Vlado Glavaš u ime UHF i Hrvata Chicaga, ing. Božidar Abjanić i ing. Nikola Kirigin u ime Sjeverno Američkog Vijeća za Hrvatsku te predstavnici hrvatskih zajednica Toronto, Hamiltona, Montreala, Calgary, Otave, Cleveland, New Yorka na čelu sa uglednim hrvatskim starinom Antonom Došen – zvanim stric Došen - i još brojni uglednici iz Californije i europskih zemalja. Uistinu je to bio jedan zadivljujući skup na kojem se nije nikoga optuživalo nego se analiziralo stanje na terenu, u hrvatskim redovima, i pogledi svijeta prema Hrvatima i Hrvatskoj, te što je potrebno poduzeti da bi se poboljšao međuhrvatski odnos i suradnja i kako se sučeliti veliko srpskoj-jugoslavenskoj propagandi.

Na prijedlog prof. dr. Asafa Durakovića prihvaćeno je da se ovo zajedničko međunarodno tijelo ubuduće zove HRVATSKO NARODNO VIJEĆE. Isto tako prihvaćen je i prijedlog gosp. Vlade Glavaš da se pokrene inicijativa za osnivanje HRVATSKE ISELJENICKE BANKE i za izradu svih potrebnih analiza, planova i programa. Kako doći do ostvarivanja ovog povijesnog projekta zaduženi su ing. Ivo Kisić iz Venecuele i Vlado Glavaš iz Chicaga. Prihvaćena je ideja da se odmah započne osnivanje ograna HNV po cijelome svijetu uz određenu članarinu te da se za slijedeći Sabor HNV izvrše demokratsko glasovanje za sve kandidate koji na izbornoj listi mogu biti predloženi u ime ograna HNV, stranaka, organizacija, udruga, institucija kao i samostalnih želja. Određen je broj dužnosnika svih tijela HNV i za slijedeći IZBORNI SABOR HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA u obzir dolaze samo oni kandidati koji su osvojili dovoljan broj glasova. Na koncu dvodnevнog zasjedanja ovog saziva SABORA HNV usvojeni su pročešljani pripremljeni dokumenti, REZOLUCIJA i određeno vrijeme kada treba biti obavljeno glasovanje, koja tijela će sadržavati buduće HNV te izabrano čelnštvo HNV na čijem čelu je sa većinom glasova postao prof. Stanko Vujica, jedan smiren, odmijeren, odlučan i nadasve iskreni hrvatski domoljub bez figa u džepu. Na žalost predsjednička funkcija prof. Stanka Vujice bila je kratkog vijeka jer je već 1975. god. za vrijeme svog govora na pozornici svečane večere Hrvatskog nogometnog turnira za Sjevernu Ameriku izdahnuo od srčanog udara. Smrt prof. Vujice bio je pravi šok za sve Hrvate svijeta jer su bili svjesni kakvog čovjeka gube i da će se teško naći osoba koja će se znati nositi sa tolikim izazovima i uvjeriti na zajedničku suradnju tolike hrvatske različitosti i podijeljenosti. Oko mjesec dana nakon smrti prof. Vujice stric Došen (koji je dobivao izravne obavijesti iz prve ruke FBI i CIA , jer su i on kao i gosp. Gal bili njihovi suradnici a u kojem obliku Hrvatima nije bilo poznato) javlja Vladi Glavašu da je FBI i CIA zaprijetila ukoliko se ozbiljno nastavi sa osnivanjem HRVATSKE ISELJENIČKE BANKE da će započeti zajednička akcija Beograda i Washingtona u kompromitiranju odgovornih, uništavanja poslovanja obrtnika, zastrašivanja, mogućih zatvaranja pod lažnim optužbama pa čak nisu isključene ni likvidacije. Kada je gosp. Glavaš prenio gosp. Kisiću ove ozbiljne prijetnje CIA i FBI kao i Beograda, gosp. Kisić nakon par dana razmišljanja i razgovora sa svojom ženom i još nekim suradnicima odustao je od dalnjeg sudjelovanja u programu izrade dokumentacije za HRVATSKU ISELJENIČKU BANKU, pa je nakon toga i Vlado Glavaš bio prisiljen na isti potez iako su svi potrebni dokumenti bili pri samom kraju. Sa ovim pritiskom, ucjenama i prijetnjama više političke sile

propala je još jedna spasonosna ideja koja bi uvezala brojne hrvatske poslovne ljude u svijetu, kao i priznate hrvatske financijaše iz svjetskog bankarskog sustava.

Nakon smrti prof. Vujice ubrzani su izbori, prvi službeni, slobodni i demokratski izbori u hrvatskoj povijesti, te nakon toga održan je i SABOR HNV 1976. god. u Torontu gdje su izabrani novi dužnosnici IZVRŠNOG ODBORA I SABORA HNV, udareni novi temelji i određene smjernice budućeg rada HNV. Po prvi put za istim stolom okupili su se predstavnici skoro svih hrvatskih političkih usmjerena i stavova, od ustaša, novopečenih liberala Kušana i Vinka Nikolića do Hrvatskih proljećara na čelu s Franjom Mikulić. Hrvatska javnost je takav sastav prihvatila sa oduševljenjem a dobri poznavatelji hrvatskog čovjeka i hrvatskih političara sumnjali su u dugotrajnu iskrenu i dobronamjernu suradnju jer će do izražaja ponovo doći osobni ego i umišljenost do utjecaja tuđih interesa. Nije prošlo dugo vremena dok se ova strepnja nije i ostvarila. Liberali na čelu s Matom Meštrovićem, Jakšom Kušanom i njima sličnim svim sredstvima su udarili na akciju Zvonka Bušića i akcija koje su se kasnije odvijale, njihovih suboraca i sumišljenika pa čak i politiku Hrvatskih proljećara koji su zagovarali politiku Maksa Luburića - da sinovi ustaša i partizana moraju rame uz rame za Hrvatsku te s Rusima, Amerikancima i s crnim vragom rušiti Jugoslaviju i obnavljati Hrvatsku, jer su oni bili uvjerenja ili po nečijem nalogu da se ne smiju poduzimati nikakva prisilna sredstva jer će sloboda Hrvatskom narodu doći na krilima Washingtona i Londona. Nakon smrti Brune Bušića definitivno je pukla suradnja ovih dviju ključnih političkih struja i malo pomalo HNV je gubilo svoj utjecaj i ugled u Hrvatskom iseljeništvu, broj članova s plaćenim članarinama naglo pada, kao i ugled HNV na domovinski pokret. HNV je tako životarilo do 1991. glumeći veliki ugled i utjecaj među Hrvatima izvan Domovine.

Na žalost i danas kada se govori o HNV govori se kroz prizmu politike liberala i pisanja NH a potpuno zanemaruje povjesni put HNV i njegov utjecaj na rad hrvatskih zajednica po svijetu. Utjecaj HNV na neke međunarodne čimbenike je bio beznačajan, da ne kažem ulizivački i podanički. Kupnja, gradnja i otvaranje Hrvatskog veleposlanstva u Canberi izazvala je pravo osvježenje i jednu vrstu ohrabrenja, da ne kažem preporod u hrvatskim zajednicama - ne samo u Australiji nego i u cijelom svijetu te pravi šok u Beogradu, pa je velikosrpska klika kroz jugoslavensku propagandističku politiku urlala na Hrvate i sa centrima moći radila na uništenju hrvatskog zajedništva i ozbiljnih akcija poput akcije Bušića, Buconjća, Kodžomana i njihovih suboraca. Sviđalo se to nekome ili ne. HNV je praktički izgubilo svaki utjecaj, među Hrvatima, a potom su nastali planski progoni i zatvaranja Hrvata i na koncu novo buđenje, novi HRVATSKI PREPOROD koji je konačno 90. Hrvatskom narodu donio Slobodu i neovisnost koja je krvlju plaćena. Na nama je da je u današnjim problematičnim vremenima spasimo od ponovnog stapanja u kojekakve zajednice i nestanak Hrvatske države, njene slobode i konačni opstanak Hrvatskog naroda na hrvatski prostorima

HRVATSKO NARODNO VIJEĆE (IZ ZBORNIKA 4. KONFRESA)

Završetak Drugog svjetskog rata Hrvatima je donio brojne brige i traume, za jedne tražeći svoje nestale članove obitelji a za druge spas svoje budućnosti tražeći to bijegom u nepoznati tuđinu. Oni koji su završili u nepoznatom svijetu u početku su se uglavnom borili za preživljavanje da bi nakon upoznavanja sredine započeli samoorganiziranje tamo gdje nije bilo Hrvata, a tamo gdje su već obitavali Hrvati novo-pridošli su se uključivali u zajednicu i započeli novu životnu borbu. Uz traženje zadovoljavajućih poslova stanoviti broj novo-pridošlih Hrvata odmah se uključio u već postojeće društvo ili su pokretali nova, te s time započeli novi društveno – politički život. U postojećim društvima došlo je do osvježenja s novim ljudima, idejama, mislima i načinom rada, pa i do sukoba radi povrede osobnosti, ega, razmišljanja i pristupa radu. Stariji članovi nastojali su da se rad nastavi utabanim putom a novi s potpuno novim – često nedefiniranim i nejasnim sadržajem. Umjesto smirenog razgovora, razumne razmjene mišljenja, stavova i pogleda - znalo je često zaiskriti do nesnošljivosti i oštih svađa koje su dovodile do nepoželjnih scena. U takvim slučajevima razum je najmanje odlučivao. No i takvo stanje znalo je iznjedriti dobre ideje i planove jer i u tim lutanjima ljudi su razmišljali kako nešto kvalitetno napraviti za hrvatsku zajednicu, upoznati svijet s hrvatskom problematikom i skinuti stigmu s Hrvatskog naroda kao zločinačkog naroda i upoznati neupućeni svijet s podлом velikosrpskom i jugoslavensko–partizanskom laži i podvalama.

Hrvatski katolički svećenici igrali su presudnu ulogu u smirivanju ljudskih strasti i pozivali Hrvate da se kroz postojeća društva povezuju i uvezuju. Hrvati su prepoznali svećenički glas kao i kroz mukotrpnu hrvatsku povijest i hrvatska društva – bilo politička, kulturna ili športska – počeli su se povezivati i stvarati pozitivnu međuhrvatsku klimu te kroz tu povezanost (kroz Međudruštvene odbore) Hrvati su bili sve utjecajni i prepoznati u sredinama gdje su živjeli. Uz te Međudruštvene odbore rađala se ideja i o hrvatskom predstavničkom tijelu, prvo po državama a potom po kontinentima i na koncu za svijet. Na tom putu bilo je polu-uspjeha a i lutanja, gradnje i razgradnje, obećanja i neuspjeha, podvala i laži, te borbe za osobni probitak pa i razgradnju. Jedni su htjeli ići u suradnju s ljubavlju a drugi s figom u džepu, jedni da budu stvarne sluge Domovine a drugi da se sve vrti oko njih. Hrvatski oslobođilački pokret i Hrvatska seljačka stranka nisu htjele ni čuti za općehrvatska predstavnička tijela jer su se oni smatrali službenim predstavnicima Hrvatske i tako su ta nerazumna prepucavanja i nadmudrivanja godinama trajala sve do rujna 1961. kada je na šestom hrvatskom saboru u Chicagu na kojem su sudjelovale brojne hrvatske organizacije, društva i ugledni pojedinci, ali bez HOP-a i HSS, dogovorili da se sa ovom idejom nastavi i pokuša formirati jedinstveno predstavničko tijelo za sve Hrvate svijeta. Izabran je pripremni odbor koji je imao za zadaću izvršiti sve pripreme, izraditi prijedloge i sazvati opće-hrvatsku konvenciju ili kongres u New Yorku. Na inicijativu Pripremnog odbora i na prijedlog Ujedinjenih Američkih Hrvata USA kao domaćina, u New Yorku je za 29. kolovoza do 2. rujna sazvan općehrvatski skup s nadom i vjerom da se osnuje Hrvatsko predstavničko tijelo za svijet. Na tom skupu sudjelovale su ili su dale svoju

potporu skoro sve značajnije hrvatske političke skupine iz svijeta, naravno osim već navedenih HOP-a i HSS-a. Zahvaljujući predanom radu gg. Ibrahima Đinića iz Washingtona i Mire Gala iz New Yorka skup je djelomično uspio jer je utemeljeno zajedničko tijelo pod nazivom Nacionalno Hrvatsko Narodno Vijeće. Kažem djelomično, jer na žalost radi hrvatske ljubomore i politički neizgrađene svijesti NHV bilo kratkog vijeka. Ostala je samo dobra ideja i donekle, ali nedovoljno prepoznatljiva za Hrvatsku. Nakon toga, na prostoru bivše države započela su otvorena buđenja nacionalne svijesti a i komešanja unutar partijskih struktura. Srušen je zloglasni Ranković, osvanula je Deklaracija o nazivu i položaju Hrvatskog jezika, Hrvatsko proljeće, udar u Karadordevu, zatvaranja, progoni i likvidacije protivnika zločinačkog režima i masovni bijeg u tuđinu, posebno osviještenih mlađih Hrvata iz Domovine. Hrvati izvan Domovine počeli su se buditi iz svoje usko-stranačke učmalosti i oslobođati se dugogodišnjeg straha i uvjerenja da će Zapad – posebno Amerika – Hrvatskom narodu darovati slobodu bez kapi krvi. Hrvatsko proljeće duhom, osjećajima pa i tijelom ulijevalo je vjeru i ljubav Hrvatima u tuđini da dolazi konačan PREPOROD za koji se vrijedi boriti i žrtvovati na raznorazne načine.

Buđenje Domovine vidljivo je djelovalo i na Hrvate izvan Domovine. Osjetila se promjena u razmišljanju i javnom djelovanju. Hrvatske zajednice diljem svijeta zbijale su svoje redove i tražile odlučniji zajednički hrvatski nastup u obrani hrvatskih pregalaca u Domovini. Na inicijativu HOP-a Reorganizacija i Ujedinjenih Američkih Hrvata i uz sudjelovanje dvadesetak hrvatskih društava iz USA i Kanade (bez HOP-a i HSS) u Clevelandu je 29. 06. 1969. utemeljeno Sjeverno-američko vijeće za nezavisnost Hrvatske te za predsjednika izabran Nikola Kirigin i Božidar Abjanić za tajnika. U Buenos Airesu, 06. 03. 1970. i uz dogovor HOP-R, HRS, HNOdpor, Hrvatski domobran postigli su zajednički dogovor o suradnji i utemeljili predstavničko tijelo pod nazivom Vijeće Hrvata Južne Amerike za uspostavu Hrvatske.

Hrvatski odbor za Venezuelu u travnju 1973. uputilo je javni poziv svim Hrvatima izvan domovine da se osnuje Hrvatsko narodno predstavništvo. Iako je ovaj poziv pozdravljen diljem svijeta ali je na žalost ostao bez konkretnih akcija i tako brzo ostao samo zapis na papiru. U Sidneyu je 7.10.1973. utemeljeno Kontinentalno vijeće za Australiju, a utemeljitelji su HNOdpor, Hrvatska mladež, HNOdbor, Ujedinjeni Hrvati i Hrvatska društva BiH. U Kalsruhe-u su 4.11.1973. utemeljili Europsko kontinentalno vijeće a utemeljitelji su Ujedinjeni Hrvati Njemačke, HNOdbor, HRS i Hrvatski radnički savez za Švedsku. Sve ove plemenite akcije bile su samo uvertira za nadolazeće vrijeme i ozbiljnije akcije.

Ovo političko buđenje za zajedničko djelovanje ulijevalo je nadu brojnim Hrvatima koji su desetljećima čeznuli za takvim akcijama i molili dragog Boga da odgovornim i usijanim glavama u hrvatskim redovima konačno proradi savjest i počnu se baviti ozbiljnim radom i uvezivanjem a ne raspršivanje hrvatske pameti, vjere i ljubavi za konačni cilj SLOBODNU I NEZAVISNU HRVATSKU.

U hrvatskoj emigrantskoj burnoj prošlosti bilo brojnih plemenitih akcija i sadržajnih pokušaja koji su bili kratkog razdoblja ili su se brzo istopile radi onog povijesnog tuđeg

odgoja i prokletog hrvatskog ega JA, JA, JA, JA i samo JA ili MI (mislim na njihovu skupinu ili organizaciju), MI, MI i samo MI. Drugim riječima JA sam ili mi smo iznad Boga i Hrvatske. Ta neodlučnost i neuvezanost na djelu zatekla je hrvatsku emigraciju, slom Hrvatskog proljeća i zločinački program u Karađorđevu kako Hrvate i Hrvatsku treba potpuno ušutkati i uništiti. Radi dobrih želja, neznanja, političkog neiskustva i neučinkovitosti navedenih KONTINENTALNIH VIJEĆA -hrvatske zajednice su se diljem svijeta pokušavale samostalno zbijati svoje redove i tražiti odlučniji zajednički hrvatski nastup u obrani hrvatskih nacionalnih interesa u Domovini. Održavali su se ulični prosvjedi protiv rušenja Hrvatskog proljeća, zatvaranja i progona brojnih Hrvata, ustrajno se lobiralo i pisalo sadržajna pisma svojim političkim i društvenim zastupnicima, javljali se i nastupali u brojnim medijima opisujući stvarnu sliku događaja u Domovini. Međutim, ni to nije bilo dovoljno bez ozbiljne uvezanosti domoljubnih struktura u lokalnim zajednicama iz kojih bi iznikle zdrave ideje i sadržajni programi za uvezivanje tih zajednica u jedno zajedničko predstavničko tijelo. Najprije kontinentalno pa potom za cijeli svijet.

S tom idejom, u rano proljeće 1972. u Chicagu je pokrenuta Ujedinjena hrvatska fronta (u dalnjem tekstu UHF) kao zajedničko tijelo svih političkih, kulturnih, športskih i inih društava, njih 24 uključujući i 4 Hrvatske katoličke župe, a koja je za cilj imala pozivati i druge hrvatske zajednice u svijetu za slične akcije. Po prvi put u hrvatskoj emigraciji, a pri utemeljenju UHF, primijenjeno je potpuno novo pravilo, a to je da su sva društva, pa i župe u ODBOR UHF imali samo po jednog svoga predstavnika bez obzira na broj članova. Taj prijedlog pravila – sva su društva prihvatile bez pogovora i tako se u svom radu i ponašala. Ova akciju Hrvata Chicaga ponukala je ideju kako zaustaviti samovoljno i nekontrolirano prikupljanje novčanih sredstava za neznane potrebe, neorganizirano i nestručno izlaženje u javnost i neobjašnjiva rascjepkanost hrvatske zajednice, te uvesti red i rad za opće hrvatsko dobro. U svom programu UHF je imala model kako povezati Hrvate u svijetu, osnivati mjesne i zajedničke fondove u koje će se slijevati novčane donacije iz kojih bi se kontrolirano pomagalo u pokrivanju troškova zajedničkih nastupa Hrvata pred stranim svijetom, to jest prosvjede, troškove za rad Informativnih centara koje je trebalo pokrenuti u New Yorku, Londonu, Parizu, Rimu, Bonu, Moskvi, Tokiju, Canberi, Tel Aviv-u, Tripoli, Kairu i Buenos Airesu, te pokrivanje sudskeh troškova zatvaranih Hrvata u Domovini i u svijetu, za njihove obitelji kao i druge državotvorne akcije u Domovini i u svijetu. Ova akcija Hrvata Chicaga ubrzo je i velikodušno prihvaćena te u kratko vrijeme UHF-a ili Međudruštveni odbori sa istim ili sličnim programima pokrenuti su u Clevelandu, New Yorku, Torontu, Vancouveru, Los Angelesu a najave su bile i za nekoliko mjesta u Australiji i u Europi. Chikaška akcija UHF-e ulijevala je nadu i vjeru Hrvata diljem svijeta da dolaze bolji dani pa su u tim svojim spoznajama osjećali potrebu za jedno zajedničko predstavničko tijelo Hrvata za svijet. Odbor UHF-e Chicaga stupio je u izravne razgovore sa predsjedništvom Ujedinjenih Američkih Hrvata koji su planirali svoj godišnji Sabor u Chicagu, od 22. – 25. studenog 1973. u poznatom hotelu La Salle i taj razgovor je usmjeren sa idejom da navedeni nadnevak iskoristimo i zajednički organiziramo OPĆE HRVATSKI SKUP ZA SVIJET koji bi na kraju dobio naziv PRVI OPĆI HRVATSKI SABOR ZA CIJELI SVIJET. Dogovor je postignut i izabran PRIPREMNI ODBOR u koji su ušli predstavnici jedne i druge skupine te izabrani dužnosnici. Za predsjednika istog

imenovan je u ime UAH gosp. Tomica Mesić a za tajnika Vlado Glavaš u ime UHF. Novoizabrani odbor odmah je ozbiljno pristupio izradi prijedloga o sadržaju i ciljevima planiranog SABORA i te materijale poslao svim hrvatskim političkim strankama u svijetu, hrvatskim tijelima po kontinentima, hrvatskim kulturnim i vjerskim institucijama, hrvatskim medijima i uglednim pojedincima. Ubrzo su stizali pozitivni odgovori, osvrti i prijedlozi njihovih stajališta. Jedini koji se nisu odazvali su; HOP, HSS i HBZ (Hrvatska bratska zajednica), ali na Saboru su sudjelovali u njihovo ime ugledni lokani dužnosnici HOP-a i HSS, pa čak i HBZ.

Organizatori ovog SABORA ugodno su bili iznenađeni sa odazivima brojnih službenih zastupnika njihovih organizacija, kontinentalnih i lokalnih predstavnika političkih, kulturnih, vjerskih, športskih društava i institucija, kao i pojedinih uglednika koji su samostalno odlučili sudjelovati u ovom povijesnom skupu. U četvrtak 22. studenog u navedenom hotelu organizacija Ujedinjenih Američkih Hrvata imala je zasjedanje njihovog predstavništva gdje se raspravilo pitanje njihovog poslovanja, stvorile nove smjernice rada i izabrali novo vodstvo.

Slijedeći dan, u petak, otvoreno je zasjedanje navedenog skupa u 10 sati prije podne u prostorijama La Sale hotela. Zasjedanje je otvorio biranim riječima Vlado Glavaš, predsjednik Ujedinjene Hrvatske Fronte iz Chicaga, koji je u kratkom i sadržajnom nagovoru pozdravio sve nazočne, uputivši dobre želje za dobrodošlicu na ovaj povijesni i opće-hrvatski skup, a uz naglasak potrebe za složni rad kako bi uspjeli u planovima ovog SABOROVANJA te postigli očekivani uspjeh koji bi bio putokaz u dalnjem radu hrvatske emigracije, kao i Hrvata u Domovini. Pročitane su brojne čestitke iz svih dijelova svijeta, pa čak i iz Hrvatske, među kojima je bila dirljiva poruka radnika iz Splita.

Nakon otvaranja zasjedanja prešlo se na biranje predstavništva zasjedanja u koje su izabrana 3 člana: gosp. Tomislav Mesić, Miro Gal i Rudolf Erić. Zatim su izabrana 3 zapisničara , koji su naizmjeno vodili zapisnik zasjedanja. Zasjedanje je tog dana trajalo sve do 21:30 uz kratku stanku za ručak. Najprije se raspravljalo o usklađivanju hrvatskih akcija u emigraciji, zatim o osnivanju Hrvatskog informativnog centra, o čemu je održao referat prof. Bogdan Radica. Rješenje ovog pitanja uzelo je dosta vremena. U raspravi o ovom pitanju sudjelovali su brojni izaslanici i aktivisti. Nakon toga opširnije se raspravljalo o programu Ujedinjene Hrvatske Fronte, kao i o platformi za jedinstveni nastup hrvatske emigracije i raznim drugim pitanjima, koja su nedjeljiva od rodoljubnog rada hrvatske emigracije. U ovim raspravama sudjelovali su: gg. Bogdan Radica, Tomica Mesić, Stanko Vujica, Josip V. Bosiljević, Nikola Kirigin, Karlo Ilinić, Miro Gal, Rudolf Erić,, Vlado Glavaš, Janko Skrbin, Stanko Borić, Vjekoslav Vrančić, Ante Došen, Stipe Bilandžić, fra Ante Čuvalo, Josip Mihalj, Josip Remenar, Mate Mihaljević, Stjepan Šego, Ibrahim Džinić, Mile Markić, Krešimir Mišetić, Bože Pervan i brojni drugi ugledni sudionici ovog skupa, od Vancouvera preko Buenos Airesa do Australije. Sve rasprave su bile konstruktivne, jer su svi imali isti cilj: postići maksimum hrvatske sloge i krenuti naprijed složnim radom do konačne pobjede. Na kraju se prešlo na biranje saborskog predstavništva, govornika za Sabor (u subotu) i izbor osoblja za sastav saborske rezolucije. Ovo saborsko zasjedanje

izaslanika i aktivista trajalo je preko 16 sati i bilo vrlo plodonosno. Ono je nedvojbeno pokazalo da je hrvatska emigracija zrela i svjesna svoje političke odgovornosti.

SVEČANO ZASJEDANJE SABORA

Svečano saborsko zasjedanje otvorio je u tri sata poslije podne u subotu predsjednik Ujedinjene Hrvatske Fronte iz Chicaga – Vlado Glavaš. U svom kratkom i uvodnom govoru istaknuo je povijesno značenju Hrvatskog sabora i o postignutim rezultatima. Voditelj programa bio je dr. Ibrahim Džinić koji je odmah na početku zamolio starješinu Hrvatskih (Hercegovačkih) franjevaca za Sjevernu Ameriku fra Častimira Majića da zazove Božji blagoslov na rad ovog sabora. Fra Častimir se biranim riječima pomolio Bogu i zazvao blagoslov Božji na hrvatski narod u Hrvatskoj i diljem svijeta.

Iza toga je dr. Džinić predstavio strane predstavnike, među kojima su bila dva ugledna albanska gosta, koji su u isto vrijeme i u Chicagu održavali svoj albanski kongres. Jedan od njih, prof. Luan Ghaši iz New Yorka govorio je o teškom položaju Albanaca na Kosovu i o zajedničkom našem neprijatelju. U svom izlaganju poseban je naglasak dao velikom prijatelju Albanaca, hrvatskom mučeniku dr. Miljanu Šuflaju.

Za glavnim stolom sjedio je predstavnik gradskog vijeća grada Chicaga i veliki hrvatski prijatelj ugledni američki Poljak Roman Pucinski, a do njega su bili dr. Vjekoslav Vrančić, prof. Bogdan Radica, dr. Stjepan Dubičanac, urednik „Naše nade“ Stanko Borić, tajnik Kontinentalnog Vijeća iz Europe Stipe Bilandžić, predstavnik Hrvata iz Australije Ragib Avdić i ... Sabor su pozdravili Janko Skrbin u ime Ujedinjene Hrvatske Fronte iz Cleveland-a, Ante Došen u ime utemeljitelja Hrvatskog Domobrana u Americi prije 40 godina i prof. Bogdan Radica. Glavni govornik ovog Sabora bio je mladi hrvatski aktivist dr. Asaf Duraković iz Toronto koji je ključni naglasak stavio o svojim hrvatskim domoljubnim porivima i svima nazočnim uputio je bratsku poruku da se ne stide svojih hrvatskih korijena i da za te ideale svi trebamo biti spremni i život dati u slučaju potrebe. Zatim je govorio gosp. Krunoslav Mašina u ime Ujedinjenih Američkih Hrvata. Iza toga su pročitani zaključci rada ovog Sabora u kojem su navedene točke koje će se naći na stolu pred predloženim zastupnicima a koji će se sastati od 1–3. veljače u Torontu te nastaviti sa radom istog i gdje će biti razrađen cijeli program i odrediti daljnje smjernice rada Sabora. Zatim je pročitana DEKLARACIJA na hrvatskom i engleskom jeziku koja će se uputiti hrvatskoj i svjetskoj javnosti. Sabor je završio svečanom večerom u nedjelju, 25.11.1973. Na koncu domaćin je svima nazočnim uputio srdačne pozdrave uz iskrene želje za sretan povratak svome novom imigrantskom domu i svojim dragim obiteljima! Poseban naglasak stavljen je svima na srce i u glavu - da svi kao jedan nastavimo plodonosan rad za dobrobit svih Hrvata, a posebno DOMOVINE HRVATSKE i uz Božji blagoslov.

Sabor u Chicagu trajao je puna tri dana u zdravoj raspravi i s plemenitim prijedlozima. Donesena je zajednička DEKLARACIJA i zaključak da se UTEMELJITELJSKI SABOR održi u Torontu 1. i 2. veljače 1974.

**REZOLUCIJA
HRVATSKOG KONGRESA U CHICAGU**

22.-25. XI. 1973.

American and Canadian Croatians, meeting at their Tenth Congress at the Hotel LaSalle in Chicago on November 23, 24, and 25, 1973, have reviewed the international and national situation and have come to the following conclusions:

1) The present policy of Tito's Yugoslav in the Middle East does not represent the will and the interest of the Croatian nation. This policy is also opposed to the incessant effort to establish lasting peace in that area.

2) The genuine political will of the Croatian nation can be expressed only after the establishment of an independent, democratic Croatian state.

3) The vital interests of world peace demand the solution of all political problems in accordance with the interests of all nations in this area. Since Croatia is also a Mediterranean country, a permanent peace in the Middle East could not be established without taking into consideration the wishes of the Croatian state.

4) We protest against the interference of Tito's official representatives and Tito's secret police into the lives and activities of American citizens of Croatian descent. Tito's agents have repeatedly violated their civil and constitutional rights, sometimes even with the knowledge of officials who would actually have the duty to defend these rights.

5) We express our concern with the attitude and activities of some officials in our government agencies who ask Tito's representatives to give them information about their own citizens and even use the material supplied by Tito's totalitarian government to suppress the political and constitutional rights of their citizens of Croatian descent.

6) We are seriously asking our governments to protect our constitutional rights and freedoms.

7) We protest against inhuman policy of genocide which is systematically pursued by Tito's government in the prison of nations called "Yugoslavia". More than 10,000 Croatian intellectuals, including well known writers, publishers, artists, economists, etc., are still imprisoned in Tito's jails. More than 300,000 Croatians have been forced to emigrate. This policy of genocide is essential with the clear intention to settle foreign elements in Croatian territory and destroy the very identity of the Croatian nation.

8) We urgently demand the realization of all political and civil rights of Croatians in Tito's Yugoslavia to make it possible for the Croatian nation to freely express its political will.

9) We support all the efforts of our governments to secure peace everywhere. However, we must emphasize that peace in the world cannot be established without the honest application of principle of self-determination in all oppressed nations, including the Croatian nation.

10) Finally, we would like to inform the governments of the United States and Canada, and all other governments, that an independent, free, and democratic Croatian state is a necessary and essential prerequisite of a lasting and just peace in the world.

OSNIVANJE HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA

Prema zaključcima u Chicagu, u Torontu je 1. veljače 1974. u hotelu Andora započelo zasjedanje OSNIVAČKOG SABORA po predloženom dnevnom redu. U među vremenu je od Chicaga do Toronto Pripremni odbor pripremio je sve potrebne dokumente za jednu zdravu raspravu i usavršavanje prijedloga na temelju kojih bi se mogli donijeti pravi i prihvatljivi zaključci i te još nesavršene dokumente dati su u ruke svim pridošlim sudionicima ovog povijesnog skupa. Iako smo sa zebnjom čekali taj SKUP u Torontu, na naše oduševljenje pojavili su se i oni za koje smo mislili da se ne će odazvati - poput Vinka Nikolića, Jakše Kušana, Ive Rojnice i... Na ovom povijesnom SKUPU sudjelovali su dr. Ivan Jelić u ime Hrvatskog narodnog odbora, prof. Kazimir Katalinić u ime Hrvatske republikanske stranke i Južno Američkog Vijeća, dr. Vjekoslav Vrančić u ime Hrvatskog oslobođilačkog pokreta za reorganizaciju, Mile Markić i Ante Ljubas u ime Hrvatskog narodnog otpora, Dinko Šakić ispred Hrvatskog narodnog odbora, Janko Skrbin – Ujedinjena hrvatska fronta Cleveland, dr. Gašdar Malvić – Hrvatski odbor za Venezeulu, Drago Geoheli – Ujedinjena hrvatska fronta B.C., Rasim Avdić - Hrvatsko Australsko Vijeće, Talib Čordić – Hrvatski Islamski Centar Toronto, Vlado Glavaš u ime Ujedinjene Hrvatske Fronte i Hrvata Chicago, Edvin Strgačić – Središnji Odbor Hrvata Toronto, Vlado Rimac – Hrvatsko Kulturno i Prosvjetno društvo Cleveland, J. V. Bosiljević - Društvo za pomoć hrvatskim izbjeglicama, Cleveland, Petar Radielović – Američko Hrvatski Kongres Californija, Drago Bokulić – Hrvatska Katolička Zajednica, Ivan Ivanković - Ujedinjena Fronta Los Angelos, Petar Marić – Hrvatski Domobran, ogranač Vjekoslav vitez Luburić, Chicago, Budimir Malek – Hrvatski klub San Pedro Kalifornija, Milan Jurković – Hrvatski Savez Toronto, Miro Gal – Ujedinjeni Američki Hrvati, prof. Stanko Vujica – Sjeverno Američko Vijeće, dr. Zdravko Sančević i ing. Ivo Kisić u ime Hrvata Venecuele, gosp. Madunić – u ime Hrvata Vancouvera, dr. Josip Gamulin u ime UHF i Međudruštvenog odbora Toronto iz Toronta, Josip Remenar u ime UHF u New York, Božidar Abjanić i ing. Nikola Kirigin u ime Sjeverno Američkog Vijeća za Hrvatsku te predstavnici hrvatskih zajednica Toronto, Hamiltona, Montreala, Calgary, Otave, Cleveland, New Yorka na čelu sa uglednim hrvatskim starinom Antonom Došen – zvanim stric Došen - i još brojni uglednici iz Californije i europskih zemalja. Uistinu je to bio jedan zadivljujući skup na kojem se nije nikoga optuživalo nego se analiziralo stanje na terenu, u hrvatskim redovima i pogledi svijeta prema Hrvatima i Hrvatskoj, te što je potrebno poduzeti da bi se poboljšao međuhrvatski odnos i suradnja i kako se sučeliti veliko srpsko-jugoslavenskoj propagandi.

HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA

Na prijedlog prof. dr. Asafe Durakovića prihvaćeno je da se ovo zajedničko međunarodno tijelo ubuduće zove HRVATSKO NARODNO VIJEĆE. Isto tako prihvaćen je i prijedlog gosp. Vlade Glavaš da se pokrene plan i program za osnivanje HRVATSKE ISELJENIČKE BANKE i za izradu svih potrebnih analiza, planova i programa. Kako doći do ostvarivanja ovog povijesnog projekta zaduženi su ing. Ivo Kisić iz Venecuele i Vlado Glavaš iz Chicaga. Prihvaćena je ideja da se odmah započne

osnivanje ogranaka HNV po cijelome svijetu uz određenu članarinu te da se za slijedeći Sabor HNV izvrše demokratsko glasovanje za sve kandidate koji na izbornoj listi mogu biti predloženi u ime ogranaka HNV, stranaka, organizacija, udruga, institucija kao i samostalnih želja. Određen je broj dužnosnika svih tijela HNV i za slijedeći IZBORNİ SABOR HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA u obzir dolaze samo oni kandidati koji su osvojili dovoljan broj glasova. Na koncu dvodnevнog zasjedanja ovog saziva SABORA HNV usvojeni su pročešljani pripremljeni dokumenti i javno objavljeni;

REZOLUCIJA, PORUKA HNV

Dana 11-14. travnja 1975. sastao se u Torontu Izvršni Odbor HNV koji je izvršio pripreme za izbore i odredili strategiju za daljnji rad izabralih članova IZVRŠNOG ODBORA HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA i to:

Predsjednik:	Ante M. Došen, New York, SAD
Dopredsjednici:	Dr. Vjekoslav Vrančić, (HOP-R) Buenos Aires, Argentina Dr. Ivan Jelić, (HN Odbor), Berlin, Njemačka Dr. Ivo Korsky, (HRS,Buenos Aires, Argentina Dinko Šakić, HN Otpor) Valencija, Španjolska
Glavni tajnik:	Božidar Abjanić, Cleveland, SAD
Pomoćnik tajnika:	Steve Skerlić, Cleveland, SAD
Glavni rizničar:	Ivo Kisić, Caracas, Venezuela
Pomoćnik rizničara:	Vlado Glavaš, Chicago, SAD
Odbornici:	Ragib Avdić, Sydney, Australija Janko Skrbin, Cleveland, SAD Drago Geoheli, Vancouver, Kanada
Nadzornik riznice:	Miro Gal, New York, SAD Stipe Ćurić, Hamilton, Kanada
Časni sud:	
Predsjednik:	Dr. Stanko Vujica, Vilkes Barre, SAD
Član:	Dr. Gašpar Malvić, Caracas, Venezuela i Taib Čardić, Toronto, Kanada

PLENARNI SASTANAK HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA

Na ovom trodnevnom sastanku analizirana su sva izvješća dobivena sa terena i utvrđeno da je do tog nadnevka osnovano preko 150 Mjesnih Odbora HNV sa preko 12.000 plaćenih članarina, te određeno tko sve ima pravo glasa i tko se može kandidirati. Istaknuto je da se po prvi put u hrvatskoj povijesti vrše slobodni i demokratski izbori sa tajnim glasovanjem, te da treba istaknuti činjenice da su do navedenog datuma svi izabrani dužnosnici, sudionici brojnih sastanaka, kao i gosti isključivo radili na dragovoljnoj bazi i sami snosili troškove puta, smještaje i druge izdatke vezane uz ovaj i drugi domoljubni rad. Iz preslike IZVJEŠTAJA točno se može pročitati zaključke ovog sastanka.

Izvještaj

Na dane od 11. do 14. travnja 1975. u Torontu, Kanada, održan je plenarni sastanak Izvršnog Odbora Hrvatskog Narodnog Vijeća.

Na tom sastanku donesen je konačni izborni Red, primjeren nove ustavne situaciji i mjerama učinjena organizacije i određen je datum i održanje Sabora Hrvatskog Narodnog Vijeća. Zaključeno je da se Sabor održi sa otvorenjem na 18. srpnja 1975.

U smislu IZBORNOG REDA važni su sljedeći nadnevci: 12. siječnja zaključek pripremnog razdoblja (popis članova, postavljanje kandidata); 26. svibnja do 9. lipnja zastupnički izbori; 18. srpnja otvorenje Sabora HNV.

Plenarni sastanak je nadasve uspio. Ne samo da je došlo do punog suglasja svih prisutnih o potrebi međusobne suradnje i dobrih ljudskih i rođoljubivih odnosa, jer je to potrebno za dobro uspjeha Vijeća i opečatne hrvatske narodne borbe, nego je ovim sastankom započelo jedno novo doba rada i djelovanja Hrvata u izbjeglištu na zajedničkom narodnom poslu: oslobodjenju i ostvarenju samostalne Države Hrvatske.

Plenarnom sastanku prisustvovali su ovi članovi I.O.: G. Ante Došen, dr. Vjekoslav Vrančić, dr. Ivan Jelić, ing. Božidar Abjanić, dr. ek. Ivo Klač, g. Vlado Glavaš, g. Janko Škublin, g. Dominik Madunić (novozabiljni član I.O.), Vancouver, g. Stipe Čarić, dr. Stanko Vejica, g. Taib Cordić, dr. Gašpar Malivoda osobno je nastupao ing. Zdravko Sanđević, gg. Dinko Šakić, Steve Škrstic i Miro Gal bili su zastupljeni putem punomoci. Od pozivanih gostiju Hrvata su prisutni: gg. Željko Kirić, Hrvoje Lun, Edvin Štrgadić, Karim Reis i Ivo Rojnic. Goć su mu u sastanku predanu uloga, dok je Ivo Rojnic predstavljao te sredinjavati hrvatske izdavačke ustanove: Studia Croatica, Nova Hrvatska i Hrvatska Revija. Pripstup tih triju ustanovama u HNV bio je jednoglasno pozdravljen od svih članova Izvršnog odbora HNV. Hrvatsku Republikansku Stranku predstavljao je u svojstvu predsjednika g. Rudi Tomić.

Izborni red donesen je s namjerom da se na osnovu najrealnijeg stanja u emigraciji i domovini što prije održi Sabor HNV i da se Saboru osigura pun politički uspjeh. Izravno izabranje

zastupnika u Sabor potpuno udovoljava demokratskim procesima jednog parlamentarnog sustava kao što je Sabor. Stoga je plenarni sastanak odobrio izravni ulazak u Sabor za zastupnicima onih u Izbornom redu navedenih ustanova. Time se omogućuje ulazak u Sabor, na ravnowarnej osnovi, Hrvatskoj Seljačkoj Stranci i Hrvatskom Oslobodilačkom Povjetu (H) onoga dana kada te ustanove odute, bilo prije ili poslije održanja Sabora.

Plenarni sastanak je time uvršten ne samo stanje sadašnjeg Vijeća nego je omogućio bolji uspjeh Saboru i Izboru jakop stručno sposobnog i repräsentativnog budućeg Izvršnog Odbora Hrvatskog Narodnog Vijeća, koji će uz potporu svih rođoljubivih Hrvata i Hrvatica u izbjeglištu moći nastaviti djelovanje sve do postignuća konačnog uspjeha, ostvarenja glavnog cilja HNV-a: uspostave slobodne i samostalne Države Hrvatske.

Božidar Abjanić
Glavni Tajnik HNV-a

Izvršni Odbor Hrvatskog Narodnog Vijeća na svojoj plenarnoj sjednici održanoj od 11. do 14. travnja 1975. u Torontu, Kanada, donio je sljedeći

IZBORNI RED

Clan 1.- Izborni pripremno razdoblje traje od 12. svibnja 1975. Nakonje do toga dana svi Mjesni odbori dužni su otpočeti preprečavanjem zrakoplovnom poljicom Glavnog tajniku HNV-a popis članova-doprinosnika s pravom glasa. Do istog dana sva ustanove HNV-a, koje imaju pravo postaviti kandidata za zastupnike u Sabor HNV-a, dužne su na isti način otpočeti popis kandidata, njihovu privolu i kraci životopis.

Clan 2.- Ustanovana Hrvatskog Narodnog Vijeća u smislu člana 1. smatraju se sljedeće organizacije: Hrvatski Narodni Odbor, Hrvatski Narodni Odpor, Hrvatski Oslobodilački Pokret (Odbor za reorganizaciju), Hrvatska popularna stranka, Studia Croatica, Seljačka Stranka, Hrvatski Oslobodilački Pokret (krilo dr. Hefera) organizacije potpisnice Osnivačke Povelje od 2. veljače 1974.; svi Mjesni Odbori; hrvatska glasila Studia Croatica, Nova Hrvatska i Hrvatska Revija. Od svih ustanova političke organizacije i potpisnice Osnivačke Povelje imaju pravo postaviti po dva kandidata; Mjesni odbori do 30 članova po jednog kandidata,

preko 30 do 100 članova po dva kandidata; spomenuta glasila svako po jednog kandidata.

Clan 3.- Sabor Hrvatskog Narodnog Vijeća sastavljen je 32 zastupnika od kojih izabiru izrađeno u Sabor po jednog zastupnika slijedeće ustanove: Hrvatski Narodni Odbor, Hrvatski Narodni Odpor, Hrvatski Oslobodilački Pokret (R), Hrvatska Republikanska Stranka; Studia Croatica, Nova Hrvatska i Hrvatska Revija; zagraditi jednoga; najbrojniji Mjesni Odbor Australije, Europe, Južne Amerike i Sjeverne Amerike svaki po jednoga; Hrvatska Seljačka Stranka, Hrvatski Oslobodilački Pokret (krilo pok. dr. Hefera) mogu u smislu odredbe Osnivačke Povelje HNV-a izaslati u Sabor po jednog zastupnika svoga slobodnog izbora, s jednakim pravima i dužnostima ostalih članova Sabora.

Clan 4.- Izbori počinju 26. svibnja, a moraju biti završeni do najkasnije 9. lipnja 1975., kad Mjesni odredno Područna izborna povjereništva moraju izvršiti prebrojavanje glasovima i otpočasti preporučenom zrakoplovnom pošiljkom Glavnom Izbornom Povjerenstvu potpisani zapisnik o izbornom rezultatu. Zasebnom zrakoplovnom pošiljkom dostaviti će Glavnom Izbornom Povjerenstvu sve glasovnice radi očuvanja. (Obje pošiljke treba uputiti na adresu Glavnog Tajnika, i to u dvije omotnice, naturnu s izbornim zapisnikom i glasovnicama i vanjsku. Naturna omotnica mora biti započaćena i označena sa "izborni Zapisnik" ili "Glasovnice". Ta omotnica se otvara u nazoznosti izbornog Povjerenstva.)

Clan 5.- Glavno Izborni Povjerenstvo sačinjavaju Predsjednik Časnog suda, Glavni Tajnik Izvršnog Odbora HNV-a i po jedan predstavnik svake organizacije navedene u člunu 4. Osnivačke Povelje.

Clan 6.- Ondje gdje postoje Područna vijeća, Područno izborni povjerenstvo sastoji će se od predsjednika i tajnika Područnog vijeća i po dva predstavnika, svaki po jednog odreda postručja, a godi Područna vijeća ne postoje. Područni izborni povjerenstvo sastoji će se od predsjednika, tajnika i najmanje dva odbranika Mjesnog odbora.

Clan 7.- Sabor Hrvatskog Narodnog Vijeća održat će se otvorenjem 18. srpnja 1975. u mjestu o kojem će zastupnici biti pravomeno obavijesteni.

HRVATSKO NARODNO VIJEĆE
Izvršni odbor

REZULTATI IZBORA

Kako je dogovoreno i uz male pomake datuma glasovanja, glasovanje je obavljeno koncem svibnja i završeno 9.6.1975.

Na sastanku Glavnog Izbornog Povjerenstva, održanog u Clevelandu 4. 5. i 6. srpnja 1975. analizirani su svi dobiveni materijali sa terena i utvrđena je činjenica da je od mogućih 68.730 potencijalnih glasača na ovim izborima sudjelovalo oko 51% ili 35.169. Slijedi izvješće:

HRVATSKO NARODNO VIJEĆE**Rezultati izbora za zastupnike HNV**

Na sastojanju Glavnog Izbornog Povjerenstva, održanog na dane 4., 5. i 6. srpnja, 1975. u Clevelandu, Ohio-SAD, u nazočnosti svih članova Povjerenstva bili su odvođeni izborni zapisnici, skupne i pojedinačne izborne liste, primljene od svih Područnih i Mještanskih Povjerenstava i prebrojeni glasovi.

Prebrojavanje glasova je održano tako da je svaki član Povjerenstva vodio svoju izbornu listu. Konačni ishod zbrsanja glasova za svakog kandidata prihvatan je kao valjan tek onda kada su se najmanje tri liste poliklapale u istom rezultatu. Nakon toga ustavljeno je konačni ishod izbora i sastavljanja lista kandidata prema broju glasova. Kandidati od broja 1-21 izabrani su kao zastupnici u Sabor Hrvatskog Narodnog Vijeća.

1. dr. Stanko Vujica	2526
2. dr. Ivan Jelić	2313
3. g. Miroslav Šimac	2046
5. ing. Božidar Abjanić	2033
6. prof. Danijel Crnjen	1804
8. dr. Miljenko Barać	1869
7. prof. Bogdan Radica	1866
8. dr. Dinko Šuljak	1814
9. dr. Milan Blažeković	1812
10. puk. Ivan Babić	1769
11. g. Karin Reis	1740
12. prof. Clement Mihanovich	1504
13. ira Anie Čuvajš	1493
14. g. Janko Skrbin	1417
15. dr. Andjelko Belić	1415
16. dr. Častimir Majić	1361
17. g. Jakša Kušan	1292
18. dipl. oec. Ivo Kralč	1273
19. g. Krino Mašina	1273
20. g. Taib Čordić	1267
21. gdja Alojzija Buconjić	1152

22. Ing. Nikola Kirigin Chargin	1150	63. g. Budimir Matek	342
23. dr. Miliće Mostovac	1142	64. g. Mile Musa	335
24. prof. Vlatko Kardum	1085	65. g. Zvonimir Baotić	333
25. prof. Božo Đugeć	988	66. ing. Franjo Pavličić	314
26. g. Ante Velic	960	67. g. Marko Bošnjak	310
27. g. Hrvoje Lunc	886	68. ing. Josip Bukovac	298
28. Ing. Zdravko Sančević	870	69. g. Ivo Matovinović	282
29. dr. Gašpar Matvić	801	70. g. Edvin Stragacić	270
30. ing. Vinko Kužinsa	784	71. g. Mirko Kovačević	268
31. g. Vinko Erceg-Sinjski	780	72. g. Filip Sola	255
32. g. Rudolf Erlić	757	73. g. Domagoj Sola	250
33. g. Petar Tomiljanović	741	74. g. Blago Leko	256
34. g. Ajdin Rokolj	739	75. g. Ivo Barčet	230
35. g. Vjekoslav Cocić	722	76. g. Tomislav Djurasović	229
36. prof. Vladislav Musa	713	77. prof. Ivan Rašić	227
37. prof. Ante Gazzari	695	78. g. Marija Forglarini	220
38. g. Ivan Čorić	675	79. g. Mete Kolić	218
39. ing. Ante Stilinović	665	80. ing. Ilija Lipevac	213
40. dr. Josip Gamulin	661	81. g. Ivan Bašić	202
41. g. Tomislav Krolo	654	82. g. Tomo Markić	196
42. dr. Ante Čilić	612	83. g. Petar Radičević	181
43. g. Ivan Banun	600	84. g. Petar Matić	179
44. g. Božidar Vidov	585	85. g. Mile Galic	170
45. g. Vlado Glavaš	573	86. g. Josip Barać	161
46. prof. Zdravko Dučmelić	568	87. g. Zvonko Pribanić	161
47. g. Andrija Bušić	556	88. g. Ante Vačić	156
48. ing. Ivan Ivanković	534	89. g. Ilija Sarčić	151
49. g. Vjekoslav Majcen	472	90. g. Vlado Rimac	142
50. g. Ante Pivac	470	91. g. Petar Hinčić	129
51. g. Marko Bagarić	466	92. g. Nikola Barać	111
52. g. Dragan Belić	452	93. g. Milan Jurković	107
53. g. Jozo Ivković	431	(Hrvatski Savez Toronto)	70
54. g. Miljenko Čuljak	429	94. g. Misan Jurković	70
55. g. Stipe Čurić	429	(M.O. St. Thomas)	76
56. dipl. oec. Drago Abičić	422	95. g. Vlado Parač	64
57. g. Ivan Luburić	419	96. g. Josip Gojević	
58. g. Nikola Kovadić	413	Ovjerenjava Glavno izborno povjerenstvo:	
59. g. Ivan Čudina	390	Dr. Stanko Vujica, ing. Božidar Abjanić,	
60. g. Dominik Matančić	370	Srećko Tomić, Mirko Samila, Ivica Čančić,	
61. g. Petar Kutlić	368	Rudolf Erlić, Miško Mašač.	
62. g. Mile Markić	366		

Iz ove liste vidljiva su imena izabranih članova koji će imati pravo kandidiranja i da budu izabrani u razna tijela na PRVOM SABORU HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA, a koji se treba održati u Torontu 4-8. rujna 1975. Osim toga vidjet ćete brojna iznenadenja jer mnoga poznata imena nisu uspjela dobiti potreban broj glasova a kao razlog navodi se da je kampanja bila prekratka, nisu imali prave uvjete za ozbiljnu kampanju ili nisu dovoljno radili na terenu kako bi pridobili veći broj glasača. Osim toga ovo je jedan povijesni poučak da Hrvati u tuđini i u teškim uvjetima mogu provesti prave demokratske izbore bez težih povreda izbornih pravila i drugih prljavština koji se inače događaju u svim demokratskim zemljama svijeta. Na žalost i hrvatsku sramotu od samog osnivanja HNV skoro svakodnevno su stizale otrovne strjelice i pokušavali se miješati u izbore od strane najodgovornijih ljudi HOP-a i HSS te javno optuživati kako HNV nema legalitet zastupati Hrvate u svijetu i hrvatskoj javnosti jer su jedino oni ti koji imaju legalitet za takav posao. Ne osvrćući se na takve nerazumne napade HNV nastavilo je svoj posao.

PRVI SABOR HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA

Na trodnevnom zasjedanju PRVOG SABORA HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA 4-8 rujna 1975. u Torontu i na temelju službeno izabranih zastupnika tajnim glasovanjem izabrani su dužnosnici dva tijela HNV, i to: Predsjednik sabora Dinko Šuljak, a Predsjednik Izvršnog odbora Stanko Vujica, glavni tajnik Božidar Abjanić, pročelnik uredu za vanjske veze Bogdan Radica, pročelnik uredu za tisak i promidžbu Jakša Kušan, predsjednik nadzornog odbora Častimir Majić, predsjednik časnog suda Milan Blažeković i drugi. U sadržajnoj raspravi o dosadašnjem radu saborskih dužnosnika, rada na terenu i njihovih potreba i o analizi izbornih rezultata zaključeno je da se rad

pojedinih dužnosti u HNV mora profesionalizirati kako bi rad bio što vidljiviji i uspješniji. Tako je odlučeno da će se dužnost glavnog tajnika profesionalizirati i da se pokrene Bilten HNV koji će redovito izvješćivati svoje članstvo i javnost o svome radu, vijestima sa terena i drugim važnim temama. Razrađeni su prijedlozi rada HNV koji su poslani svim Mjesnim odborima na analizu i traženi su odgovori na pojedina pitanja, uključujući nove prijedloge kao i rezultate rada na terenu. Predložena i usvojena POVIJESNA POVELJA na hrvatskom i engleskom jeziku koja je poslana članovima Ujedinjenih Naroda, svjetskom tisku i drugim sredstvima priopćavanja, naravno uključujući i hrvatska. Slijedi preslik navedene POVELJE –DECLARATION:

DEKLARACIJA

VIJESTI HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA DECLARATION DEKLARACIJA

OF THE FIRST SABOR (DIET)
OF THE CROATIAN NATIONAL CONGRESS
HELD IN TORONTO, ONT., CANADA
SEPTEMBER 4-6, 1975

The First SABOR (DIET) of the Croatian National Congress was constituted by the Croatian people of Croatia in free elections held in June 1975, in the electoral precincts of the Congress in Europe, North America, South America and Australia. It represents a political coalition of all Croats throughout the world.

On behalf of the captive Croatian people, as officials of the Croatian National Congress, duly elected by its SABOR, we present to the members of the UNITED NATIONS and the world public the following DECLARATION.

Our principal and only goal is the realization of an independent and democratic State of Croatia.

We request the political self-determination of the Croatian people. Nay, we demand it as the natural and internationally recognized right of all peoples.

We are, in principle, opposed to the use of force to achieve our goal. However, we do not foreclose the possibility if legal, social, moral, political and other peaceful means are denied to us.

We do not espouse neither do we endorse any political party among the Croatian people. We recognize their existence and respect their integrity.

We appeal to all freedom loving nations and peoples to support us and to assist us in the establishment of an independent and democratic State of Croatia and thus to rectify political sacrifices that have burdened the Croatian people since the formation of Yugoslavia in 1918 until today.

We further appeal to all the other oppressed people in Yugoslavia to join us and support us in our just struggle.

We appeal to our beloved brothers and sisters in Croatia and to all Croatian people and organizations throughout the world to unite in this noble cause so that we can present an increase in the cause of independence for Croatia.

The cause of independence for Croatia is the cause of the cause for freedom; its establishment is the cause of regional and world peace. Its maintenance and sovereignty is the realization of the right of a people to self-determination.

Failure to support and realize an independent Croatian republic and its legalistic injustice, condones and endorses genocide, negates all the principles of democracy and践踏s the basic ideals that constitute the crowning glory of all justice, freedom and peace loving governments and nations.

Failure to support and realize the Croatian cause is the personalification of man's inhumanity to man.

We believe that a free and independent Croatia will measurably strengthen the soul of the free world and will glorify the hearts of all subjugated peoples wherever they may be.

We will continue our fight until our objectives are realized. We hope and pray and we feel that peoples and nations will align themselves with us in this action for a noble cause.

Yugoslavia is not now and has never been a viable national and political entity. It was capriciously, artificially and arbitrarily created and its unnatural and untenable structure was superimposed upon the Croatian people. As such it can be maintained only for a short time and that by the use of harsh, suppressive force.

Since the demise of Yugoslavia is the most inevitable, predictable and the very last vestige of its creation, the recognition, establishment and maintenance of the Croatian State is an imperative to forestall the consequences and near-future disintegration of Yugoslavia will produce.

Thus, a free, independent and democratic State of Croatia is a prerequisite for peace and the avoidance of a forthcoming world crisis which can erupt in that part of the world.

PRVOG SABORA HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA

ODRŽANOG NA DANE 4.-6. RUJNA 1975.

U GRADU TORONTO, ONT., KANADA.

(uputeno u engleskom jeziku članice U. N. i svjetskoj javnosti)

PRVI SABOR HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA konstituirao je po hrvatskom narodu izvan Hrvatske putem slobodnih izbora, održanih u mjesecu lipnju 1975., u Njemanj Obrubima Hrvatskog Narodnog Vijeća u Ekvatoriju, Sjevernoj Americi, Juhnoj Americi i Australiji. SABOR H.N.V. predstavlja političku koaliciju svih Hrvata u svijetu.

Ujme potlačenog hrvatskog naroda, mi, sa Saboru izabrani dužnici Hrvatskog Narodnog Vijeća, podstavljamo svim članicama Ujedinjenoga Naroda i svjetskoj javnosti slijedeću DEKLARACIJU:

Nas glavni i jedini cilj jest osvrtanje samostalne demokratike Države Hrvatske.

Pratimo primjenu prava samodredne i sa hrvatski narod. Mi to saživimo na novu prirodnu i međunarodnu priznatost svih naroda.

Na načelu, mi smo preši primjene sile, no ne isključujemo ni tu mogućnost ako nam se za postignuće log cilja ukrate sva prava, socijalna, politička, moralna i druga mirotvorbna sredstva.

Mi ne poduziramo si jednu hrvatsku političku stranku, ali prijevremeno njihov postoljaj i ciljenimo njihov integritet.

Povijesivo sve slobodnjubilne narode svijeta da nam ponosno ostvarimo samostalnu Državu Hrvatsku i tako ispraviti sve politička okvirnja naših hrvatskih naroda od dana osnutke Jugoslavije, godine 1918., pa do danas.

Nadale, potičemo sve druge potlačene narode u Jugoslaviji da nam se pridruže u našoj opravdanoj borbi.

Povijesivo naše dragu braću i sestre s Hrvatskom i sa Hrvatskim organizacijama u svijetu, da se za osvrtanje log uvjetnog sloboda. Ostvarene samostalne Države Hrvatske stvari suve sigurnosti podnog u svjetlosti mira, a njeni održavanje i njeni novi predstavljaju osvrtanje prava jednog naroda na samodređenje.

* * * * * Povijesivo ga ostvarenje samostalne Države Hrvatske stvari svjetovnjaci nepravdu, odobravati genocid, legalizirati nepravdu, njezak načela demokracije i oskrvljivati onemorne ideale na kojima se temelji svaka pravodoljubiva i mirotvorbiva vlast u svijetu.

* * * * * Ne ponosnjegali ostvarenje hrvatskog narodnog cila, miči pokončati utjelovljenje nehumanosti čovjeka naprema čovjeku.

Vrijenjeno da će sloboda i samostalna Hrvatska neizmjerljivo očajati da bilo slobodnog svijeta i razveseliti srca svih potlačenih naroda, gledaj se oni naši.

Mi nastavljamo s našom borbenom svrha, njeni cilji ne budu potpuno otkazani. Molimo se, i sigurni smo, da će naši svijet, tih plenitvenih nastojanja biti uz nas.

Jugoslavija, kao politička tvorevina njezina danas, a niti je faza bila spoznaja za život. Ona je bila stvarno nezakonito, umjetno i protiv volje naroda; njen neprirođeni i neodrživ sustav bio je uvaljakom narodu silom srušen. Kao takova ona se može održati samo za kratko vrijeme i to pomoći grubog nasilja.

Budići da je sloboda Jugoslavije neizbjedljiva, i to zbog same naravi i načina njenog stvaranja, uspostava i opstanak samostalne Države Hrvatske jest imperativ i jedini način da se isbjegnu sve posljedice, količ može biti u očom dijelu svijeta.

Dano u Toronto, Ont. Kanada, dne 6. rujna, 1975.

Slijede imena i popis izabranih dužnosnika
Ivrženo očora i Sabora H.N.V.

Executive Committee of the Croatian National Congress

Dr. Stanko Vujcic, Wilkes Barre, Pa. U.S.A.
President

Mr. Janko J. Skrbin, Cleveland, Ohio U.S.A.
Vice President

Mr. Bezidar T. Abanic, Cleveland, Ohio U.S.A.
Secretary

Mr. Mire Gal, New York, N. Y. U. S. A.
Treasurer

Offices of the Executive Committee

Prof. Bogdan Radica, New York, N. Y. U. S. A.
Chairman, Office for Foreign Affairs

Mr. Jaksu Kusari, London, England
Chairman, Office for Press and Public Affairs

Col. Ivan Babic, Malaga, Spain
Chairman, Office for Political Affairs

President and the Committee of the SABOR

Dr. Dinko Soljan, Davis, Calif. U. S. A.
President

Prof. Clement S. Mihnevich, St. Louis, Mo. U. S. A.
Vice President

Mr. Simon Lelina, Washington, D. C. U.S.A.
Secretary

Mr. Kerim Reis, Toronto, Ont. Canada
Member

Rev. Fr. Ante Cvitac, Detroit, Mich. U.S.A.
Member

Board of Control

Dr. Fra Castimir Majic, Milwaukee, Wis. U.S.A.
Chairman

Dipl. Otc. Ivo Kacic, Caracas, Venezuela
Member

Mr. Talb Corde, Toronto, Ont. Canada
Member

The Judicial Council

Dr. Milos Blazekovic, Buenos Aires, Argentina
Chairman

Prof. Ivo Peric, Buenos Aires, Argentina
Member

Mr. Stevo Avdic, Sydney, Australia
Member

Toronto, Ontario, Canada, September 6, 1975

Kao što smo vidjeli na čelno je mjesto sa većinom glasova izabran prof. Stanko Vujica, jedan smiren, odmijeren, odlučan i nadasve iskreni hrvatski domoljub bez figa u džepu. Na žalost predsjednička funkcija prof. Stanka Vujice bila je kratkog vijeka jer je već početkom rujna 1976. god. za vrijeme svog govora na pozornici svečane večere Hrvatskog nogometnog turnira za središnji i istočni dio Sjeverne Amerike u Londonu, Kanada izdahnuo od srčanog udara. Smrt prof. Vujice bio je šok za sve Hrvate svijeta jer su bili svjesni kakvog čovjeka gube i da će se teško naći osoba koja će se nositi sa tolikim izazovima i uvjeriti Hrvate na zajedničku suradnju tolike hrvatske različitosti i podijeljenosti. Oko mjesec dana nakon smrti prof. Vujice stric Došen (koji je dobivao izravne obavijesti iz prve ruke FBI i CIA jer su i on kao i gosp. Gal bili njihovi suradnici a u kojem obliku Hrvatima nije bilo poznato... javlja Vladi Glavašu da je FBI i CIA zaprijetila ukoliko se ozbiljno nastavi sa osnivanjem HRVATSKE ISELJENIČKE BANKE i Hrvatskih informativnih centara u svijetu da će započeti zajednička akcija Beograda i Washingtona u kompromitiranju odgovornih, uništavanja poslovanja obrtnika, zastrašivanja, mogućih zatvaranja pod lažnim optužbama pa čak nisu isključene ni likvidacije. Kada je gosp. Glavaš prenio gosp. Kisiću ove ozbiljne prijetnje CIA i FBI kao i Beograda, gosp. Kisić nakon par dana razmišljanja i razgovora sa svojom ženom i još nekim suradnicima odustao je od daljnog sudjelovanja u programu izrade dokumentacije za HRVATSKU ISELJENIČKU BANKU, pa je nakon toga i Vlado Glavaš bio prisiljen na isti potez iako su svi potrebni dokumenti bili pri samom kraju. Sa ovim pritiskom, ucjenama i prijetnjama više političke sile propala je još jedna spasonosna ideja koja bi uvezala brojne hrvatske poslovne ljudе u svijetu, kao i priznate hrvatske financijaše iz svjetskog bankarskog sustava.

DRUGI SABOR HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA

Nakon smrti prof. Vujice, ubrzo je na njegovo mjesto izabran gosp. Janko Skrbin, pa je HNV nastavilo svoj rad, ali ne sa onakvom dinamikom kao pod vodstvom Stanka Vujice. Osjećala se je neka praznina i onaj zanos koji je prije vladao, ali ipak za kratko vrijeme jer su u redove HNV počeli pristizati nove snage, novi ljudi iz Hrvatskog proljeća poput Brune Bušića, Franje Mikulića, Zlatka Markusa i drugih koji su ulijevali nove nade i unosili nove vjetrove za bolje hrvatsko sutra i uspješniji rad HNV. Sa terena su počeli pristizati prijedlozi za djelotvorniji rad i tražili su se novi izbori. Ubrzo je donesena odluka za nove izbore i predloženo je da se DRUGI SABOR HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆE koji se treba održati u Bruxellesu od 8–12. listopada 1977. Na terenu je vladalo veliko zanimanje za najavljenе izbore jer su se na listama pojavili novi ljudi i sa novim pogledima koji su ulijevali novu nadu i vjeru u uspješniji rad budućeg HNV. Slijedi lista konačnih rezultata izbora za sabornike HNV:

**Konačni rezultati izbora
za sabornike HNV**

Prebrojavanje glasova koje su postali svi mjesni odbori HNV-a trajalo je znatno dulje nego što se previdjalo, pa je "Nova Hrvatska" u svom zadnjem broju mogla objaviti samo prve i nepotpune rezultate. Kod kasnijeg ponovnog prebrojavanja svih glasova došlo je do važnih promjena u rasporedu glasova i sastavu novog Sabora.	71. Lukas Jurčić	670	
U Izbornom odboru nalazio se pet sabornika s pravom glasa: dr. Dinko Šuljak, Sime Letina, prof. Clement Mihanovich, Kerim Reis i fra Ante Ćuvalo. Članovi odbora bez prava glasa bili su Janko Skrbin, Mira Gal, Ante Došen i Hrvoje Lun. Prebrojavanje glasova trajalo je tri dana i tri noći. Konačni raspored kandidata za Sabor prema broju primiljenih glasova je slijedeći:	72. Dr. Radovan Latković	654	
1. Bruno Bušić	3.719	632	
2. Dr. Ivo Korsky	8.134	615	
3. Hrvoje Lun	3.032	615	
4. Ragib Avdić	2.989	589	
5. Janko Skrbin	2.554	551	
6. Dr. Vlastimir Vrančić	2.323	550	
7. Prof. Kazimir Katalinić	2.263	524	
8. Kerim Reis	2.258	488	
9. Fra. Ante Ćuvalo	2.136	469	
10. Prof. Bogdan Radica	2.091	443	
11. Franjo Mikulić	2.056	440	
12. Alojzija Buconjić	1.983	435	
13. Dr. Ivan Jelić	1.928	423	
14. Sime Letina	1.903	418	
15. Zlatko Markus	1.887	405	
16. Dr. Mijenko Barbarić	1.847	401	
17. Jakša Kušan	1.788	387	
18. Prof. Danijel Crlić	1.768	379	
19. Ragib Zukić	1.762	373	
20. Stipe Blandžić	1.748	352	
21. Dr. Časlimir Majč	1.741	339	
22. Mira Gal	1.681	334	
23. Dr. Ernest Bauer	1.655	328	
24. Dr. Dinko Šuljak	1.644	324	
25. Dr. Milan Blažeković	1.643	319	
26. Tomislav Mičić	1.482	298	
27. Ing. Ivica Bekavac	1.480	287	
28. Krunkosva Mašina	1.478	283	
29. M. Ante Došen	1.451	252	
30. Nedu Šarić Rosandić	1.451	241	
.....	206	
31. Prof. Božo Dugeš	1.443	104. Miroslav Juvodić	203
32. Prof. Vinko Nikolić	1.436	105. Vlado Perat	189
33. Ivan Ćorić	1.423	106. Marko Pešović	177
34. Dipl. oec. Ivo Kisić	1.340	107. Stanko Želenika	192
35. Jakov Barbarić	1.290	108. Milan Jurčić	154
36. Tomislav Rebrina	1.279	109. Josip Mitrov	119
37. Damir Petrić	1.225	110. Stjepan Kilićek	117
38. Dr. Nikola Juršić	1.224	(Dr. Gaspar Malvić je dobio ukupno 121 glas, ali je on u zadnji čas iz osobnih razloga odustao od izbora, o čemu je hrvatska javnost bila obaviještena.)	
39. Zdenka Lukać	1.216		
40. Ing. Ante Stiličević	1.207		
41. Ivo Rumora	1.207		
42. Ivica Penović	1.172		
43. Prof. Clement Mihanović	1.157		
44. Ivo Butković	1.144		
45. Prof. Vladislav Musa	1.135		
46. Prof. Tinomil Majčen	1.119		
47. Ing. Nikola Kringin	1.100		
48. Marijan Gabelica	1.098		
49. Fra Leon Galic	1.082		
50. Alojz Plazir	1.024		
51. Ing. Vinko Kužina	1.006		
52. Boris Maruna	997		
53. Marijo Đespoja	985		
54. Prof. Ilijia Jurčić	975		
55. Stjepan Vrančić	974		
56. Božidar Abjančić	968		
57. Živreško Tomić	968		
58. Fra. Frane Ivo Ivančić	951		
59. Dominik Madunić	938		
60. Dr. Miliivoj Mostovac	919		
61. Petar Radetić	884		
62. Ivan Skrbin	780		
63. Krešimir Miron Begić	777		
64. Marko Bagarić	763		
65. Kata Grizelj	750		
66. Ante Šarić	744		
67. Marko Lončar	737		
68. Ing. Jure Devčić	732		
69. Viktor Makar	703		
70. Ante Vučić	695		

IZBORNA LISTA

U Bruxellesu od 6. – 12. listopada 1977. po prvi put za istim stolom okupili su se predstavnici – praktički – ljudi svih hrvatskih političkih usmjerenja i stavova, od ustaša, novopečenih liberala Kušana (za kojeg su njegovi najbliži suradnici sumnjali pa čak i tvrdili da je surađivao sa engleskom obavještajnom službom) i Vinka Nikolića do Hrvatskih proljećara na čelu sa Brunom Bušićem, Franjom Mikulićem i drugima. Uoči otvaranja Sabora našli su se skoro svi izabrani sabornici osim dr. Miljenka Barbarića, g-đe Alojzije Buconjić i Stipe Bilandžića koji iz opravdanih razloga nisu mogli doći. Prvi dan proveli su u analizi dosadašnjeg radu HNV, o izbornim rezultatima i o pristiglim prigovorima sa terena. Drugi dan raspravljeni su razne teme o dosadašnjem političkom djelovanju i budućih smjerova HNV i izglasano je povjerenje dosadašnjeg rada Izvršnog odbora. Treći dan protekao je u radu raznih komisija, prihvatanju njihovih izvješća i izbor novih dužnosnika vijeća. Četvrti i peti dan prošao je u sastavljanju lista za Sabor i Izvršni odbor HNV, glasovanje, povlačenja i sastavljanje novih lista. Na zadnjem i tajnom glasovanju izabrani su dužnosnici za Sabor i Izvršni odbor HNV za slijedeće dužnosti:

Predsjednik Sabora -----	Franjo Mikulić
Dopredsjednik -----	Ragib Avdić
Tajnik -----	Kazimir Katalinić
Članovi tajništva -----	fra Ante Čuvalo i Ragib Zukić
Predsjednik Izvršnog odbora -----	Janko Skrbin
Dopredsjednik -----	dr. Ivan Jelić
Tajnik -----	Hrvoje Lun
Rizničar -----	Miro Gal
Članovi Izvršnog odbora:	
Bruno Bušić -----	ured za promidžbu
Zlatko Markus -----	ured za vanjske veze
Dr. Ernest Bauer -----	ured za politička pitanja
Fra Čestimir Majić -----	predsjednik Nadzornog odbora
Gđa Neda Šarić -----	članica Nadzornog odbora
Krunoslav Mašina -----	član Nadzornog odbora
Dr. Danijel Crljen -----	predsjednik Časnog suda
Ivica Bekavac -----	član Časnog suda
Dr. Milan Blažeković --	član Časnog suda

Sa ovim izborom DRUGI SABOR HRVATSKOG NARODNOG VIJEĆA dobio je novo vodstvo i nova zaduženja koja su pred njih stavljenia sa novim izazovima i velikim očekivanjima. Zadnji dan ovog zasjedanja doneseni su zaključci i napisana Poruka novog vodstva HNV-a hrvatskom narodu u domovini.

Poruka novoga vodstva HNV-a narodu u domovini

Hrvatsko Narodno Vijeće, stvoreno 1974. od hrvatskog naroda izvan domovine, kao izvanstrančko tijelo koje svim priljubljenim sredstvima i načinima borbe u skladu s Poveljom Ujedinjenih Naroda radi na uspostavi slobodne i samostalne države Hrvatske, na svom II. Saboru izabranom putem slobodnih izbora održanih u mješavim odborima u Europi, Sjevernoj Americi, Južnoj Americi i Australiji, upućuje 10. listopada 1977. Iz Bruxellesa slijedeću

PORUKU HRVATSKOM NARODU U DOMOVINI

Razmotrivši nutarne prilike i vanjsko-politički položaj Jugoslavije, Sabor HNV-a ustanavljuje da se ta država načini u teškoj krizi, koja će se pojačati Titovim starenjem i još više njegovom smrtu.

Titova smrt neće sama po sebi prouzročiti raspadanje Jugoslavije, nego će tako pružiti mogućnost hrvatskom narodu, kao i drugim potlačenim narodima unutar Jugoslavije da svojim otporom spriječi ponovno uvrštenje ove države i da u času njene najveće slabosti ostvare svoje narodno oslobođenje. Zato je u danasnjem času potrebno da cijeli hrvatski narod i ostalo pučanstvo, koje Hrvatsku smatra svojom jedinom domovinom,

bude spremno na borbu i dogadjaje koji će neizbjegljivo slijediti.

Duhovno jedinstvo hrvatskog naroda je danas već nego ikada u povijesti i u skladu s tim Sabor HNV-a ističe činjenicu da su svi Hrvati složni u glavnom cilju koji se može izraziti riječima:

uspostaviti slobodnu i suverenu državu Hrvatsku na cjelokupnom povijesnom i narodnom području u kojoj će hrvatski suverenitet biti jedan, nedjeljiv, neotudjiv i nezastavljiv, izražen preko slobodno izabranih Hrvatskih sabora.

II.

Saborci HNV-a svjesni su da je za postignuće državne nezavisnosti potrebna jaka revolucionarna svijest cjelokupnog hrvatskog naroda. Zato je dužnost svih Hrvata da se spremaju za taj čas. Duhovno jedinstvo hrvatskog naroda treba pretvoriti u organizaciono jedinstvo, koje će obuhvatiti i sve pripadnike sadašnjih vladajućih struktura od vojske i milicije, upravnih i redarstvenih vlasti do političkih i partizanskih dužnosnika.

Hrvatska oslobodilačka borba bit će brza i lakša ako svi građani Hrvatske, ne samo Hrvati nego i Srbi, kao i pripadnici drugih narodnosti, pomognu ostvarenju

njezinih ciljeva.

III.

Hrvatsko narodno vijeće je svjesno činjenice da će u tijeku oslobođenja i preuzimanja vlasti glavnu ulogu imati narod u domovini, na kojem će ležati najveći teret borbe i pravo na odlučivanje u slobodi i nezavisnosti o poretku i uređenju buduće države Hrvatske. Hrvatski narod u domovini može računati na punu pomoć svoje emigracije.

Dosljedno svojoj Osnivačkoj povelji HNV nema namjere nametati se domovini ni kao sabor ni kao vlasta, nego je naprotiv spremno u času ustanka staviti se na raspolaženje hrvatskoj vlasti, koja je dokinula jugoslavensku okupacionu upravu i uspostavila suverenu i demokratsku državu Hrvatsku, omogućivši time pravo na život, političku slobodu i sigurnost svakog pojedinca.

Voljni naroda bit će osnova hrvatske državne vlasti, a izražavati će se putem slobodnih izbora s općim i jednakim pravom glasa.

Hrvatska država ostvarit će se u znaku pravednosti i poštivanja ljudskih prava te će tako na čvrstrom moralnom temelju izvojavati svoje pravo u skupu drugih država.

Hrvatska javnost je takav sastav prihvatala sa oduševljenjem a dobri poznavatelji hrvatskog čovjeka i hrvatskih političara sumnjali su u dugotrajnu iskrenu i dobromarnjenu suradnju jer će do izražaja ponovo doći osobni ego i umišlenost do utjecaja tuđih interesa. Nije prošlo dugo vremena da se ova streljana nije i ostvarila. Takozvani konzervativci Vjekoslav Vrančić, Janko Skrbina, Častimir Majić i... udružili su se sa novopečenim liberalima Matom Meštrovićem, Mirkom Vidovićem, Hrvojem Lunom, Jakšom Kušanom i... najprije su upućivane tihe riječi neslaganja sa političkim pogledima i smjernicama tz. minimalista (ponekada su ih zvali maksimalista – ovisno tko i zašto piše) koje su trpali u tu nedoličnu političku skupinu Brunu Bušiću, Franju Mikuliću, Zlatku Markusu, Stipu Bilandžiću, Ivana Cerovcu i njima sličnim da bi kasnije svim sredstvima udarili na akciju Zvonka Bušića i njih prozivali da su oni suodgovorni što se Zvonko Bušić namjeravao kandidirati za zastupnika u sabor HNV. Udarili su na njih i njihove sumišljenika pa čak i na politiku Hrvatskih proljećara koji su zagovarali politiku Maksa Luburića da se sinovi ustaša i partizana moraju rame uz rame boriti za Hrvatsku te s Rusima, Amerikancima i s crnim vragom rušiti Jugoslaviju i obnavljati Hrvatsku, jer su oni bili uvjerenja ili po nečijem nalogu da se ne smiju poduzimati nikakva prisilna sredstva jer će sloboda Hrvatskom narodu doći na krilima Washingtona, Londona i... Bruno Bušić je pokrenuo glasilo HNV Vjesnik u kojem je sa svojim suradnicima obrađivao aktualno stanje u domovini, davao prijedloge i smjernice Hrvatima kako bi se trebali ponašati i raditi na širem istine među Hrvatima i stranom svijetu, posebno u sredinama gdje Hrvati žive. Ova politika i dalekovidni pogledi na hrvatsku stvarnost i potrebe očito nisu odgovarali njihovim političkim neistomišljenicima, pa je Hrvoje Lun nakon samo sedam brojeva ukinuo daljnje plaćanje tiskanja Vjesnika, a što je na terenu izazvalo pravi revolt članova HNV. Nakon smrti Brune Bušića 16. 10. 1978. definitivno je pukla suradnja ovih dviju ključnih političkih struja. Radi neslaganja sa politikom tz. konzervativne i liberalne politike u

vodstvu HNV iz revolta istaknuti članovi središnjeg odbora HNV Franjo Mikulić, Zlatko Markus i Stipe Bilandžić zahvaljuju se na svojim dužnostima i napuštaju HNV. Ova nerazumna i neprihvatljiva politika navedene skupine u vodstvu HNV je počelo je naglo gubiti svoj utjecaj i ugled u među Hrvatima u tuđini. HNV najprije napušta HN Otpor potom pada i broj članova s plaćenim članarinama. Gubi se dinamika i ugled HNV-a u svijetu a posebno u hrvatskim domoljubnim redovima po svijetu i u domovini.

Radi upražnjenih mjeseta ubrzo je sazvan TREĆI SABOR HNV-a za 21. 1. 1980. u Londonu na kojem su za predsjednika sabora izabrali Mirka Vidovića, hrvatskog pjesnika i dugogodišnjeg uznika Titovih kazamata koji je nakon robije emigrirao u Francusku. Mate Meštrović izabran je za pročelnika za vanjsku politiku. Sa ovim promjenama vjerovali su čelnici HNV-a da će se stanje na terenu stabilizirati ali su se ubrzo uvjerili u suprotno, jer je nastavljeno sa opadanje članstva.

ČETVRTI SABOR HNV-a održan je 1982. u Torontu za koji je na izborima bilo prijavljeno svega 82 člana, a što je pokazatelj opadanja interesa za HNV.

PETI SABOR HNV održan je u Londonu 1983. Godine bez nekog napretka na izbole su se odazvala svega 47 kandidata, a što pokazuje raspoloženje na terenu.

ŠESTI SABOR HNV održan je 1986. u Londonu, ali bez javnih izbora kandidata za sabor.

SEDMI SABOR HNV priređen je 1988. u Sitgesu nedaleko od Barcelone.

IZVANREDNI SABOR HNV-a, a i zadnji, održan je 25–29. kolovoza 1990. koji je započeo u Munchenu a završio u Zagrebu.

Sa ovim zadnjim zasjedanjem osakaćenog HNV-a, a na ružan način, završila je još jedna plemenita akcija sa onom prokletom – podjeli pa vladaj. Je li ovo HNV u zadnje vrijeme djelovalo i na način kako je završilo bilo dobro iskovano u neupućenim političkim ili u nehrvatskim glavama i centrima moći, pitanje je za jedno podrobnije političko i znanstveno istraživanje? Nije li za ovo nečasno djelo nagrađen Mate Meštrović sa veleposlaničkom dužnošću? Vrijeme će pokazati...!!!???

Na hrvatsku žalost, i danas kada se govori o HNV-u, mnogi neupućeni u stvarnost hrvatskog emigrantskog života, uglavnom govore kroz prizmu politike liberala i pisana NH i njima sličnih političkih pogleda, a potpuno zanemaruju istinski i povijesni put od njegova začetka pa sve do 1978. godine. U zadnjih 12 godina djelovanja HNV-a i njegov utjecaj na neke međunarodne čimbenike bio je beznačajan, da ne kažem ulizivački i podanički. Usporedbe radi navedimo Bugojansku akciju 1972., kupnju, gradnju i otvaranje Hrvatskog veleposlanstva u Canberi – Australija, akciju Zvonke Bušića i njegovih suboraca te akciju Kodžoman-Kelava u Chicagu, Buconjić i... koji su digli na noge velikosrpsku kliku kroz jugoslavensku propagandističku politiku koja

je javno i tajno urlala na Hrvate, a strani svijet upoznat sa stvarnom hrvatskom problematikom u jugo gulagu i njihovojo zločinačkoj politici. Ovo HNV u zadnje vrijeme je imalo potpuno suprotnu i pravu ulizivačku politiku - sviđalo se to nekome ili ne.

Vlado Glavaš

Dokumentacija: Hrvatski tjednik Danica, Nova Hrvatska, Ivan Čizmić, Tomislav Krolo, Marin Sopta, Tanja Trošelj Miočević, moja dokumentacija i osobna dopisivanja sa Brunom Bušić, Zlatkom Markusom, Ivom Kisić te osobni razgovori sa Franjom Mikulić, Kazimirom Katalinić, Stipom Bilandžić, Jankom Skrbinom, Božidarom Abjanićem, Bogdanom Radicom, Antom Došen i Jakšom Kušan kao i moje iskustvo o samom radu HNV od njegova utemeljenja do 1978. godine.

Vlado Glavaš

GLAVAŠ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

**ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A,
2009.**

TUĐMANOV REFERENDUM

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspisi referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?

DA NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM

DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.
- premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,
- državni je vrh, saznavši potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,
- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zloporabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,
- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,
- hrvatski državljeni su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrešku slavi kao pobjedu,
- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,
- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemlja i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. *Jednom sluga – uvijek sluga.* Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,

- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa

prividne trećesiječanske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji.

Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smilko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anićić, kv.kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb

Mijo Anić, Zagreb

Marija Artuković Zelić, dipl. ing.

Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik

Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj

Marijan Babić, ing. cestovnog prometa

Ankica Babin, prof.

Nenad N. Bach, skladatelj

Martina Bačić, domaćica, Zadar

Mate Bačić, pomorac, Zadar

Antonija Badrov, krojačica, Pula

Zdenko Badrov, tokar, Pula

Anita Bagarić, viši fizioterapeut

Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek

Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj

Tihomir Bajtek

Boris Baković, umirovljenik

Lili Bali, dipl.oec

Ivan Balić, oec

Dubravko Balogh

Miljenko Baloković, knjižničar

Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar

B. Balvanović, umirovljana docentica

Anto Bandov, ekonomist
 Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.
 Ankica Baran, domaćica, Split
 Helena Baričević, ekonomistica, Pula
 Mirko Barić, obrtnik, Pula
 Mr. sc. Josipa Barić
 Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
 Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb
 Akademik Slaven Barišić
 Željka Barišić, prodavačica, Pula
 Niko Bosković, dipl. ing.
 Đurđica Bastjančić, prof.
 Iva Bastjančić, studentica
 Ivan Bastjančić, dipl.ing.¹
 Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula
 Tomislav Bašić, dipl.ing., umirovlj. pk.²
 Dragica Bebić, domaćica, Pula
 Natmir Beciri, vodi-menager, Pula
 Mate Begić, umirovljenik, Pula
 Damir Begović dipl.ing.
 Darko Belović, kap.³

¹ Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka također podržavaju ovu nakanu.

Bili bismo pokvarenjaci najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

² Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predvidenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrne neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

³ Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «harača» imamo arbitražu glede Savudrije. Namjerno, smisljeno izbjegavanje Međunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nešto znači. Sve nešto znači.

Budući da je Arbitraža jako skup proces a međunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska prebogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaže da je ovo »domoljubna arbitraža«, međutim, ukoliko Hrvatska arbitražom izgubi jedan kvadratni metar svog državnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po međunarodnom pravu

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju NSW, Australija
Dobila Berković-Magdalenić, prof.
Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD

mora (konvencija UNCLOS), onda je riječ o antidomoljubnoj arbitraži, nečemu što je protivno nacionalnim interesima RH, pučanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamčeno pravo na svoje osobno mišljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je plaćena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu riječ i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Europljani kažu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, čini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko vise Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erekтивно spužvasto tkivo. Sudeći po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erekтивno spužvasto tkivo.

Netko možda i priželjuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse». Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BIH, Crnom Gorom i Srbijom. Možda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima naših koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a naši stručnjaci za međunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada čovjek (točnije: žena) sama izračuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne može ni neki Saborski Zastupnik računati da će u slučaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi ginuli) biti zbrinut povlaštenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj državi DA ali povlaštena mirovina NE.

Možda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju međunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Možda europske pravne stečevine nisu baš neke korektne pravne stečevine ukoliko zemlja članica EU ne priznaje sud i međunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje međunarodne organizacije UN, međunarodnih sudova, međunarodnih konvencija (međunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle civilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraća nas u srednji vijek u kontekstu pravne države??? O kojim mi pravnim stečevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i međunarodne sudove UN-a.

Ako Slovenija i Hrvatska same plaćaju nametnutu arbitražu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zašto bi im arbitre birao netko treći? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje će masno plaćati). Valjda su kao međunarodno priznate države i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija članica Europske Unije čini se da EU (uključivši Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo 1 arbitra. Genijalno, daj mački da ti čuva kanarinca. Pitam se da li će u skladu s time pametna RH arbitražu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Neće li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj višegodišnjoj članici Sloveniji, a ne štetu tek novopristigle članice Hrvatske (ako uopće bude ikada članica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stečevina kojom se EU možda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za plaćanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suvišno trošiti vrijeme. Hrvatska će vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije ribe» površine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguće onemogućiti. Ali, zna se već danas. Dogovor kuću gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve će se oni dogоворити.

Postoji mogućnost da griješim pa da Slovenija ne dobije ono sto očekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer bliže otvorenog mora nema) sto će izazvati mržnju Slovenije prema RH. Suživot? Gdje? Na Svetoj Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno traži nešto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamčeno «brzo i pravedno suđenje». 5 godina života u rešetkama, a dokaze još prikupljaju. Nakon 10 godina od optužnice traže se topnički dnevni... Odustali smo od suverenih prava Ekskuluzivne ekonomске zone (gospodarski pojas) Zemlja RH etički je i ekonomski je bogalj, a ono sto kvalitetno radimo jest vlastita šteta.

Petar Bezjak

Josip Bicić, umirovljenik, Pula

Franc Bilić, prof.

Frano Bilić, Matulji

Vlatko Bilić, dipl.ing. arch.

Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka

Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka

Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka

Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka

Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka

Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD

Dražen Bokor, Montreal, Kanada⁴

Natali Bolanca, ekonomist, Pula

Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist

Marjan Bošnjak

Lovre Botica, prof.

Dr. sc. Srećko Botrić, doc.

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice

hrvatske u Splitu

Maja Božić

Prof. dr. sc. Zdravka Božikov⁵

Mr. sc. Tomislav Bradić

Ante Braicin, dipl.ing. grad., Pula

Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin

Ivanka Brakus, prof., Pula

Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula

Ante Brčić, novinar

Ivan Brdar, Cleveland, SAD

Kristijan Brkljacic, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari

Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD

Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj

Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u Županijskom domu HD

Sabora

Ivan Buconjić, Čakovec

Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik

⁴ Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije ,koju sam pročitao podržavam je i želio
bih je potpisati .

Ovom prilikom želio bih vas pozdraviti , ja ne vjerujem da me se sjećate Naime imao sam vas
priliku upoznati prilikom vašeg posjeta Montrealu zajedno sa gospodinom Pavelićem .

Lijep pozdrav iz Montrala,

Dražen Bokor

P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

⁵ Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se
pridružujem.

Dinko Budić, poduzetnik
Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar
Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin
Milenka Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar
Gordan Bule, direktor
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik
Bartul Bungur, student, Split
Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split
Damir Burčul, fizioterapeut
Nedjeljka Burić, komerc.
Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin
Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula
Sandra Bušić, studentica, Pula
Viktorija Butela, umirovljenica
Ivan Butković, ing., Mrkopalj
Hrvoje Cerovac, student
Krunoslav Cerovac, student
Vladimir Cetolo, inžinjer elektrotehnike u m., Argentina
Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga društva za ljudska prava, u osnivanju⁶
Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg
Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg
Juraj Cigler, dipl. inž. grad.
Snježana Cigler, Čakovec
Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD
Marina Cotić, dipl.pravnik
Mijo Culic, odvjetnik, Pula
Marko Curać, novinar
Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor
Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina
Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina
Mirjana Cvitan, profesorica, Pula
Miho Cvek, Pula
Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj
Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj
Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj
Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj
Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj
Luca Cvitan, studentica, Tribunj
Natali Cvitan, studentica, Tribunj
Davor Cvitanić, dipl. ing.

⁶ Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.

Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mijenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Fanika Cvitanic, dipl. ing.
Mate Curić, publicist, Vodnjan
Đuka Čaić, glazbenik
Marija Čatlak, Zadar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Vjekoslava Čikeš, Zagreb
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica, Knin
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mr.sc. Ferdo Čolak
Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Srećko Čuljak, dipl. Oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo⁷
Ikica Čuvalo, prof.
Panfil Čuvalo, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Drina Čavar, ing. matematike i teolog
Marko Čavar, umirovljenik
Mate Čavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Čavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Čavar, oec., Tomislavgrad
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl.ing.ele
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog veleposlanstva Canberra
Australija 1977.-1979.
Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula

⁷ Dragi doktore, žalosno je da nam razdijeliše Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku, ali rado potpisujemo.

Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace
Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Miroslav Doresić, IRB
Danijel Dovadija, student
Darinka Drabić, Čakovec
Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog instituta za preporod kulture
Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
Ivo Dragičević, prof.
Lovro Dragojević, Pula
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv.pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Mr.sc. Jozo Dujmov
Stanko Dukić, prom. tehn.
Vjeko Dukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing.građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut⁸
Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. brodostrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović
Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia

⁸ želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum. U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš⁹
Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Pariz
Mladen Glowatzky
Robert Gložinić , automatičar
Tomo Gložinić , sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal, Kanada
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl.ing.
Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>
Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče
Ivica Grlić, službenik
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan
Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Andjela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje

⁹ Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrstić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, grad.poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med.sestra
Katica Ištvanović, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl.ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula
Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelicić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Kresimir Jelovac, dipl. iur¹⁰
Igor Jelovac, prim.dr.med

¹⁰ ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji.

Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!

Lucija Jelovac, akad. slikarica

Iris Jelovac, nastavnica

Hrvoje Jelovac, stud.iur.

Prof. dr. sc. Alojz Jembrih

Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik

Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog zatvorenika"

Josip Jović, kolumnist i publicist

Ivo Jozinović, dipl. ing.

Mijo Jukić, Zagreb

Davor Jurica, Pula

Mijo Jurić, grafičar

Vinka Jurić, dipl.ing.

Zora Jurić, prodavačica, Pula

Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.

Tomislav Jurkić, Zagreb

Andelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u Buenos Airesu

Dr. med. Mira Kačić, Zagreb

Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb

Don Andelko Kaćunko, novinar i publicist¹¹

Damir Kalafatić

Marija Kalafatić

Dr. sc. Dalma Kalogjera

Virginia Kapic

Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska

Akademik Andrija Kaštelan

Na pitanju referendumu bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovale sa istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsj. kandidata Jurčevića, HSP A. Starčevića, Obiteljsku stranku, Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

¹¹ Hvala i pozdrav!

Potprište i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neučinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit ēu "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svetе Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u sukњi", "dr. Anti Paveliću u sukñji", "Bakariću u sukñji" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i sukñjama za "uspješnu transakciju"!...

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemљa - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuđmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)...

Bože, čuvaj Hrvatsku!

Svima pozdrav i blagoslov!

Don Angelo

Don Angelo,

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)

Vaš, Joško

Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec
Ivica Kirin, Čakovec
Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sлоге“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing.
Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila H.K.Z-e Švicarska
Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehničke
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva
Akademik Ivica Kostović
Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD
Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
Mijo Kovač, Čakovec
Mate Kovačević, novinar i publicist
Barbara Kovačić, prof.
Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Krešimir Krišto, dipl. oec.
Krešimir Krivdić, prof., Zagreb
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl.ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan , umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik

Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvjezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehničar Švedska¹²
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Liseč
Srđan Listeš, vatrogasni tehničar
Akademik Bozidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Dipl. glumica Vitomira Lončar
Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Josip Lukić, obrtnik, Slav. Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemiolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl.ing.
Mladen Maceković, dipl.ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Forum hrvatske slike“
Zvonko Majić, umirovljenik
Marijan Majstorović, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl. ing. geologije, konzervator savjetnik u m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik

¹² Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Našoj lijepoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr stomatologije, spec ortodont
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslać, Cleveland Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović
Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mićić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovljenik
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarius dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr.med., spec.epidemiologije

Biserka Milinković, Kanada¹³
 Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
 Ivica Miloš, dipl.ing.
 Mr. sc. Andelka Milošević
 Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
 Bosiljko Mišetić, odvjetnik
 Krešimir Mišetić
 Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
 Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
 Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada
 Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva 'Krasna zemljo', Pula
 Nikola Mulanović, Mokošica
 Prof. dr. don Josip Mužić
 Gordana Nemet, umirovljenica
 Marcela Nemet, dipl.ing. matematike
 Roman Nemet, poljoprivrednik
 Mate Nevistić poduzetnik
 Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
 Prof. dr. sc. Milan Nosić¹⁴
 Javor Novak, spisatelj
 Akademik Slobodan Novak
 Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
 Vinko Novinc, ing. grad.
 Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
 Mr. sc. Goran Olujić, dipl.inž.
 Željko Olujić, odvjetnik
 Andelka Orlić, umirovlj.
 Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
 Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
 Dr. Ing. Marijan Papich
 Karlo Papić, umirovljenik
 Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
 Marija Papković, dipl. pravnica

¹³ Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi.
 Molim javite što da mi ovdje radimo da bi sprječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

¹⁴ Što vam gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na štetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovljulu, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz toga vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Dr. sc. Mate Pavković
Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik
Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb
Prof. Dr. Davor Pavuna
Marko Hrvoje Pavuna
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Josip Pecaver
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Jelena Pečarić, prof.
Barbara Pečarić, student
Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije
Jerko Pejković, dipl. ing.
Nikola Pensa, odvjetnik
Demokrita Perić, Tomislavgrad
Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Marija Perković, dipl iur, Split
Rade Perković, glumac
Lana Pervan, knjižničar
Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik¹⁵

¹⁵ Priklučujem se mirovornoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uredeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije. U prvitu šaljem kopiju svoga prosvjednoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospodi Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message -----

From: Pešorda
To: predsjednica@vlada.hr
Cc: hina@hina.hr
Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM
Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospodo predsjednice Vlade Republike Hrvatske,

Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirovornoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod

Zvonko Peteranac, prof.¹⁶
 Alojzije Petračić, umirovljenik
 Prof.dr.sc. Mladen Petravić
 Hrvoje Petrić
 Monica Marta Petrić
 Ana Petriško, Zagreb
 Luka Petrović, dipl.ecc
 Zlata Petrović, ekonomist

sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostojno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i deržanstva, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvaćanja istog, bez javne rasprave ili referendumu, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povjesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski!"), ovim posttotalističkim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljašten tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvaticama i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštjuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Svjestan, i u ovom doista povijestnom času, svoje državljanske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u privitku.

S poštovanjem,
 Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zagreb, 31.listopada 2009.

¹⁶ Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa Gosp. V. Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu o ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulazku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulaska u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasačima koji borave u HR i izvandomovinstvu. Zaš????

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,

PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiče referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

Prof. dr. Ivica Picek
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a
Mr. sc. Dora Pokaz
Vladimir Polgar, el. inzenjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada
Jasenka Polić Biliško, prof.
Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike, Sveučilište u Zadru
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjković, dipl. inž. grad.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“¹⁷
Damir Primorac, Belgija
Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist
Smiljan Prskalo, dipl. inž.
Filim Prlic, Berlin
Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Marijan Puškarić, operni pjevač¹⁸
Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD
Mira Radičević, dipl. oec.
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad
Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates
Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik¹⁹
Katarina Rajčić, umirovljenica
Željka Rajčić, kemijska tehničarka
Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Gordana Rašić, dr. med. Sesvete
Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Dr. Stjepan Razum

¹⁷ Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inače hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slažem se s dr. Miroslavom Tuđmanom, s Tobom i sa svim našim intelektualcima i istaknutim javim

djelatnicima da se slovensko posizanje za hrvatskim državnim teritorijem i slaganje Premijerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim državljanima Republike Hrvatske, i to na predsjedničkim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraže Međunarodnog suda i PROTIV arbitraže EU.

Neka Tvoj Imenjak i Zaštitnik Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

¹⁸ iz svec srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referendumu o ovom prevažnom pitanju .

¹⁹ Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali

Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)

Milan Ribičić, dr. vet. med.

Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Božidar Ručević, dipl. ing.

Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske slove“

Igor Rupčić, dipl. ing.

Vjera Ružević, umirovljenica

Hrvoje Šaban

Ivo Sabljić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina

Mato Sabljić, kipar, Pula

Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD

Mr. sc. Markus Schatten

Jakov Sedlar, redatelj

Dr.h.c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Gordana Smitka, službenica

Marijan Smitka, umirovljenik

Ivan Soldo, grad. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić

Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija

Marina Spudić-Kušan, trgovac

Matea Spudić, studentica medicine

Luka Stamać

Marcela Stamać

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik

Ivan Starčević, dipl. ing. ele.

Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar

Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek

Vesna Svaguša, profesorica

Antonio Sudac, turistički službenik

Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik

Ljiljana Sudac, upravni službenik

Berislav Suplika

Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag

Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD

Emica Šantić, tajnica

Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a

("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")

Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar

Ivan Šarić, notar Uskoplje

Nediljko Šarić, pomorac, Zadar

Oskar Šarunić, novinar i snimatelj

Dražen Šepić, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivanka Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Jure Tabak, ugostitelj
Katarina Tadić, dipl.ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Forumu hrvatske slove“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije
Ivana Torlak, gimnazijalka
Damir Tučkar, dipl. ing
Mr. sc. Gordana Turić²⁰

²⁰ Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i osloboditeljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smještati Državu u bilo koje "asocijacije".

Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja²¹

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić

Ivana Ujević, Split

Vedran Ujević, Split

Prof. dr.sc. Kosta Urumović

Dr. Sonja Urumović, liječnica

Prof. Vera Valčić Belić

Ivan Valek, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“

Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD

Ivan Varemina, dipl.ecc.

Aron Varga, dipl. ing.

Dragica Varga, odgojiteljica u m.

Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.

Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik

Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Vinko Višić, elektrotehničar, Split

Domagoj Vlahović , menadžer u m., Argentina

Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil

Nevenka Vlaic, dipl. oec.

Zdravko Vlaic, dipl. ing.

Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac

Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Foruma hrvatske slove“

Mr. sc. Božena Volarić

Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU

Prof. dr. sc. Rudolf Vouk

Andrija Vrane

Stjepan Vrbanec, Čakovec

Ante Vrdoljak, vozač

Igor Vrdoljak, odvjetnik

Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu

Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos

Mirko Vučić umirovljenik

Tomo Vujica, obrtnik, Pula

Marijana Vukadin, tajnica uprave

²¹ Upravo sam dobio text referenduma i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donijeti cijeli tuzemni (ponavljam riječ "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svjesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mijenjanja Ustava a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koji način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvijek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU.

Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodstojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to nebi uradili?

Ujedno, po pol. opredjeljenju sam više lijevičar negoli desno orijentiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Ivan Vukić, građevinski tehničar
 Marija Vukić, med. sestra
 Antun Vuković dipl.građ.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
 Suzana Vuksan, knjigovotkinja
 Ivan Vuković, ing. brodostajarstva
 Petar Vulić, književnik²²
 Dragan Zadro, producent, Knin
 Barbara Zagorac, umirovljenica
 Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
 Miroslav Zemljak, inž.
 Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike, Argentina
 Branko Zovko, Cleveland, SAD
 Blago Zovko, Cleveland, SAD
 Drago Zovko, dipl. iur.
 Marko Zovko, Cleveland, SAD
 Ivan Zugcic, časnik HV, Pula
 Prof. dr. sc. Ivan Zulim
 Denis Žagrić, trgovac, Pula
 Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Pariz²³
 Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj
 Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj
 Prof. dr. sc. Tomislav Živković
 Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
 Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

²² TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, jako važno da: **Vox populi - vox Dei!**

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli **u Europu** (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), **mi ostajemo u Hrvatskoj!**

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram *nestašnog* provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljskoj!) uopće i ne zasljužujete!

Uz drugarski pozdrav

Petar Vulić

²³ Čestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarskom Slovenijom, kao i sa lihvarskom EU.

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tuđmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurčevića da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tuđman i Dr Jurčević bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurčević bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tuđmana, jer inače rasipanje glasova državotvornih Hrvata, može se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidošević, kojeg podržava veleizdajnik Mesić, kao i Bandić budu išli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izađu na izbore i glasaju za Dr M Tuđmana. Trebalo je već davno stvoriti novu državotvornu stranku, jer kako vidim Ruža Tomšić radi sporo sa novom strankom prava, koja je trebala biti najveća državotvorna stranka.

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina.

Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.

Građani su imali prilike vidjeti odnos kandidata prema strateškim pitanjima hrvatskih granica, odnosa sa Europom, poštovanja dostojanstva ljudi i naroda, vjeri, razvoju gospodarstva, školstva, odgovornosti prema Hrvatima izvan Hrvatske i drugog. Vidjeli smo snažnu raspravu što Hrvatska treba i što može učiniti. Vidjeli smo i karakterne crte kandidata, samopouzdanje, jasnoću, povjerenje u budućnost, tolerantnost i državništvo.

Predsjednik Republike se bira na razdoblje od pet, odnosno deset godina. To je razdoblje dovoljno dugo da se ocijeni kako su se Predsjednik, ali i cijela vlast i politika pa i Hrvatska uopće sve do svake obitelji i čovjeka suočili i rješavali probleme kao i iskoristili mogućnosti razvoja.

Izbor predsjednika je okupljanje budućih suradnika u vođenju države, suočavanje sa građanima i preuzimanje svih i svakog od nas, a ne samo kandidata i budućeg Predsjednika/ce na odgovornost i ljubav za Hrvatsku.

Vrijeme od 1990. do 2000. bilo je biblijsko vrijeme Hrvatske slobode, uvođenja demokracije, obrane i preuzimanja odgovornosti za budućnost vlastitog naroda. Bilo je to vrijeme neponovljivog uspjeha koje svojom snagom potiče i na kritičko sagledavanje propuštenog.

Po prvi puta u modernoj povijesti 2000 godine imali smo mogućnost uživati slobodu u miru. Nikada Hrvatska nije imala veće mogućnosti i nikada nije više propušteno. Ovakva politika vođena kroz deset godina oštetila je i razočarala gotovo svakog u Hrvatskoj. Zbog toga se proširio pesimizam i opće odbacivanje politike. Velika odgovornost za to leži na na Hrvatskoj televiziji, jer nije njegovala političko ozračje kakvo smo imali prigodu vidjeti u spomenutoj emisiji. O tome nam svjedoče i prigovori pojedinih kandidata o ogromnoj razlici u tretmanu u hrvatskim medijima, a posebno na televiziji.

Ipak, uvjereni smo da nema razloga za pesimizam. Hrvatska je lijepa, naša je, bogata je i vlastitim radom, pameću i ljubavi možemo je učiniti uspješnom, sigurnom, ponosnom i sretnom.

Zbog odgovornosti za Hrvatsku, budućnosti svakog građanina i svih kandidata, trebamo imati priliku za što više ovakvih emisija s kandidatima, da čujemo njihove stavove, upoznamo ih kao ljude i tako formiramo vlastite stavove, te kao birači odlučimo kome ćemo povjeriti da nas povede u zajedničko stvaranje Hrvatske.

Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.

Zagreb, 21. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Stjepan Asić, dizajner, predsjednik AHK (Australsko-hrvatskog kongresa)
Don Miljenko Babaić
Marijan Babić, ing. cest. prometa
Nenad N. Bach, skladatelj (New York, SAD)
Tihomir Bajtek
Miljenko Baloković, knjižničar
Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata
Božica Belančić
Katarina Belančić, prof.
Karolina Belančić, fiz. terapeutica
Kap. Darko Belović
Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zabora
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Dr.sc. Srećko Botrić, doc
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Mr. sc. Tomislav Bradić
Branko Bralić, fotograf
Ivica Brešić, magistar ekonomije
Juraj Cigler, dipl.inž.grad., Čakovec
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Davor Cvitanić, dipl.ing
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo
Ikica Čuvalo, prof.
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i
obitelj
Prim. Egidio Ćepulić, dr.med.
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. Misija u
Švicarskoj
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof. dr.h.c. Nikola Debelić
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, knjiž.
Davor Dijanović, student
Admiral Davor Domazet Lošo
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Silvana Dvornik, dipl. ing.
Željko Dvornik, ing.

Prof. dr. sc. Neven Elezović

Prof. dr. sc. Radoslav Galić

Dunja Gaupp, menađer prodaje

Osvin Gaupp, dipl. el. ing.

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Tomo Gložinić, sudac vrhovnog suda u mirovini

Frano Grbavac

Mate Grbavac

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag. oec, stručni suradnik, Ploče

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart

Andjela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student

Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik

Mr. sc. Božidar Ivanković

Kornelija Ivoš, sluzbenica

Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik

Akademik Dubravko Jelčić

Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika

Prof. dr. sc. Drago Katović

Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

Alojzije Kokorić, ing.

Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Stjepan Kovač, prevoditelj

Mate Kovačević, novinar i publicist

Matej Knežević, student

Prof. dr. sc. Slobodan Lang

Dr. sc. Damir Letinić, Zadar

Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.

Ivica Luetić, novinar

Prof. Dr. sc. Aleksandar Lutkić

Prof. dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog

Ante Madunić, odvjetnik

Marijan Majstorović, novinar i publicist

Marta Malinar, znanstveni statističar u m.

Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić

Marija Markić, CTC

Slobodan Markić, P. Eng.

Rajka Martinec Mladinić, dipl. ing.

Dr. sc. Josip Matjan, die

Stipe Medvidović

Ivana Medvidović

Marijan Medvidović
Jela Medvidović-Grbavac
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mićić Hot, docentica
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar
Dr. Ing. Marijan Papić
Mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz.
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl iur, Split
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik i urednik
Daniel Pinjusić, radnik
Jasenka Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Davor Potočnjak
Mario Potočnjak
Damir Primorac, Belgija
Dr. Stjepan Razum
Božidar Ručević, dipl. ing.
Jakov Sedlar, redatelj
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²⁴

²⁴ U privitku Ti šaljem crticu koja je objavljena u jučerašnjem Večernjem. Možda će barem malo koristiti iako se u množini objavljenog materijala ovakva crtica lako izgubi.

Jedno je sigurno kraj ovakvog ponašanja medija Izbori nikako nisu demokratski.

Pozdrav i svako dobro Ivo

19. 11. 2009.

HRT I PREDSJEDNIČKI IZBORI

Još nije pravo ni počela kampanja za predsjedničke izbore, a već se mogu uočiti mnoge nepravilnosti na koje bar za sad nitko nije reagirao. To se osobito može uočiti u emisijama HRT-a. HRT je javna a ne

Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Fra Miljenko Stojić
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a
("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. Ivana Tanovitski
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl.ing.
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Daniel Mathew Zakarija, dia, aia
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrena EURO 1960 Paris
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

komerčijalna televizija, pa bi trebala u svojim emisijama jednako tretirati sve kandidate za predsjednika Republike koji su prema zakonskim propisima ravnopravni. Međutim to se ne događa. HRT daje prednost četvorici ili petorici kandidata koji prema njihovu mišljenju imaju šanse na izbor, a druge kao da je već unaprijed otpisala i jedva ih ili nikako ne spominje. Kako su emisije HRT-a vrlo mnogo gledane, takav tretman ima vrlo velik utjecaj na mišljenje i stav velikog broja birača, koji nemaju objektivne mogućnosti da se potpuno jednakopravno upoznaju sa svim kandidatima. Dakle HRT potpuno protuzakonito prejudicira izborne rezultate u korist od nje već određenih kandidata, ne dajući pri tom pravo drugim kandidatima da se ravnopravno natječu. Mislim da je ovakav rad i postupak potpuno protuzakonit i da direktno utječe na demokratsko pravo građana na slobodan izbor predsjednika RH.

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Niste odgovorili na naše prethodno otvoreno pismo. Svi su mediji to pismo potpuno skrili od hrvatske javnosti. Pitamo se je li to zato što smo ga počeli ovako:

„Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina. Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.“

Ili medijima smeta naš zahtjev:

„Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.“

Očito je da potpisnici nisu zadovoljni medijskom slobodom u Hrvatskoj, a cilj pisma je omogućavanje poštenih izbora za predsjednika države. Medijska blokada toga otvorenog pisma, a još više otvorenog pisma „Hrvatskoj javnosti o inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom“, koje je potpisalo preko 700 hrvatskih državljana najrazličitijih zanimanja (između ostalih, 16 akademika, sedamdesetak sveučilišnih nastavnika odnosno stotinjak doktora znanosti) samo potvrđuju priče o „crnim listama“ na kojima su mnogi od potpisnika.

S nevjericom smo doznali kako se u isto vrijeme skupljaju potpisi za peticiju u kojoj se tvrdi kako „HRT nije katedrala već tamnica hrvatskog duha“. Zašto? Zato što su pokretači oni kojima je u spomenutih deset godina omogućen golem prostor i materijalna sredstva na toj istoj televiziji. Kroz tih deset godina oni su doista mogli prosvjedovati protiv politike po kojoj mnogim hrvatskim intelektualcima, koji misle drugačije od njih, mediji nisu bili dostupni. Čak su od hrvatske javnosti sakrivena međunarodna priznanja nepodobnim hrvatskim znanstvenicima i umjetnicima.

Zato je zaista nevjerljivo kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi. U općoj zbrici koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvanje vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore. Da bi to postigli oni svim silama i ne birajući sredstva nastoje srušiti Hloverku Novak Srzić jer bi tako napokon došli u priliku postaviti svog čovjeka i postići ono o čemu sanjaju već godinama: Latina na čelo Informativnog programa HTV-a!

Čini se uvjerljivom i verzija, o kojoj se u zadnje vrijeme sve više šuška da bi aktualni Predsjednik, koji uskoro seli u novu rezidenciju u Grškovićevoj, na taj način želio zadržati presudan utjecaj na HTV te tako nastaviti kontrolirati politički život u Hrvatskoj i nakon svog silaska s vlasti - odnosno on bi bio u prilici ne samo dobiti svoju televiziju nego i svog privatnog predsjednika države, svoju lutku na koncu.

Zato je pogrešno potpisivati peticiju protiv Hloverke Novak Srzić i napadati je, jer ona nesumnjivo radi pod nepodnošljivim pritiscima čija je svrha njezina ostavka. Hloverka Novak Srzić je odana demokraciji, naravno vodeći računa koliko je to moguće u današnjoj Hrvatskoj u kojoj i vlast i mediji moraju samo ispunjavati domaće zadaće svjetskih moćnika. Vjerojatno nikada ne bismo vidjeli sve predsjedničke

kandidate u jednoj emisiji i čuli njihova gledišta (a bilo je to zaista prevažno za svijest običnog čovjeka) da ona nije tako odlučila. No, ona je odlučila i dalje svima davati novu priliku, a ne samo "velikoj čertvorki" (Josipović, Pusić, Vidošević, Kain) pa je zato i nastala ta histerija za njezinom smjenom.

Ljudi ne bi smjeli biti tako površni i nasjedati na tako pogubne i opasne namještajke Latina i njegovih pokrovitelja.

Zato očekujemo kako će postupiti u skladu sa zahtjevom iz našega prvog pisma u svezi s predsjedničkim izborima, ali i da će svima omogućiti jednakopravno pravo na medijsku slobodu.

Zagreb, 25. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović, Inozemni član Ruske akademije znanosti

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Domagoj Artuković, student

Francika Artuković, dipl. ing.

Jozo Artuković, umirovljenik

Mirjana Artuković, službenica

Mirna Artuković, studentica

Stanislav Artuković, student

Marija Artukovic Zelić, dipl. ing.

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing. cest. prometa

Nenad N. Bach. dipl.ing., skladatelj

Ivan Balić, oec.

Durdica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, student

Ivan Bastjančić, dipl. ing.

Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata

Božica Belančić

Katarina Belančić, prof.

Karolina Belančić, fiz. terapeutica

Darko Belović, kap.

Tomislav Beram Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju Novi Južni Wales Australija

Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora

Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist

Branko Bošnjaković, umirovljenik

Ruža Bošnjaković, umirovljenica

Tvrko Brekalo, dipl. jur.

Ivica Brešić, magistar ekonomije

Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik

Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik

Juraj Cigler dipl. inž. grad.

Davor Cvitanić, dipl. ing.

Fanika Cvitančić, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica
Tomislav Čolak, profesor povijesti
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvj.
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Miroslav Dorešić, Institut Ruđer Bošković
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Filip-Jakov (HIPK)
Drago Draženović, umirovljenik
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građevine
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Matija Filajdić, umirovljenica
Drago Frnjolić, časnik HV
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Vanja Grbac Gredelj, dr. med pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić - zaštitar
Ante Grbić - student
Antonia Grbić – student
Radojka Grbić

Željko Gredelj, dipl. ing.

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.ljepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag.oec.

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Dr. sc. Branko Hanžek

Petar Hinić, presjednik Hrvatske kulturne zajednice – Stuttgart

Andjela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student

Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.

Nedeljka Horvat, dipl. ing.

Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Mr. sc. Dragutin Ivančić

David Ivić, grafički dizajner

Igor Ivoš, student

Kornelija Ivoš, službenica

Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.

Gordana Jakšetić, dipl.ing.

Mr. sc. Julije Jakšetić

Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik

Akademik Dubravko Jelčić

Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina

Prof. dr. sc. Ivan Jelicić

Dubravko Jošić, dipl. ing. fizike

Tomislav Jurkić, dipl. ing.

Andelko Jurun, predsjednik Hrvatskog Doma, Buenos Aires u ime 1250 članova

Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.

Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.

Prof. dr sc. Drago Katović

Prof. dr sc. Vladimir Katović

Viktor Kerže, član opernog zbora

Petar Kerže, profesor

Dr. sc. Milica Klaričić Bakula, docentica

Jure Knezović, predsjednik Internacionalne asocijacije bivših političkih uznika i žrtava komunizma, Berlin

Matej Knežević

Alojzije Kokorić, ing.

Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Stjepan Kovač, prevoditelj

Mate Kovačević, novinar i publicist

General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor

Petar Kružić, dr. stom., Stuttgart

Vjera Kurtović, profesorica

Zdenko Kurtović, serviser informatičar

Dragutin Kušan, umirovljenik

Marica Kušan, umirovljenica

Stjepan Lamza
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Ljubomir Ljubičić, prvi hrvatski redarstvenik i predsjednik Udruge za Slobodu i neovisnost
Ante Madunić, odvjetnik
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Marijan Majstorović, novinar i publicist
Hrvoje Malinar
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Sanja Mamić dipl. ing. građ.
Mate Maras, književni prevoditelj
Dr. Radoslav Marić, ABOG
Željka Marić, službenica,
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ana Marijić, činovnik
Ivana Marijić, student
Katarina Marijić, student
Petar Marijić, radnik
Marija Markić, CTC
Marinko Markić, zamjenik direktora za proizvodnju
Slobodan Markić, P. Eng.
Renata Markuš, ekonomistica
Miško Maslać, Cleveland, USA
Mirja Matas-Grotti
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Maja Matulić
Manda Matulić
Zoran Matulić
Andrija Mažić, službenik
Stipe Medvidović, ing.
Ivana Medvidović, dipl. ek.
Marijan Medvidović, student
Zoran Medvidović, ing.
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mićić Hot, docentica
Cika Mikolčić, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj

Marko Milinković, umirovljenik
Jasna Miloš dipl. oec.
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Petar Mladinić, prof.
Alfred Obranić, dipl. ing., predsjednik HDPZ-a
Željko Olujić, odvjetnik
Slavica Orban, umirovljenik
Michael Pack, Hrvatski Svjetski Kongres – UK
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Rade Perković, glumac
Alojzije Petračić, umirovljenik
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva 'Krasna zemljo'
Nikola Mulanović, umirovljenik
Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
Dr. sc. Marijan Papić, ing.
Josip Papković
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj.
Branislav Pazman, ing. elektrostrojarstva
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl. iur.
Mile Pešorda, književnik i urednik
Jasminka Petracija, kemijski tehničar
Mladen Petracija, projektant, Zagreb, Skrlceva 4.
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, politički tajnik HČSP
Jasenka Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Stjepan Poropatić, dipl. ing. – Stuttgart
Davor Potočnjak, student
Mario Potočnjak, dipl. ing.
Zoran Pranjković, dipl. ing. građ.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“
Damir Primorac, Belgija
Filim Prlić
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Mira Radičević, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Ružica Razum
Dr. sc. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.

Hrvoje Saban

Marko Skejo, pukovnik HOS-a, član Glavnog stana HČSP

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

Gordana Smitka, poduzetnica

Marijan Smitka, umirovljenik

Matea Spudic – student

Marica Spudic Kušan - trgovac

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik

Fra Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar

Jaroslav Stučka, umirovljenik

Antonio Sudac, turisticki službenik

Dragutin Sudac, umirovljeni policajac

Ljiljana Sudac, službenik

Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a

Oskar Šarunić, novinar i snimatelj

Dražen Šepl, dipl. soc. rad.

Josip Šintić, prof. psih.

Nelo Škabić

Mr. sc. Đuro Škvorc

Ivana Šimat

Marko Šimat, dipl. ing.

Mijo Šimić

Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.

Ivana Tanovitski, prof.

Benjamin Tolić, filozof i publicist

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Željko Tomašević, dipl. iur.

Mile Tominac, poduzetnik

Damir Tučkar, dipl. ing.

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić

Prof. dr. sc. Kosta Urumović

Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik

Duro Vidmarović, veleposlanik u mirovini

Nevenka Vlaić, dipl. oec.

Zdravko Vlaić, dipl. ing.

Marijana Vukadin, tajnica uprave

Ivan Vukić, građevinski tehničar

Marija Vukić, medicinska sestra

Petar Vulić, književnik

Ljerka Vukić, prof.

Marinko Vukoja

Barbara Zagorac, umirovljenica

Daniel M. Zakarija, dia, aia - Split/Chicago

Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa.

Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike

Drago Zovko, dipl. iur.

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog

Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Paris
Nada Živaković, umirovljenica

Zlata Živaković Kerže, znanstvena savjetnica

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A

Poštovani,

Danas je deseta obljetnica od smrti Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana.

Šaljem vam Otvoreno pismo vašem Programskom Vijeću s više od 200 potpisnika - državljana RH najrazličitijih zanimanja (od akademika, sveučilišnih profesora, književnika, umjetnika do radnika i umirovljenika) u znak protesta što se na vašoj televiziji (koja bi trebala biti i naša jer je navodno javna) vrijedja uspomena na njega, a time se vrijedaju i svi istinski hrvatski domoljubi!

*S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić*

Poštovani gospodo,

iznenađeni smo viješću po kojoj ste raspravljali o pokrenutom postupku razrješenja glavne urednice Informativnog programa HTV-a, Hloverke Novak Srzić. Utvrđili ste da je ravnatelj HTV-a Blago Markota (koga ste inače smijenili) pokrenuo postupak njezina razrješenja te zaključili kako od Ravnateljstva o tom postupku treba tražiti mišljenje u roku od tri dana, a od Hloverke Novak Srzić očitovanje u roku od sedam dana. Ovaj zaključak donijeli ste jednoglasno.

Jasno nam je da niste uopće razmatrali dva pisma koja smo uputili HTV-u. Očito je da ste se time svrstali uz one o kojima pišemo u svom drugom pismu HTV-u:

„Zato je zaista nevjerojatno kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi.“

A da je to tako potvrdila je reakcija voditelja emisije „Nedjeljom u 2“ (27. rujna 2009.) Aleksandra Stankovića na skandaloznu izjavu njegova gosta Igora Mandića da je u 90.-tim godinama prošlog stoljeća, odnosno „nakon što su izbačeni iz ustava **trećina Srba ili ubijena, trećina Srba raseljena, trećina lojalizirana i Pavelić mirno spava**“. Doduše, voditelj Stanković je nakon što je Mandić spomenuo Pavelića konstatirao da je Mandić „upotrijebio teške riječi kad je govorio o položaju Srba u Hrvatskoj nakon 1991. i usporedio to s naumom Ante Pavelića“, ali je nakon Mandićeva novog i odlučnog zaključka da je „**Tuđmanova politika išla za time da riješi srpsko pitanje u Hrvatskoj,isto kao što je Hitler htio riješiti pitanje Židova**“, odnosno da je „**na isti način Tuđman riješio pitanje Srba u Hrvatskoj**“, izostala voditeljeva reakcija na tu izjavu.

Zar takva Stankovićeva reakcija zapravo ne pokazuje koga se može optužiti da „HRT nije katedrala već tamnica hrvatskog duha“ što je glavna optužba protiv gđe Hloverke Novak Srzić? Zato Vas pozivamo, da umjesto zahtjeva za smjenom gđe Hloverke Novak Srzić razmotrite odgovornost g. Stankovića za ovakvo izjednačavanje suvremene Republike Hrvatske s nacističkom Njemačkom! Njegovo nereagiranje je zapravo slaganje s takvom tvrdnjom, a to je kleveta najgore vrste kojom su povrijeđeni

svi gledatelji HTV-a, isti oni koji su od države primorani vašoj televiziji plaćati «pristojbu». A HTV im to vraća ovakvima uvredama!

Već smo konstatirali da je sve to u funkciji predsjedničkih izbora, tj. u funkciji još većeg favoriziranja pojedinih predsjedničkih kandidata. To nam je pokazao i predsjednički kandidat SDP-a Ivo Josipović, kojega otvoreno podržavaju čak i neki članovi Programskog vijeća, a koji je jedan od onih koje vaša kuća favorizira preko svake mjere i ukusa. Naime, i on se uključio u zahtjeve za smjenom gdje Novak Srzić:

"svaki građanin koji je zadnjih mjeseci gledao HTV-ov središnji dnevnik mogao je i bez nekog velikog istraživanja zaključiti koga preferira gospođa Novak-Srzić".

Trebamo li vas podsjetiti da je upravo Josipović onaj kandidat kojeg je HTV postavio kao posljednjega u redoslijedu nastupanja na vašoj televiziji. O tome se oglasilo i Hrvatsko kulturno vijeće:

„Iako smo već predugo svjesni bijede hrvatske demokracije ipak nismo očekivali da će se vladajući u Hrvatskoj usuditi dovesti u pitanje jednakopravnost kandidata u predsjedničkoj kampanji. U tom smislu najteža je situacija na HRT -u gdje se događa nastavak ideologičkih ratova nezamislivih na javnoj televiziji i na kraju sramotna programska podjela u redoslijedu nastupanja pojedinih predsjedničkih kandidata.“

Treba li reći da je SDP-ov kandidat Josipović, inače izvan svake logike prezastupljen u svim medijima, dobio mogućnost da nastupi posljednji što je ozbiljna prednost do koje se dolazi ili sretnim ždrijebom (što ovaj put nije bio slučaj, barem ne javno) ili nepoštenim i zakulisnim favoriziranjem protiv kojega dižemo svoj glas zajedno s većinom hrvatskog naroda koja to isto gleda i osjeća.“

Hrvatskoj javnosti dužni ste objasniti, u najmanju ruku, na koji je način HTV dobio spomenuti redoslijed u predstavljanju kandidata.

S obzirom na ovakvo činjenično stanje očito je da ste predložili smjenu gdje Hloverke Novak Srzić samo zato što smatrate da tzv. javna televizija treba dati potporu predsjedničkom kandidatu SDP-a.

U kontekstu, kako HKV kaže, „ideologičkih ratova“, trebali biste uzeti u obzir i sljedeću vijest:

„Europska pučka stranka, koja ima najviše zastupnika u Europskom parlamentu, osudila je u utorak promicanje komunističkih simbola u nekim zemljama članicama, spominjući kao primjer Sloveniju zbog imenovanja ulica po Josipu Brozu Titu i odlikovanja jednog dužnosnika bivše jugoslavenske tajne službe.“

- U kontekstu 20. obljetnice demokratskih promjena u Europi, kada se demokratska Europa prisjeća važnosti događaja od prije dvadeset godina, zastupnička skupina EPP-a u Europskom parlamentu odbacuje sustavno

ohrabrivanje promidžbe komunističkih simbola i diktatora u nekim zemljama članicama. Primjerice, u Ljubljani, glavnom gradu Slovenije, jedna ulica imenovana je po diktatoru Josipu Brozu Titu ove godine, a slovenski predsjednik Danilo Tuerk prošli je tјedan odlikovao Tomaža Ertla, bivšeg šefa tajne komunističke policije UDBA - kaže se u priopćenju EPP-a.

- To nije samo revidiranje povijesti i stvaranje podjela u društвima, nego i postavljanje loših primjera za mlađe naraštaje. To usporava ozdravljenje društava što je ključni cilj dovršetka tranzicije prema demokraciji. To šalje posebno negativnu poruku domaćoj i međunarodnoj javnosti kao i mlađim naraštajima - ističe šef zastupničke skupine EPP-a Joseph Daul.

- Žalimo zbog odlikovanja bivšeg šefa tajnih službi Slovenije. To je kao da ste odlikovali čelnika STASI-a u istočnoj Njemačkoj - zaključuje Daul.“

Ponovo ćemo Vas podsjetiti na upozorenje dano u našemu drugom pismu:

„U općoj zbrici koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društвance vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore.“

U tom kontekstu prirodno se nameće zaključak da HTV preferira Ivu Josipovića koji je bio član SK još od 1980. godine (prema „Slobodnoj Dalmaciji“ od 31. 10. 2009. u Partiju je ušao **zbog tuge za Titom**) zbog njegova mišljenja kako je Tito pozitivna ličnost (vidjeti Index.hr, utorak 16. rujna 2008. - prenio Portal Dragovoljaca Domovinskog rata RH 8. prosinca 2009.):

„Ne bih mogao odgovoriti je li on bio heroj ili zločinac, jer to su preopćenite kvalifikacije. Imao je svoje i dobre i loše strane, ali on je za mene u konačnici pozitivac,“

Jeste li se i vi napadima na gđu Hloverku Novak Srzić, zapravo uključili u borbu za HTV koja će isključivo biti dostupna zagovornicima lika i djela jednog od najvećih zločinaca dvadesetoga stoljeća?

Uvjereni smo da naše pismo u sadržajnom smislu ima potporu ne samo nas potpisnika (a potpisali smo i nedavno pismo sličnoga sadržaja) nego i velikog dijela naroda koji sa zaprepaštenjem promatra drsko vrijedanje najdubljih hrvatskih osjećaja, koje već predugo traje bez ikakvih sankcija odnosno posljedica po one koji to čine. I, umjesto da se postavi pitanje čudne i problematične djelatnosti jednog Stankovića ili Latina na HRT-u, postavlja se problem Hloverke Novak-Srzić, a u tu prozirnu hajku uključuje se javno, ništa manje nego i jedan predsjednički kandidat (Josipović), što je skandal nezabilježen u svijetu demokracije. Ovo je slučaj koji ukazuje da je demokracija u Hrvatskoj ozbiljno ugrožena. Upozoravamo stoga članove Programskog vijeća da stanu u obranu krvlju stečene demokracije koja, nažalost, upravo na HRT-u pokazuje dramatične oblike ugroženosti.

Zagreb, 9. 12. 2009.

Akademik Smiljko Ašperger

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Duško Abramović, Mississauga, Canada

Nevena Abramović, Mississauga, Canada

Domagoj Artuković, student

Francika Artuković, dipl. ing.

Hrvoje Artuković

Ivana Artuković

Jozo Artuković, umirovljenik

Mirjana Artuković, službenica

Mirna Artuković, studentica

Stanislav Artuković, student

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing.

Aneli Bacelj, dipl. ljudsko pravo, Švedska

Daniel Bacelj, novinar, Švedska

Josip Bacelj, umirovljenik, Švedska

Neda Bacelj, političarka Švedske

Ivan Balić, službenik

Akademik Slaven Barišić

Andrija Baltić, dipl. ing.

Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog Međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju Sydney Australia

Ante Bevanda, Cleveland, SAD

Marica Bevanda, Cleveland, SAD

Ivan Bičanić, ing.

Marija Bičanić, umirovljenica

Mr. sc. Nikola Bičanić

Franc Bilić, prof.

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.

Pero Blazević, Cleveland, SAD

Dražen Bokor, Montreal, Kanada

Gojko Borić, novinar i publicist

Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist

Niko Bosković, dipl. ing.

Mr. sc. Tomislav Bradić

Ante Brčić, novinar

Ivan Brdar, Cleveland, SAD

Andrijana Brekalo, dipl. ing.

Tvrko Brekalo, dipl. iur.

Ivica Brešić, mag. oecc.

Kristijan Brkljačić, dipl. ing.

Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, SAD

Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik

Prof. dr. sc. Marin Cikeš

Joso Cindrić, Cleveland, SAD

Mr.sc. Ferdo Colak, prof. (Njemačka)
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof. dr. dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Dragi Ante Doljanin
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture; Filip-Jakov
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrvatska pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. gradđ.
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Matija Filajdić
Nikola Franić, Cleveland, SAD
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, SAD
Stana Gelo, Cleveland, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić
Tomo Gložinić, dipl. pravnik
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić, Zadar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Josip Grgić, mag. oec.
Dr. sc. Branko Hanžek
Petar Hinić, Hrvatska kulturna zajednica, Stuttgart
Andjela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, sam. lik. Umjetnik

Katarina Iskra, med. sestra, Stuttgart
Kornelija Ivoš, službenica
Gordana Jaksetić, dipl. ing. mat.
Mr. sc. Julije Jakšetić
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.
Luka Javor
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina
Tomislav Jurkić, dipl. ing.
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, SAD
Ljiljana Katić, dipl. učitelj i teolog
Slavko Katić industrijalac, Cleveland, SAD
Prof. dr sc. Drago Katović
Prof. dr sc. Vladimir Katović
Ivan Klarić, umirovljenik, Zagreb
Alojzije Kokorić, ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, SAD
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Mladen Križanić, dipl. ing.
Tomo Kucinić, Cleveland, SAD
Ruža Kutleša prof.
Prof. Ive Livljanić, hrvatski veleposlanik u m.
Ivica Luetić, novinar
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Mario Mađer, dipl. ing.
Marijan Majstorović, novinar i publicist
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Ivan Marić
Marko Marić
Matko Marić
Željka Marić
Ana Marijić
Ivana Marijić
Katarina Marijić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, P. Eng.
Miško Maslać, Cleveland, SAD
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Andrija Mažić

Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Luka Mitrović
Vlado Mitrović
Nikola Mulanović, umirovljenik
Ante Madunić, odvjetnik
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, SAD
Ivo Masina, Cleveland, SAD
Milka Masina, Cleveland, SAD
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Marko Milinković, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva 'Krasna zemljo'
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1101 članom
Prof. dr. sc. Milan Nosić
Alfred Obranić, predsjednik HDPZ-a
Michael Pack, za Hrvatski Svjetski Kongres – UK²⁵
Josip Papković
Dr. ing. Marijan Papić
Ivo Paradžik, umirovljenik
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Branislav Pazman, ing elektrostrojarstva
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Dragutin Perić, Cleveland, SAD
Mr. sc. Marina Periša, prof.

²⁵ Štovani,

Evo tek sad se javljajem u svezi događaja u upravi HTV-a kao i programa na TV-u. Rekoh TV-u jer HTV-u bi značilo Hrvatskoj televiziji, koja iako se tako naziva, nije.

U prvom redu, tko i zašto želi izbaciti gđu Hloverku Novak Srzic, jednu od prvih i sad već posljednjih iskusnih voditelja na našoj hrvatskoj televiziji. Malo Hrvata (ica) danas ima u upravi HTV-a. Kad slusam neke voditelje u Hrvatskoj uživo ili drugim emisijama, ili sapunicama (Sunčana dolina), jezik im vrvi srbizmima ili nepotrebnim engleskim inačicama. Nasu zvana Hrvatska televizija sad bas pred izbore prikazuje partizanske filmove, promičući na taj način komunizam, koji je Europa osudila, a mi želimo u EU?! Plaćamo skupo TV a dobijemo za uzvrat skart i jugo bljuvotine.

OTVORENO je jedna od najboljih emisija na hrvatskoj emisiji, visokog europskog i demokratskog standarda. Kakve li sramote izbaciti ili izgubiti osobu, koja kakvog god se programa prihvati, stvoriti kvalitetu i interes, kakvu Hrvati mogu samo poželjeti.

Zato, mi Hrvati prosvjedujemo protiv onih, koji sve vise svode HTV program na balkanizam i komunizam, a nisu našli vrijedno da nas izvješćuju o događajima kao KRUG ZA TRG, proces protiv naših heroja u Haagu ili umjesto Neretve, Sutjeske da se prikaze vrijedan hrvatski film novije povijesti CETVERORED.

Hvala na pozornosti

Michael Pack

HRVATSKI SVJETSKI KONGRES - UK

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof. dr. sc. Ivan Petrović
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjković dipl. ing. grad.
Damir Primorac, Belgija
Mile Radas, Cleveland, SAD
Jela Radas, Cleveland, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, SAD
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, SAD
Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik
Nedjeljko Razov, Cleveland, SAD
Sonja Razov, Cleveland, SAD
Dr. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Ivan Sarić
Neda Sarić-Rosandić, bivša veleposlanica, Cleveland, SAD
Gordana Smitka, poduzetnica
Marijan Smitka, umirovljenik
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele. u m.,
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Ante Susnjara, Cleveland, SAD
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a
Oskar Sarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepel, dipl. soc. rad.
Ivana Šimat, mr. pharm.
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić, dipl. ing.
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr. sc. Đuro Škvorc
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Ivana Tanovitski, prof.
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur, pričuvni časnik HV
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Franjo Valentić, Cleveland, SAD
Đuro Vidmarovic, veleposlanik u mirovini
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Zlatko Vrličak

Marijana Vukadin, tajnica uprave

Petar Vulić, književnik

Daniel M. Zakarija,dia,aia (Chicago)

Mladen Zelić, dipl. ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike

Marija Zelic-Artuković, dipl. ing.

Blago Zovko, Cleveland, SAD

Branko Zovko, Cleveland, SAD

Drago Zovko, dipl. iur.

Marko Zovko, Cleveland, SAD

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog

Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Paris

Portal „Hrvati amac“, 10. 12. 2009.

Portal HKV-a, 10. 12. 2009.

ŽELJKO TOMAŠEVIĆ
Lanište 17, 10 020 Zagreb

URED PREDSJEDNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Predsjednika gospodina Stipe Mesića
SABOR REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Predsjednika gospodina Luke Bebića
VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Predsjednice gospođe Jadranke Kosor
DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Državnog odvjetnika gospodina Mladena Bajića
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
n/r Državne revizorice gospođe Šime Kralić
PUČKI PRAVOBRAHITELJ REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Pučkog pravobranitelja gospodina Jurice Malčića
MINISTARSTVO KULTURE REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Ministra gospodina Bože Biškupića
MINISTARSTVO FINANCIJA REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Ministra gospodina Ivana Šukera
HRVATSKI RESTAURATORSKI ZAVOD
n/r Ravnatelja gospodina Ferdinanda Madera
DELEGACIJA EUROPSKE KOMISIJE U RH
n/r Šefa Misije Nj.E. Paula Vandorena

PROSVJEDNO PISMO

zbog protucivilizacijskog čina Vlade Republike Hrvatske počinjenog odobrenjem obnove spomenika četničkom fašističkom zločinu genocidnih razmjera započetom od četničke rulje u Srbu 27. srpnja 1941., i nezakonitosti Rješenja Vlade Republike Hrvatske o izdvajaju novčanih sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. u svrhu financiranja obnove spomenika u Srbu.

OBRAZLOŽENJE:

Potaknut vijestima koje se šire u hrvatskoj i inozemnoj javnosti o obnovi i državnom financiranju obnove spomenika u Srbu, na koju obnovu i financiranje da je Vlada Republike Hrvatske pristala na ultimativni zahtjev potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji, a pozivom na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, Vladi Republike Hrvatske sam 04. studenog 2009. postavio sljedeći upit:

1. Na kojoj je sjednici Vlade Republike Hrvatske od strane potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske Slobodana Uzelca odnosno SSDS-a podnijet (po našem mišljenju kažnjivi i za svaku javnu moralnu osudu) prijedlog odnosno zahtjev za donošenjem

Odluke o obnovi i financiranjem obnove spomenika tobožnjem "antifašističkom ustanku naroda Like" u Srbu 27. srpnja 1941. godine?;

2. Na kojoj Sjednici je Vlada Republike Hrvatske usvojila prijedlog i donijela Odluku o obnovi i financiranju spomenika tom tobožnjem "antifašističkom ustanku" u Srbu?

3. Kolika su finacijska sredstva u ukupnom iznosu i po stavkama odobrena u svrhu obnove i ponovnog otkrivanja spomenika „ustanku“ u Srbu i sa koje stavke Državnog proračuna za 2009. ili 2010. godinu?;

Umjesto konkretnog odgovora Vlade RH o svom aktu kojim je odlučila obnoviti i financirati obnovu spomenika, Vlada Republike Hrvatske svojim me dopisom KLASA:008-02/09-01/387, URBROJ:50402-01-09-02 od 11. studenog 2009. obavijestila, da je zahtjev proslijedila Ministarstvu kulture uz sljedeći tekst:

Poštovani gospodine Biškupić, temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 172/2003), članak 13., stavak 1., u privitku dopisa ustupamo Vam na mjerodavno postupanje zahtjev g. Željka Tomaševića radi ostvarivanja prava na pristup informacijama. S poštovanjem, Zamjenica predstojnika ureda za odnose s javnošću i službenik za informiranje Vlade RH Martina Banić“. (Dopis Vlade RH dostavlja se i u privitku ovog Prosvjednog pisma).

Dopisom Ministarstva kulture Republike Hrvatske Klasa: 008-01/09-01/0014, Urbroj: 532-02-01/1-09-02 od 17. studenog 2009, a zaprimljenim 25. studenog 2009., obaviješten sam sljedeće:

Poštovani, temeljem Vašeg zahtjeva za ostvarivanjem prava na pristup informacijama, i postavljenih pitanja dajemo sljedeći odgovor: Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 19. prosinca 2008. godine donijela rješenje o odobrenju sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu. Na teret posebnog dijela Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu (Narodne novine, broj 28/2008 i 82/2008), Razdjela 025 – Ministarstvo financija, Glave 02506 Ministarstvo financija – ostali izdaci države, Aktivnosti 539019 – Proračunska zaliha, računa 3851 – Nepredviđeni rashodi do visine proračunske pričuve, odobrava se Hrvatskom restauratorskom zavodu u Zagrebu, iznos od 1.000.000,00 kuna, za obnovu spomenika u Srbu. S poštovanjem, DRŽAVNI TAJNIK Zoran Šikić. (preslik u privitku).

Iz postupanja Vlade Republike Hrvatske koja je kao prvonadležna o svom aktu izbjegla izravno dati točan odgovor u zakonskom roku od 15 dana (Zakon o pravu na

pristup informacijama) te citiranog odgovora Ministarstva kulture RH, očevidno je da je Vlada Republike Hrvatske pri donošenju akta o pristanku na obnovu i financiranju iz Državnog proračuna postupala nezakonito, slijedom čega se u njezinom postupanju ostvaruju sva bitna obilježja kvalificiranog kaznenog djela, zbog čega se ovaj dopis dostavlja na nadležno razmatranje i postupanje i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, Državnom uredu za reviziju te Pučkom pravobranitelju Republike Hrvatske, budući se ovdje raspolaže sredstvima poreznih obveznika.

Članak 30. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (N.N. broj 101/98, 15/00, 117/01, 199/03, 30/04), određuje da:

„Vlada donosi odluke, rješenja i zaključke o pitanjima koja se ne uređuju uredbama.

Odlukom se uređuju pojedina pitanja iz nadležnosti Vlade ili određuju mjere, daje suglasnost ili potvrđuju akti drugih tijela i pravnih osoba, te odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne donosi propis.

Zaključkom se utvrđuju stajališta Vlade u pitanjima provedbe utvrđene politike te određuju zadaće tijelima državne uprave.

Rješenjem se odlučuje o imenovanjima i razrješenjima te o drugim pojedinačnim stvarima iz djelokruga Vlade.“

Dakle, Vlada Republike Hrvatske ovim Zakonom nije ovlaštena rješenjem odlučiti o uređenju pojedinog pitanja, kao što je u ovom slučaju bilo uređenje pitanja obnove i financiranja obnove spomenika u Srbu s iznosom od 1.000.000,00 kuna na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH.

Rješenje je akt niže pravne snage čak i od zaključaka kojim se samo utvrđuju stajališta Vlade, a ne rješavaju pitanja iz nadležnosti Vlade, niti određuju mjere.

Rješenjem je zakonito odlučiti jedino o imenovanjima i razrješenjima odnosno o drugim pojedinačnim pitanjima, dakle pitanjima koja se tiču statusa pojedinca/aca, a takva rješenja imaju pravnu narav upravnog akta protiv kojih je između ostalog dopuštena žalba, a nikako riješiti o raspolaganju sredstvima Državnog proračuna, i to još sa Zakonom namjenski određene osnove Proračunske zalihe. Svaki korisnik Državnog proračuna dobro zna, da mu Vlada RH može odobriti, bilo posebno jednogodišnje, bilo višegodišnje financiranje određenog projekta, jedino posebnom Odlukom Vlade RH!

Nadalje, i odredbom članka 4. Poslovnika Vlade Republike Hrvatske kao provedbenog akta niže pravne snage (N.N. broj 138/99, 16/00, 36/00, 105/00, 107/00-

pročišćeni tekst, 24/01, 22/05, 68/07, 10/08), određeno je u kojim je jedino slučajevima Vlada ovlaštena odlučivati rješenjem:

Članak 4.

Vlada, kad je ovlaštena i u granicama svojih ovlasti:

- 1. donosi uredbe i druge propise;*
- 2. donosi upravne akte;*
- 3. donosi akte u vršenju vlasničkih ovlasti koje ima Republika Hrvatska;*
- 4. donosi akte poslovanja;*
- 5. donosi rješenja o imenovanju i razrješenju dužnosnika i državnih službenika, te članova drugih tijela koje imenuje i razrješava Vlada; ...*

Prema citiranim odgovoru Ministarstva kulture Republike Hrvatske, očevidno je i da je Vlada nezakonito odobrila novčana sredstva za obnovu spomenika u Srbu na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH za 2008, budući je odredbama Zakona o proračunu (N.N. broj 96/03, 87/08) jasno određeno za što se isključivo smiju koristiti sredstva Proračunske zalihe. Odredbe članaka 45. do 48. ovog Zakona tako određuju:

PRORAČUNSKA ZALIHA

Članak 45.

(1) U proračunu se utvrđuju sredstva za proračunsku zalihu.

(2) Sredstva proračunske zalihe koriste se za nepredviđene namjene, za koje u proračunu nisu osigurana sredstva, ili za namjene za koje se tijekom godine pokaže da za njih nisu utvrđena dostatna sredstva jer ih pri planiranju proračuna nije bilo moguće predvidjeti.

(3) Sredstva proračunske zalihe koriste se za financiranje rashoda nastalih pri oticanju posljedica elementarnih nepogoda, epidemija, ekoloških nesreća ili izvanrednih događaja koji mogu ugroziti okoliš i ostalih nepredvidivih nesreća, za izvršavanje sudskih odluka i nagodbi za isplatu naknade i rente te za druge nepredviđene rashode u tijeku godine.

(4) Sredstva proračunske zalihe iz stavka 2. i 3. ovoga članka mogu iznositi najviše 0,50 posto proračunskih prihoda bez primitka.

(5) Visina sredstava proračunske zalihe iz stavka 4. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.

(6) Sredstva proračunske zalihe ne mogu se koristiti za kreditiranje.

Članak 46.

(1) O korištenju sredstava proračunske zalihe iz članka 45. ovoga Zakona odlučuje Vlada, odnosno poglavarstvo do određenog iznosa, predsjednik Vlade, odnosno predsjednik poglavarstva i ministar financija.

(2) Visina korištenja sredstava iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.

(3) Ministar financija obvezan je svaki mjesec izvijestiti Vladu, a predsjednik poglavarstva poglavarstvo o korištenju proračunske zalihe iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 47.

Vlada, odnosno poglavarstvo obvezno je polugodišnje izvijestiti Sabor, odnosno predstavničko tijelo o korištenju proračunske zalihe iz članka 46. ovoga Zakona.

Članak 48.

Ako se tijekom godine, na temelju propisa, smanji djelokrug ili nadležnost proračunskog korisnika, zbog čega se smanjuju sredstva, ili ako se ukine proračunski korisnik, neutrošena sredstva za njegove rashode i izdatke prenose se u zalihu proračuna ili na proračunskog korisnika koji preuzme njegove poslove.

Nadalje, Zakonom o izvršavanju državnog proračuna za 2008. godinu (N.N. broj 28/08, 82/08), odredbom članka 8., određen je iznos planiranih sredstava i iznos dopustivog raspolaganja proračunskom zalihom:

1. U proračunu su planirana sredstava proračunske zalihe u svoti od 467.683,00 kuna.
2. korištenju sredstava proračunske zalihe odlučuje Vlada.
3. Predsjednik Vlade može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 500.000,00 kuna.
4. Ministar financija može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 100.000,00 kuna.

5. *Neutrošena sredstva iz ovog članka korisnik je dužan vratiti u proračunsku zalihu.*

Iz citiranih odredbi Zakona o proračunu i Zakona o izvršavanju Državnog proračuna RH za 2008. godinu, očevидno je da je Vlada RH, sredstva Proračunske zalihe nezakonito prenamijenila za svrhu potpuno drugaćiju od Zakonom striktno određene, i još k tome u iznosu koji znatno nadilazi Zakonom dopušteni iznos raspolaganja (Predsjednik Vlade do 500.000,00 kuna, ministar financija do 100.000,00 kuna!).

Međutim, ovim se prosvjednim pismom nadležnim tijelima Republike Hrvatske i drugim primateljima pisma ne ukazuje samo na navedeno nezakonito, proizvoljno te stoga nesporno kažnjivo odlučivanje Vlade Republike Hrvatske, očevidno usmjereni u cilju javnog zatajenja odluke o odobrenju obnove i uvjetima i načinu financiranja obnove spomenika u Srbu, a koje zatajenje ne bi u tolikom stupnju moglo biti moguće, u slučaju zakonitog odlučivanja Odlukom Vlade RH koja podliježe javnoj objavi te tako postaje dostupna javnosti. Ova je istinita činjenica na žalost potvrđena i postupanjem Vlade RH povodom postavljenih upita o obnovi spomenika u Srbu o kojima Vlada RH svojim dopisom od 11. studenog 2009., nije željela izravno odgovoriti?!

Ovim se prosvjednim pismom prije svega ukazuje, kako tijelima Republike Hrvatske tako i međunarodnoj zajednici čijim će nadležnim tijelima biti dostavljeno (UN, EU), da je Vlada Republike Hrvatske pristankom na obnovu spomenika ustanku u Srbu 27. srpnja 1941. i dodjeljivanjem novčanih sredstava iz Državnog proračuna u tu namjenu, počinila nedopustivi te od hrvatskog društva i svjetske zajednice civiliziranih naroda neprihvatljiv protucivilizacijskog čin obnove spomenika genocidnom četničkom zločinu započetom u Srbu 27. srpnja 1941. i okončanom potpunim istrebljenjem, potpunim „etničkim čišćenjem“ svega nepravoslavnog puka istočne Like i jugozapadne Bosne i zatiranjem zemljишnih međa i knjiga njihove privatne imovine!

Budući Vladi RH takva genocidna narav „ustanka“ u Srbu nije i ne smije biti nepoznata, ovakav civilizacijski sramotan i nedopustiv, kažnjiv čin Vlade RH, razlog je i „tajnovitosti“ postupanja Vlade RH.

Nadnevka 27. srpnja 1941. u mjestu Srb u Lici nije došlo do bilo kakvog antifašističkog ustanka ugrozenog srpskog (pravoslavnog) puka protiv bilo kojih naoružanih vojnih ili redarstvenih postrojbi Nezavisne Države Hrvatske, niti protiv okupatorskih talijanskih vojnih postrojbi, niti protiv oružanih postrojbi bilo koje druge države članice tzv. „Sila osovine“. Tog je zlosretnog 27. srpnja 1941., započeo pokolj

svega nepravoslavnog (nesrpskog) puka istočne Like i jugozapadne Bosne (katolika i muslimana), organiziran od pripadnika četničkog pokreta Draže Mihailovića, a u čijim su redovima u to vrijeme uistinu bili i vodeći srpski komunisti iz tog područja. Citat jednog od sudionika i organizatora pobune Gojka Polovine (Svedočenje, Prva godina ustanka u Lici, Beograd, 1988, str. 340. I 342.): „*Za nepun sat Boričevac je bio u plamenu...ostaje činjenica da je u masi neboraca tog momenta u pljački i paljenju učestvovao i znatan broj boraca, od kojih su neki poslije toga bili sjajni ne samo partizanski borci nego politički i vojni rukovodioци, komandiri, komandanti. Nikad nisam niti hoću javno pomenuti njihova imena*“.

Tog zlosretnog 27. srpnja 1941., nisu „ustali“ narodi Like, Hrvati, Srbi i drugi narodi Like, gospodo iz Vlade RH, kako se to zločinački podlo pokušava iskazati nazivom spomenika „spomenik ustanku naroda Like“!, već su tog dana, uistinu sotonskom mržnjom prema hrvatskom narodu i svakoj hrvatskoj državi ispunjeni, monstruoznim zločinom „ustali“ jedino srpski četnici, a protiv svekolikog hrvatskog civilnog puka toga kraja, smjerajući istrebljenje hrvatskog naroda u cjelini te protiv postojanja i obstanka bilo kakve hrvatske države!

Pokolj koji se nakon jugosrbske hegemonističke povjesne torture od 1945. do 1995., njoj unatoč i danas ponovno pokušava podvesti pod „antifašistički ustanak“, započeo je gospodo iz Vlade RH, postavljanjem balvana na prugu (jednako dakle kao i 1990.!) i zaustavljanjem vlaka s civilima hodočasnicima muževima, ženama, djecom, starcima, svećenikom, te oružanim napadom na te nenaoružane hodočasnike koji su od svega „oružja“ imali samo krunice i molitvenike, a zajedno su sa svojim župnikom Waldemarom Maximilianom Nestorom, svi pobijeni i bačeni u jamu Golubinjaču i tako postali prve žrtve tog četničkog „antifašističkog“ pokolja (tako svjedoči partizan Stevo Babić u knjizi „Drvar 1941-1945 – Sjećanje učesnika“, Drvar 1972, II svez., str. 207-208: „...grupa Damjana Željkovića je na svoju ruku povela sve putnike ka Golubinjači i sve ih, bez ičijeg odobrenja, postrijeljala.“).

A primjerice tamošnjeg katoličkog župnika Gospodnetića rodom s Brača, „uhitili su 27. srpnja 1941. u 10 sati, sazvali zbor Srba ispred katoličke Crkve Sv. Ilike. Nabili mu na leđa magareći samar i jašili ga i to ispred njegove majke. Naložili su veliku vatru. Nabili ga na ražanj i pekli, te između ostaloga uz silnu kriku i viku pjevali...“ (Ante Mile Krvavica, „Svjedok sam četničkih zločina u Grahovu...“ Nedjeljna Dalmacija, 10.08. 1995. Str. 15).

Ovim prosvjednim pismom nije moguće, ali ni potrebno bilo kome navoditi sve činjenično utvrđene zločine i potvrđene organizatore i sudionike tog četničkog fašističkog, a ne antifašističkog ustanka u Srbu 27. srpnja 1991., budući za to postoji

dovoljno dostupnih povijesnih izvora, a da se ne prigovori bilo čijoj pristranosti, i svjedočenja Titovih generala i „narodnih heroja“ o toj srpskoj pobuni.

Svakako nije samo za napomenuti, već uistinu za iz svega glasa vrisnuti, da jama Golubinjača, pa jama u Dabinu vrhu kod Brotnja kod koje je poklan i u jamu bačen cijeli rod Ivezića (do tada je u tom selu živjelo je oko 70 obitelji Ivezića!), kao niti druge brojne kraške jame tog i drugih područja (do sada je popisano oko 1300 jama i masovnih grobišta!), jame pune nevinih civila mučenika, te duboke jame-grobnice djece, žena, mladića, očeva i staraca, žrtava mučkog četničkog pokolja ili „antifašističkog ustanka“, koji bi se po stranci SDSS, ali na žalost i po sramotnoj, nezakonitoj i kao takvoj, kažnjivoj rješidbi Vlade RH, nečuveno trebao slaviti i častiti monumentalnim spomenikom, još do danas nisu naravno istražene, jer ove su žrtve trenutnim političkim strukturama očevidno nedostojne spomena, a kamoli novčanih sredstava iz Državnog proračuna!. Ne samo da dostojanstvom svakog civiliziranog naroda i čovjeka, Vlada RH ne istražuju takva masovna grobišta te dostojanstveno pokapa posmrtnе ostatke žrtava i žrtvama podiže dostojanstvene spomenike, nego kako vidimo, Vlada RH nečuveno, za civiliziran i demokratski svijet sablažnjivo, odlučuje i financira podizanje spomenika njihovim zločincima!

Ukazujući i uvažavajući nesporne povijesne činjenice potvrđene vjerodostojnim pisanim dokumentima, da je samo s područja istočne Like južno od Udbine, u potpunosti istrijebljeno oko 21. 000 tisuća Hrvata katolika, da su njihova sela i Crkve gotovo do temelja uništeni, zemljишne međe preorane, a zemljишne knjige uništene (spaljene) u cilju zatiranja svakog traga njihova življjenja na tom prostoru i njihova mogućeg kasnijeg povratka, što sve rezultira ne vraćanjem im njihove imovine do današnjeg dana i nemogućnošću povratka potomaka tih sasvim nevinih i izbjeglištvom srećom spašenih žrtava na svoja ognjišta, četnički ustanak u Srbu 27. srpnja 1941. uistinu je zločin genocidnih razmjera, čina i naravi.

Stoga najsnažnije iz dubine duše prosvјedujem, držeći da je s gledišta očuvanja i promicanja sveopće prihvaćenih civilizacijskih vrijednosti koje živi i želi živjeti i promicati današnja svjetska zajednica naroda, a koje nadam se i želim u to vjerovati, jednako tako žele promicati i hrvatske državne strukture u Europskoj zajednici naroda, vrijednosti utemeljenih na jasno usvojenim i snažno čuvanim prirodnim ljudskim pravima poput prava na sam život, slobodu i privatnu imovinu, kao i jasnu zabranu i osudu svakog nedemokratskog sustava ili snaga i veličanja bilo kojeg mirnodopskog ili ratnog zločina protiv čovječnosti, podizanje spomenika tobožnjem "antifašističkom" ustanku, a uistinu četničkoj agresiji koju su 27. 07. 1941. započele četničke barbarske horde (uz neskrivene prema hrvatskom narodu teritorijalno jasne simpatije i oružničku potporu talijanskih fašista) zvјerskim pokoljem vjernika

hodočasnika i njihovih svećenika, a okončale mučkim istrebljenjem svekolikog do tada živućeg nesprskog puka na tom području te pljačkom i otimanjem im njihove imovine do današnjeg dana, duboko anticivilizacijski čin Vlade Republike Hrvatske, čin za svaku domaću i inozemnu osudu!

Hrvatsko društvo kao nesporno drevni baštinik najviših europskih i svjetskih uljudbenih vrijednosti i dosega, a posebno i kao skori dionik i baštinik takvih najviših društvenih vrijednosti Europske zajednice naroda, ne može i ne smije biti talac obstanka na vlasti bilo koje političke stranke ili vladajuće koalicije u Republici Hrvatskoj, ako joj se takav obstanak uvjetuje nedopustivim protučovječnim, protucivilizacijskim, kako domaćim tako i međunarodnim pravom kažnjivim, ultimativnim uvjetom bilo kojeg koaličiskog partnera, a u ovom slučaju stranke SDSS.

Stoga se ovo prosvjedno pismo dostavlja i nadležnim tijelima EU i UN-a, a od Vlade Republike Hrvatske se traži, da žurno razmotri povijesne činjenice glede četničke agresije u Srbu 27. srpnja 1941. (osnivanjem nepristranog Povjerenstva povjesničara) te donese Odluku o povlačenju odobrenih novčanih sredstava odobrenih iz Državnog proračuna i zabrani obnovu spomenika u Srbu, kako nakon Republike Srbije i Republika Hrvatska ne bi obnovom ovog spomenika službeno rehabilitirala četništvo i četnički pokret Draže Mihailovića kao antifašistički pokret, a sav svoj prestrašno mučenički pobijen nevini civilni puk istočne Like i jugozapadne Bosne proglašila fašistima.

Obnovom spomenika u Srbu toliki bi mučenički pobijeni, nevini i nenaoružani pravednici iz ljeta 1941. bili oglašeni fašistima, a njihovi ubojice, mrzitelji sotonskih čudi, nagona i nedjela antifašistima, a hrvatskom bi se narodu i svakoj hrvatskoj državi, slikovito rečeno zabio ne „nož u leđa“ nego „nož u srce“, jer ako se dopusti da hrvatski civil, nenaoružan seljak, žena, dijete, starac, suprug ili mladić iz 1941. postane fašist, onda je svaka dosadašnja ali i buduća agresija na hrvatski narod i hrvatsku državu ili sam spomen njezina postojanja dopuštena. Upravo tako su se takvi „srbski antifašisti“ i ponijeli i odnosili prema samom spomenu i postojanju slobodne hrvatske države sve do 1995. godine! Jednako kao i oni „antifašisti“ iz odreda „Dušan Silni“, koji su u zapadnoslavonskom selu Donji Mosti započeli prve pokolje hrvatskih civila već 08. travnja 1941, dakle i prije proglašenja Nezavisne Države Hrvatske koja im je uvijek služila kao „alibi“ za četničke pokolje, istrijebljene i protjerivanje hrvatskog naroda, dok je istinski razlog njihovih pokolja bila upravo sotonska, iracionalna mržnja prema hrvatskom narodu i uspostavi hrvatske države.

Razmatrajući i podsjećajući sve i na zlokobni upit SDSS-ovog zastupnika Milorada Pupovca: „A što vi to danas slavite?“, koji upit imenovani svake godine upućuje

hrvatskoj javnosti povodom obilježavanja Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti 05. kolovoza, hrvatski bi narod mogao očekivati, da bi sljedeći čin Vlade Republike Hrvatske u cilju održanja koalicijske Vlade na vlasti pod bilo koju cijenu, mogao biti podizanje spomenika „antifašističkim ustanicima balvan revolucije“ iz kolovoza 1990., odnosno 1991. godine. Koalicijski partner bi ih u takvu nužnost mogao s lakoćom uvjeriti, jer ako im kao antifašizam bude priznata četnička fašistička agresija započeta u Srbu 27. srpnja 1941. kada bili „prisiljeni ustati“ nožem, puškom, ražnjem i ostalim oruđem i alatom protiv svojih nesrpskih susjeda, nenaoružanih seljaka i svećenstva, ali naravno fašista, kako im onda „ustanak“ 1990/91. ne bi mogao priznat i slavljen i čašćen kao antifašistički ustanak, a u tom su „ustanku“ od 1990/91. do 1995. primjerice na Plitvicama i u Borovu Selu, bili „prisiljeni ustati“ snajperima i noževima protiv tijela, grla i očiju nesporno naoružanih redarstvenika, a ne više civila kao 1941. godine.

Potkrijepi takvog zahtjeva, očekivano će svesrdno doprinijeti i zastupnica Vesna Pusić, koja je također nazočila ovogodišnjem obskurnom okupljanju u Srbu, svojom ničim i nikad kažnjenom izjavom „da je Republika Hrvatska nastala na zločinu“. Ako je Republika Hrvatska nastala na zločinu, civilizirano je i obvezujuće žrtvama podići dostojni spomenik!

Tako ćemo po Miloradu Pupovcu, Slobodanu Uzelcu, Vesni Pusić i Vladi RH, poučeni o pravim, a ne pogrešnim nadnevциma narodnog i državnog slavlja, moguće uskoro ponovo slaviti 27. srpnja, i novo 17. kolovoza kao dane „antifašističke borbe“, a spomenike umjesto žrtvama, podizati četničkim „antifašističkim“ zločincima u slavnome Zrinu, Gvozdanskom, Španovici i drugim mjestima iz kojih je živući puk pobijen, ili prognan ako je uspio preživjeti pokolj, a mjesta razorena do temelja te naseljena Srbima!

Podsjećajući i na riječi zastupnika koalicijske stranke SDSS Milorada Pupovca izgovorene upravo na tom obskurnom i nekažnjenom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2009. „da se krik naroda s ovog mesta mora čuti“, poručujem Vladi RH i drugim primateljima ovog prosvjednog pisma, da se krik pobijenog mučeničkog naroda-pravednika toga kraja, vapijuće čuje i stalno sluša savješću svega čestita svijeta, a doprijet će i do savjesti „gluhih“, doprijet će i do Vaših ušiju, gospodo iz Vlade RH! „Jer kamen će progovoriti ako čovjek ne će! (Sveto Pismo)“

U tom pouzdanju želim vjerovati da Vlada Republike Hrvatske, poštujući zadane i obvezujuće vrijednosti današnjeg civiliziranog svijeta, svoje domaće i međunarodne obveze, ne će dopustiti obnovu i ponovno otkrivanje spomenika četništvu u Srbu pa gradeći time hrvatsko društvo na povjesnoj laži, a ne na povjesnoj istini, i ohrabrujući time očvidno nikad savješću ne pročišćena i ne okajana srca jednog dijela hrvatskih

državljana i pothranjujući im nadu u prvoprigodni novi zločin, ponovo posijati i obilato nahranići sjeme razdora i budućih sukoba, kako među državljanima unutar Republike Hrvatske tako i među državljanima šireg prostora!

Uvažavajući navedene tvrdnje, zahtijevam žuran i pravičan odgovor Vlade Republike Hrvatske, kako na dio neodgovorenih upita od 04. studenog 2009., tako i o ukupnoj osnovanosti i zakonitosti odlučivanja Vlade RH o pitanju obnove i prenamjene sredstava Državnog proračuna za 2008. u svrhu obnove spomenika zločinu u Srbu.

Privitak: 1. Dopis Vlade RH od 11.11.2009.
 2. Dopis Ministarstva kulture RH od 17.11.2009.

U Zagrebu, 26. studenog 2009.

Željko Tomašević, dipl.iur.

Dostaviti:

- Naslovjenima (preporučenom poštom)
 - Zavičajnim udrugama Ličana - svima,
 - Udrugama branitelja iz Domovinskog rata - svima
 - EU
 - UN
 - Sredstvima javnog priopćavanja – svima
-

Dostavlja se dopunjeni popis s imenima supotpisnika prosvjednog pisma upućenog 30. 11. 2009. državnim tijelima republike hrvatske i međunarodnim organizacijama zbog odluke o obnovi i financiranju spomenika u srbu, koji su prosvjedno pismo supotpisali do 15. prosinca 2009.!

Do sada je pismo supotpisalo poimenično 225. osoba, skupno 1502. osobe, ukupno 1727. supotpisnika, uz sve pripadnike postrojbe „glavska 11“ iz dubrovnika!

Supotpisivanje prosvjednog pisma se nastavlja!

Dopunjavani popis potpisnika će se nadalje e-mailom TJEDNO dostavljati primateljima pisma te svim sredstvima javnog priopćavanja, unatoč njihovoj dosadašnjoj potpunoj „nezainteresiranosti“ za ukazano nezakonito raspolaganje državnim sredstvima u svrhu veličanja fašizma, a Vladi Republike Hrvatske će se u pisanom obliku javno dostaviti na dan održavanja prve sjednice Vlade RH u 2010. godini!

U petak 11. prosinca 2009. su gospodin Ante Beljo i gospođa Cika Mikolčić, članovi GI „Krug za TRG“, pred ulazom u Hrvatski sabor, svim saborskim zastupnicima dijelili brošuru (sadržaj: povjesni pisani činjenični dokumenti- 70-ak stranica) gospodina

Ante Belje „Četnička pobuna i zločin u istočnoj Lici i jugozapadnoj Bosni 27. srpnja 1941. i Hrvatske žrtve“, predstavljenu na Tiskovnoj konferenciji Građanske inicijative „Krug za Trg“ održanoj 09. Prosinca 2009. U Europskom domu u Zagrebu.

Prema svjedočenju gospođe Cike Mikolčić, jedini saborski zastupnik koji je odbio primiti brošuru bio je Zoran Milanović, koji je kao prethodnik ovogodišnjoj nazočnosti Vesne Pusić, podsjećamo nazočio obskurnom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2008. uz riječi: „Ne trebam to, to nisu bili četnici, ja znam!“

Ovo svakom istinoljubivom čovjeku, a ne samo pripadniku hrvatskog ili bilo kojeg drugog narodu, „na znanje i ravnanje“!

Stoga vrlo štovani i dragi prijatelji čovjekoljublja i istinoljublja, kad je već na poticaj štovane gospode ing. Damira Borovčaka i akademika Josipa Pečarića, ovo Prosvjedno pismo upućeno na supotpisivanje, budite prema svojoj savjesti slobodni uputiti ga na supotpisivanje i svim Vašim cijenjenim i poštovanim prijateljima i poznanicima kojima do sada nije dostavljeno.

E-mail adrese za javljanje osobnih podataka su: zeljko.tomasevic@inet.hr, zeljko.tomasevic@gmail.com, a osobno im poznati, mogu svoje podatke i podatke svojih prijatelja, dostaviti i izravno gospodi ing. Damiru Borovčaku i akademiku Josipu Pečariću!

S osobitim štovanjem i najsrdačnijim pozdravom!

1. Damir Borovčak, dipl.ing, samostalni katolički publicist
2. Josip Pečarić, akademik
3. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
4. Josip Pavičić, pisac i nakladnik
5. Marija Perković, dipl.iur.
6. Dr. Stjepan Razum
7. Kornelija Ivoš, službenica
8. Ante Šare, dipl. ing., Predsjednik HUV-a
9. Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
10. Mr. sc. Ljubomir Škrinjar
11. Ivana Marijić
12. Katarina Marijić
13. Petar Marijić
14. Ana Marijić
15. Ante Belje, Upravitelj Hrvatskog informativnog centra, zastupnik u Hrvatskom saboru od 1993. do 2003. godine.
16. Nina Krznarić, dipl.oec.
17. Zdravko Vlaić
18. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
19. Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
20. Dr.sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m., Pula
21. Vera Čuljak

22. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
23. Gordana Galešić, dipl.oec.
24. Vlado Glavaš
25. Danica Glavaš
26. Jaroslav Stucka, Osijek
27. Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Sv. Filip-Jakov
28. Jadranka Matašin, prof., Predsjednica Udruge Ličana Župe Borićevac i 346.
članova "Udruge Ličana župe Borićevac"
29. Don. Andelko Kačunko
30. Radovan Smokvina
31. Branimir Petener, HOR - Hrvatski obranbeni red, Pročelnik
32. Prof. Dr. Fra Andrija Nikić, i 1101 član Hrvatskog kulturnog društva "Napredak"
Mostar
33. Prof. Dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni
fakultet
34. Antun Vuković, dipl.građ.teh., Stuttgart
35. Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva
"Krasna Zemljo"
36. Jakov Rojnjica, Predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika Splitsko-
Dalmatinske županije
37. Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m. , Argentina
38. Prof. dr. sc. Josip Jurčević, zaposlen kao viši znanstveni suradnik u Institutu
društvenih znanosti Ivo Pilar, predavač suvremene nacionalne i svjetske povijesti
na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu i na Filozofskom fakultetu u
Zagrebu, Predsjednički kandidat na izborima za Predsjednika Republike
Hrvatske
39. Marko Milinković, Varaždin
40. Kristijan Brkljačić, Kastel Stari
41. Tomislav Vuković, novinar, Zagreb
42. Robert Sertić
43. Liljana Katić, dipl. učitelj i teolog
44. Drago Zovko, dipl.iur.
45. Robert Gložinić
46. Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa, poduzetnik
47. Cika Mikolčić, Prof., Zagreb
48. Josip Milić, dipl.iur., tajnik Sveučilišta u Zagrebu u m.
49. Ljerka Vukić
50. Dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog
društva
51. Tomislav Čolak, profesor, Knin
52. Ines Čolak, učiteljica, Knin
53. Mr.sc. Goran Rubić, dipl.oecc.
54. Ivan Bastjančić, dipl.ing
55. Đurđica Bastjančić, prof.
56. Iva Bastjančić, student
57. Damir Kalafatić

58. Tvrtko Andrija Mursalo, veleposlanik RH u m., Vinogradi 97,10000 Zagreb
59. Jasna Polić-Biliško
60. Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
61. Mate Čavar, pjesnik i publicist
62. Vinko Ostojić, publicist
63. Ivan Kovač, politički izgnanik do 1991., dragovoljac Domovinskog rata, Zagreb
64. Ante Zanetić, bivši igrač HNK "Hajduk" Split
65. Alojzije Petračić, umirovljenik
66. Mirjana Majnarić, oec. u m.
67. Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
68. Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
69. Ivica Grgić, urednik portala „Lijepa naša Domovina“
70. Ivan Starčević, dipl.ing.el. u m., Sarajevo
71. Mile Prpa, dipl.iur., slikar, pjesnik i kolumnist
72. Jaroslav Rojnica, politički zatvorenik, Split
73. Misko Maslać, Cleveland, Ohio, SAD
74. Ivanka Eržen, dipl.oec.
75. Tomislav Držić, prof., urednik „Hrvatskog lista“
76. Marko Magdalenić, Prof., Katolički bogoslovni fakultet Zagreb
77. Dr. sc. Josip Matjan
78. Ljerka Pazman, viši fizioterapeut, Samobor
79. Franc Bilić, prof.
80. Marta Malinar
81. Hrvoje Malinar
82. Dr. Ivo Soljačić, profesor emeritus, Zagreb
83. Prof. Dr.sc. Ivan Bioncić, Zagreb
84. Joško Ćelan, novinar i publicist, Split
85. Mr. sc. Emil Čić, Zagreb
86. Tomislav Stockinger, dipl.iur., Zagreb
87. Boris Gašpar, Švicarska
88. Dr. ing. Marijan Papić
89. Mr.sc. Zorka Zane, politička zatvorenica
90. Maja Runje, Prof.
91. Vjera Ružević, umirovljenica
92. Rudi Tomić, žurnalist, autor i nakladnik, dopredsjednik Saveza Hrvata BiH u Kanadi
93. Marija Markić, CTC
94. Slobodan Markić, P. Eng.
95. Damir Tučkar, dipl.ing., Zagreb
96. Julije Derossi, književnik
97. Zlata Derossi, Prof.
98. Ante Brčić, novinar, Zagreb
99. Josip Grgić, mag. oec.
100. Ivan Balić
101. Lili Balić

102. Petar Mladinić
103. Ivo Dužević
104. Mr.sc. Wanda Jurišić-Kette, dipl.ing.
105. Mr.sc. Boris Kette, dipl.ing
106. Damir Primorac, Zaventem, Belgija
107. Dr.sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
108. Zoran Matulić
109. Manda Matulić
110. Stjepan Lamza
111. Ante Grbić, Zadar
112. Radojka Grbić
113. Ante Grbić, student
114. Antonia Grbić, student
115. Ivica Škiljo, dipl.ing., Split
116. J. Ivan prcela, Hrvatski javni djelatnik i pisac, Cleveland, SAD
117. Darko Kolić, Švicarska
118. Melanie Kolić, Švicarska
119. Nathalie Cerina, Švicarska
120. Veselko Ravlić, Švicarska
121. Ivka Ravlić, Švicarska
122. Ivan Ravlić, Švicarska
123. Ante Drmić, Švicarska
124. Josip Šokac, Švicarska
125. Petar Kružić, dr.st., Stuttgart
126. Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
127. Don Miljenko Babaić
128. Mag. Jasmina p. Petter
129. Miljenko Stojić, književnik i novinar
130. Ivica Luetić, novinar
131. Frano Grbavac
132. Mladen Zelić, Prof. dipl.ing.
133. Mato Artuković
134. Tomislav Beram, Predsjednik hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju u N.S.W. Australia i tajnik HOP-a Područnog odjela za Australiju i Novi Zeland
135. Tomislav Nürnberger
136. Hrvoje Šaban
137. Blažena Magdić
138. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
139. Krešimir Krišto
140. Andrija Mažić
141. Miroslav Zemljak
142. Ante Matić, ing. el., predsjednik SHP
143. Franjo Talan
144. Željka Znidarčić, dr.sc., dr. med.
145. Tomislav Pavičić, dipl. ing.

146. Jelena (Jeka) Pavičić,
147. Marija Rukavina, poduzetnica
148. Marija Magdalena Matasić, nutr.diet.
149. Dr. Radoslav Marić, auktor i nakladnik
150. Stjepan Kovač, prevoditelj
151. Mile Tominac, poduzetnik
152. Marija Vukić, Gospić
153. Ivan Vukić, Gospić
154. Stela Šikić
155. Josip Papković, dipl.ing.fiz.
156. Mladen Križanić, Karlovac
157. Slaven Perović, muzejski savjetnik, Zagreb
158. Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
159. Daniel m. Zakarija, dia. aia.
160. Ivica Relković, Hrvatsko odgovorno društvo
161. Prof. dr. sc. Zvonimir Radić
162. Marko Šimat, Zadar
163. akademik Stanko Popović, redoviti profesor fizike Prirodoslovno matematičkog fakulteta u Zagrebu,
164. Kata Jelovčić, dipl.iur.
165. Dr. sc. Marko Krznarić, dr.vet.med.
165. Boris Prebeg, predsjednik udruge HOZ JAZOVKA
166. Boris Mihaljević, član HOZ-a Jazovka
167. Ivan Šebalj, član HOZ-a Jazovka
168. Andrej Šebalj, član HOZ-a Jazovka
169. Branko Slavić, član HOZ-a Jazovka
170. Anto Jurendić, član HOZ-a Jazovka
171. Dragan Vukelić, član HOZ-a Jazovka
172. Vera Vukelić, član HOZ-a Jazovka
173. Igor Vukelić, član HOZ-a Jazovka
174. Josip Grgić, mag.oec.
175. Mile Pešorda, književnik i urednik
176. Zlatko Jelinić, hrvatski Radio Vancouver-urednik i voditelj programa
177. Dr. sc. Martini Ira Glogar, doc. TTF
178. Đurđa Pavičić
179. Oskar Šarunić
180. Damir Kalafatić, dipling.kem. u m.
181. Marija Kalafatić, dipl.ing.kem. u m.
182. Jadranka Lučić, Tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
183. Marija Slišković, Predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
184. Vera Uglešić, prof., Zadar
185. Željko Soldo, ing.el., Zagreb
186. Igor Ivoš, student
187. Gordana Smitka, poduzetnica
188. Marijan Smitka, umirovljenik
189. Branko Duboković, dipl.ing.

190. Dragutin Šafarić, Velenje, Slovenija
191. Prof. dr. sc. Pater Vladimir Horvat,
192. Prof. dr. sc. Zenun Skenderi, Sveučilište u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zavod za projektiranje i menadžment tekstila
193. Prof. dr. fra Šimun Šito Čorić
194. Dr. sc. Nikola Jelovac, psihijatar, Split
195. Anita Blažeković, predsjednica Povjerenstva za popisivanje prešućenih hrvatskih žrtava 2. svjetskog rata i porača s područja Bjelovarsko-bilogorske županije
196. Miroslav Dorešić, fizičar, IRB
197. Fra Zlatko Špehar, OFM
198. Ante Vunić, umirovljenik, Stankovci, bivši Predsjednik Vlaams-Kroatische vriendschap/Belgija
199. Ante Pribudić, dr. stom.
200. Mr. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
201. Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
202. Ing. Ivan Bićanić, Zagreb
203. Ante Česić
204. Matea Maja Perković
205. Marijana Čorić, doc. dr. sc., dr. med.
206. Mr. sc. Ferdo Čolak, prof., Njemačka
207. Marinko Markić
208. Alojzije Petračić, umirovljenik
209. Duško Abramović, Toronto, Canada
210. Nevena Abramović, Toronto, Canada
211. Nikola Mulanović, umirovljenik, Mokošica
212. Dr. sc. Tanja Pušić, izv. Prof.
213. Andja Lovrić, prof.
214. Niko Bošković, dipl. ing.
215. Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
216. dr. med. Jagoda Šarunić-Gulan, spec. epidemiolog
217. ing. Vid Raguž-Vidra, dragovoljac Domovinskog rata sa SVIM pripadnicima postrojbe „Glavska 11“ – Dubrovnik
218. Ivana Haberle, predsjednica Udruge „Žene u Domovinskom ratu – Zadar“ i 55 članica Udruge
219. Dr. sc. Marko Krznarić, London
220. Ivan Ćosić-Bukvin, povjesnik, pučki pisac, Vrbanja
221. Josip Pavičić, Zagreb
222. Đurđa Pavičić, dipl. oeec., Zagreb
223. Hrvoje Pavičić, dipl. ing. naftnog rudarstva, Zagreb
224. Ivona Pavičić Meier, Prof., Zagreb
225. Ivica Pavičić, Zagreb

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Ćelije, spaljeno i zajedno s crkvom sravnjeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruča' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član
HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić²⁶

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar

dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu

dr. sc. Josipa Barić, Split

dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb

prof. dr. sc. Danko Basch

dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar

dr. sc. Mirko Belak, geolog

dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

akad. kipar Krudo Bošnjak, redoviti professor, Zagreb

prof. dr. sc. Marijan Bošnjak

dr. sc. Srećko Botrić, docent

prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb

prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split

Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina, Santiago, Chile

dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.

dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje, redoviti prof. dr. sc.,
naslovno zvanje

dr. sc. Miljenko Buljac

prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb

dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo

prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet

dr. sc. Ambroz Ćivljak, predavač i znanstveni suradnik

doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split

prof. dr. sc. don Josip Čorić

Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek

prof. dr. sc. Vera Čuljak

prof. Ante Čuvalo, Ph. D.

prof. dr. Vladimir Ćepulić, Zagreb

prof. dr. sc. Šimun Šito Čorić, Nacionalni koordinatora Hrvatskih kat. misija u
Švicarskoj

prof. dr. sc. Krešimir Čosić, general pukovnik (u mirovini)

prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik

²⁶ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni professor KB fakulteta Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Goran Dodig
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Sergio Dokozla, Zadar
admiral Davor Domazet Lošo
profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor Universidad de Chile, Santiago de Chile
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora
dr. sc. Pero Draganić, dr.med
prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
prof. dr. sc. Andrej Dujella
Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
docent dr. sc. Srećko Favro
prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina
Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts, des Sciences et des Lettres, Paris
dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
dr. sc. Željko Hanjš
dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravko Horvat
dr. sc. Katarina Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za povijest umjetnosti, Zagreb
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilištni profesor
dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and Space Sciences, Columbus State University
prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
dr. sc. Ivan Ilić, sveuč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb

prof. dr. sc. Zlata Ivanovi-Herceg, dr. med., Zagreb
dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni professor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti professor
prof. dr. sc. Damir Ježek
doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.
prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska
dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u Petrovoj'
dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga inženjerstva i
tehnologije Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State University, Dayton, OH
USA
dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Milica Klarićić Bakula
Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni professor KB fakulteta Sveučilišta u Splitu
prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
dr. sc. Ana Kunštek
prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini

dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan, die
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Medimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
prof. dr. Zlatko Miliša
dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i archivist, predsjednik Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1219 napretkovaca iz Mostara)
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu u Mostaru
dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta, Zagreb
dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
prof. dr. Snježana Paušek-Baždar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i matematičkih znanosti HAZU-a
dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor
dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.
dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb
prof. dr. sc. Davor Pavuna

dr. sc. Marija Pehar
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof
prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel za fiziku,
Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Ivica Picek
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split
prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u Splitu
Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad Nacional del Centro de
la Provincia de Buenos Aires, En Tandil, provincia de Buenos Aires, Argentina
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u
Zagrebu
prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.
prof. dr. sc. Mladen Rogina
mr. sc. Željko Sačić, general bojnik
Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de Ciencias
Económicas, Profesor Académico y Economista, Ciudad de Rosario, República
Argentina
prof. dr. sc. Dora Sečić
Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto Montt, Chile
Marina Skrobica, Ph. D., dizajner
dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj
prof. dr. sc. Denis K. Sunko
docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i
umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva
dr. sc. Andelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za turizam i
ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija
dr. sc. Tatjana Šimurina, dr med., anesteziolog, Zadar
dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split
prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci
prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y Santísima Trinidad,
Instituto Nuestra Sra. del Líbano
prof. dr. sc. Sanja Varošanec
prof. dr. sc. Đurđica Vasilj
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović, umirovljeni professor Nadbiskupijske klasične gimnazije u Splitu
doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska
prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München
prof. dr. sc. Dario Vretenar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of Macedonia
doc. dr. sc. Tihomir Vukelja
dr. Vida Vukoja, lingvist
dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši predsjednik
Vrhovnog Suda RH
Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni professor, Argentina
prof. dr. sc. Jure Zovko
doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb
prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar
prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Ante Žuvela, dipl. juris., Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.
(...)
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
(...)

PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE

Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora, poštovani saborski zastupnici!

U posljednje vrijeme svjedoci smo sve agresivnijeg napada na hrvatski suverenitet, a napose na pravni suverenitet, zbog čega mi potpisnici ovoga prosvjednog pisma iskazujemo odlučan prosvjed i zabrinutost za budućnost Hrvatske.

Napadima na hrvatski pravni suverenitet želi se poništiti i pogaziti Odluka Sabora Republike Hrvatske o raskidu državnopravnih sveza s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ i Deklaracija o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske, donesene 8. listopada 1991. Takvu Hrvatsku nekoliko mjeseci kasnije jedinstveno su priznale i sve članice EU-a i čitav svijet.

Odlukom Hrvatskog sabora jasno je utvrđeno da Jugoslavija kao državna zajednica više ne postoji. Republika Hrvatska odrekla je time legitimitet i legalitet svim tijelima dotadašnje federacije – SFRJ i odlučila ne priznati valjanim ni jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ.

Prosljeđivanjem Republici Hrvatskoj optužnica protiv hrvatskih građana koje su proizvela tijela bivše SFRJ, agresorske JNA, Republika Srbija pokazuje želju da bude slijednica bivše federacije kojoj je Hrvatska prije 20 godina otkazala svaki legitimitet i da izjednači krivnju agresora i žrtve. Time se, također, na svojevrstan način pokazuje da se velikosrpska agresija na Hrvatsku nastavlja pravnim i političkim sredstvima.

Dakle, temeljni cilj najnovije velikosrpske agresije na državnopravni suverenitet Republike Hrvatske jest popravljanje za Srbiju vrlo negativnih posljedica, nastalih zbog niza izgubljenih ratova u Miloševićevu vrijeme, što je ujedno i temeljni cilj novoga srbijanskog Memoranduma.

Slanje optužnica iz Srbije gotovo je istovjetno kao da su poratna Njemačka ili Italija poslale optužnice za ratne događaje poratnim vlastima u Poljskoj, Francuskoj, Češkoj, Slovačkoj, Grčkoj, Albaniji, Hrvatskoj itd.

Pomalo zburjuje što EU, kad je riječ o tim pravnim aktima, traži pojašnjenje od Hrvatske, kao da ne zna tko je bio agresor na Hrvatsku, kao i komentar državnog odvjetnika Republike Hrvatske koji se upleće u opravdanost donošenja zakona, što nije primjereno ni demokratskim državama niti državi u kojoj je provedena dioba vlasti.

Možda nam jednostavno na taj način iz EU-a pokazuju da na Hrvatsku gledaju kao na koloniju, otvoreno nam poručujući da ne računamo sa suverenitetom u EU-u. Postavlja se pitanje je li Srbija „sama“ donijela tu odluku. Sjetimo se da je srbijanski predsjednik Tadić tražio da se hrvatski generali osude bez dokazane krivnje, s istovjetnim argumentima na koje se sada pozivaju iz EU-a. Na tim se „argumentima“ temelji i presuda Haaškoga suda. Je li takav zahtjev postavio „sam“ Tadić ili mu ga je sugerirao baš EU?

Pozivamo zastupnike Hrvatskog sabora da odlučno stanu u obranu hrvatskog suvereniteta, a napose pravnoga, jer će se građani i po tome opredjeljivati na sljedećim izborima. Istdobro, najodlučnije prosvjedujemo protiv postupanja Republike Srbije koja je hrvatskim pravosudnim vlastima na pilatovski način prosljedila fantomske optužnice protiv hrvatskih građana. To samo svjedoči da još nije izvukla zaključke iz

agresivnog rata koji su JNA i Miloševićeva Srbija vodile protiv Republike Hrvatske, prouzročivši najveće žrtve i materijalne štete u Europi nakon Drugoga svjetskog rata, te da nije odustala od projekta Velike Srbije.

Zar tim svojim činom Srbija zapravo nije preuzeila izravnu odgovornost za zločine i razaranja što ih je JNA počinila u Hrvatskoj?

Zbog toga Srbiji treba u najkraćem mogućem roku dostaviti račun za ratne štete koje su u Hrvatskoj počinile JNA, Miloševićeva Srbija i njihove paravojne snage.

Iz dosadašnjih slučajeva jasno je da su optužnice (mnoge, ako ne i sve) sastavljene na temelju priznanja iznuđenih od hrvatskih zatočenika u srpskim koncentracijskim logorima pa Srbiji treba postaviti sljedeće zahtjeve/pitanja:

Kako je moguće da uopće razmišljaju o optužnicama koje sadrže bilo kakav dokaz koji je pribavljen na nezakonit način, tj. dobiven pod prisilom u srbijanskim koncentracijskim logorima? Kako to da nakon tragičnih iskustava Drugoga svjetskog rata, Auschwitza, Dachaua..., EU tako olako prolazi preko toga?

Ovim prosvjedom tražimo procesuiranje svih odgovornih za odvođenje, držanje i mučenje hrvatskih građana u srbijanskim koncentracijskim logorima u Srbiji. (Procjena je da je u tim logorima ubijeno ili nestalo oko 300 ljudi).

Tražimo međunarodnu potporu da se zaustave sve optužnice (ne samo iz Srbije nego i iz BiH) koje polaze od dokaza koji su dobivene pod prisilom, odnosno pribavljeni na nezakonit način.

Sve ove naše nevolje proizlaze iz činjenice da se u Hrvatskoj prihvatiло izjednačivanje agresije i obrane. Počelo se pričama o navodnom građanskom ratu, a provedeno je preko izjednačivanja ratnog zločina, koji čine agresori, i zločina u ratu koji se može dogoditi u obrani kao prekoračenje nužne obrane. To je u suprotnosti s međunarodnim pravom!

Tražimo vladavinu prava i hrvatski pravni suverenitet, umjesto dogovora na „visokoj razini“ koji služi skupljanju političkih bodova i uspostavi puzajuće „pravne jugosfere“. Pozivamo zastupnike da na saborskoj sjednici 14. listopada, u petak, odgovorno štite suverenitet Republike Hrvatske i dostojanstvo narodnih zastupnika Hrvatskoga sabora.

U Zagrebu 8. listopada 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smilko Ašperger

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

akademik Dubravko Jelčić

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora

prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Ivan Bakran

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ., Zagreb

doc. dr. sc. Senka Banić, Split
dr. sc. Josipa Barić, doc. FESB, Split
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Mirko Belak, znanstvenik
dr. sc. Zlatko Begonja, Upravitelj Zavoda za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
akad. slikar Josip Botteri-Dini
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
dr. sc. Marijan Brajinovic, ministar-savjetnik, Beč, Austrija
dr. sc. Morana Brklačić Žagrović, dr. med.
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
prof. dr. Ante Ćuvalo
Marko Curać. novinar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Rudarsko-geološko-naftni fakultet, Zagreb
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. Vladimir Ćepulić, Zagreb
Mirko Čondić, pukovnik HV-a u m.
dr. sc. Alojz Ćubelić, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. sc. Slavica Dodig
admiral Davor Domazet Lošo
prof. don Ilija Drmić
prof. dr. sc. Andrej Dujella
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović
doc. dr. Srećko Favro
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, Medicinski fakultet, Zagreb
doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Kanada
Hrvoje Hitrec, književnik, predsjednik HKV-a
dr. sc. Zdeslav Hrepic, Columbus State University, GA, USA
doc. dr. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić
dr. sc. Zvonimir Janović, sv. profesor u m.
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, R. Argentina
Anđelko Kaćunko, svećenik i publicist

prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
Mate Kovačević, novinar
dr. sc. Jadranka Kraljević
general bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Ante Lauc
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik, Zagreb
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
prof. Ive Liviljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni profesor, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Marko Magdalenić, prof., Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
prof. dr. Ivan Malčić, predstojnik pedijatrijske Klinike KBC-a
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Mate Matas, Zagreb
Antun Mateš, akademski slikar
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
doc. dr. sc. Anita Matković
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar u prvoj Vladi RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Zlatko Miliša, Sveučilište u Zadru
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Pero Mioč, književnik, književni prevodilac i kazališni redatelj, Šibenik
Ivan Dušan dr. Moro, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač
prof. dr. fra Andrija Nikić i 1238 mostarskih napretkovaca, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru
prof. dr. sc. Milan Nosić, Rijeka
Javor Novak, hrvatski publicist
Nikola Obuljen, dipl. ing.; saborski zastupnik u miru
dr. teol. Anto Orlovac, svećenik, Banja Luka
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik, Zadar
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Kanada
prof. dr. Mladen Parlov, izvanredni profesor na KBF-u Splitu

prof. dr. sc. Davor Pavelić
dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić Mikuljan, književnica
prof. dr. sc. Ivan Perić
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
prof. dr. sc. Ivan Petričević, sveuč. prof., infektolog
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac, Pešutić, Split
Nenad Piskač, književnik, Zaprešić
dr. Ivanka Pižeta, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb
prof. dr. Franjo Plavšić, toksikolog i književnik
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta, Zagreb
prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med., Zagreb
Mladen Rogina, red. prof., hrvatski branitelj
prof. dr. sc. Dora Sečić
Jakov Sedlar, redatelj
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Miljenko Stojić, književnik, franjevac i novinar
Goran Pavel Šantek, izv. prof.
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anestezilog, Zadar
prof. dr. Marijan Šunjic, rector emer., veleposlanik u miru
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, patolog, Vinkovci
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., pjesnik
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Magdalena Ujević Bošnjak, dipl. ing. kem. tehn.
prof. dr. sc. Stanko Uršić, Sveučilište u Zagrebu, FBF
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
prof. dr. sc. Ivica Veža
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, politolog
dr. sc. Zlatko Vučić, zn. savj. fiz., Zagreb
Tomislav Vuković, novinar, Glas Koncila
dr. sc. Željka Znidarčić, dr. med., Zagreb

doc. dr. Marija Žagar Zagreb
prof. dr. sc. Darko Žubrinić, Zagreb
(...)
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
(...)

RASIZAM DOMAČIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!

ZAHTJEV VLASTIMA REPUBLIKE HRVATSKE

Zahtijevamo da se referendum o pristupanju Hrvatske Europskoj Uniji održi nakon donošenja konačne presude hrvatskim generalima!

Bivši francuski vojni biskup Michel Dubost, na međunarodnom vojnem hodočašću u Lourdesu, rekao je da se divi Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imaju vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. I doista, moramo se sjetiti samo dviju činjenica koje to zorno pokazuju.

Pravo i obaveza svake države jest vratiti svoj okupirani teritorij. U Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949., koja govori o ratnim zločinima, odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže: “*Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!*”

Nasuprot tome, EU je kaznio Hrvatsku ukidanjem Phare programa već drugog dana oslobođilačke operacije “Oluja”, pozivajući se na lažne tvrdnje o prekomjernom granatiranju Knina. Na tome tragu Tužiteljstvo haškoga suda optužilo je hrvatske generale i iskonstruiralo pravnu normu o “zajedničkom zločinačkom pothvatu” kako bi moglo optužiti čitave civilne i vojne strukture.

Nakon takvih blasfemičnih optužaba hrvatski je narod javno i otvoreno postavio pitanja, na koja nikada nije dobio odgovor: Je li bilo prekomjerna granatiranja Vukovara, Dubrovnika, Osijeka, Vinkovaca, Karlovca, Siska, Sl. Broda, Zadra,

Šibenika i tolikih drugih gradova i mjesta? Je li "zajednički zločinački pothvat" planirana i provedena agresija od strane JNA i srpskih paravojnih snaga na Hrvatsku, nakon što su se njezini građani plebiscitarno odlučili za samostalnost i samoopredjeljenje, koju je bio još prije Pariške mirovne konferencije usadio kao misao vodilju tolikim potlačenim narodima američki predsjednik Woodrow Wilson? Je li tko odgovarao za prvo spaljeno mjesto, pravi holokaust na početku srpske agresije na Hrvatsku – istočnoslavonsko mjesto Čelije, koje se našlo na putu barbarogenijima? Je li bilo prekomjerno granatirano Sarajevo...? Po sadržaju optužnica i presudama kao da je u tim gradovima 90-tih godina vladao mir, a građani uživali u baroknoj glazbi. Takvo ponašanje Europe može se nazvati povijesnim primjerom beščašća i licemjerja, gaženjem svih kršćanskih vrijednosti na kojima se Europa stoljećima održala. Čini se da su, ipak, naše moralne vrijednosti u korijenima jedne druge Europe, koju su stvarali njezini najbolji umovi, nadasve kršćanski mislioci. Izjednačivanje žrtve i agresora dogodilo se prvi put u povijesti, kao što se dogodilo prvi put da glavni protagonisti rata – agresije na Hrvatsku, nisu osuđeni. Time je u Europi visoko podignuta sramna zastava – zastava rata, a ne zastava mira, koju su donijeli hrvatski branitelji. Nismo mogli ni vjerovati koliko je francuski premijer Georges Clemenceau svojedobno bio u pravu kad je tvrdio da je dobiti mir teže nego rat. U konačnici sve to govori koliko je Europsko stalo do slobode i prava naroda koji su stoljećima bili imperijalnim žrtvama.

Poštovanje i prilagođavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio je stalan zahtjev EU-a i ostao je do danas, iako se sve vrijeme taj "sud" odnosio rasistički prema pojedinim narodima. To se konstatira i u nedavnom pismu 20 hrvatskih akademika, biskupa i nadbiskupa Vijeću sigurnosti UN-a, koje je supotpisalo 2300 građana (230 sveučilišnih profesora i doktora znanosti). Spomenimo samo jednu konstataciju iz toga pisma: "Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana (nesrba) u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihaću, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenici." Slično upozorenje dao je i tadašnji američki vojni ataše u Hrvatskoj, tvrdeći da su general Gotovina i Hrvatska vojska tada spriječili *genocid takvih razmjera kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu.*

Haaški su tužitelji prešli preko tolikih zlodjela. Nisu nikoga optužili za tolika silovanja... Žrtve svakodnevno gledaju silovatelje na ulicama hrvatskih gradova, posebice na ulicama Vukovara. To najednom nije zločin, možda zato što je to radio agresor, a njega su od mnogo čega amnestirali.

Sve su hrvatske vlasti od 2000., zbog navodno viših ciljeva, poslušno prihvaćale nakaradne poglede na osnovne vrjednote koje su u suprotnosti s civilizacijskim vrjednotama o kojima je tako upečatljivo govorio francuski vojni biskup, i ne samo on. Ako ih koji put i nisu prihvaćale, nisu to ničim pokazale.

Ulaskom u EU pod takvim uvjetima Hrvatska ne će moći pomoći EU-u da spozna koje su stvarne vrjednote, bez kojih ona ne može opstati. Zato pozivamo hrvatske vlasti da promijene odluku o nadnevku referendumu i odgode je sve dok se ne objavi konačna presuda Haaškoga suda hrvatskim generalima.

Želimo se još jednom uvjeriti u njihovu vjerodostojnjost, želimo vidjeti je li Europa prepoznala žrtvu, razlikuje li vrijednosti slatke i drage slobode od sužanjstva. Zato trebamo izići na referendum o EU-u tek nakon što vidimo konačnu presudu našim generalima.

Time želimo dati priliku članicama EU-a da se izjasne – smatraju li oni i dalje da postoje više i manje vrijedni narodi. I da pokažu je li im i dalje nebitno hoće li netko pobiti i 100 000 pripadnika nekog – po njima – manje vrijednog naroda. Uvjereni smo da bi njihovi generali zaslužni za spašavanje tako velikog broja ljudi dobili Nobelovu nagradu za mir, bili bi slavljeni, a hrvatski su generali u prvostupanjskoj presudi drakonski osuđeni!

Ako hrvatske vlasti ne bi željele odgoditi referendum, time bi bitno umanjile plebiscitarni izlazak na referendum o EU-u i pokazale da nas vode u EU jer ne znaju što s hrvatskom državom, kao što nisu znale ni 1918. pa su, nasuprot jasnim upozorenjima, odveli narod kao guske u maglu. U magli isprepletenom raznim protuhrvatskim ideologijama ostali smo gotovo jedno stoljeće, plativši neizmjernom žrtvom. I tada se naše pretke uvjerači kako nemaju alternative. Slobodan građanin i slobodan narod uvijek imaju alternativu, a to su sloboda i samostalnost, poput Norveške i Švicarske. Ne možete nas stoga zaplašiti ni s eventualnim balkanskim parlamentima, jer jednostavno tamo ne pripadamo.

Ne bude li se odgodio referendum to će biti dokaz da hrvatske vlasti ne žele pomoći članicama EU-a, pa pozivamo hrvatske građane da na referendumu pokažu i jednima i drugima da, slično francuskom vojnom biskupu, puno više cijene hrvatske vrjednote od onih koje nam propagiraju iz EU-a, a slijepo podržavaju hrvatske vlasti od 2000. misleći na svoje fotelje, a ne na dobrobit naroda.

Hrvatski fokus, 26. prosinca 2011.

akademik Smiljko Ašperger

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru (+ 20. 03. 2012.)

mons. Vlado Košić, sisački biskup

prof. dr. sc. Stjepan Marčelja, dopisni član HAZU, full member of Australian Academy of Science, Australia

akademik Josip Pečarić

Ante Glibota, redovni član Europske Akademije Umjetnosti Znanosti i Literature (EASL), Paris

dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog managementa, FESB, Split

mr. sc. Željko Sačić, general u miru

dr. sc. Maja Andrić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, Sveučilište u Zadru

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. grad.

doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
doc. dr. sc. Snjezana Braić, Prirodoslovno matematički fakultet, Split
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
dr. sc. Miljenko Buljac
dr. sc. Krešimir Bušić
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
prof. dr. sc. Borislav Dadić
prof. dr. sc. Vlado Dadić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinsakog rata, Grubišno Polje
dr. sc. Ivo Derado, Max-Planck-Institut fuer Physik, Munchen, Germany
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, FER, Zagreb
prof. dr. sc. Rea Fulgosi- Masnjak, redovita profesorica Edukacijsko-reabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
dr. sc. Nikša Glavić
doc. dr. sci. Martinia Ira Glogar
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
dr. sc. Željko Hanjš
prof. dr. Ivan Ilić, professor emeritus, FER, Sveučilište u Zagrebu, bivši veleposlanik
prof. dr. sc. Borka Jadrijević
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, Argentina
prof. dr. sc. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. Hrvoje Kačić
dr. sc. Držislav Kalafatić
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Ivan Karlić

prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton, OH USA
doc. dr. sc. Marijan Kirin
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof. dr. Slavko Kovačić, Split
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, O. F. M., Duhovni ravnatelj Pokreta Krunice za
obraćenje i mir
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, Split
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Velimir Laznibat, redovni prof. Filozofskog fakulteta u Mostaru u miru
doc. dr. sc. Inga Lisac
Maja Lukac-Stier, doktor filozofije i sveučilišni profesor, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. iur. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav E. Lukšić, Zadar
Marko Magdalenić, prof. - dirigent, KBF Zagreb
prof. dr. sci. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč.profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
dr. sc. Tomislav Matić, Canberra, Australia
dr. sc. Josip Matjan, die
dr. sc. Bruno Mayer, dipl. ing. tehnologije
dr.sc. Zvonimir Medvedović
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
dr. sc. Zlatko Miliša, red. prof.
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u
Mostaru sa 1263 člana
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Zarko Nozica
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman, redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr.sc. Dora Pokaz

prof. dr. sc. Tanja Pušić

dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i archivist

prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, Zagreb

dr. sc. Drago Šimundža

prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziologinja

Đuro Tikvica, pijanist, profesor Muzičke akademije u Zagrebu

prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb

dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva

dr. Mile Vidović

dr. sc. Petar Vučić

dr. sc. Zlatko Vučić

dr. sc. Vida Vukoja, lingvist

dr. sc. s. Lucila (Anica) Zovak, Švicarska

prof. dr. sc. Tomislav Živković

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

dr. Antonio Žuvela, pravnik, Buenos Aires, Argentina

(...)

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

(...)

NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA! POZIV HRVATSKIM GRAĐANIMA

Blizu 1200 hrvatskih ljudi (više od 120 biskupa, nadbiskupa, akademika, sveučilišnih profesora, doktora znanosti) uputilo je zahtjev vlastima RH: *Referendum poslije presude hrvatskim generalima!* U njemu smo posebno istaknuli da je pravo i obveza svake države vratiti svoj okupirani teritorij, a u EU-u nisu držali da to vrijedi za našu zemlju pa su nas i kažnjavali zbog toga. Također smo ih upozorili kako je poštovanje i prilagođavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio stalан zahtjev EU-a i ostao je do danas, iako je sve vrijeme taj "sud" neistinama lažno optuživao ne samo hrvatske generale nego i hrvatski narod.

Traženje odgode referendumu ključno je moralno pitanje jer Hrvatska ne smije ući u Europsku Uniju žrtvujući nevine generale koji su najzaslužniji za našu slobodu.

Kako smo i dalje uvjereni da bi ulazak u Europsku Uniju bez prethodnog donošenja pravedne presude našim generalima, a to je sloboda, značio veliko poniženje za hrvatski narod i našu državu, a kako se referendum ne će odgoditi:

Pozivamo sve hrvatske građane kojima je stalo do istine, ponosa i dostojanstva hrvatskog naroda, do istine o Domovinskom ratu, do slobode zaslужnih i nevinih generala da glasuju protiv ulaska Hrvatske u Europsku Uniju ne samo na ovom referendumu, nego i na eventualno ponovljenom, sve dok se ne donesu pravedne presude hrvatskim generalima a to je sloboda.

akademik Smiljko Ašperger

akademik Andrej Dujella

akademik Dubravko Jelčić

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Borislav Arapović, Inozemni član Ruske Akademije Znanosti, Mostar – Stockholm

Ante Glibota, redovni član Europske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Pariz

dr. sc. Maja Andrić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

doc. dr. sc. Senka Banić

doc. dr. sc. Josipa Barić

doc. dr. sc. Zlatko Begonja

dr. sc. Ivana Benzon

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu

doc. dr. sc. Snježana Braić

dr. sc. Miljenko Buljac

doc. dr. sc. Ivica Čatić, Katolički bogoslovni fakultet, Đakovo

prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu

dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik

prof. dr. sc. don Josip Čorić

prof. dr. sc. Vera Čuljak

prof. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata, Grubišno Polje
prof. dr. Serđo Dokoza, Odjel za povijest, Sveučilište u Zadru
prof. don Ilija Drmić, Vinica
prof. dr. sc. Neven Elezović, FER, Zagreb
prof. dr. sc. Rea Fulgosi-Masnjak, ERF, Sveučilište u Zagrebu
dr. sc. Nikša Glavić
prof. dr. sc. Asaf Duraković, dr. med.
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
prof. dr. Vinko Grubišić, profesor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, Argentina
prof. dr. Hrvoje Kacić
dr. sc. Držislav Kalafatić, ginekolog
prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, FKIT, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton, Ohio
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Eugen Koren
dr. sc. Mirna Koscec
prof. dr. sc. Srećko Kovač
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta Krunice
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
doc. dr. sc. Inga Lisac, u mirovini
Marko Magdalenić, prof. - dirigent, KBF Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivan Marcelić, Split
dr. sc. Ivica Martinjak
dr. sc. Bruno Mayer, dipl. ing. tehnologije
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1272 člana
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
doc. dr. sc. Tado Oršolić
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman, redoviti profesor u trajnom zvanju

prof. dr. sc. Davor Pavuna

prof. dr. sc. Ivan Perić

doc. dr. sc. Ante Periša

prof. dr. sc. Marijana Peruzović

dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar

prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb

prof. dr. Sven Seiwerth, Zagreb

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FF Zagreb

prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš

prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, anestezijolog iz Zadra

Slaven Šuba, Ph. D.

Đuro Tikvica, pijanist, profesor Muzičke akademije u Zagrebu

dr. sc. Mislav Vedriš

prof. dr. sc. Tomislav Živković

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

dr. Edward Slavko Yambrušić, Washington DC, USA

(...)

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

(...)

APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!

Mediji su snaga iznad hrvatskog društva. Ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim političkim centrima moći. U tu svrhu sve im je dopušteno, od gaženja ljudskog dostojanstva, do raznih oblika manipulacije i potkopavanja hrvatske države. U medijima najmanje prostora ima za argumente. S poluinformacijama i dezinformacijama hrani se publika bez odgovornosti za napisanu riječ. Vještim manipulacijama inficiraju se sve skupine. Ali dok za razne infekcije postoje službe koje o tome skrbe, za psihičke napade putem medija na osobni integritet nema ni posljedica ni sankcija. Sve je dopušteno kad su mediji u pitanju, jer oni su sila i moć, svi ih se boje. Tako nešto je trebalo da bi se lakše upravljalo hrvatskim društvom. Najprije su se okomili na vrijednosti Domovinskog rata, zatim su isključili iseljenike, koji su se bili spremni vraćati u Hrvatsku, hrvatske nacionalne institucije, koje se raznim montiranim aferama podvojilo, a što se nije podvojilo, to se “ocrnilo”, zatim obitelj, a u završnom činu hoće lažima kompromitirati Katoličku crkvu, zapravo kršćanstvo koje je održalo hrvatski narod na ovim prostorima punih trinaest stoljeća.

Preko medija se vlada Hrvatskom. Mediji se izdašno koriste za upravljanje hrvatskim društvom. Skrivenim centrima moći oni su učinkovitiji od demokratskih putova, jer protivnika eliminiraju odmah, a istodobno pridobivaju javnost za svoja stajališta, koja ne trebaju objašnjavati. Društveni pravobranitelj u posljednjih dvadeset godina nije nijednom intervenirao i pokušao zaštiti pojedince ili društvene skupine od medijskih nasrtaja? Javna stručna analiza medija, koja je napravljena u jednoj znanstvenoj instituciji, nikada nije objavljena. Koji je razlog tomu? Medijski je prostor u Hrvatskoj danas kao jednosmjerna ulica u kojoj publika bezglavo bježi pred “razjarenim bikom”. Što više “krvi i spektakla”, to mediji zadovoljnije trlaju ruke. Na taj način najdirektnije se ugrožavaju demokratski korijeni i potiču najniže strasti. Za nasilje u društvu stoga su u određenoj mjeri odgovorni i mediji. Bez medija i velikosrpski projekt izgledao bi puno drukčije. Te stvari se ne žele uzeti u obzir.

Medijska pristranost postala opasnost za državu i društvo. U dvadeset godina samostalnosti mediji su bili u funkciji promidžbe, uglavnom neskloni hrvatskoj državi, nagnuti najčešće lijevim dioptrijama. Oni ne mogu shvatiti da za medije nema ni lijeve ni desne strane, nego kritička prosudba i istina. Ali što njima znači istina? Mediji su ti koji su “kadili” bivšem hrvatskom premijeru, pravili s njime izmišljene interviewe, oni su ga pokopali, ne radi toga da kritički upozore na njegove nedostatke i štete za nacionalne interese, nego da instrumentaliziraju borbu za vlast i pokušaju ubiti svaki pluralitet stajališta i razmišljanja u hrvatskom društvu. Eliminiranje intelektualaca iz hrvatskih medija, osim onih koji misle kao i stranački vođe, jasan je znak da se u hrvatskom društvu ne razvijaju zdravi odnosi, nego da se društvo mijesi, po mjeri moćnika, koji se vješto skrivaju iza zavjesa.

Državni odvjetnik i mediji. U spregu s medijima ušao je i državni odvjetnik, koji selektivno pušta predmete u optjecaj, narušavajući demokratske stečevine i pretvarajući se u moć kojoj se treba pokoravati. Stalna stigmatizacija i kriminalizacija koja se događa svakodnevno u medijskom prostoru stvara dojam u običnih ljudi da u hrvatskom društvu ništa ne valja. Ali, ne će biti tako, jer da je tako, ono bi već davno

nestalo. U hrvatskom društvu ima pozitivnih događaja, znanstvenih uspjeha i dostignuća, gospodarskih probaja, ali ti sadržaji nemaju mesta u medijima, budući da su odredili pokazivati domaćoj i inozemnoj javnosti kako je hrvatska država nemoguća. Na tom tragu ima onih koji već javno govore kako "nismo u stanju držati, stvarati, oblikovati i voditi državu". Koja je poruka – treba nas vratiti u balkansku tamnicu ili rastaliti u Europskoj uniji.

Perfidna igra medija uoči izbora. Stalnim napadima na jednu političku opciju, podilaženjem drugima, želi se biračima sugerirati komu treba vjerovati, tko su nacionalni spasitelji. Ni u jednoj europskoj državi danas nisu posloženi mediji da više manje pušu u jedan rog. Čovjek dobije dojam kao da su još u crvenoj košulji s titovkom na glavi. Ali već je rečeno kako će Hrvatska biti crvena i kako je to lijepa kapa. Pojedinačni disonatni tonovi samo potvrđuju tezu o uniformiranosti medija, kojima se ravna iz jednog mjesta, pa se i afere, crne kronike prelijevaju kao po zakonu spojenih posuda.

U Hrvatskoj nema slobodnog novinstva. Novine su strogo zatvoreni i kontrolirani prostor koji ima zadatak stvarati određen tip mišljenja i ponašanja, pohlepan za potrošnjom i ideološki obojen, da stalno mrzi svoje, preferira i divi se tuđem. Ankete kojima pribjegavaju elektronički mediji samo su način provjere kako napreduje određen projekt, kakve rezultate polučuje "pranje mozga". Ono što je početkom prošlog stoljeća jasno uočio njemački znanstvenik K. Buecher, u Hrvatskoj je ostalo na snazi do danas, a on je tada ustvrdio kako su se "novine iz ustanove za objavljivanje vijesti pretvorile u nositelje i vode javnog mnijenja, u borbeno sredstvo partiskske politike". Hrvatske novine to nikada nisu prestale biti – one su danas najočitije sredstvo partiskske politike kojima su strane nacionalne vrijednosti i nacionalni interesi.

Zbog svega rečenog smatramo:

- **Potreban je jači i kritičniji glas intelektualaca u postojećim oazama slobode.**
- **Dok se ne dosegne medijski prostor za pluralitet mišljenja, potrebno je koristiti se i osnivati alternativne medijske prostore.**
- **Tražiti od javnog pravobranitelja da stane u obranu dostojanstva pojedinaca i skupina koje su izložene nasrtajima medija, da zaštiti djecu i mladež, koja je podvrgnuta perfidnim medijskim manipulacijama.**
- **Budući da se javni mediji financiraju iz proračunskih sredstava, nije dovoljno tražiti da budu servis javnosti, nego da budu pod svakodnevnim nadzorom javnosti.**
- **Privatni mediji moraju jednako služiti općim interesima i vrijednostima. Oni ne mogu biti suprotstavljeni općem i nacionalnom interesu.**
- **Intelektualci i nacionalne institucije trebaju odlučno braniti nacionalne interese i nacionalne stečevine.**
- **Građani, koji svaki dan kupuju razne tiskovine, moraju biti načisto koga sa svojim novcem podupiru - lošom hranom čovjek zatruje želudac, a poluinformacijama i dezinformacijama truje svoju dušu i dušu djece i obitelji.**
- **Glede parlamentarnih izbora upozoravamo građane da ne nasjedaju manipulacijama, već da se kritički, s obzirom na svoj sustav vrijednosti stečen školovanjem i životom, odluče, ne emocionalno, nego vrlo promišljeno, za kandidate koji će hrvatsku državu, voditi odgovorno i uravnoteženo.**

- **Naše je temeljno opredjeljenje slobodno i kritičko novinstvo, zasnovano na općeljudskim vrijednostima, koje će otvarati demokratska obzorja, a ne stvarati uvjete za interesne i partijske pobjede.**

Zagreb, 27. studenoga 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Slaven Barišić

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Jurčan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU-a

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

dr. sc. Ivana Benzon

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu

prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split

doc. dr. Ivica Čatić, KBF Đakovo

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, izv. prof.

prof. dr. sc. Ivan Bakran

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ.

doc. dr. sc. Josipa Barić, Split

dr. sc. Osor Barišić

dr. sc. Zlatko Begonja

dr. sc. Mirko Belak, geolog

prof. dr. sc. Marin Čikeš

dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik

doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split

prof. dr. sc. don Josip Čorić

prof. dr. sc. Vera Čuljak

prof. dr. Ante Čuvalo

prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić

prof. dr. fra Šimun Šito Čorić

prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić

dr. Josip Delić, sveuč. prof. u m., Split

prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb

prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb

doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar,

prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić

doc. dr. sc. Mario Grčević

prof. dr. sc. Damir Grgičević
prof. dr. Vinko Grubišić
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec
prof. dr. sc. Vlado Jukić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton, OH, USA
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. Slavko Kovačić, sveuč. prof. u m., Split
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta Krunice za obraćenje i
mir
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni professor, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Serđo Dokozla, Zadar
dr. sc. Žarko Domljan
prof. don Ilija Drmić
prof. dr. sc. Andrej Dujella
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
doc. dr. sc. Zdeslav Hrepic
dr. sc. Slavica Ivelić Bradanović
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
prof..dr. sc. Mate Ljubičić
prof. mr. Ivanka Madunic-Kuzmanović
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini
dr. sc. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
dr. sc. Josip Matjan, die
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik
prof. dr. don Josip Mužić, KBF Split
prof. dr fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u
Mostaru
dr. sc. Tado Oršolić, Zadar
dr. ing. Marijan Papić
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split

prof. dr. sc. Davor Pavelić
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petričević, liječnik
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i archivist
prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. sc. Sven Seiwerth, Zagreb
prof. dr. Andjelko Simic, HELP University Kuala Lumpur
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
dr. sc. Drago Šimundža, Split
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., Županijska bolnica Zadar
Duro Tikvica, pijanist, sveučilišni profesor
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Darko Ujević
prof. dr. sc. Kosta Urumović
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
dr. don Mile Vidović, Split
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Tomislav Živković
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
(...)
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
(...)

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH

U našem pismu povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011. napisali smo vam kako "znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!" To se odnosi i na Hrvate u BiH, a i njima se sudi i sudilo se u vašemu Den Haagu na isti sramotni način.

Ovih dana smo svjedoci kako se i Vatikan pribavlja da bi katolici u Bosni i Hercegovini za koje desetljeće mogli posve nestati. Od oko 800 000 katolika u 1991. godini danas ih je ostalo 440 000. Eliminiranje Hrvata iz BiH, što vojnim što nevojnim sredstvima, zapravo je eklatantan primjer genocida.

Za čiji račun želite očistiti BiH od Hrvata? U što namjeravate pretvoriti tu državu?

Hrvatski narod se ponosi i uvijek će se ponositi onima kojima vaš "Sud" određuje drakonske kazne pa čak i zbog spašavanja stotinjak tisuća ljudi – samo zato što su muslimani. Jedan od onih koji će zauvijek biti među ponajboljim sinovima hrvatskog naroda, haaški optuženik, ovako govori o ratu između žrtava velikosrpske agresije, muslimana i Hrvata BiH:

Završni govor generala Praljka

I.

Obuka policajaca iz BiH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. god.

Obuka pilota A BiH u Republici Hrvatskoj.

Obuka i opremanje čitavih postrojba A BiH u Hrvatskoj.

Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.

Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem, bosanskom jeziku.

Vremenski neprekinuto naoružavanje A BiH.

Municija, nafta, lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika A BiH za vođenje rata.

Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BiH u hrvatskim bolnicama.

Omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u A BiH.

Regularni logistički centri A BiH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata.

Itd., itd.

I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BiH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BiH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BiH) i onda kada je ta vojska (A BiH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

- a) A što je s referendumom Hrvata za BiH, koji je preduvjet za postojanje te države?
- b) Priznanje BiH od RH.
- c) Imenovanje veleposlanika RH u BiH.

- d) Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutarnjem uređenju BiH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a.

To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a.

Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

I-1.

Kakvo mišljenje i koji stavovi prethode ovakvoj optužnici?

1. Simon Leach, bivsi kvartovski policajac u Velikoj Britaniji, član tužiteljskog tima koji je istraživao zločine Hrvata u Lašvanskoj dolini, na jednom sastanku u tužiteljstvu 1996. godine izvadio je papir na kojem su pisala imena: Franjo Tuđman, Gojko Šušak, Vice Vukojević. Tumačio je i objašnjavao da su to ciljevi do kojih će dovesti njegova istraga.

2. Citiram iz knjige Williama Montgomeryja *Kad ovacije utihnu*. (Struggling with democratic transition; After the cheering stops, 2010), stranica 114:

A. Specijalni ambasador SAD-a za ratne zločine Pierre Prosper pozvao je trojicu američkih ambasadora iz regiona (iz Srbije, Hrvatske i Bosne) da dođu u Haag kako bi se sastali s predstavnicima MKSJ. Dve uspomene naročito su upečatljive. Prva se odnosi na to da smo direktno od Carle del Ponte čuli da se zvaničan pristup njene kancelarije temelji na stavu da su svi ratni lideri svih strana krivi za ratne zločine, a da zatim razmatra koji su to određeni zločini i kako da dokaže njihovu krivicu. Takvo gledište tada mi se učinilo – i još mi se čini – pogrešnim po mnogim osnovama.

Je li gospodin Montgomery vjerodostojan svjedok?

Kakva je reakcija ostale trojice?

Stavovi Carle del Ponte nisu “pogrešni po mnogim osnovama”, to je imperijalna bahatost, degradacija prava na komunističke čistke i nacističke pogrome.

3. U svojoj knjizi *La Caccia – Io E I Criminali di Guerra*, u 10. poglavljju “Zagabria, dal 1999 al 2001”, na stranici 254. piše:

Jedan od tužitelja Suda, Kanađanin dobro poznat u krugu po svojoj duhovitosti i dosjekama, služio se aforizmom kojim je dobro isticao razliku između Srba i Hrvata koji su pokušavali ometati rad Suda: *Srbi su kopilad, govorio je, dok su Hrvati podmukla kopilad.*

1. Taj tužitelj suda, Kanađanin, služi se govorom mržnje.

1.1. Del Ponte upotrebljava trajni glagol “služiti” (upotrebljavati). To znači da to nije bila “dosjetka” jednom upotrjebljena, već uobičajeni način šovinističkog i rasističkog karakteriziranja HRVATA – *podmukla kopilad*.

1.2. Carla del Ponte prenosi riječi jednog od tužitelja suda bez ikakvih ograda, a to znači da se ona s takvim mišljenjem u cijelosti slaže. I to trajno u skladu sa značenjem glagola “služiti” (upotrebljavati).

2. Potpuno mi je nejasan izostanak bilo kakve reakcije na takav profašistički način govora o jednom narodu. Mene interesira da li je u ozračju takvog mišljenja napisana optužnica protiv mene.

Da sam, kojim slučajem, ja, Slobodan Praljak, napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada, u bilo kojoj formi prema bilo kom narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga 5 godina zatvora. Želim saznati da li na sudu u Haagu vrijedi: *Quid licet Iovi, non licet bovi.* Želim saznati da li međunarodne organizacije koje su osnovale sud i koje se brinu o njegovoj pravičnosti, podržavaju taj stav, izrečen u spomenutoj knjizi.

II.

Tužiteljstvo me uspoređuje s nacistima a moje djelovanje s holokaustom.

Pa da opišem ulogu Goeringa s kojim likom bi, po tužiteljstvu, ja trebao biti sukladan.

- Taj je Goering smjestio svoje Židove (Muslimane) u svoju vikendicu i brinuo se o njima.

- Smjestio je svoje Židove u stan u Zagrebu, hranio ih i liječio.

- Išao je na snajpersku vatru kod vojarne JNA u Grabovini kako bi spasio žene svojih neprijatelja.

- Tijelom zaštitio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama.

- Izvukao zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijetnjom oružja. Ne sam. Logor su držali pripadnici HOS-a – pretežito Muslimani.

- Izvlačio ranjene Židove – Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Ne sam.

- Organizirao izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 000 Židova – Muslimana iz Stoca i Dubravske Visoravni splavom preko Neretve + 3 000 automobila. Ne sam.

- Prevezao ranjenu Muslimanku – Židovku helikopterom iz istočnog Mostara u Split. Ne sam.

- Židovsku (muslimansku) obitelj s djetetom oboljelim od leukemije preuzeo kod Uskoplja i prebacio u Split na liječenje. Omogućio im stjecanje hrvatskog državljanstva kako bi na teret hrvatskog proračuna mogli otploviti u Švicarsku na liječenje. Ne sam.

- Organizira gradnju ceste spaša za Židove – Muslimane kako bi mogli otići u drugu domovinu. Goeringovu, u Hrvatsku. Ne sam.

- Vodio ih i borio se sa Židovima – Muslimanima braneći i oslobađajući Mostar, Čapljinu, Travnik i Konjic, itd. Ne sam.

- Pustio na svoju ruku zarobljene Židove – Muslimane, zarobljene poslije sukoba u Rami – Prozoru.

- Spriječio osvetu nakon što su Židovi – Muslimani počinili zločin u Uzdolu. Ne sam.

- Isto to vrijedi i za Doljane i Grabovicu. Ne sam.

- Kad je trebalo i osobno provodio konvoje s hranom za Muslimane – Židove i konvoje s oružjem i onda kada su 3. K A BiH i 4. K A BiH i 6. K A BiH i dijelovi K A BiH krenuli protiv Goeringa na zapadne granice BiH i u luku Ploče. Nakon što su potpisali primirje sa Srbima. Ne sam.

- Itd. Itd.

- Goering – Praljkovo ponašanje u Sunji ču preskočiti.

- Takvim se ponašanjem postaje ratni zločinac sukladno logici tužiteljstva.

Tužitelj citira Goetheova "Fausta" – o zrcalu u koje se moramo pogledati. Moji su actus reus moje ogledalo, moj smisao i moja bit, jer proizlaze iz mens rea onoga što nazivamo Slobodan Praljak.

Nažalost, suci Prandler i Trechsel odbili su prihvatići mojih 150 svjedoka, koji svjedoče o činu i aktu i djelu optuženog Praljka, svjedoče istodobno i o općoj situaciji u kojoj su takva djela nužna, nažalost ne uvijek i dovoljna.

A nikako ne razumijem pravnu proceduru koja mi zabranjuje svjedočiti o Mladićevim dnevnicima.

III.

ŽALIM LI ŽRTVE?

Da, žalim sve nevine žrtve svih ratova.

Posebno žalim žrtve onih petstotinjak ratova poslije 1945. a dogodili su se i događaju se usprkos svim moralističkim filipikama koje svakodnevno slušamo.

Posebno žalim za svakim onim djetetom koje umre od gladi svake 4 sekunde ovoga našeg realnog vremena.

Mir u diktaturi je priprema za rat. Što duža i gora diktatura, to je više akumulirane negativne energije, to je više krvi i zla poslije.

Radilo se o Titu ili Sadamu, isto je.

I nisu krivi oni koji sruše diktatora i poslije se trude umanjiti zlo koje se javlja snagom fizičkih zakona, nego oni koji su omogućili i šutnjom produžili trajnost diktatoru.

Isto vrijedi i za Jugoslaviju poslije Tita i za Irak poslije Sadama.

Ono sto tužitelj naziva nacionalizmom, kod Hrvata je bila potreba za slobodom, i nacionalnom i građanskom.

U tom smislu ja sam hrvatski nacionalist.

Ne odričem se nacionalne politike dr. Franje Tuđmana jer je ta politika stvorila RH i omogućila opstanak BiH kao države.

Ne odričem se smisla i pravnog utemeljenja HZ-HB, izraza volje Hrvata u BiH, suverenog i konstitutivnog naroda u toj državi.

HZ HB, krhkog organiziranošću, omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio BiH i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova A BiH.

A) Muslimanska politika i A BiH, nemoćni da vrate od JNA i VRS-a zauzete teritorije (dobrim dijelom i zbog moralnom ljudskom umu neshvatljivog embarga na oružje) krenula je u ofenzivu prema HVO-u. Oslobađajući BiH od Hrvata počinili su zločine – Konjic, Čapljina, Doljani, Bugojno, Grabovica, Uzdol, itd., itd.

Činjenice su na raspolaganju i za ubijene i za protjerane i za zatvorene Hrvate.

Društveni su odnosi uzročno-posljedični a pokrenuta spirala zla ne opravdava zločin, ali bitno smanjuje mogućnost provedbe prava. Ma tko god, na papiru, bio zadužen to raditi.

Svugdje i uvijek je tako.

HVO se branio od agresije i 1992. i 1993. i 1994. a dužnost zapovjednika je ne izgubiti rat.

Moja savjest je čista.

IV.

Sudski je proces tumačenje zakona i interpretacija činjenica.

Sudski proces je retorički i kao takav ne traži apsolutnu istinu, već istinu koja je vrlo vjerojatna (izvan svake razumne sumnje), kojoj se teško ili nikako ne može proturječiti. U iznalaženju takve istine nije dovoljno znanje, već je potrebno umovanje, potreban je *logos* – racionalno i logično argumentiranje.

Podaci i činjenice, izjave, statistike... u argumentaciji ne znače ništa ako nisu logičnim zaključivanjem dovedeni u vezu s tvrdnjama.

Tek povezivanjem različitih znanja možemo se približiti istini.

U ovom procesu potrebna su znanja iz sociologije, sociologije rata, znanja o društвima u kojima je potpuno razorena i državna i društvena struktura, u kojima se pojedinci vraćaju u prirodno stanje, potrebna su znanja iz ratne psihologije, znanja ratnih vještina, oruđa, stvarnog sadržaja pojma vojske, itd., itd.

Moguće pogreške u interpretaciji činjenica su i vjerojatne i kobne.

- a) Pretjerana i kriva redukcija pojmovnog aparata i logične povezanosti.
- b) Zaključivanje na osnovu krivih pretpostavki.
- c) Izbjegavanje usporedbe sličnih sustava i fenomena.
- d) Lagodno (intelektualcima tako drago) izjednačavanje pojma "moći" i pojma "htjeti" "željeti", i
- e) Lagodno upiranje prstom u krvice što svijet nije skladan njihovoj volji i predodžbi.

Sve su to polja logičkih mogućih grešaka u konačnoj prosudbi.

Nadati je se da će se časni suci pridržavati strogih znanstvenih metoda i spoznaja.

IV. -1

U prošlom stoljeću, da ne spominjem daleku prošlost, u sudskim je procesima osuđeno više desetina milijuna ljudi.

Po zakonima rasnim (SAD, Pretorija), diktatorskim, vjerskim, nacističkim (Njemačka, Srbija, Slovačka, NDH), fašističkim (Italija), komunističkim (SSSR, Jugoslavija, Mađarska, Kina) itd. i tome slično.

Sudska retorika predugo je bila pod utjecajem nerazumnih društvenih i političkih sila i zbog toga je i sama osuđivana.

Nažalost, nedovoljno.

Kako ne bi završila u moralnom beznađu, krajnje je vrijeme da postane ono što mora biti – razuman i uman proces.

Imam li se prava nadati?

IV-2

Kakvi god da jesu zakoni ovog suda, oni ne vrijede za Amerikance.

Za ostale narode vrijede zakoni stalnog suda (ICC – Međunarodni krivični sud) a ti se opet zakoni razlikuju od ovih ovdje (ICTY – Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju), po kojima se meni sudi.

Time je ukinut važan uvjet sudske retorike a taj jest "Princip ravnopravnosti sudionika u sudskom procesu".

Citiram PERELMANA:

"U odnosu u kojem je nejednakost bitno obilježje odnosa među ljudima, nema osnove za razuman i uman proces".

V.

Nisam kriv!

I ne mislim pritom na osjećaj krivnje.

Hladno, racionalno, logikom koja je kritički provjeravana desetine puta – znam da nisam kriv.

Časni suče Antonetti; ako vaša presuda bude suprotna mom zaključku, ja će, poštujući opće načelo opovrgljivosti svakog mišljenja, zaključka ili stava, otvoreno i hrabro preispitati svoj stav o vlastitoj odgovornosti.

Ako spoznam pogrešku, izdržavat će kaznu jer ste vi pravični.

Znat će što sam mogao bolje, kako sam mogao bolje, gdje sam mogao bolje i kada sam mogao bolje; i to mišlu, riječju, djelom i propustom.

Ako me ne uvjerite, ako vaše tumačenje činjenica bude nedovoljno dobra ili pogrešno primijenjena spoznaja neke od društvenih znanosti:

Pa postane moguće ono što nije bilo moguće,

Pa postane jednostavno ono što nije jednostavno,

Pa moć da se nešto učini postane prosta zamjena za želju ili htijenje,

Onda će ja biti u zatvoru samo zato jer je sud sila.

A to zbilja ne bi bilo ništa novo.

Mojih pola sata je isteklo.

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobodite i generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prlijića, Brunu Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Čorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim eleminiranjem Hrvata iz BiH. Tako ćete spasiti svoju čast i čast svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo ...

akademik Slaven Barišić

akademik Boris Bućan

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU-a

Ante Jurić, nadbiskup (+ 20. 03. 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

hrvatski književnik Slobodan Novak, akademik

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozačić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Dario Vretenar

Ante Glibota, redovni član, de l'Académie Européenne des Sciences, des Arts et des Lettres
Lettres

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. Kuzma Kovačić, član suradnik HAZU-a, akademski kipar, Split
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, FESB,
Split
prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar
dr. sc. Maja Andrić
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. cc. Vanda Babić
prof. dr. sc. Ivan Bakran
doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
dr. Charles Billich, umjetnik
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
dr. sc. Vjekoslav Boban, prof., Zagreb
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov
dr. sc. Miljenko Buljac, profesor i književnik
dr. sc. Krešimir Bušić, Vukovar
prof. dr. sc. Zvonko Čapko, Rijeka
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet, Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ambroz Čivljak
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata, Grubišno Polje
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta u Splitu
prof. dr. sc. Slavica Dodig
prof. dr. Serđo Dokoza
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskog sabora
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. don Ilija Drmić, Vinica
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Nikša Glavić
prof. dr. sc. Vinko Grubišić
dr. sc. Željko Hanjš
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
dr. sc. Zdeslav Hrepic, izv. prof.
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić, FER, Sveučilište u Zagrebu

prof. dr. sc. Krešimir Jakić
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjet.
dr. sc. Zvonimir Janović, redoviti sveučilišni profesor u mirovini
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Držislav Kalafatić
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Vladimir Katović, Professor of Chemistry, Wright State University, Dayton, OH
prof. dr. sc. Milica Klarićić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. sc. Mirna Koscec
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb
prof. dr. Slavko Kovačić, Split
dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i
mir
prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Lauc
doc. dr. sc. Inga Lisac
dr. sc. Neda Lovričević
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Marko Magdalenić, prof., dirigent – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Malčić, predstojnik Klinike za pedijatriju Medicinskog fakulteta
Zvonimir Marić, profesor u trajnom zvanju na Građevinskom fakultetu u Osijeku,
bivši generalni konzul RH u Pečuhu
dr. sc. Ivan Marcelić, Split
prof. dr. Jozo Marević
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Marko Matić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Božidar Matijević
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Vladimir Mikulić, Fakultet elektrotehnike i računarstva, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u
Mostaru u ime 1275 mostarskih Napretkovaca
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
doc. dr. sc. Tado Oršolić
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada

prof. dr. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF- u u Splitu
prof. dr. sc. Davor Pavelić
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Marijana Peruzović
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
prof. dr. sc. Ružica Pšihistal, Filozofski fakultet u Osijeku
dr. sc. Dragutin Raguž, lingvist, Zagreb
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini
Prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
dr. sc. Mirko Ruščić, Split
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FFZG
prof. dr. sc. Sven Seiwerth
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
Mirko Strabić
dr. sc. vlč. Mirko Šimić,, ravnatelj, Caritas Vrhbosanske Nadbiskupije, Sarajevo
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
dr. sc. Igor Šipić, književnik
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, dipl. ing. str.
Duro Tikvica, profesor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Dubravka Tolić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, saborski zastupnik
prof. dr. sc. Kosta Urumović
dr. sc. Trpimir Vedriš, viši asist., FFZG
dr. Mile Vidović, svećenik, Split
dr. sc. Zlatko Vučić
prof. dr. sc. Tomislav Živković
dr. sc. Darko Žubrinić, red. prof.
dr. Edward Slavko Yambrušić, Washington, D.C. USA
(...)
Danica Glavaš
Vlado Glavaš

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.**OTVORENO PISMO**

Tomislavu Karamarku, predsjedniku HDZ-a
Milanu Kujundžiću, koordinatoru Saveza za Hrvatsku
Željki Markić, čelnici druge U ime obitelji

Približavaju se predsjednički izbori. Po našem mišljenju oni su ključna točka mogućeg preokreta. Predsjednik Ivo Josipović već je mjesecima u žestokoj kampanji na državni račun. On stvara široku koaliciju podrške niza stranaka, a ne samo Kukuriku koalicije. Ima skoro potpunu kontrolu medija u Hrvatskoj. Ukoliko bi sadašnji predsjednik Republike pobijedio na predstojećim predsjedničkim izborima, bile bi vjerojatno zaustavljene moguće promjene vlasti u Hrvatskoj, odnosno oni koji su njega podržali, uz njegovu podršku i ogromnu podršku glavnih medija vjerojatno bi pobijedili i na parlamentarnim izborima. Tako se u Hrvatskoj ne bi ništa promijenilo, nego bi se nastavilo nazadovanje koje vodi u propast, a od nje bi se Hrvatska teško mogla oporaviti. Dakle, smatramo da je nužno sve učiniti kako bi se pobijedilo sadašnjeg predsjednika Ivu Josipovića na sljedećim predsjedničkim izborima.

Kako sada izgleda, malo je vjerojatno da HDZ-ova koalicija, Savez za Hrvatsku i udruge građana i neovisni intelektualci predlože zajedničkog kandidata za predsjednika (iako bi to bio najsigurniji put do pobjede domoljubne opcije). Stoga Vam predlažemo da održite trojni sastanak i da donesete odgovarajuće odluke bez kojih su male šanse za pobjedu na predsjedničkim i parlamentarnim izborima, tj. bilo bi nužno usvojiti sljedeću strategiju. U prvi krug moglo bi se ići i s tri kandidata: kandidat koalicije HDZ-a, kandidat Saveza za Hrvatsku i neovisni kandidat udruge građana na čelu s udrugom *U ime obitelji*. Ti kandidati trebali bi potpisati sporazum da će u drugom krugu ne samo podržati nego se i uključiti svim snagama u korist onog kandidata koji uđe u drugi krug. Takva strategija bila bi plodonosna jer bi u prvom krugu potaknula mnoge birače koji inače ne bi izašli na izbore (a njih je skoro 50%) da izađu na izbore. Uvjereni smo da

bi takav Vaš postupak hrvatski narod zdušno pozdravio. A u drugom krugu bi s velikom vjerojatnošću glasovali za zajedničkog kandidata i oni koji inače ne bi glasovali.

Taj model bi trebalo primijeniti i za parlamentarne izbore s prethodnim potpisivanjem sporazuma o posljeizbornoj koaliciji. Na taj način postigla bi se velika izlaznost na izbore i sigurnost građana koji žele promjenu vlasti da njihov glas neće propasti te da je u krajnjoj liniji svejedno za koju grupaciju glasuju ako svi imaju zajednički cilj, a to je promjena sadašnje vlasti.

Poštovani gospodine Karamarko, poštovani gospodine Kujundžiću i poštovana gospodo Željka Markić, po našem mišljenju Vi ste najodgovorniji za sudbinu Hrvatske i zato Vam se obraćamo ovim otvorenim pismom kako biste na predstojećim i predsjedničkim i parlamentarnim izborima predložili građanima Hrvatske realnu opciju promjene vlasti koja će imati velike šanse za pobjedu. Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koji vole ovu državu i hrvatski narod! Obraćamo Vam se jer nimalo ne sumnjamo da Vi volite ovu državu i ovaj narod te da Vam je veoma stalo do sudbine hrvatskog naroda i hrvatske države.

Srdačan pozdrav,

Akademik Josip Pečarić
i prof. dr. sc. Zdravko Tomac

U Zagrebu, 13. svibnja 2014.

Pismo supotpisuju:

Antun Abramović, prof. pov., puk. HV
Duško Abramović, Toronto
Nevena Abramović, Toronto
Katica Amidžić Peročević, dipl oec. Zagreb
Jozo Andrić, Zagreb
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
don Miljneko Babaić, ratni vojni kapelan
Dominik Babec, Koprivnica
Leea Babec, Koprivnica
Vesnica Babec, Koprivnica
Ivana Babić, prof.
Damir Babić
Nada Babić
M. Giuseppina Bacchia
Rade Bacelic
Emma Bakovic, Stockholm
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Miro Blaž Bakovic, Stockholm
Ivan Balić

Zdravko Ban
Miro Banović
Milenko Barbir
Krešimir Barković, Paris, Francuska
Sevda Barković, Paris, Francuska
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, nastav.
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Daran Bašić, branitelj/invalid, Mostar
Nikola Bašić, pisac, Vis
Tomislav Batinić, prof., Sarajevo
Dinko Batur, umirovljeni bojnik HV i HRVI
Tomislav Begić, Zagreb
Vlado Begić, Zagreb
Ante Belas, Trogir
mr. sc. Nikola Bičanić, publicist, Zagreb
Marija Bičanić, umirovljenica, Zagreb
Ivan Bičanić, ing., Zagreb
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., Zagreb
Ivana Bilić, Zagreb
Branimir Bilić, Zagreb
Stanislav Bilić, strojarski tehničar, Krško
Vladimir Biondić
Lidija Blagojević, prof.
Tomislav Blagojević
Vide Blažević, Dubrovnik
Tomislav Bolanča, dip.oec., Zadar
Katarina Bodrožić, Slavonski Brod
s. Janja Boras, Međugorje
Vanda Boras Podravac, Senj-Canberra (Australija)
Damir Borovčak, dip. ing., publicist
Miljenka Botteri
dr. sc. Vinko Botteri
dr. sc. Srećko Botrić, Split
Davor Bozin, mr. sc
Ivan Bradvica dipl. ing. građ., pjesnik
Ante Brčić, novinar
prof. dr. sc. Milko Brković, Poličnik, Brišev
Radoslav Brković, upravni pravnik (dragovoljac Domovinskog rata), Banjevci
Ivan Bukovac, odvjetnik, Županja
Ivo Buntin
Branko Butkovic, Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Mario Crnković, umirovljeni časnik HV
Vinko Cujic, dipl. ing. str., Hamburg
Milan Ciliga, dipl. Ing.

Nada Cunjak
Vjekoslav Cunjak, mag.oec.
Vedran Čanić, Zagreb
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet Đakovo
Marija Čatlak, Zadar
don Lazar Čibarić
Pejo Čičak
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Ante Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Katica Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Marija Čokljat, profesorica u mirovini
Anamarija Čuljak, student, Osijek
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Domagoj Čunko, ing.
Ružica Čavar, oec
Tomislav Čavar, prof., Zagreb
Ante Ćesić, Zagreb
Anto Ćosić, Slavonski Brod
Ksenija Ćosić, Slavonski Brod
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, KBF
don Marko Ćubelić, Split
Jozo Ćuk, Taylors Lakes, Vic., Australia
Jela Cuk
Ante Marko Cuk
Alojz Ivan Cuk
Kate Jelena Cuk
Tomislav Domagoj Cuk
Krešimir Ćuže, Split
Vlado Dadić
Josip Debelec, Zagreb
Ljiljana Debelec, Zagreb
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
Dubravko Deletis
Mladen Deletis
dr. sc. Josip Delić, Split
Mirko Dijanek
Vladimir Dobravec, upravni pravnik, Đurđevac
Rosanda Dorotić
Frank Dragash
don Jakov Dragušica, Split
Domagoj Dravinski, Zagreb
Hrvoje Dravinski, Zagreb
Željko Dravinski, Zagreb
Ante Drmic, Svicarska
M. Danijela Dropulja
Tomislav Držić

Kristina Dugan
Malkica Dugeč, prof., hrvatska pjesnikinja
mr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet.
fra Tomislav Dukić, München
Drago Duvnjak, dipl. ing. grad., Osijek
Katarina Duvnjak, student, Osijek
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.
Ivica Dužević, Makarska
Ivo Dužević, Makarska-Split
Josip Djukic, USA
Ivica Džajkić
Milenko Džajkić
Vinko Điković, Zagreb
Jana Điković, Zagreb
prof. dr. sc. Neven Elezović
M. Cvetka Erce
Fra Vladimir Vlado Ereš, Voditelj Hrvatske katoličke misije Lausanne-Wallis u
Švicarskoj
Pero Faletar, Vinkovci
Mario Filipi
Ivan Filipović, pomorac
Damir Findrik, dipl. ekonomist
Stjepan Fiolic, Buenos Aires, Argentina
Žarko Flanjak
Hilda Marija Foley, USA
Marko Franovic, Sydney, Australia
Andjela Galić, Zagreb
Martin Galić, Zaprešić
Mate Galić, Zagreb
Gordana Galić, Split
Mladen Galić, umirovljeni bojnik HV-a
prof. dr. sc Radoslav Galić
Marija Galović, Zaprešić
Mirko Galović, Zaprešić
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Krunoslav Gliha, Velika Gorica
Ante Gojević-Zrnić, Rijeka
Marinko Gospić
Matija Grgat
Vinko Grgić, prof.
mr. sc. Josip Grilec
prof. dr. sc. Vinko Grubišić, Sveučilište Waterloo, Kanada
Marija Ruza Habunek Fiolic, Bs.As., Argentina

dr.sc. Beata Halassy, Sveučilište u Zagrebu
p. Vatroslav Halambek, SJ
Branko Haubrich, iur. Mostar
Ivanka Haubrich
Marta Haubrich
Marija Haubrih
Ivana Haubrich-Mihovilović
Štefica Himmelreich, Zagreb
Petar Hinić, član Časnog suda HSK Nj, Stuttgart
Tomislav Horvat
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec
Branko Hrkač
Hrvoje Hrkač, Zagreb
Stella Hubmayer, urednica radio postaje, Buenos Aires
Mladen Ibler, dr. med.
Katarina Iskra, medicinska sestra
Branko Ivanda, mag. phil. et. croat.
Tatjana Ivanda, dipl. ing. el.
Ivan Jaklin, Varaždin
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjetnik
prof. dr.sc. Zvonimir Janović, u mirovini
Vjekoslav Jazbec, dr. med. spec., Zgb
Ivica Jelic, ugostitelj, Biograd na moru
dr. Milan Jelić, ekonomist u miru, Buenos Aires, Argentina
Ivan Jeličić, Zagreb
Marko Jerčinović, Zagreb
Dragutin Jeromić, Zagreb
Kruno Jeromić, Zagreb
Stipe Jolić, dipl. teolog
Jelena Jozipović, Zagreb
M. Nada Julardžija
Drago Jurić, Zagreb
Ilija Jurić
Ivan Jurić
Ivan Juricic
Mirjana Juricic
Anto Jurina, dip. ing. ele.
Branko Juroš dipl. oec., Sesvete
Ivan Juroš
Dubravka Jurun, Buenos Aires
Zaviša Kačić-Alesić, prof.
dr. sc. Hrvoje Kalinić, dipl. ing.
Margarita Kaliterna, dipl. ing. mat.
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Drago Katović, prof. emeritus
Vilma Kešina, Split

Ana Kirchmayer-Wonnemann, Osnabrück
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija Zagreb
Zrinka Klarin, Preko
Ivan Klarić, dipl. ing. građ. u m.
Milivoj Klobucar, dipl. ing. Elektrotehnike, Toronto, Canada
Erena Knez, Sesvete
Ivan Kolak, dipl oecc, Sesvete –Zagreb
Darko Kolic, Švicarska
Mijo (Mile) Kokan, ing., Split
Alojzije Kokorić, ing. stroj., Tribunj
Marija Komar
prof. dr. sc. Ivan Kordić
Ivan Kostrenčić JP, Perth Western Australia
Ante Kovač, dipl. ing. geod., Split
prof. dr. sc. Srećko Kovač
Kazimir Kovačić, (umirovljenik, 100.), Buenos Aires
prof. dr. sc. Slavko Kovačić, Split
Tomislav Kozjak, Zagreb
Marija Kozjak, Zagreb
dr. fra Smiljan Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir
Ante Kraljević, književnik i leksikograf, Zagreb
Marija Kranjec
Tomislav S. Krcmar
Ante Krišto, Split
prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac
Mladen Križanić, dipl.ing., Karlovac
M. Skolastika Krstaš
fra Ante Kukavica, kapucin, gvardijan
Kukina Stjepan, Zagreb
dr. Ante Kunek
Tomislav Kušec, prof.
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof.. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc
Silvija Lažeta, dipl. iur.
Ivan Lehpamer, Zagreb
Ivanka Lehpamer, Zagreb
Nenad Lehpamer, Zagreb
Zdravka Lehpamer, Zagreb
Zdravka Leindl, Austrija
Mladen Leko, Canberra
Paulina Leko, Canberra
Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Ankica Lojkić, socijalni radnik
Mladen Lojkić, publicist

Katica Lončar, Zagreb
Ivica Lovošević, ing. inf., Našice
Luka Lozo, Zagreb
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Ivica Luetić, novinar, Split
prof. dr. Maja Lukac-Stier, direktorica Filozofskog odijela Filozofskog fakulteta,
Argentinskog katoličkog sveučilišta - Buenos Aires, Argentina
Ivan Lulić, mr. sig.
Damir Ljubičić, ing. telekomunikacija , Zagreb
Ivana Madunić, oec
Marko Magdalenić - Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Blažena Magdić, umirovljenica,
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Robert Majerić, dipl. ing. el., Zagreb
Josip Malović
Dubravko Malvić, Zagreb
Gordana Malvić. prof. Zagreb
Mijo Maljković, inovator
Anka Maljković, umirovljenica
Marijan Maljković, student
Radica Maljković, tex.tehničar
Mile Mamić
Ankica Mandarić, Mostar
Gordan Mandarić, Mostar
Luca Mandarić, Sarajevo
fra Velimir Mandić, Humac
dr. sc. fra Josip Marčelić, Split
Vladimir Marčinko
Ante Marević
Terezija Margaretić prof.u mirovini, Dubrovnik
Stipe Marić
Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
mr. sc. Zdenko Marincic, dipl.ing.el. / M.Sc.E.E.
Marija Markić, CTC,
Marinko Markić
Slobodan Markić, P. Eng.
Blandina Marković Randić
Ivo Markulin, kap.d. pl; Preko, Bilišće
Josip Maršić, HSP
Danica Martinović
prof. mr. art. Miroslav Martinjak
Dubravka Matanić, Velika Gorica
Ivan Mataric, Austija
Kata Matoković
Miljana Mažar, dipl.inž.
Stjepan Mažar dipl.inž.

Nikola Mažuran Karlobag
Marija Mažuran, Zagreb
don Pavao Medić, Split
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Kazo Mikašek
Ignac Mikulaj, Zagreb
Marijana Mikulaj, Zagreb
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
Gojmir Milat, Sv. Filip Jakov
M. Benedikta Miletić
Branko Milićević, innovator
Marija Milina, medicinska sestra, Nova Gradiška
Željko Milina, medicinski tehničar VŠS, Nova Gradiška
mr.sc. Ante Milinović, muzejski savjetnik u mirovini
Pero Mioč, književnik, Šibenik
Kristiana Misetic
Marijan Mjedvidović
Ivan Mlikota, Zagreb
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Branko Mrakužić, dipl. ing.
Franjo Mudrovčić, Zagreb
Domagoj Musa
Jadranka Mustac
Miljenko Mustac
prof. dr. fra Andrija Nikić, u ime Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti – 25
članova i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru – 1381 člana
prof. dr. sc. Milan Nosić
Nenad Novak, dipl. ing., Zagreb
dr. sc. Anto Orlovac
Mate Orlović
Zrinka Orlović
Marijan Osmak
Dubravka Otorepec, odgojitelj, Zagreb
Michael Pack, Engleska
Mirta Padovan Nakić, prof., Zagreb
Dragica Palada
Ivan Pandža
Miroslav Papic, dipl. ing. stroj., Zagreb
mr.sci. Josip Papković, dipl. inž. Zagreb
Marija Papković, dipl. iur. D. Pušča
Josip Paštrović, dipl. ing.
Tomislav Pavicic, dipl. ing., Argentina
Mladen Pavković, novinar i publicist
Alojz Pavlović, mag./dipl. ing. kibernetike, Zadar
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju
Mario Pehar

Tatjana Pehar
Stipan Perić, dipl. oec
Demokrita Perić
Ivan Perić
Martina Perić, oec
Marija Perić, dipl oec
mr. sc. Marijan Petek, Zagreb
Alojzije Petracic, umirovljenik
Damir Piljac, dipl.inž. Zagreb
Marijan Pinhak, dipl. ing. el.
Josip Pintarić, Zagreb
Nenad Piskač, književnik
M. Veronika Pivčević
Dubravko Pižeta, dipl. ing. Elektrotehnike
Stipan Plazonić
Miljenko Plisic
Igor Plisic
Katica Plisic
Marin Plisic
Stipo Pokrajčić
Ema Poljak, Zagreb
Ivan Poljak, Duće – Dugi Rat
mr. sc. Kruno Poljak, Zagreb
Dubravka Poljak-Dravinski, dr. st.
akademik Stanko Popović
Siniša Posarić, književnik, Rijeka
Ivica Primorac, prof. (dragovoljac Domovinskog rata, umirovljeni časnik HV-a)
Vera Primorac, prof. i književnica
Damir Privora, dipl. ing.
Željko Prpić, dipl. ing. strojarstva i stož. brigadir u mirovini
Don Vinko Puljić, Siegen
Nikola Radić, Krk
Anton Raff
Antun Raguž, prof., Švedska
Marinko Raguz, Mostar
Vid Raguž, Udruga Dragovoljaca Domovinskog Rata 1991. Dubrovnik
don Dragan Rajković, Split
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Kata Rašić, Zagreb
Stipo Rašić, Zagreb
Božidar Ručević, dipl. inž.
dr. sc. Stjepan Razum, archivist i povjesničar
Branko Reić, dipl. ing.građ. umirovljenik
Petar Renić, Zagreb
M. Zrinka Roglić
prof. dr. sc. Mirjana Rumboldt, Split

prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit., Split
Stjepan Samoborec, Prvi. Hrv. redarstvenik
Marija Senjić (Žarko)
Ivan Sesar, prof.
Vjekoslav Severinac, Zagreb
Roko Sikiric, Bibinje, Zadar
Željko Soldo, Zagreb
Josip Opta, ing., sudionik rata, invalid 100%, Zagreb
Dragutin Spajić, Zagreb
Višnja Spajić
dr. Josip Stjepandić, Bensheim
Suzana Stojmenovski
Antonio Storić, Zagreb
Mirko Strabic
Davorka Stupin Reić, umirovljenica, Zagreb
Antoaneta Sudarić, dipl. ing. grad., Josipovac
Mirna Sunić-Žakman
Ana Sušac, prof.
Marija Sušac, prof.
Mate Sušac, prof.
Robert Sušac, Zagreb
Vera Sušac soc. radnica
M. Jasna Suvalj-Kondić
Dragutin Šafarić, umirovljenik projektant, Velenje – Slovenija
Danijela Šakota, novinarka
Mario Šaler, Zagreb
Ante Šare
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji hrvatski tamburaši (nekad Zlatni dukati)
Hrvoje Šubić, mag. prava
Oskar Šarunić
Dubravka Šelendić
Mario Šelendić
Katarina Šelendić
Ladislav Šelendić
prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović
Marko Šimat
Dobroslav Šimović, dip. iur, Zagreb
Bruno Šimunović, Zagreb
Milan Šincek
Josip Šintić, prof. psih., član Foruma hrvatske slike
prof. dr. sc. Boris Širola
Ivan Škarica
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. ped., Zagreb
Ivica Škreb, Zagreb
mr. sc. Ljubomir Škrinjar, Zagreb
Franjo Škrobo, Vinkovci

m. M. Marina Škunca
Maja Šnajder (HDZ od 1991.), Split
Branka Šmalcelj, dipl. ing., Zagreb
Donat Šolta, dipl. ing. el.
Nikola Štedul
Kate Šumić, med. sestra, Dubrovnik
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
Franjo Tkalcic
Marica Tkalcic
Petar Todorić, dipl. ing. str., Zagreb
Miroslav Tomac, mag. ing. el.
Mladen Tomašević, Zagreb
Rudi Tomić
Ruža Tomić
Franjo Tomšić
Robert Tomšić
Sanja Tomšić
Igor Trbušić
Jelena Trbušić
Zvonimir Trusić
Damir Tučkar, dipl. ing.
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. grad., Stupnik
Vera Uglešić, Zadar
Ivica Ursić, neovisni katolički novinar i publicist
prof. dr. sc. Kosta Urumović
Ivan Vakula, umirovljenik
Vera Valčić Belić
Vlado Vanjaka, apsolvent teologije, Filozofsko - teološki institut Družbe Isusove u Zagrebu
dr. sc. Mislav Vedriš
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, FESB, Split
dr. sc. Mile Vidović, Split
Marica Vitlov, Zadar
Ante Vlahov, Rijeka
Dunja Vlahov, Rijeka
mr. Sc. Rudi Vlahov, Rijeka
Nevenka Vlaic, dipl. oec.
Zdravko Vlaic, dipl. ing.
don Ante Vojnović, Split
don Ante Vrbatović, Split
Ivan Vrdoljak, svećenik, Zadvarje
Kristina Vrebac
don Stanko Vrnoga, Split
dr. sc. Petar Vučić

dr. sc. Zlatko Vučić
Jelenka Vučkov, mr.sc.teol.
prof.dr.sc. Šime Vučkov, dr.med.
Lidija Vukalović, dipl. učitelj
don Dušan Vuković, Split
don Pavao Vuković, Split
Ani Vuletic, dipl. ing. gradj.
Petar Vulić, književnik
Robert Vulić, dipl. krim. u mirovini, Koprivnica
Zorka Zane
Milan Zanoški, hrvatski branitelj - poručnik HV, mali poduzetnik
Barbara Zeruk, kontoristin Stuttgart
Ivo Zeruk, umirovljenik, Tribunj
Tonći Zokić, pomorac, Orebić
Ljilja Zovko, Mostar
Amela Žaja, uprani pravnik
Ante Žaja, akademski slikar
Franka Žaja, Aržano
Gordana Žaja, Makarska
Marko Žaja, Aržano
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Žarko
Franjo Žgela, Slunj
Stjepko Živković, Vukovar
prof. dr. sc. Tomislav Živković
Katica Žmire, učiteljica, Sinj
Lovre Žuljević, Split

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU

Potaknuti najnovijim medijskim napisima, usmjerenim na ugrozu časti i dostojanstva uglednog hrvatskog dramskog umjetnika, hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata kao i osvjedočenog domoljuba gospodina Božidara Alića, mi dolje potpisani dajemo punu potporu njegovoj domoljubnoj i rodoljubnoj inspiraciji pri javnom govoru. S obzirom na općepoznate činjenice sadržane u etičkoj osudi Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta od 10. prosinca 2014. godine, a kojom je Ivo Josipović etički osuđen za veleizdaju, smatramo da nitko nema pravo na osudu gospodina Božidara Alića zbog izjave koju je dao Hrvatskoj televiziji te izborne noći 11. siječnja ove godine. To pravo nema ni Hrvatsko društvo dramskih umjetnika, jer gospodin Božidar Alić prilikom davanja te izjave nije nastupao u ime te udruge, pa je stoga logično pomanjkanje njihova legaliteta i legitimiteta u bilo kakvom obraćanju javnosti.

U iskrenoj i dobroj namjeri, ovim otvorenim pismom pozdravljamo gospodina Božidara Alića želeći mu svako dobro te istodobno izražavamo domovinsku zahvalnost za sve što radi na promicanju slobode misli i govora, istinoljubivosti, vjeroispovijedi, odanosti hrvatskoj državotvornosti te univerzalnim temeljnim ljudskim pravima.

U Zagrebu, 18. siječnja 2015.

1. Prof. emer. dr. sc. Zvonimir Šeparović,
2. akademik Josip Pečarić,
3. prof. dr. sc. Josip Jurčević,
4. dipl. pravnik Zdravko Vladanović,
5. prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić

6. Damir Borovčak, dipl.ing., publicist
7. Ante Brčić, novinar
8. Marito Mihovil Letica
9. Marija Markic, Toronto
10. Slobodan Markic, Toronto
11. Renato Smokrović
12. Nikola Štedul
13. Jadranka Lučić, Zagreb
14. Mladen Kostić, Stuttgart
15. Zvonimir Trusic, Zagreb
16. Marta Čerina – Zagreb
17. Nevena Abramovic, Toronto-Canada
18. Dusko Abramovic, Toronto-Canada
19. Oskar Šarunić, Zagreb
20. Ivo Markulin, pok. Kažimira, Kap.d.pl. iz 23273 Preko, Bilišće 7
21. magistar Fabijan Lovrić - Knin
22. Vlado Glavaš
23. Danica Glavaš
24. Josip Djukic, USA
25. Mladen Galić - dragovoljac Domovinskog rata
26. Ante Periša
27. Ante Glibota, redovni član Evropske Akademije Znanosti, Umjetnosti i Literature, Pariz
28. don Miljenko Babaić
29. Hrvoje Glavota
30. Dajana Glavota
31. Domagoj Musa
32. Seada Musa
33. Dea Musa
34. Đivo Bašić, Dubrovnik
35. mr. Gordana Turić, dipl. inž., bivša saborska zastupnica
36. Stjepan Samoborec, Ph r
37. Prof. dr. sc. Stipe Kutleša
38. Nikša Koncani, Zagreb
39. Ivan Mlikota
40. Marko Alagić, Zagreb
41. Ante Mlikota, Zagreb
42. Marija Vukić
43. Petar Gelo Hrvatski radio most Melbourne
44. Prof. dr. sc. Milan Nosić
45. Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
46. Milenko Barbir
47. Josip Maršić, HSP
48. Vesna Janes, Samobor
49. Miljenko Plisic, Bern
50. Branimir Bilić, umirovljenik

51. Ivanka Bilić, umirovljenica
52. Đurđica Bastjančić, prof.
53. Iva Bastjančić, nast.
54. Ivan Bastjančić, dipl.ing.
55. Nevenka Nekić, prof., Zagreb
56. Roko Sikirić, Vouvry VS, Švicarska
57. Dubravko Deletis
58. Josip Maršić
59. Ante Kraljević, književnik, Zagreb, Ul.
60. Tomislav Stjepanov Krčmar
61. Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig., Zagreb
62. Matko Marušić
63. Ive Livljanić, prof. Stanko Šarić
64. Mario Filipi, dipl. polit, novinar, publicist, 100% invalid Domovinskog rata
65. Ivan Martinović
66. Ilija Bagarić, dr. med., Požega
67. Anka Đonlić
68. Mato Artuković, Slavonski Brod
69. Željko Tomašević, član Predsjedništva HŽD-a
70. Janko Bučar, književnik
71. Stjepan Tokić
72. Vladimir Biondić, Zagreb, Bukovačka 159
73. Jozo Andrić
74. Marija Bakovic, Stockholm
75. Mira Martinec
76. Ivan Bradvica, pjesnik
77. Mate Bekavac
78. Zaviša Kačić-Alesić, prof.
79. Stjepan Razum, povjesničar
80. Anka Đonlić
81. Stanko Šarić
82. Ante Beljo, dopredsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
83. Đuro Vidmarović, hrvatski književnik, povjesničar, Zagreb
84. Boris Kuzmanovic, Milwaukee, Wisconsin, SAD
85. Ivanka Kuzmanovic, Milwaukee, Wisconsin, SAD
86. Damir Ljubičić, ing. Telekomunikacija, Zagreb
87. Prof.dr.sc. Ivica Veža, Sveučilište u Splitu
88. Vera Primorac, hrvatska književnica
89. Šime Letina
90. Stjepan Trčak, Zagreb
91. ing. Mijo Mile Kokan, Split
92. Mirko Strabić
93. Miljenko Strabić, dipl.ing.građ.
94. Mladen Deletis
95. Renata Jendričko
96. Blažena Magdić, umirovljenica
97. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a

97. Dominik Stamać, dipl.ing. prometa u mirovnini, Zagreb
98. Nikola Mulanović, Branitelja Dubrovnika 33, Dubrovnik
99. Branko Juroš, dipl. oec. Sesvete
100. Don Lazar Čibarić
101. Krešimir Landeka, Vinkovci
102. don Vinko Puljić, Siegen
103. Alojzije Kokorić, ing., Tribunj
104. Šimun Budimir
105. Mirjana Budimir
106. Hrvoje Budimir
107. Zvonimir R. Došen, Kanada
108. Vesna M. Došen, Kanada
109. Damir Grošinić, Sveti Ivan Zelina
110. fra Miljenko Stojić, književnik i novinar
111. Petar Vulić, Split
112. Prof. dr. Tomislav Sunić
113. don Ivan Vrdoljak, Podgrađe
114. Gojmir Milat Sveti Filip i Jakov
115. dr. Med. Dent. Marija Topić, Zagreb
116. Marija Peakić Mikuljan, književnica
117. Stipe Marić, BiH
118. Marina Cotić, dipl. prav.
119. Jasmina Boch
120. Tomislav Frković, Buenos Aires, Argentina
121. ing. Mijo Mile Kokan, Split
122. Milena Gospić
123. Danica Martinović
124. dr. sc. Petar Vulić
125. Dubravko Pižeta, dipl. ing. elektroteh., Zagreb
126. Branko Prpić, prof.
127. Eva Kirchmayer Bilić
128. Radoslav Maric, M. D.,FLEX, ABOBGYN, FLEX, - Oxford, CT, USA
129. prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
130. Damir Beštak
131. Marina Peric, Dubrovnik
132. Vjekoslav Krsnik, Zagreb
133. Ivica Suton, dipl. ing.
134. Miroslav Papić, Zagreb
135. Zvonimir Remeta
136. Saša Pilić, Zagreb
137. Ivan Remeta Johnny- umjetnik
138. Ljudevit Sakal , dipl.ing., dragovoljac domovinskog rata
139. Mate Sušac
140. Blago Zovko - Cleveland USA
141. Ivan Zovko - Cleveland USA
142. Jerko Zovko - Cleveland USA

143. Maria Zovko - Cleveland USA
144. Anka Zovko - Cleveland USA
145. ing. Tonći Zokić
146. Siniša Posarić, književnik, Rijeka
147. dr. Ante Kunek
148. prof. dr. fra Andrija Nikić
149. Stipo Rašić, branitelj Zagreb
150. Jelka Srzentić Ferenčak, Lovran
151. Dolores Špehar
152. Ivan Debeljak, član Predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva
153. Vid Raguž, Udruga dragovoljaca Domovinskog Rata 1991., Dubrovnik
154. Mateja Mihalinac
155. Zdravko Ban, Zagreb
156. fra Ante Kukavica, gvardijan kapucinskog samostana Gospe od Pojišana u Splitu
157. Vlatko Bilić, dipl. ing.
158. Branimir Bilić, umirovljenik
159. Ivanka Bilić, umirovljenica
160. Ivana Babić, Zagreb
161. Mate Gogić, Zagreb, Zajednice prognanih Posavljaka
162. Marija Kalafatić
163. Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u.m.
164. Prof. Matko Marušić, MD, PhD, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
165. Željko Soldo inž. el., Zagreb
166. Mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik HRVATSKOG DRUŠTVA
167. Ante Suton m.i.e.
168. Mislav Benčević, Samobor
169. Žarko Marić, prof., Zagreb
170. Dragutin Bauman, ing kem., član Predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva
171. Ilija Lukanović, teolog i diplomat
172. Stjepan Hodak
173. Vladimir Mrkoci
174. prof. dr. sc. Ivan Kordić
175. Kata Žarko
176. Nediljko Žarko
177. Ana Žarko
178. Marko Žarko
179. Marija Žarko
180. Udruga HIVDR-a Črnomerec, Renato Šelj, predsjednik
181. dr. Tomislav Djurasovic, München
182. Pejo Čičak
183. Prof. Dr. Vinko Grubisic, University of Waterloo, Waterloo, Ont., Kanada
184. Kazimir Kovacic, Buenos Aires
185. Stella Hubmayer, Buenos Aires
186. Vjera Ljubicic, Buenos Aires

187. Ingeborg Boenel, Buenos Airesa
188. prof. dr. Serđo Dokozla
189. Davor Parlov, ing. Split
190. dr. sc. Henrik Heger Juričan, Pariz
191. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
192. Ivan Vakula
193. Ana Martinović
194. dr. sc. Miroslav Međimorec
195. Marinko Markić
196. Ružica Soldo, profesorica, dipl. novinarka, pjesnikinja, književnica iz Širokog Brijega
197. Dubravka Otorepec
198. Ivica Luetić, novinar, Split
199. Prof.dr.sc. Šimun Križanac
200. Marina Klarić, Mošćenica, odv. A. Starčevića 5
201. Ivan Budimir
202. Prim. dr. Miljenko Raos dr. med.
203. Damir Brakus
204. Danijela Šakota, novinarka
205. mr.sc. Danijel Dugonjić, dr.med.vet., Imunološki zavod d.d., Zagreb
206. Prof dr sci Ivan Malčić, Zagreb
207. Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju Sydney-Australia
208. Davor Ljubičić, Split
209. dr. Ružica Ćavar
210. Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist
211. Pero Tadić, hrvatski književnik
212. Vinko Vice Ostojić, hrvatski publicist
213. Stanislav Bilić, Krško, Slovenija
214. Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
215. dr.sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjetnik
216. Niko Eres, Glavni tajnik Hrvatskog svjetskog kongresa Njemačke
217. Josip Miljak, HČSP
218. Kazimir Mikašek-Kazo
219. mr.sig. Ivan Lulić
220. Kristina Dugan
221. Mirna Filipovic - Koscec
222. Anka Zver, Zagreb
223. Gordana Štampar, Zagreb
224. Vesna Plazibat, Split
225. Dr. sc. Hrvoje Kalinić
226. Mladen Pavković, Koprivnica
227. Ante Šare, dipl.ing.elek.
228. Jure Modrić, dipl. inž. el.
229. Boris Ivancic
230. prof. Snježana Mišura, Šibenik

- 231. Tomislav Bolanča, dipl.oec, Zadar
- 232. Prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emeritus, Split
- 233. Prof. dr. sc. Mirjana Rumboldt, Split
- 234. Krešimir Kraljević, Široki Brijeg
- 235. Miljenko Buljac
- 236. Robert Majerić, dipl.ing.el., Zagreb
- 237. Đurđa Cecelja Čelić, Zagreb
- 238. Vera Valčić Belić, Vancouver, Kanada
- 239. Jasenka Polić Biliško, prof.
- 240. Šimun Dodig, Sesvete
- 241. Josip Papković, Zagreb
- 242. Vjekoslav Brajović, umirovljenik
- 243. Marko Šimat, dipl. inž., Zadar
- 244. Juraj Cigler, dipl. inž. grad., Čakovec
- 245. Joško Grenc, Split
- 246. Fra Martin Planinić, BiH
- 247. Marija Ruza Habunek Fiolic, Argentina
- 248. Stjepan Fiolic, Argentina
- 249. Alojzije Petracic, umirovljenik, Canada
- 250. Ivan Starčević mag.ing.ele., Zagreb
- 251. Ivan Klarić, dipl.ing.grad. u m.
- 252. Davorin Štimac
- 253. Prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
- 254. Vjekoslava Čikeš, Zagreb
- 255. Rosanda Dukić dipl. ing.
- 256. Đuro Knezičić, član predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva, Zagreb
- 257. Mladen Ban, 73 Doe Trail, Woodbridge ON L4H 3A8, Canada
- 258. prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
- 259. Marija Šučur, prof. u mirovini
- 260. Prof. dr. sc. Boris Širola, Zagreb

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić
Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti doneše deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija

Poštovani akademičke Kusiću,
dostavljamo Vam peticiju kojom tražimo da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti doneše deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.

Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše znanstvene nacionalne ustanove kojoj ste na čelu. Očekujemo da HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobođila politike te organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti, otvorenosti i objektivnosti. To znači da analize i rasprave moraju počivati na znanstvenom pristupu, gdje su podatci iznad svakog svjetonazora, teorije ili uvjerenja. Valjanost i snaga podataka utvrđuju se klasičnim znanstvenim metodama, a odgovori se dosežu suglasjem kompetentnih stručnjaka i samo na osnovi podataka pouzdanih prema znanstvenim kriterijima.

Potpisujući ovu peticiju, bivša saborska zastupnica Gordana Turić je konstatirala:
S osobitim zadovoljstvom supotpisujem Vaše pismo Akademiji, posebice stoga, što sam - kao bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i porača – svjesna mogućih otpora istraživanjima koja traže istinu o toj tematici.

Tekst sa širim obrazloženjem peticije i s imenima njezinih potpisnika šaljemo Vam u privitku.

S poštovanjem,
prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Josip Pečarić

20. 07. 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti doneše deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademiče Kusiću,
obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU), obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu, predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje predlažemo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrđka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citati u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da *to (ta knjiga) pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Nama to zvuči kao poziv na novo „suđenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način*.

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje

je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on za *takve stvari više nema tolerancije*.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljedeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povjesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih prepostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi.

Temeljne su prepostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mјere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojавama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenoj knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljedeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podaci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvijek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistjeće iz njegove želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistjeću iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!
- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podatcima i zamislima.)
- Nikada ne mijenjaj i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!
- Ne budi pristran! (U odnosu prema podatcima i zamislima svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!

Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijedanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju.

Jednako tako, predlažemo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozačić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management

prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

prof. dr. sc. Ivan Malčić

doc. dr. sc. Dubravko Jelić

doc. dr. sc. Ivan Bokan

prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić

dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i porača
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti professor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Ćepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vatavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist I kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulovic
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak

dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za
obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatavuk
prof. dr. sc. Mladen Petracic
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kaćunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpore Pismu HAZU:

(...)

Vlado Glavaš

Danica Glavaš

(...)

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH

Poštovani sudci Ustavnog suda RH,

Tražimo od vas da zaustavite ismijavanje sudske i drugih odluka kojima je za cilj kažnjavanje poznatog hrvatskog nogometnika Josipa Šimunića. Povod našem zahtjevu je dan u sljedećem tekstu (dnevno.hr, 08. 01. 2016.):

Ne slažu se s visinom kazne

ŠIMUNIĆ POD PROGONOM: Općinsko državno odvjetništvo traži veću kaznu!

Autor: Boris Biško

"Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo 'Za dom', na što su gledatelji odgovorili sa 'Spremni' odnosno opisano je ponovljeno tri puta", stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu žalilo se na presudu Prekršajnog suda u Zagrebu po kojoj je bivši hrvatski nogometni reprezentativac Joe Šimunić kažnen kaznom od 5000 kuna zbog uzvika "Za dom" nakon utakmice nogometne reprezentacije.

"Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, po primitku presude Prekršajnog suda u Zagrebu protiv 37-godišnjeg hrvatskog državljanina kojom je proglašen krivim za počinjenje prekršaja iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 5000,00 kuna, uložilo žalbu na tu presudu", stoji u priopćenju. "Predloženo je da Visoki prekršajni sud presudu Republike Hrvatske presudu preinaci i okrivljeniku izrekne strožu novčanu kaznu", navodi se u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu.

Dodaju da je Šimunić bio svjestan da uzvik "Za dom" uz odzdrav "Spremni" simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir

prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti. "Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo 'Za dom', na što su gledatelji odgovorili sa 'Spremni' odnosno opisano je ponovljeno tri puta", stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

"Okriviljeniku je stavljen na teret da je dobacivao gledateljima poruke čiji sadržaj potiče mržnju na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti, čime je počinio prekršaj iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima kažnjiv po članku 39. a, stavak 1., točka 2. istog Zakona. Na navedenu je presudu ovo državno odvjetništvo 7. siječnja uložilo žalbu zbog odluke o prekršajno pravnoj sankciji (čl. 194. st. 1. toč. 4. u svezi s čl. 198. st. 1. Prekršajnog zakona) budući da državno odvjetništvo smatra kako je izrečena novčana kazna preniska s obzirom na sve okolnosti predmetnog slučaja (ODO u Zagrebu je u optužnom prijedlogu predlagalo kaznu od 25.000,00 kuna) i kako sud nije cijenio otrogne okolnosti, a to su svojstvo počinitelja i intenzitet počinjenja prekršaja", dodaju iz Općinskog državnog odvjetništva.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/simunic-pod-progonom-opcinsko-drzavno-odvjetnistvo-trazi-vecu-kaznu-879266>

Kao što vidite u najcrnjoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić *bio svjestan* da uzvik "Za dom" uz *odzdrav* "Spremni" simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima *Nezavisne države Hrvatske* odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.

Takova tvrdnja doista predstavlja ismijavanje sudstva u RH jer su poznate oslobođajuće presude hrvatskih sudova zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI (vidjeti npr. Odluku Prekršajnog suda u Kninu:

[http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrđio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.'\).](http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrđio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.)

Obično se spominje i druga takova presuda: Presuda Prekršajnog suda u Zagrebu, 23. 12. 2009., mada postoji i odluka istog suda od 04. 04. 2009.

Pitam vas kako je mogao Prekršajni sud u Zagrebu poslije ovakvih presuda kazniti Josipa Šimunića. Pa valjda je i vama jasno da se radi o pritisku političara.

Da skandalozno ponašanje sudova i Državnog odvjetništva u RH bude još veće upozorit ću vas na slučaj suđenja predsjedniku HCSP-a Josipu Miljku koji mi je o tome pisao:

Poštovani akademice, evo jedan prilog raspravi o pozdravu Za dom spremni i ustaštvu. HCSP je jedina politička stranka koja u službenim aktima ima registriran pozdrav: Za dom spremni. Kada sam zbog toga bio na sudu po prijavi načelnika prve PP Zagreb, Velimira Tišme (inače Srbin), sutkinja Vlatkica Jurić je bila zaprepaštena kako je to moguće da HCSP ima to u službeno potvrđenom Ustavu (Statutu), i morala s velikim žaljenjem donijeti oslobođajuću presudu. U definiciji presude je izbjegla jasno određenje, pa sam se ja žalio na tu oslobođajuću presudu (naravno da se nemam pravo

žaliti na oslobađajuću presudu), što mi je drugostupanjski sud i kazao u rješenju. Bila je sporna naša zastava koja je visjela na zgradi u Frankopanskoj 2, Zagreb, na kojoj je ispod stranačkog grba naš pozdrav; Za dom spremni. Sutkinja je mene oslobođila jer kao nisam ja osobno, kao odgovorna osoba izyjesio tu zastavu, pa ne mogu direktno biti odgovoran. Stoga sam se i žalio na presudu, jer se ostavlja prostor za inkriminaciju legalno registrirane stranačke zastave. To je bilo negdje 2009/10.

Pogledajte i:

<http://www.tportal.hr/325833/I-danas-bismo-registrirali-udrugu-Za-dom-spremni.html>

(„Naime, ministar Kotromanović pod svojim ministarstvom, u sastavu HV-a, vodi i specijalnu postrojbu 'Gromovi' koja u svojoj himni ima poklič 'Za dom spremni'.“) Jasno je da je napadom na Josipa Šimunića načinje golema šteta i njemu i hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji. Ali neshvatljiva je boljevička tvrdnja da je netko nešto ZNAO. Ili je samo opet dobro poznata priča o neprijateljskoj ustaškoj emigraciji? Zbog svega navedenog tražimo od vas da zaustavite ovakvo ismijavanje sudstva u RH i zaustavite progon vrlog hrvatskog domoljuba i svjetski poznatog nogometnika!

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
general Ljubo Česić Rojs

general Ivan Tolj

general Marinko Krešić

Marko Perković Thompson

prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus

dr. sc. Josip Stjepandić

dr. sc. Stjepan Razum

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i Hrvatskog

kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1410 članova

prof. em. dr. sc Zvonimir Šeparović

prof. dr. sc. Ivo Rendić - Miočević

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. Serđo Dokoza

prof. dr. sc. Mladen Parlov

prof. dr. sc. Milko Brković

prof. dr. sc. Boro Mioč

prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Ivan Kordić

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sci. Ivan Malčić

prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.

prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. dr.sc. Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr.. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Drago Katović, prof emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
dr. sc. Ivo Soljačić, prof emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr.sc. Vladimir David
dr. ing. Marijan Papic, Vancouver, Canada
dr. sc.Miroslav Banović
dr. Mladen Smolčec dipl.ing.grad.
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
dr. sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
mr. sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica
Ivan Bradvica,dipl.ing.grad.,književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo - Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši

Mario Filipi

Renato Šelj, bojnik, Predsjednik Udruge HVIDR-a Črnomerec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV

fr. Ante Kukavica, kapucin

don Lazar Čibarić

don Anđelko Kaćunko

Ilija Lukanović, teolog i diplomat

Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.

Vladimir Mrkoci, prof.

Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj Domovinskog rata)

Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.

Stipo Pilić, prof. Povijesti

Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a

Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije

mr. sc. Marica Đureković

mr. sc. Ante Milinović

mr. sc. Josip Grilec, dipl. ing.

mr. sc. Josip Papković, dipl. inž.

mr. sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija

mr. sc. Zvonko Marušić

mr. Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.

Vladimir Biondić, magistar prava

Mijo Maljković inovator iz Požege

Vlado Glavaš

Danica Glavaš

dr. Ante Kunek, Melbourne

Miroslav Kušek, dipl. Iur.

Jasenka Polić Biliško, prof.

Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. građ.

Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb

Stipan Perić dipl. oecc Tomislavgrad

Marijan Babić, dipl. Ekonomist

Anto Babić, dipl.ekonomist

Marijana Babić, prof. hrv. i pov.

Iva Babić, dipl. teolog

Tea Babić, dipl. učitelj

Mila Babic, mr. prava

Nevenka Babić

Jelena Mikulić, dipl. ekonomis

Demokrita Perić

Ivana Bilić. umirovljenica, Zagreb

Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb

Marija Markić, CTC, Toronto

Slobodan Markic, P. Eng., Toronto

Božidar Ručević, dipl. Inž.

Inž. Miroslav Zemljak
mr. sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurdica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl.ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl.ing.el.
Drago Duvnjak, dipl.ing
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak - Duvnjak, dipl.iur
Andjela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl.ing.
Željko Lenić, dipl.ing.
Branko Juroš, dipl.oec.
Tomislav Bolanča, dipl.oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl.ing.
Lovrić Kazimir,, dipl.ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm

Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar - Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija pavković
Mišel Zaradić
Frano Zaradić
Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi - Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac - Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar

Ivo Buntin
Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, Zadar
Ivanka Koller-Šefančić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin
Ante Babić
Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markić
Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić.

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

**J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ
PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.**

PISMO PREDSJEDNICI - TKO POTPISUJE?

Poštovana Predsjednica RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja. U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata.

Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.

Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije“.

Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I DIJELJENJA ‘BOJNE ČAVOGLAVE’ MOGU VAS KAZNITI!

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41

“Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu”, pita se Pero Kovačević.

Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu Nezavisni.hr objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćnji događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.

UŠUTKAVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja ‘ZA DOM SPREMNI’, nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se “ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenositi pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati”.

Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu “čestitku” Thompsonu zaboravljaju “da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala moral nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti”.

“Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepočudnih pjesama, kao nekad, od Vile Velebita itd.. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše osjećaje, osjećaje poraza, zaledene krv i straha kad čuju Čavoglave...”, pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A.G. Matoša: “Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787>

S obzirom da g. Kovačević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljem govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.

Uvjeren sam da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režimu Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan.

Ponavljanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić
Biskup dr. sc. Vlado Košić

P.S. Podsjećamo Vas:

- a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerili predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
- b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;

c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.

d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvrsteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić

general Ljubo Ćesić Rojs

general Marinko Krešić

general Josip Štimac

general Ivan Tolj

dr. sc Josip Stjepandić

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.

Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu

Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak

Prof. dr. sc. Fra Andrija Nikić

Mirela Pavić, kolumnistica

Zvonimir Josip Tumbri

Krunoslav Lukenda, Zadar

Jozo Lukenda, Zadar

Ivan Lukenda, Njemačka

Tereza Klier, Njemačka

Valerija Weiss, Njemačka

Damir Tučkar, dipl. ing.

Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik

Marko Magdalenić, KBF Zagreb

Juraj Cigler, dipl. inž. građ. Čakovec

Vicko Goluža

mr.sig. Ivan Lulic

dr. Ružica Ćavar

Pero Tadić, hrvatski književnik

Vinko Vice Ostojić, hrvatski publicist

Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.

Đurdica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, baccalaurea

Josip Maršić

Slobodan Maršić dragovoljac DR

Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik

Vera Primorac, književnica

Stjepan Grgić, Toronto, Kanada

Josip Kocijan

Don Lazar Čibarić

Divo Bašić, Dubrovnik

Damir Borovčak, dipl.ing., publicist, Zagreb
Tomislav Beram, Australija
Krešimir Duvnjak, dipl. inž., mag. phil., univ bacc. relig., Zagreb
Zvonimir.R. Došen
Mate Sušac
Dajana Glavota, prof.
Hrvoje Glavota, dipl.ing.
Alojzije Petracic, umirocljenik
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Domagoj Musa mag. dipl ing.
Stanko Šarić, dipl. ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)
Ivo Markulin,kap.d.pl. Preko
Ankica Markulin, prof. Zadar
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canda
Jozo Ćuk, dugogodišni hrvaski javni djelatnik, Melbourne Australia
Mario Filipi
Roko Sikirić, Lausanne
Petar Gelo Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Don Andelko Kaćunko
Mijo Maljković, inovator
Ivan Filipović, pomorac
Slobodan B. Markic, P. Eng., Toronto
Miljenko.Plisic
Branko Haubrich, iur.
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich Mihovilović
Kristina Vrebac
Ivan Haubrich
Manda Haubrich
Stjepan Fiolic, Argentina
Dr. sc. August Janečković
V. Školnik-Popović, dr. med. spec. ped.
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, prof. emeritus

07. 08. 2016.

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.**22. 10. 2016.****HASANBEGOVIĆEVA POBJEDA, 2.**

Bilo je zanimljivih reagiranja na moj tekst *Hasanbegovićeva pobjeda*, koji je objavilo i nekoliko portalâ:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/pearl-josip/25116-akademik-josip-pecaric-hasanbegoviceva-pobjeda.html>

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-hasanbegoviceva-pobjeda/>

<http://kamenjar.com/akademik-pecaric-hasanbegoviceva-pobjeda/>

Niz komentara dobio sam i osobno. Više kratkih pohvala od kojih je najoriginalnija bila ona od kolege Borovčaka: *Genijalna logika akademika*.

Posebno mi je drago reagiranje Martine:

Poštovani, nakon ovakvih vijesti, uvijek mi je drago pročitati Vaše poruke. Puno hvala na tome.

Mislav je reagirao drugačije od Martine:

dragi Akademiče,

slaba mi je utjeha vaša analiza. Mučnina je kao nakon poraza u nogometu naših izabranika ili poraza u ratu. Dobro je opažanje ono o HDZ-u i SDP-u. Nažalost, ponavlja se priča: HDZ za izbore pridobije razočarane i bezglave državotvorce, a onda politiku vodi po regionu i Briselu...

Jedino mogu biti zadovoljan time da me intuicija nije prevarila, ali za to i nije trebalo biti jako pametan.

Moja naivna nada u nekog sadržajnog i državotvornog Plenkovića ipak je bila iluzija. Poučen iskustvom unatoč gorčini ne obećajem da "ne ču nikad više za HDZ".

Utješno je pomisliti da smo mogli biti i u goroj situaciji - ako je boljševička detuđmanizacija gora od ove fine briselske. I to da ćemo g. Hasanbegovića slušati (nadim se što više) u Saboru. Pa do druge prilike, ako je bude.

Mislavu sam poslao link na tekst Marcela Holjevca:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/nitko-se-nema-pravo-osjecati-prevarenim-imenovanjem-nine-obuljen-964447>

Ali mnogo originalniji od mene bio je „odgovor“ jednog mog imenjaka:

Hm, možda smo ipak na ovim izborima tribali glasovat za "manje zlo", za ustašu Milanovića ? :))

Drugi imenjak je bio doista veoma originalan s komentarom u dvije riječi:

YUDA VJERODOSTOJNI!

Logično je razočarenje mnogih HDZ-ovaca. Poznati povratnik Vlado Glavaš (u vrijeme jugotamnice destljećima živio u Americi, a supruga i on preživjeli su atentate UDBE) poslao je i meni svoje reagiranje koje su objavili i neki portali

[http://www.braniteljski-portal.hr/Novosti/DRUSTVO/PISMO-UPUCENO-PLENKOVICU-Pljunuli-ste-na-Tudmanovu-ideju-o-zastiti-Hrvatske!,](http://www.braniteljski-portal.hr/Novosti/DRUSTVO/PISMO-UPUCENO-PLENKOVICU-Pljunuli-ste-na-Tudmanovu-ideju-o-zastiti-Hrvatske!)

pa ču ovdje dati samo ovo reagiranje:

Štovani,

Kao osnivač HDZ-a u Engleskoj i vjeran Tuđmanovom pokretu i toj stranci od Domovinskog rata do danas, iskreno sam razočaran odlukom Predsjednika Plenkovića i odabira gđe Obuljen za ministra Kulture. Pred desetak dana poslao sam mu pismo, kako mi Hrvati, željni napokon imati pravu HDZ-ovu Vladu, koja će nam vratiti hrvatsko pouzdanje, provesti minimalnu lustraciju, poduprijeti rad ureda za istraživanje komunističkih zločina, nastaviti reforme i u školstvu, vratiti hrvatski pravopis u škole (Babić-Moguš-Katičić-Hamm) kao i učenje o Domovinskom osloboditeljskom ratu, razvidno je, da ništa od toga ne će biti. Postavkom Nine Obuljem jamstvo je nastavka jugo-balkanskog smjera u Ministarstvu Kulture. Kuda je nestao odjeljak ŠPORTA iz naziva Ministarstva? Zašto smijeniti odličnog Marića, iako ne velim, da je gdin Stier lošiji, dapače, imam visoko mišljenje o njemu. Znam, potrebno nam je jedinstvo, ali, nisam sretan posljednjim tijekom događaja. Kao vjeran vojnik Tuđmanovog HDZ-a, za vidjeti je, kakav će biti tijek i smjer nove hrvatske Vlade, hoće li vratiti pravi naziv HRVATSKOG DRŽAVNOG SABORA, Dan svehrvatske državnosti 30 svibnja, predmet ZEMLJOPIS u škole i puno drugoga, što su nam komunisti u zadnjih 10 godina oduzeli ili promijenili, osobito, posrbljavanje hrvatskog jezika. Sada ili nikada HDZ-MOST će pokazati, da li su zasluzili povjerenje, koje smo im dali! Bog daj!

Michael Pack, Engleska

Sjajni kolumnist portala HKV-a Nenad Piskač napisao je Plenkoviću Otvoreno pismo koje do ovog momenta ima oko 600 komentara: *Bio bih ništarija kad ne bih osjetio bilo svojega narod.*

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25115-n-piskac-otvoreno-pismo-andreju-plenkovicu.html>

Mirjam je pročitala tekst na nekom portalu i sugerira što treba raditi:

Izvrstan je ovaj Vaš članak o stvarnoj Hasanbegovićevoj pobjedi! Sada bi bio red da mi pokrenemo peticiju protiv Obuljen – a možda da se oglasi i muslimanska zajednica, zbog očite vjerske diskriminacije prema ministru Hasanbegoviću...

Kao da su je „čuli“ pa se doista postavljaju slična pitanja o sukobima interesa:
<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25126-n-piskac-vjerodostojna-nevjerodostojnost-andreja-plenkovic.html>
<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/nalazi-li-se-nina-obuljen-kao-ministrica-u-sukobu-interesa-oko-havc-965224>

Naravno uvijek treba pročitati kolumnе Ivice Marijačića iz Hrvatskog tjednika. Srećom imate ga i na portalu HKV-a. Posebno je izdvojeno:

Obuljen. Za razliku od Hasanbegovića, Plenković je u zadnjih nekoliko dana čak dva puta stao u zaštitu Nine Obuljen. Ona kao članica Upravnoga vijeća HAVC-a čijim se sredstvima snimaju filmovi neprijateljski orijentirani prema Hrvatskoj ni jednom riječju nije reagirala na tu sramotnu djelatnost.

Prevarant. Nije Hasanbegović jedini „ekstremist“ zahvaljujući kojemu je HDZ opet dobio izbore. Onaj tko traži prije izbora glasove te „ekstremističke“ desnice, a da bi se odmah nakon dobivenih glasova odrekao „desnice“, običan je politički prevarant. Na najbrutalniji način to je svojedobno učinio HDZ-ovac Ivo Sanader

Zapravo Plenković je duboko u pravu kad govori o sposobnosti ministrici Obuljen. Pa ona je uspjela 5 (PET) godina držati sve hrvatske političare u zabljudi da su Praljkove knjige brošure i da ih treba zato oporezivati kao što se oporezuje i običan šund i tek je poslije tih 5 godina to promijenjeno kao rezultat zastupničkog pitanja prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana. Što bi bilo da Tuđman nije ušao u Sabor? Zar to nije velika zasluga dostoјna ministarske fotelje. Zato to i prepoznaju neki branitelji koji nisu stekli u ratu takovu slavu kao general Praljak.

Zato se nemojte podrugljivo smijati kada pročitate:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/hdz-ov-dakic-u-ime-branitelja-o-obuljen-ona-je-vrhunski-strucnjak-moguce-je-da-nije-znala-nista-o-aktivnostima-u-havc-u-965195>

A kad još znamo da u presudi Praljku i njegovim suborcima iz BiH stoji ona o Tuđmanovom zločinačkom pothvatu, pa kud većeg dodvoravanja i zahvalnosti svjetskim moćnicima od toga.

Srećom ogromnu većinu branitelja izvrsno predstavlja Zorica Gregurić:

<http://kamenjar.com/zorica-greguric-osam-pitanja-za-ninu-obuljen/>

Dujmović objašnjava kako je Plenković „preveslao“ poznate desničare u HDZ-u:

<http://kamenjar.com/tihomir-dujmovic-desno-i-ljevo/>

A Brkić se pokušava opravdati:

<http://kamenjar.com/miljan-brkic-plenkoviceva-vlada-uskoro-ce-se-ciniti-jako-desnom/>

I već su počeli tako djelovati:

<http://direktно.hr/en/2014/domovina/65027/Za-razbijenu-%C4%87irili%C4%87nu-plo%C4%8Du-u-zatvor-a-za-pobjjene-Hrvate-vi%C5%A1e-nitko-ne-pita.htm>

Pošto su mnogi srpski mediji prezadovoljni što su uklonjene ustaše iz vlade, na kraju će i ova vlada pokušati uvjeriti sve kako su i oni ustaše, zar ne? Kao što je to radio i Milanović – prvo uradi sve što pogoduje Srbinima i svjetskim moćnicima, kazni sve koji su ZDS, a onda se upiši u ustaše!

U mnogim tekstovima i komentarima na portalima vidi se kako puno ljudi misle da Plenković nije vjerodostojan. Zato i trebaju pročitati prvi Holjevčev tekst.

Ili samo ovo što mi je napisao Don Andđelko Kaćunko:

Slažem se - to je pobjeda Zlatkova i NAŠA (bogoljubno-domoljubno orijentirane opcije)! I to dvostruka, jer je time:

1. RASKRINKANA tzv. bris-selska odnosno ERropska upravljačka struktura (jer "ova Vlada" je samo stečajni upravitelj bris-selske podružnice "ErHa d.o.o.");

2. raskrinkana POLITIKA kao sustav obmane, prjevaru i laži...!

Podsjetit će na moju staru tvrdnju koju sam ponovio u svom tekstu:

Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu.

14. 12. 2016.

USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"

Sa zaprepaštenjem sam danas pročitao odluku Vrhovnog suda RH:

USTAVNI SUD ODBIO TUŽBU JOSIPA ŠIMUNIĆA ZBOG 'ZA DOM SPREMNI'

Ustavni je sud zaključio da je ograničavanje Šimunićeve slobode izražavanja utemeljeno na zakonu. Šimunić je tvrdio da je bio diskriminiran jer su u usporedivim slučajevima u Kninu i Zagrebu drugi oslobođeni

Uz izdvojeno mišljenje suca Miroslava Šumanovića, Ustavni sud (bez Ingrid Antičević-Marinović) odbio je ustavnu tužbu Josipa Šimunića protiv odluke Visokog prekršajnog suda kojom je kažnjen s 15.000 kuna jer je na stadionu u Maksimiru nakon utakmice Hrvatska – Island 19. studenoga 2013. s mikrofonom u ruci publiku poticao da na njegov uzvik "Za dom" uzvratи "Sremni", i tako četiri puta.

Osuđen je za "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".
(...)

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70511/Ustavni-sud-odbio-tuzbu-Josipa-Simunic-a-zbog-'Za-dom-spremni'.htm>

Kao sutci u RH morali bi biti upoznati s činjenicom da je pozdrav ZDS korišten u Domovinskom ratu. Dakle vi zapravo tvrdite da je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Iako smo svjedoci da je u zadnje vrijeme niz hrvatskih intelektualaca upozoravalo na takove elementarne činjenice što je objavljivano na hrvatskim portalima. Recimo u više tekstova spominju se riječi Siniše Glavaševića koji je govorio da bi "Vukovar pao već u rujnu mjesecu 1991. godine da nije bilo HOS-a".

Ili recimo:

"Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je cirilicom bilo napisano ime Vukovar nije nikome smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. i umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!"

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-josip-pecaric-pozdravu-dom-spremni-tocno-toliko-smeta>

Dobro, za pretpostaviti je da naši sutci Ustavnog suda ne čitaju hrvatske portale i ne znaju da je ZDS pozdrav vezan za Domovinski rat. Međutim, dobili su do sada

najmanje 3 (TRI) otvorena pisma koja ih na to upozoravaju. Tako sam krajem kolovoza napisao:

Poslije dva pisma Ustavnom суду сада се обраћам и Vrhovnom суду. Наиме у првом писму smo upozorili kako „u najcrnjoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić **bio svjestan** da uzvik “Za dom” uz odzdrav “Spremni” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.“ Уставни суд nije odgovorio на то писмо, а онда је дошла и оdluka Visokog upravnog суда – prihvatio је жалбу državnog odvjetništva којом је и овај суд само потврдил лажне и uvredljive tvrdnje Općinskog državnog odvjetništva jer је добро poznato како је ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu, a koristili су га и mnogi други branitelji. Doista, као у najcrnjim komunističkim vremenima имамо судове који znaju i sude ljude zbog onoga što oni misle. Уставни суд nije reagirao ni на друго писмо.

To je bilo treće pismo. Nepotpuni popis onih koji su Ustavni sud RH upozorili na to u prvom pismu dan je u prilogu.

Jasno je зашто је Уставни суд donio ovakovu odluku. Itekako je ваžno skinuti ploču hrvatskim braniteljima i to onih којих су се фашистички agresori највише борали – нашим HOS-ovcima. То је imperative свима onima којима су хrvatski branitelji одувек само устаše, а хrvatska država TUĐMANOVA USTAŠKA DRŽAVA!

Time se ostvaruju i naredbe из Сrbije. Iz Vučićeva govora то је tako очito:

“...onih koji optužuju naše manjine, koji podupiru teroristima spomenike i najgore nacističke pozdrave, ocjenjujemo kao težak kompleks.

Ne želimo floskule od onih o velikosprskoj agresiji, neka vide koliko su krvi prolili i neka vide kako je ta agresija završila, s više od 250 tisuća prognanih Srba. Valjda bi trebalo da i ono malo protjeraju. Tu cijenu više nećemo plaćati. Nama nitko nije platio cijenu za više od 500 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu i drugim mjestima NDH.

Nećemo dopustiti da nas ponižavaju oni koji pozdravljaju ustaške teroriste i pozdrave i zastave.

(...)

digli ste Za dom spremni u Jasenovcu, Gotovina je savjetnik u Vladi, čak se i Hrvati protive crkvi Alojzija Stepinca u Zagrebu, tu je i ploča ustašama u Sisku.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70483/Vučić-spominjao-Stepinca-Jasenovac-Srpska-srca-ne-kucaju-za-fašizam.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/vuciceva-izvanredna-konferencija-hrvatska-nas-je-jedina-blokirala-njihovi-diplomati-bjezali-su-od-mene-po-bruxellesu-982698/#axzz4SFQ7Qo9G>

Naravno tu je itekako važna ponovna uspostava jugosrpskog mita о Jasenovcu:
<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/dok-se-rusi-mit-o-jasenovcu-srbi-grade-novi-982650/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hrvatski simboli i Jasenovac su im jedino i ostali jer srpske sluge nisu pobijedile na izborima pa se hrvatskim simbolima (osim ustaške kune – она им је draga) i

Jasenovcem mogu pozivati za Drugi svjetski rat (a u mislima i željama im je Huda jama, Križni put,...).

Tako Benjamin Tolić piše:

a sad nas, evo, snađe i novi, mlađahni Davor Bernardić. I nudi, nov i mlad, poslušajmo što: „U zadnjih 20 godina i globalno i lokalno raste društvena nejednakost. Ljudi traže postavljanje humanijih ciljeva. SDP-ov cilj je oživiti humanu agendu. Moramo probuditi duh kolektivizma kao što su to učinili antifašisti 1945. i hrvatski branitelji početkom devedesetih.“

Dakle, doba najcrnijega staljinizma: masovno ubijanje suverenističkih Hrvata, otvaranje logora i seljačkih radnih zadruga? Bero možda ne zna što govori. Ili ipak zna i upinje se iz petnih žila da nam ni Nova godina ne bude nova.

<http://www.hrvsijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/45251-benjamin-tolic-sve-novo>

Zanimljivo je da su dva teksta od dva autora sa sličnim naslovima jučer tiskana na dva portala:

SOTONIZIRAJU SE HRVATSKA OBILJEŽJA, A GLORIFICIRAJU PROTUHRVATSKA (NEO)KOMUNISTIČKA

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25543-prof-dr-sc-stipe-kutlesa-u-hrvatskoj-vlada-cetnicko-jugoslavenski-a-ne-hrvatski-i-ustaski-fasizam.html>

AKADEMIK PEČARIĆ: DANAS SU AGRESORSKI SIMBOLI DOBRODOŠLI, A BRANITELJSKI NISU

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu>

<http://kamenjar.com/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu/>

<http://glasbrotnja.net/dom-spremni-vs-zvijezda-petokraka/>

Zapravo jasno je zašto je Ustavni sud donio odluku kojom je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti" Vučićevu zapovijed je u Saboru prenio od HNES-a etički osuđen za veleizdaju Milorad Pupovac:

HDZ-ovac Dražen Bošnjaković kaže o poginulim HOS-ovcima:

Ti ljudi su bili dio obrambenih snaga RH. Oni nisu bili fašisti, oni su se borili protiv toga.

Zaboravili ste da ovdje sjedi netko koga svojim riječima vrijeđate, napao ga je Pupovac.

<http://kamenjar.com/vesna-pusic-sto-ce-nam-povjerenstvo-nam-sarafciger-a-ne-povjerenstvo/>

Naravno, Pupovcu je kao i Ustavnom суду Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Da i Pupovcu je kao i Ustavnom суду Domovinski rat Bošnjaković nije u pravu. Nisu se HOS-ovci I branitelji borili protiv fašizma, nego su oni fašisti, zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A Nenad Piskač se s pravom pita što bi na sve ovo danas rekao Tuđman:
<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25548-n-piskac-franjo-tudman-bio-bi-danas-zadovoljan-danasnjim-stanjem.html>

PRILOG:
Neki od potpisnika Prvog pisma Ustavnog suda

akademik Josip Pečarić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
general Ljubo Ćesić Rojs
general Ivan Tolj
general Marinko Krešić
Marko Perković Thompson
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
sc. Josip Stjepandić
sc. Stjepan Razum
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1410 članova
prof. em. dr. sc Zvonimir Šeparović
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. Serđo Dokoza
prof. dr. sc. Mladen Parlov
prof. dr. sc. Milko Brković
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. dr. sc. Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
sc. Drago Katović, prof emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
sc. Ivo Soljačić, prof emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić

doc. dr. sc. Snježana Trojačanec

doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić

sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata

dr.sc. Vladimir David

ing. Marijan Papic, Vancouver, Canada

sc. Miroslav Banović

Mladen Smolčec dipl.ing.građ.

sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb

sc. August Janešović

Đuro Vidmarović, književnik

Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH

sc. Gordana Turić, dipl. ing.

Marija Peakić-Mikuljan, književnica

Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin

Nenad Piskač, književnik i kolumnist

Siniša Posarić, književnik iz Rijeke

Vera Primorac, prof., književnica

Ivan Bradvica,dipl.ing.građ.,književnik

Petar Vulić, književnik

prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja

Janko Bučar, književnik i humanist

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Mladen Pavković, novinar i publicist

Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada

Smiljana Šunde, novinarka i publicistica

Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja

Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com

Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com

Franislav Stanić, urednik kamenjar.com

Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com

Petar Gelo – Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne

Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši

Mario Filipi

Renato Šelj, bojnik, Predsjednik Udruge HVIDR-a Črnomerec

don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV

Ante Kukavica, kapucin

don Lazar Čibarić

don Anđelko Kaćunko

Ilija Lukanić, teolog i diplomat

Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.

Vladimir Mrkoci, prof.

Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj Domovinskog rata)

Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.

Stipo Pilić, prof. Povijesti

Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a

Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije

sc. Marica Đureković
mr .sc. Ante Milinović
sc. Josip Grilec, dipl. ing.
sc. Josip Papković, dipl. inž.
sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
sc. Zvonko Marušić
Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.
Vladimir Biondić, magistar prava
Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
Ante Kunek, Melbourne
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Jasenka Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. građ.
Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oecc Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl.ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babic, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomis
Demokrita Perić
Ivanka Bilić. umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markic, CTC, Toronto
Slobodan Markic, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl.ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlov, ing. el.

Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl.ing.el.
Drago Duvnjak, dipl.ing.
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak – Duvnjak, dipl.iur
Andžela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl.ing.
Željko Lenić, dipl.ing.
Branko Juroš, dipl.oec.
Tomislav Bolanča, dipl.oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl.ing.
Lovrić Kazimir, dipl.ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar – Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa

Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija Pavković
Mišel Zaradić
Frano Zaradić
Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi – Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac – Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin
Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, Zadar
Ivana Koller-Štefančić
Hrvoje Maršić

Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin
Ante Babić
Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markić
Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić.

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

Dano u knjizi:

J. Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str. 371.-381.

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK,
ZAGREB, 2017.**

**PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU
NAGRADU ZA MIR**

Poštovana Predsjednica Republike Hrvatske

Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade

Poštovani Predsjedniče Hrvatskoga sabora

Pozivamo vas da podržite Hrvate iz Bosne i Hercegovine kojima će ove godine biti donijeta presuda u Haagu. Poznato vam je da su u prvostupanjskoj presudi optuženi na drastične kazne zbog izmišljenoga zločinačkog pothvata Republike Hrvatske u izmišljenoj agresiji na Bosnu i Hercegovinu. Zapravo, sudi im se zato što je Republika Hrvatska u više navrata spriječila ostvarenje velikosrpskog osvajanja susjedne države i pobjedu velikosrpskoga fašizma kome je kruna trebao biti genocid u Bihaću.

O tome smo svojedobno u dva navrata pisali Vijeću sigurnosti UN-a, ali bez uspjeha:
<http://www.hkv.hr/10680-novo-pismo-hrvatskih-intelektualaca-vsun-a.html>

Vjerujemo da ste svjesni činjenice da će eventualna takva presuda političkoga suda u Haagu itekako utjecati na našu državu. Zato vam predlažemo da svima pokažemo da Hrvatska nikada neće prihvati kažnjavanje onih koji su spriječili takve zločinačke naume svjetskih moćnika te da pokrenemo postupak kandidature generala Slobodana Praljka za dobivanje Nobelove nagrade za mir. Zapravo prijedlog i obrazloženje možete naći u najnovijoj knjizi prof dr. sc. Zdravka Tomca *Hrvatski patriotizam – što to znači biti Hrvat.*

OBRAZLOŽENJE

Z. Tomac: Slobodan Praljak – junak nad junacima i najveća žrtva protuhrvatske politike

Portal HKV-a: 27. travnja 2017.

Hrvatski general Slobodan Praljak

Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak zasluzio biti barem kandidat za Nobelovu nagradu za mir? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak hrvatski Sokrat koji je u sokratovskom govoru potpuno razobličio lažne optužbe Haaškog suda? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak heroj nad herojima? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak najveća žrtva protuhrvatske politike, a osobito tužiteljstva Haaškog suda koje želi uništiti i Praljkovu obitelj, ni krivu ni dužnu.

Kako su moguće monstruoze optužbe tužiteljstva Haaškog suda koje Slobodana Praljka uspoređuju s nacistima, nazivajući ga hrvatskim Goeringom.

Evo argumenata i odgovora na te podvale i na pitanja koja se nameću.

Slobodan Praljak je, da bi spasio žene i majke vojnika JNA, ugrozio vlastiti život kod vojarne JNA u Grahovini. Bio je dogovor da se prekine vatra, napravljen je brisani prostor između Hrvatske vojske i vojarne. Preko tog brisanog prostora majke i supruge opkoljenih vojnika JNA isle su ih posjetiti. Pri povratku majka i supruga netko je zapucao, a žene su se našle na brisanom prostoru. I tada iz rova prvi iskače Slobodan Praljak. Ljudina, onako visok i korplulentan, trči prema ugroženim ženama i više raširenih ruku: „*Ne pucajte, ne pucajte!*“ Međutim, i dalje nastavljaju pucati. Praljak i dalje trči, dolazi do grupe žena i baca se na njih i svojim tijelom ih štiti da ih koji metak ne bi pogodio. To je junaštvo nad junaštvinama, gesta humanosti kojom Slobodan Praljak, general Hrvatske vojske, žrtvuje vlastiti život da bio spasio suprugu i majke od neprijatelja, agresora, koji su napali Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Taj junački čin nije bio jedini. Bilo ih je mnogo. Još jedanput je Slobodan Praljak svojim tijelom štitio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama. Slobodan Praljak izvukao je zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijeteći oružjem HOS-ovcima, pretežno Muslimanima, koji nisu htjeli pustiti zarobljene Srbe. Slobodan Praljak izvlačio je ranjene Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Organizirao je izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 tisuća Muslimana iz Stolca i Dubravske visoravni splavom preko Neretve. Prevozio je ranjene Muslimane helikopterom iz istočnoga Mostara u Split.

Muslimansku obitelj iz Uskoplja s djetetom oboljelim od leukemije prebacio je u Split na liječenje. Pomogao im je stjecanje hrvatskoga državljanstva kako bi na teret hrvatskoga proračuna mogli otpuniti u Švicarsku na liječenje. Pustio je na svoju ruku zarobljene muslimane poslije sukoba u Rami-Prozor.

Navodimo još dva osobna herojska čina Slobodana Praljka i njegove obitelji. Smjestio je Muslimane u svoj stan u Zagrebu, hrano ih i liječio. Isto je to učinio i u svojoj vikendici u kojoj je također smjestio Muslimane i brinuo se za njih. To su samo neka junačka djela Slobodana Praljka. Tijekom rata sprječavao je osvetu nakon što su Muslimani počinili zločine u Uzdolju, Doljanima i Grabovici. Osobno je provodio konvoje s hranom za Muslimane, čak i konvoje s oružjem i onda kad su, pokušavajući osvojiti Srednju Bosnu, krenuli u rat protiv Hrvata.

Umjesto odličja grozni napadi

Toliko je tih junačkih i humanih djela da ne znam za sličan primjer u povijesti ratovanja. Za ta humana djela Praljak zaslužio je da ga Muslimani odlikuju najvećim odličjima, a da mu Međunarodna zajednica oda najviše priznanje. Umjesto toga Slobodan Praljak doživljava grozne napade. Tužiteljstvo Haaškoga suda proglašava ga nacistom, uspoređuje ga s Goeringom, a krivotvorinama i lažima optužen je prvostupanjskom presudom na tešku robiju. I danas je u zatvoru već punih 11 godina i čeka konačnu drugostupanjsku presudu. Kad bi bilo imalo pravde i ljudskosti, onda bi već davno Slobodan Praljak trebao biti oslobođen, a ne godinama tamnovati u Haaškim kazamatima.

Do kraja godine očekuje se konačna drugostupanjska presuda. Kad bi bilo imalo pravde, onda bi sudski pravorijek morao biti oslobođajući. Slobodan Praljak bi morao biti proglašen nevinom osobom. Očito je da Haaški sud nije pravedan kad nakon navedenih junačkih djela proglašava Slobodana Praljka nacistom i Goeringom. Ne bi bilo moguće da Carla del Ponte, tužiteljica Haaškoga suda, otvoreno promiče svoju antihrvatsku rasističku politiku na temelju koje su Hrvati optuženi i suđeni u Haagu. Carla del Ponte je rekla da su Srbi kopilad, a da su Hrvati podmukla kopilad. Nakon što je Tužiteljstvo Haaškog suda nedavno ostalo pri svojim groznim optužnicama, Slobodan Praljak je u svom sokratovskom govoru između ostalog istaknuo: "Da sam ja, Slobodan Praljak, kojim slučajem napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada u bilo kojoj formi prema bilo kojem narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga pet godina zatvora. Želim doznati vrijedi li na sudu u Haagu „Quod licet Iovi, non licet bovi.“. Želim doznati brine li se Međunarodna organizacija, koja je osnovala Haaški sud, o njegovoj pravičnosti, i podržava li taj stav?"

Prikupljanje dokumenata

Slobodan Praljak izveo je još jedno herojsko djelo. U zatvoru je skupljao dokumente o ratu i argumentima razobličio lažne optužbe, učinio ih je smiješnim. Dokazao je da ono što Tužiteljstvo naziva nacizmom i zločinom da je bila samo borba hrvatskoga naroda za slobodu, nacionalnu i građansku. Praljak je u svojoj sokratovskoj obrani na kraju iznosi dokaze zašto ga se želi uništiti, zašto žele uništiti i njegovu obitelj, zašto samo za njega traže od Hrvatske države da proda njegovu imovinu i da plati milijunske troškove njegove obrane, koju Haaški sud plaća za sve osim za Slobodana Praljka. Njemu ne mogu oprostiti što je argumentima pokazao ne samo da nije Goering i nacist nego da je istinski humanist, jedan od najvećih u povijesti ratovanja. Praljka i njegovu obitelj žele uništiti i zato što se nije bio spremjan odreći nacionalne politike dr. Franje Tuđmana, nego je tvrdio da je ta politika stvorila Republiku Hrvatsku i omogućila opstanak Bosne i Hercegovine kao države. U svom sokratovskom govoru rekao je sljedeće: „Ne odričem se smisla i pravnog temelja Hrvatske zajednice Herceg Bosne, izraza volje Hrvata u Bosni i Hercegovini, suverenoga i konstitutivnoga naroda u toj državi. Hrvatska zajednica Herceg Bosna omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio Bosnu i Hercegovinu i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova Armije Bosne i Hercegovine.“

Slobodan Praljak rekao je istinu koju ne žele čuti o muslimanskoj politici u BiH-u. Dokazao je da su Armija Bosne i Hercegovine u nemoći da obrani teritorij od

velikosrpske agresije krenula u ofenzivu prema HVO-u. Također, dokazao je da je Armija BiH počinila teške zločine nad Hrvatima u Konjicu, Čapljini, Doljanima, Bugonju, Grabovici, Uzdolju i drugdje.

Svoj govor zaključio je rečenicama: „*HVO se branio od agresije i 1992. i 1993 i 1994. Godine, a dužnost je zapovjednika ne izgubiti rat.*“ Na kraju je rekao: „*Moja savjest je čista.*“ On je to i dokazao neoborivim argumentima i činjenicama u svojim knjigama i u svojoj obrani.

Neshvatljivo je da je Hrvatska država uvela porez na šund, na te njegove knjige. Tražili su da plati 500.000 HRK-a poreza umjesto da mu zahvale. Moramo ovdje istaknuti da je Zoran Milanović, bivši predsjednik Vlade, tada postupio domoljubno i humano, i na našu prozivku poništio odluku o šundu i oslobođio Praljkovu obitelj plaćanja velikoga poreza.

Međutim, i danas Hrvatska država nema čistu savjest. Haški sud traži od Republike Hrvatske da proda Praljkovu imovinu i plati milijunske iznose za Praljkovu obranu. Umjesto da se Republike Hrvatske pobuni, izvršitelji njezine politike mirno primaju taj nalog i time dovode u pitanje sudbinu i Praljkove obitelji. Možemo stoga reći, što se tiče Slobodana Praljka, da mnogima, ne samo u Međunarodnoj zajednici nego i u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, savjest nije čista. Bez obzira na konačnu presudu Haaškoga suda, doznat će se povjesna istina. Već danas može se utvrditi kako Slobodan Praljak nije samo najveća nevina žrtva Haaškoga suda i dijela međunarodne politike, nego i protuhrvatske politike u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj.

Izmišljena optužba o miniranju mosta u Mostaru

Sjetimo se koliko smo puta pročitali, čuli i vidjeli kako u hrvatskim medijima kruže izmišljene optužbe da je Slobodan Praljak minirao i srušio most u Mostaru. I nakon što je dokazano da je most miniran iznutra i srušen, a ne topničkom paljbom pod zapovjedništvom Slobodana Praljka, i dalje se te optužbe ponavljaju. Brojne humanitarne organizacije i organizacije za ljudska prava, cijelo su vrijeme šutjele, i ne samo što su šutjele i prešućivale istinu o Slobodan Praljku, nego su i sustavno pomagale da se šire laži i klevete kojima su narušavale njegov ljudski dignitet. Na taj način nije Slobodan Praljak jedina žrtva protuhrvatske politike; žrtva je cijeli hrvatski narod. Žrtve su mnogi poput braće Kupreškić, koji su pred vlastitom djecom uhićivani kao najveći teroristi, koji su godinama tamnovali u haaškim kazamatima, da bi na kraju bili oslobođeni, a da im se nitko za to nije ispričao i priznao krupnu pogrešku. Čega li smo se naslušali u ovim godinama, pogotovo nakon prvostupanske presude na teške robije; što li su sve govorili i pisali o Gotovini i Markaču? Koliko je lažnih optužbi izrečeno na račun dr. Franje Tuđmana, prvog hrvatskoga predsjednika, na račun Oluje, na račun Hrvatske? Iako istina postupno dolazi na vidjelo; na nju i dalje traje agresija izvana i iznutra. Nema u našim medijima tekstova koji bi opisali stvarnu ulogu Slobodana Praljka u ovom ratu i pokazali kako je teško shvatiti da jedan takav čovjek, istinski humanist bude proglašen nacistom i hrvatskim Goeringom. Povjesna istina će se doznati bez obzira na konačnu presudu Haaškog suda. Slobodan Praljak bit će heroj nad herojima hrvatskoga naroda i žrtva nad žrtvama protuhrvatske politike.

Trebalo bi na sličan način pisati i o ostalim haaškim optuženicima, herojima i žrtvama. O njima pišemo godinama na našem portalu, a o Gotovini i Markaču sam sam napisao stotine stranica.

Hrvatski narod slavio je kao jedan od najvećih dana u svojoj povijesti, kad je barem što se njih tiče, pobijedila pravda, i kad su proglašeni nevinima. Ali ni ta presuda nije bila dovoljna da bi zaustavila laži i klevete protiv državnoga i vojnoga vodstva na čelu s dr. Franjom Tuđmanom, protiv Hrvata u Bosni i Hercegovini, nego su se nastavile optužbe kao da pravorijeka o nevinosti i nije bilo.

Za hrvatski narod je važno da za sve nas u Hrvatskoj i među našim sunarodnjacima u svijetu utvrdimo istinu i politički se obračunamo s petom protuhrvatskom kolonom. Kao potpredsjednik Hrvatskoga nacionalnog etičkog sudišta s pedesetak istaknutih intelektualaca posljednjih smo godina osudili smo veći broj državnih dužnosnika koji su počinili moralnu veleizdaju hrvatskoga naroda. To nije dovoljno. Morat će Hrvatski sabor, prije ili kasnije, utvrditi istinu i o monstruoznim optužnicama Haaškoga suda i djelovanju pete protuhrvatske kolone te i službeno obraniti hrvatski narod od lažnih optužba.

Umjesto zahvale Praljkove knjige proglašene šundom

Slobodan Praljak u svojim je knjigama učinio više nego svi hrvatski povjesni instituti i povjesničari. Zato je 'prestrašno' što umjesto zahvale Hrvatske države doživio da su se njegove knjige pokušale proglašiti šundom odnosno što je Država Hrvatska prihvatala da Praljkovoj obitelji oduzmu imovinu i onemoguće njezin normalan život. Dakle, hrvatski patriotizam pokazuje se na djelu, kad se radi o *Haaškom sudu* mnogo je lažnih patriota i domoljuba, a mnogo izdajnika i veleizdajnika. Najteže je što su neki od njih bili u samom državnom vrhu tako da su mogli nanijeti neprocjenjive štete hrvatskom narodu. Svi smo na neki način krivi što smo dopustili postojanje takve politike i što su mnogi, ne samo mirno gledali nego i pomagali takve monstruozne optužbe i presude. Sve ovo što sam napisao pokazuje i dokazuje da Slobodan Praljak zaslužuje biti kandidat za Nobelovu nagradu za mir i humanost, a da svi oni koji su ga lažno optuživali zaslužuju sudbinu Sokratovih tužitelja u Staroj Grčkoj.

U članku *Gotovina, Carla del Ponte i Sokrat* objavljenu u knjizi *Ante Gotovina* u izdanju UBIUDR-a *Podravke*, između ostalog sam napisao:

„Velika je pogreška Hrvatske što je prihvatala nemoralne, nepravedne i neistinite optužnice Haaškog suda koji, htjeli to priznati ili ne, pokušavaju krivotvorinama pretvoriti Hrvatsku iz žrtve u agresora, a Srbe iz agresora u žrtvu. Velika je pogreška što je Hrvatska dozvolila da se nevini ljudi proglašavaju ratnim zločincima i što je prihvatala nemoralnu praksu da hrvatski generali i Hrvatska kao država mora dokazivati svoju nevinost. Vrlo je opasno prihvaćati praksu po kojoj se može optuživati nevine koji su onda dužni dokazivati svoju nevinost. Zato se kaže da je pravednije da deset zločinaca bude na slobodi nego jedan nevin u zatvoru. Zaštita nevinih bitna je tema svake demokracije od Sokrata do danas. U staroj grčkoj demokraciji optuženi je mogao birati vrstu kazne. Smatralo se da na taj način on posredno prihvaca suverenitet suda i svoju krivnju. Sokrat je smatrao da je nevin i nije htio priznati suverenitet suda ni svoju krivnju i zato je izabrao smrt, odbivši birati vrstu kazne. Janko Bobetko, upokojeni general Hrvatske vojske, koji je bio uvjeren u svoju nevinost, postupio je kao i Sokrat, odbivši nadležnost Haaškog suda rekavši: „Živ ne idem u Haag.“ Slično je postupio i general Gotovina koji nije prihvatio lažne optužbe i koji nije htio na sudu dokazivati svoju nevinost. Osam od deset Hrvata iz srednje Bosne koji su prihvatali ići dokazivati nevinost u Haag, prije nego što su pušteni, odležali su godine robije a da im

se nitko nije ispričao. Zato bi bilo pravedno da se i za Tužiteljstvo Haaškog suda uvede starogrčka praksa po kojoj su, ako se dokaže da su osudili nevine, istom kaznom kazne sudci i tužitelji. Poznato je da su i sami Atenjani, kad bi utvrdili da su tužitelji i sudci osudili nevina čovjeka (Sokrata), istom kaznom osudili i njegove tužitelje i sudce. Šteta što je danas međunarodna pravda znatno ispod starogrčke. Kad bi danas vrijedila atenska pravda, Carla del Ponte bila bi već odavno u zatvoru jer bi morala slijediti sudbinu npr. braće Kupreškić. Otpor Bobetka i Gotovine, koji nisu prihvatali lažne optužnice i floskulu da trebaju dokazivati svoju nevinost, kao i u slučaju Sokratovu, djeluje i djelovat će još više. Njihova hrabrost i moralni čin pridonose da iz dana u dan hrvatski narod sve čvršće i odlučnije odbija nemoralnu trgovinu. Sve veći broj ljudi protivi se slanju nevinih u Haag radi dobivanja ulaznice u Europsku uniju. Bobetko i Gotovina protekom vremena postajat će hrvatski Sokrati, a Carlabel Ponte barem na moralnoj razini doživjet će sudbinu Sokratovih tužitelja i sudaca.

Nepravda koju je doživio Slobodan Praljak vapi do neba i traži od hrvatskoga naroda, a posebno od hrvatskih institucija i hrvatske vlasti, da istakne kandidaturu Slobodana Praljka za Nobelovu nagradu za mir jer se samo takvim radikalnim potezom može pokazati absurdnost optužbi da je Slobodan Praljak hrvatski Goering, odnosno da je borba za slobodu i pravdu hrvatskoga naroda, kojim je spašena Bosna i Hercegovina, agresija na tu državu.

*

Duboko smo uvjereni da će vaš prijedlog o dodjeli Nobelove nagrade za mir generalu Slobodanu Praljku pomoći ostvarenju našeg zahtjeva iz Pisma VS UN-a:

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobođite i generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prlića, Bruna Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Čorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim protjerivanjem Hrvata iz Bosne i Hercegovine. Tako ćete spasiti svoju čast i čast svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni, sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo...

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić
Dr. sc. Vlado Košić, biskup

Prof. dr. sc. Valentin Pozaić, biskup
Akademik Dubravko Jelčić

PRILOZI:

HRVATSKE ZAPRJEKE

Slobodanu Praljku, hrvatskom generalu i haškom uzniku

riječi o miru među ljudima tvoje su starče

koje si u *lisistrati* aristofanovoj
 izgovarao glasno među pobunjenim ženama
 pamtim tvoje nastupe
 u kazalištu eksperimentalnom studentskom
 a sada sjećajući se tebe pomislim na
 zaprjeke od zalutala metka
 mina granata
 straha odbijena naguranim ormarom
 s knjigama
 debelih izdanja i slova masnih
 enciklopedija antologija rječnika
 gramatika pravopisnih priručnika
 knjiga do knjige
 zakriljen pogled na sunčanoj strani
 moj narod stjeran je u podrumе mračne i vlažne
 prikazuje kako druge nadmašiti ljudskošću
 knjige mu u ogrlicu nanizane
 jačaju snagu odlučnost
 barem će ublažiti prostrijel metku zalutalu
 podmuklu šrapnelu
 krhotini što u smrt šalje

 knjige ne priječe mostove ceste
 zračne luke putove dobročinstva
 ne priječe ljudskom rodu
 da govori da diše
 da majčino mlijeko siše
 da istinu svijetu piše

Bog je na našoj strani
Hrvatska istinom zbori
Hrvat se knjigama brani

Miljenko Buljac (2017) *Da nebo na nas ne padne i nebesa nestanu*, zbirka pjesama.
Split: Naklada Bošković, str. 61.

Potpis dajem

Potpis dajem, razum traži
Od svakoga ljudskog stvora
Da potpisom pravdu snaži
Što pobijedit zločin mora.

Potpis dajem svijesti pune
Da u Hagu Praljak brani
Vrh vrhova ljudske krune
Div što svijet nadom hrani.

*Div što svijetu nadu daje
Za slobodu borbom čistom
I djelima koja sjaje
Braniteljskom čašću istom.*

Vicko Goluža

SUPOTPISUJU:

Adrian Klobucar
Albert Puljić, inženjer informatike
Alfred Obranić, dipl. ing. geolog
Alfredo Brumnić
Alma Ljubić, dipl. oec.
Alojzije Kušanić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Ana Barišić, mag.ing. brodogradnje, Bremen
Ana Bilić
Ana Dujic, ministarski službenik
Ana Jurisic, državna službenica
Ana Kirchmayer-Wonnemann prof. i orkestralni glazbenik
Ana Maric, München
Ana Martinović
Ana Šremer
Anamarija Peric, učiteljica
Anda Luburic
Andja Pavković, kemijski laborant
Andréeja Jurašinović, umirovljenica
Andrija Grgić
Andrija Hebrang, prof. dr. sc. Emeritus
Andrija Vlašić, univ. bacc. ing. geod. et. geoinf.
Andjela Hodžić, prof.
Andjela Kovačević
Andđelka Mikulić, dipl. ing. agronomije
Andđelko Kasum, građevinski tehničar
Andđelko Marenić
Anela Čuljak, Cvjetni designer
Ani Vuletić, dipl. ing. grad.
Anica Matić, radnica
Anica Sola, umirovljenik
Anita Čorić, mr.sc. mag. pharm.
Anka Ivanjek, diplomirani knjižničar
Anka Klobucar
Anka Starcevic, ekon. tehnicar
Ankica Babin, prof. pov. umjetnosti

Ankica Mandarić, diplomirani ekonomist
Anne Dujmovic, mech. eng. technologist
Annemarie Schuster, medicinska sestra
Ante Banović, student
Ante Bilos, umirovljenik
Ante Gavranic, Sydney, Australija
Ante Kukavica, umirovljenik
Ante Maric, München
Ante Menalo
Ante Pavlović, umirovljenik
Ante Pelivan, umirovljenik
Ante Penic, dipl. oec.
Ante Stipic, inženjer brodogradnje
Ante Tokic
Ante Vranjković
Ante Vrdoljak, dipl. ing. Ptt prometa
Ante Vrgoč, student
Anto Čosić, Oec
Anto Križić, Dr. sc.
Anto Orlovac, Dr. sc., svećenik
Anton Roca, poduzetnik
Antonia Sikavica Joler, prof.
Antonija Jozić, mr. ekonomije
Antonio Marić
Antun Zebic, umirovljenik
August Janeković, Dr.sc.chem.
Bajo Niko, konobar, Novi Travnik
Barbara Jurisic, student
Bernard Tomic, student kriminalistike
Biljana Ivankovic, Stručni prvostupnik u zdravstvu
Blago Filipovic
Blago Leko
Blandina Marković-Randić, dr. dent. med.(u mirovini)
Blanka Pandža
Blazena Bozic
Blaž Jerković mag. phil.
Blažena Magdić, umirovljenica
Bojana Štimac
Boris Ambrožić, VKV električar
Boris Đuzel, umirovljenik
Boris Grabež, umirovljenik
Boris Perić, dipl. ing. agr.
Borislav Mlinarević
Bosiljka Franic Schmucker Frankfurt/Main
Boško Šimunović, diplomirani inženjer građevine /DVO časnik
Božanka Prce

Božena LUKAČIN, umirovljenik
Božica Strika
Božica Vranjković
Božidar Ručević, dipl. inž.
Božidar Vacek, dipl. ing. elektrotehnike
Božo Medić, kuhar
Božo Volić, Ing./upravitelj HPZS u Zagrebu
Branimir Butkovic, samozaposlen
Branka Sušec, tajnica -penzioner
Branka Škarica
Branko Cubela
Branko Čengić, umirovljenik
Branko Ćurić
Branko Haubrich
Branko Hrkač, samostalni likovni umjetnik
Branko Ivanda, prof.
Branko Juroš, diplomirani ekonomista
Branko Kolanovic
Branko Kuhtreiber, CNC operatet
Branko Reić, dipl. ing. građ.
Branko Sesar, prof. povijesti i latinskog jezika
Branko Tinodi, diplomirani pravnik
Branko Vadlja, dipl. ing. građ., umirovljenik
Bruno Vidaić
Budimir Pleština, umirovljeni časnik HV
Dajana Glavota, prof.
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Damir Grgić, SSS
Damir Grošinić
Damir Ištvanić, poduzetnik
Damir Ljubičić, Ing. telekomunikacija
Damir Miler, kuhar
Damir Nekić, električar
Damir Primorac, informatičar
Damir Žuvela, umirovljenik
Danica Čižić, umirovljenica
Danica Glavaš umirovljenica
Danica Martinović
Danica Novak, sc. mag. iur.
Daniel Znahor
Daniela Delač
Danijela Matusko
Danijela Sekulić, dipl. iur
Danko Beno, umirovljenik
Daran Bašić
Darinka Uglesic, fotolaborantica u penziji

Dario Jožef, ekonomist
Darko Andjelic, ing. računarstva
Darko Galir, ing.
Darko Jurković, atk-strojar
Darko Varga, dipl. ing. el.
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Davor Parlov, ing. elt.
Davor Radić, dipl. ing. stroj.
Davor Radojević, inženjer
Davor Savčić, graf. dizajner
Davor Šešo, umirovljenik
Davor Šignjar, umirovljeni časnik HV
Davorka Stupin, umirovljenica
Deana Rendulic, prof.
Dejan Međugorac, student
Denis Hrgović, vozač
Diana Klobucar
Diana Kukoč
Diana Majhen
Diana Rašin, student
Dijana Košić, umirovljenica
Dijana Lekic, penzionerka
Dijana Vranjković
Dinko Bondza, ing.
Dinko Bondža, viši policijski narednik
Dinko Franchini, oec.
Dinko Matesic, pomorac
Dinko Spahija
Dobroslav Radišić
Doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
Doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
Doc. dr Snježana Trojačanec
Domagoj Beno
Domagoj Čunko, ing.
Domagoj Leventić, ing. prometa
Domagoj. Musa, mr. dipl. ing.
Dominik Stamać, dipl. ing. prometa u mirovini
Don Andelko Kaćunko
Don Đuro Bender, župnik župe Gradina BiH
Don Lazar Čibarić
Don Miljenko Babaić, ratni vojni kap. HV
(...)
Dr Mirjana Odorčić-Krsnik, radiolog u mirovini
Dr sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član HAZU
Dr. Blazenko Segmanovic, Head of Regional Sales Eastern Europe & RoW
Dr. Ing. Marijan Papic

Dr. Iva Lukac
Dr. Ružica Ćavar
Dr. sc. Davor Pećnjak
Dr. sc. Ivan Jalšenjak, prof. emeritus
Dr. sc. Josip Stjepandić
Dr.sc. dipl. ing. Milan Čuvalo
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Dr. sc. Profesor Radovan Kranjčev
Dr. Petar Kružić, München
Dr. sc. Petar Vučić
Dr. sc. Stjepan Razum, arhivist
Dr. sc. znanstv. Savjetnik Domagoj Jamičić
Dr. Snježana Borovčak, spec. pedijatar, Zagreb
Dr. Tomislav Djurasovic, München
Dr.sc. Gordan Akrap
Dr.sc. Srećko Botrić, umirovljeni sveučilišni nastavnik
Dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveučilišni profesor, bivši generalni konzul RH u Pečuhu
Dragan Bojić, dipl. pol.
Dragan Čagalj
(...)
Nikola Štedul, profesor filozofije i politolog
(...)
Pjesnikinja Marija Dubravac
Prim.dr.sc. Mladen Zemba, dr. med.
Prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
Prof. dr. sc. Ante Lauč
Prof. dr. sc. Branko Jeren
Prof. dr. sc. Damir Kalpić
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, prdsjednik HKD Napredak u Mostaru (1422 člana) i HAZU (38 članova)
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Prof. dr. sc. Miljenko Buljac, izv. prof.
Prof. dr. sc. Srećko Kovač
Prof. dr. sc. Vera Culjak
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
Prof. dr. Zvonko Rumboldt, Prof. emer. Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
Prof. dr.dr.h.c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.
Prof.dr.sc. Vladimir Mikuličić
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof.dr.sc. Zvonimir Janović
(...)
Vlado Glavaš
(...)

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.**

**ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU
PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA**

Poštovana Predsjednice RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Niže potpisani hrvatski rodoljubi, zbog skandaloznih reagiranja nekih hrvatskih ili tzv. hrvatskih ustanova na televizijski nastup gospodina Igora Vukića, tajnika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a u povodu njegove knjige „Radni logor Jasenovac“

(<https://kamenjar.com/htv-se-ograduje-od-istine-a-kad-ce-od-velikosrpske-propagande/>)

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/05/30/video-dobar-dan-hrvatska-istina-o-jasenovcu-uredila-karolina-vidovic-kristo/>

<https://narod.hr/hrvatska/video-hrt-se-ogradio-gostovanja-igora-vukica-temu-jasenovca-gi-ivo-pilar-udruge-iz-domovinskog-rata-traze-vracanje-snimke-stranice-hrt-a>

[https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/29544-j-novak-hajka-je-zapoceta.html \)](https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/29544-j-novak-hajka-je-zapoceta.html)

zahtijevamo

od tih istih hrvatskih ustanova, koje financira hrvatski narod,
da odbace političke mitove i znanstveni dogmatizam,
te dopuste i potaknu hrvatskim znanstvenicima i novinarima istražiteljima
slobodno istraživanje i predstavljanje rezultata svoga rada

u svim tiskanim i elektroničkim medijima - pri čemu osobito ističemo obvezu HRT, kao državnog i nacionalnog medija, čija je primarna zadaća omogućiti hrvatskom narodu u cjelini potpune informacije o svim pitanjima koja ga određuju radi samostalnog i slobodnog zauzimanja stajališta i sprječavanja krivotvorina i manipulacija.

Dr. sc. Stjepan Razum, predsjednik Društva za iztraživanje trostrukog logora Jasenovac
Akademik Josip Pečarić
Biskup dr. sc. Vlado Košić
Nenad Piskač, književnik
Dr. sc. Josip Stjepandić
Dr. sc. Mato Artuković
Petar Vulić, književnik
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Gojmir Milat
Josip Maršić
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Stanko Šarić, dipl. ing. („Najbolji hrvatski tamburaši“)
Miljenko Žagar, nekadašnji (Tuđmanov) saborski zaastupnik i veleposlanik u miru
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Čorić.
mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru
doc. art. Marko Magdalenić
don Miljenko Babaić, ratni vojni kapelan HV
general Ljubo Česić Rojs
izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić, svećenik
August Janečković
Doc. dr. sc. Marko Jukić
Željko Maršić, satnik ZNG RH HV u miru
Tonko Martinis
Matija Grgat
Zdravko Vlaić
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Dijana Arbanas, Dubrovnik.
Mario Filipi
Siniša Posarić, književnik
Damir Tučkar, dipl. ing
Stipe Marić Mostar
General Ivan Tolj, književnik.
Dr. sc. Vinko Grubišić, književnik, dopisni član HAZU
Branko Pek
Mladen Galić, hrvatski branitelj dragovoljac domovinskog rata
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik

Dr. sc. Jure Krišto

Dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
Zvonimir Šeparović, predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta
prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić

Tomislav Vuković, novinar

Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.

Đurđica Bastjančić, prof.

Lili Bencik

Ante Nadomir Tadić-Šutra, prof., književnik iz Knina

Ivica Srdelic, Split

Dr. Ružica Ćavar

Prof. dr. sc. Marin Čikeš

Dr. sc. Željka Znidarčić

Angelina Barun

Tatjana Kren, prof.

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Branko Hrkač, S.L.U. u miru, dragovoljac ODR-a

Goran Ante Blažeković

prof. dr. sc. Vladimir Horvat SJ

Paško Melvan

Stipo Pilić, prof.

Dr. ing. Marijan Papic

Don Lazar Ćibarić

Ante Kraljević, književnik

Ivan Nađ

Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec

Ing Mijo (Mile) Kokan, Split

Zlatko Janković, Sesvete

Don Andelko Kaćunko

Željko Leš

Mladen Deletis

Vlč. Vladimir Trkmić

Akademik Ante Matić

Vladimir Biondić, magistar prava

Dr. Vjekoslav Jazbec

Dr. sc. Stjepan Kožul, predsjednik Društva za povjestnicu Zagrebačke nadbiskupije
"Tkalčić"

Prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

Jasenka Polić Biliško, prof.

Petar Gelo, urednik i voditelj Hrvatskog radia Melbourne

Daran Bašić, Hrvatsko nebo

Vera Primorac, književnica

Prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja

Jozo Ćuk

Mladen Križanić, dipl. ing.

Mirko Strabic

Zdravko Ban

Ankica Mandarić diplomirani ekonomist u mirovini iz Mostara

Luka Krilic

Prof. dr. sc. emeritus Andrija Hebrang

Prof. dr. Tomislav Sunić

Mr. sc. dr. med. Jure Burić, prvi župan Dubrovački i bivši zastupnik u Hrvatskom državnom Saboru

prof. dr. sc. Ivan Kordić

Mijo Razum

Kazimir Mikašek-Kazo, novinar

Vjekoslav Krsnik, publicist i novinar

Dr. sc. Zlatko Vučić

Mag. sc. Drago Majić

Ante Šare, dipl. ing. elektrotehnike

Prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb

Miljenko Plišić

Katica Plišić

Marin Plišić

Branka Škugor

Igor Plišić

prof. dr. sci. Ivan Malčić

Božidar Ručević, dipl. inž.

Stjepan Tuđman

Martina Orlovic

Zrinka Orlovic

Mate Orlovic

Zlatko Boni.

Mijo Maljković, novator iz Požege

Dr. sc. Tomislav Jonjić

Dr. sc. Ante Čuvalo

Prof. Ivana Čuvalo

Ivana Haubrich,

Manda Haubrich,

Ivan Haubrich,

Branko Haubrich,

Kristina Vrebac

Ivana Perković, učiteljica

Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara

Nevena Abramovic, Toronto (Mississauga) Canada

Dusko Abramovic, Toronto (Mississauga), Canada

Nevenka Nekić, književnica

Prof. dr. sc. Davor Pavuna

Prof. dr. sc. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF-u Sveučilišta u Splitu

Branko Reić

Marija Markić, CTC

Slobodan Markić, dipl. ing.

Andrija Mažić
Akademik Andrija Kaštelan
Mate Knezović, odvjetnik
Viktor Dukić
Izv. prof. dr. sc. Miljenko Buljac
Ivica Mihaljević, prof. filozofije i religijskih znanosti
Dr. sc. Sanja Bilač
Mr. Alojz Pavlović, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Goran Zekić
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj
Dajana Glavota, prof.
Šimun Pavlović
Ante Krišto, Split
Zdenkica Perković
Vesna Maletić
Bernardica Juretić
Anica Fridl
Marina Škunca
Krunoslav Golubičić (NHT)
Mato Lukačević (NHT)
Zemira Stajner
Nada Tropšek
Vladimir Hodalj
Zlatko Puškaš
Renata Pernar
Marija-Vesna Odobašić
Hrvoje Jajaš
Dragica Dada Podunajec
Albina Anković-Arar
Ankica Livić
Hrvoje Poljičak
Tomislav Stanesić
Vilim Koretić
Štefanija Štefica Škegro
Duško Matušan-Čobi, predsjednik UVDR-RAB, dragovoljac, Hrv-i
Tomislav Bolanča, dip. oec. Zadar
Đuro Vidmarović, predsjednik Društva hrvatskih književnika
Prof. dr. sc. Stjepan Sirovec, svećenik
Vlado Razum
mr. sc. Mirjana Jurić
Josipa Maras Kraljević, prof.
Dr. sc. Stipe Kutleša
Vinko Grgić, prof.
Suzana Šikić
Katarina Iskra, medicinska sestra

Đivo Bašić, Dubrovnik
Roko Sikirić, zrakoplovni tehničar
Željka Vendler Čepelak, dr. med. spec. obit. medicine.
Akademik Dubravko Jelčić
Mons. dr. sc. Mile Bogović, gospicko-senjski biskup u miru
Željko Soldo, inž. el. Zagreb
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
Drago Duvnjak, dipl. ing. građ.
Katarina Duvnjak, student
Krešimir Duvnjak dipl. ing., mag. phil. et relig.
Prof. dr. sc. Boris Širola
Mr. sc. Mila Dundić
Vesna Školnik-Popović
Ivan Balić
Alojzije Kokorić, Tribunj
Bosiljka Bačura, dipl. iur.
Anto Periša
Marko Kutleša
Alojzije Petracic, umirovljenik
Pavao Brnada
Stjepan Svedrović
Ivana Babić
Hrvoje Budimir, Split
Mladen Kostic
Renata Nevistić, prof. defektolog
Ivan Nevistić, dipl. ing. strojarstva
Josip Papković, mr. sci. dipl. inž. fizike iz Zagreba
Ilija Vučur, doktorand
Kata Andrijević
Renato Smokrović
Ivo Poljak
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić
Niko Senjić
Kristina Dugan
Dražen Dugan
Ankica Pečarić, profesor povijesti
Zvonimir Josip Tumbri
Dr. sc. Ambroz Čivljak, viši predavač
Dr. sc. Marko Jerčinović
Dr. sc. Ivan Tepeš
Tomislav S. Krčmar

Ing. Krešimir Jurković
Eva Kirchmayer Bilić
Radoslav Maric, M.D., LMCC, FLEX, ABOBGYN, ECFMG,
Marija Peakić-Mikuljan, hrvatska književnica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU i HKD Napredak u Mostaru
Prof. dr. sc. Ivica Veža
Prof. dr. sc. Branko Jeren
Prof. dr. sc. Mihovil Biočić
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Prof. dr. sc. Alojz Hoblaj
Dr. sc. Zlatko Hasanbegović
Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest
<https://kamenjar.com/za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja/>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/11282-za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja>

Naknadno stigli potpisi:

Prof. dr. sc. Josip Jurčević
Dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
Doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
Dr. sc. Rozina Palić-Jelavić, muzikologinja i kroatologinja
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Zdravko Bošnjak, dipl. inž. stroj.
Prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Ljudevit Kotnik, dipl. ing.
Katarina Peročević
Stjepan Pticek, generalni vikar Bjelovarsko-križevačke biskupije
Hrvoje Glavota
Diana Majhen
Josip Vučetić, dragovoljac.com
Damir Gracin
Zdravko Škokić, dipl. ing.
Vera Đurenec
Ivica Škiljo
Prof. dr. sc. Stanko Uršić
S. Zvonimira Nimac
Prof. emer. dr. sc. Bernardin Peroš
Izv. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Sveučilišta u Splitu
Dr. sc. Božidar Duplančić dr med.
Ljilja Zovko, izaslanica u Domu naroda Parlamentarne skupštine BIH
Prof. dr. sc. Marinko Erceg
Ivan Bađić
Đuro Jelović

Anto Čurić
Prof. dr. sc. Stojan Polić
Tomislav Čiček, dipl. ing.
General Hv Željko Prpić, dipl. ing. stroj.
Prof. emeritus, dr. sc. Bernardin Peroš
Izv. prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, KBF
Red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist
Ivan Novak
Branimir Petener, osobno i u ime HOR-a, Hrvatskog Obranbenoga Reda
Mate Rupić
Maksim Buljanović
Ankica Babin, prof.
Miroslav Tomac, mag. ing. elektrotehnike
Marta Čerina
Branimir Nevistić
Josip Nevistić
Dr. sc. Žarko Nožica
Ante Perković
Mr.sc. Niko Vidović
Rudi Tomić, novinar, pisac, publicist, Kanada
Ivana Orešić, prof.
Andjela Hodžić, prof.
Stjepan Asic, predsjednik AHK
Milan Zanoški, hrvatski branitelj, poduzetnik
Zvonimir R. Došen - Kanada
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Polona Jurinić
Zdenko Jurinić
Rok Jurinić
Miroslava Bahun
Vjekoslav Vrabec
Katarina Furjan
Josip Vuković
Zlatko Barišić
Ante Babin, dipl. ing. brodogradnje, Kaštel Stari
Đuro Jančić, ilustrator, karikaturist
Mr. sc. Marica Đureković
Tomislav Beram, Hrvatski međudruštveni odbor za zajedničku suradnju, Sydney
Australia
Tomislav Pipunic, Melbourne, Australia
Andrija Grgurevic, Geelong, Australia
Ivo Lukic, Sydney, Australia
Ante Gavranic, Sydney, Australia
Ivana Beram, Sydney, Australia
Ivan Uremovic, Sydney, Australia
Tomo Beram, HOP, Australia

Stjepan Furdek, Sydney, Australia

Mile Beram, Sydney, Australia

Krunoslav Gliha, umirovljenik

Terezija Užarević, dipl. ing. šumarstva

Dr. sc. Milko Brković

**J. PEČARIĆ, PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’,
ZAGREB, 2019.**

**HRVATSKA ZOVE SOKOLOVE
(DRUGI DIO)**

(Tekst je dan u prethodnom dijelu knjige.)

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

STJEPAN RAZUM

LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV

Predstavljanje knjige: PEČARIĆ, Josip. *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*. Vlastita naklada. Zagreb, 2019., 214 stranica.²⁷

Od dviju knjiga, koje večeras predstavljamo, meni je zapala čast predstaviti drugu – “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’”. Podsećam poštovano slušateljstvo, koliko je meni poznato, to je treća knjiga s častnim i junačkim hrvatskim pozdravom u naslovu, objavljena u državi Hrvatskoj u posljednjih nekoliko godina. Najprije je Elvis Duspara u svibnju godine 2016. objavio knjigu “Za Dom spremni”, s podnaslovom “Inat knjiga” (Zagreb, 2016.), zatim je akademik Josip Pečarić godine 2017. objavio svoju prvu knjigu s hrvatskim pozdravom “Dnevnik u znaku ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2017.), da bismo sada pred sobom imali njegovu drugu knjigu s tim pozdravom “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2019.).

Na samom početku knjige u svom predgovoru dr. zn. Josip Stjepandić daje ocjenu (diagnозу) današnjega političkoga i družvenoga stanja u državi Hrvatskoj (str. 9-14). Piše o bolestnoj družvenoj zbilji, u kojoj politička elita vodi protuhrvatsku politiku ili točnije veleizdajničku politiku na štetu Hrvatske, a javnosti se nameće razprava o pozdravu, koji bi trebao biti samorazumljiv za predsjednicu i svakoga, tko

²⁷ Ovo je štivo pročitano na predstavljanju knjige u Zagrebu, Slovenska 21, u Domu branitelja HVIDRA, 4. travnja 2019.

obnaša političku vlast u državi Hrvatskoj. Vrh tzv. hrvatske vlasti radi protiv svoje države i svoga naroda, a posljedica toga je težko bolestno društvo. Odričući se pozdrava "Za Dom spremni", s kojim su se hrvatski branitelji stoljećima odupirali tuđinskim osvajačima, podanički i poltronski hrvatski političari idu zacrtanim smjerom, koji će dovesti, predmnieva dr. Stjepandić, do diskreditacije hrvatskih branitelja i Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata obéenito. Stoga odbacivanje pozdrava "Za Dom spremni" može se protumačiti jednino zamišljenim pozdravom "za izdaju spremni".

Za zaključno štivo ove knjige sročitelj je odabrao članak dr. zn. Sanje Bilač, koja daje sličnu ocjenu (str. 210-214). I ona piše o "izdajničkoj političkoj eliti na vlasti", koja ima zadatku "trajno paralizirati hrvatsko nacionalno biće, ugušiti njegov razvoj, oduzeti pravo na stvorenu nacionalnu državu i u konačnici Hrvatsku staviti pod tuđu kontrolu" (str. 211). Stoga dr. Bilač poziva hrvatske umnike, branitelje i domoljube, da pokažu nacionalnu zrelost i preuzmu odgovornost. A osnovno je pitanje: jesmo li spremni?

Akademik Josip Pečarić, ovom, kao i mnogim svojim dosadašnjim knjigama, pokazuje da je spreman razodkrivati laži, spreman je boriti se za istinu, za svoju i našu Hrvatsku.

Sročitelj Pečarić započinje knjigu svojim pismom predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar-Kitarović (str. 15-16), koje joj je uputio, nakon što je ona objasnila javnosti, da je pozdrav "Za Dom spremni" kompromitiran i neprihvatljiv, nakon čega ju akademik Pečarić pita: "Želite li Vi reći da je ZDS kompromitirao Domovinski rat?". Nadnevak pisma nije naveden, ali ga nije težko odrediti, ako se potraži njegova objava na raznim portalima.

Pozdrav "Za Dom spremni" ili njegovu inačicu koristila je hrvatska vojska u doba Drugoga svjetskoga rata, a koristili su ga i hrvatski branitelji u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. Budući da je Predsjednici i drugim političarima važnije, što je bilo prije, a ne poslije, sročitelj zaključuje, da im je važniji Drugi svjetski rat od Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. To nije mišljenje samo akademika Pečarića, nego je to obći dojam u hrvatskom političkom prostoru. To je tako, jer su gubitnici u Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, velikosrbski napadači i njihovi hrvatski pomagači zauzeli odlučujuće političke položaje u državi Hrvatskoj, pa nastoje izbjegći svaki govor o Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, koji bi ih nuždno podsjećao na njihovu lošu ulogu i izdaju vlastite domovine, tako da su hrvatskoj javnosti nametnuli govor o Drugom svjetskom ratu, odnosno o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, o kojoj još uviek na tragu komunističke i velikosrbske politike govore kao o oličenju svega zla na ovome Svetu. Na to su nažalost pristali hrvatska Predsjednica, predsjednik Vlade Andrej Plenković i drugi političari, pa svima nama nameću sliku vlastite prošlosti i sadašnjosti prema želji i ukusu naših neprijatelja. Nevjerojatno, ali istinito! Na žalost!

Već više puta izrečena istina iz usta akademika Josipa Pečarića, dolazi na vidjelo i u svezi s ovim pozdravom, a to je, da se međusobno pomiruju djeca partizana i komunista iz svih stranaka, a na štetu hrvatskoga ponosa i hrvatskih vrednosti.

U ovom predstavljanju svakako je potrebno iztaknuti pismo, koje je akademik Pečarić poslao veleposlaniku Sjedinjenih Američkih Država Robertu Kohorstu, koji je bio izrazio zadovoljstvo, što je predsjednica Grabar-Kitarović promienila svoje

mišljenje glede pozdrava "Za Dom spremni" (str. 42-43). Nije uobće bitno, je li to stari ili novi, ustaški ili braniteljski, hrvatski ili bilo kakav drugi pozdrav, nego je bitno to, da su s tim pozdravom hrvatski branitelji, među kojima osobito hosočci, ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata, upravo onako kako su hrvatski branitelji ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Drugoga svjetskoga rata. Dovoljno se sjetiti branitelja Odžaka iz svibnja godine 1945.! A ginuli su u ovom novom ratu, među inim, i stoga što su Sjedinjene Američke Države dale zeleno svjetlo za velikosrbski fašistički napad na Hrvatsku. Sada sjedinjeno-američko-državni veleposlanik nas podučava, kako "postoje izrazi kojima nema mesta u modernom družtvu" i pod tim izrazom misli upravo na domoljubni pozdrav "Za Dom spremni". Takva izopačenost i čudoredna nakaradnost može proći samo kod ljudi bez obraza i časti! Osvajačke sile inače ne drže ništa do časti i do međunarodnoga pravnoga poredka.

Vredno je iztaknuti i otvoreno pismo predsjednika HSP-a Karla Starčevića i predsjednika Glavnoga stana HSP-a Nikice Augustinovića, koji pišu predsjednici: "Vi ste 16. II. 2019. pljunuli na veliki dio onih koje predstavljate. Prije svih, na sve žrtve Domovinskog rata, kako na poginule branitelje – pripadnike HOS-a – koji su položili svoje živote ZA DOM SPREMNI, tako i na civilne žrtve srbočetničke agresije. Pljunuli ste na žrtve mladića, koji su poginuli za hrvatsku Državu s oznakom ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste na sve roditelje, koji su ostali bez sinova i kćeri, koji su bili ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste u lice većini hrvatskog naroda." (str. 44).

Divnu pouku dao je svojim pismom veleposlaniku Kohorstu Anto Đapić (str. 46-49), o suverenosti, o vrednostima hrvatskoga naroda i o uljudnom ponašanju stranih veleposlanika, pa bili oni predstavnici vodećih svjetskih sila. Vredno ga je pročitati!

Dakle, knjiga koja je pred nama jest zbirka raznih članaka ponajprije njezinoga sročitelja akademika Pečarića, a onda i mnogih sudobnika, koji su reagirali na prestrojavanje predsjednice Grabar-Kitarović iz domoljubnog tabora u bezlični globalistički tabor, odričući se pozdrava "Za Dom spremni", kao i na izjavu sjedinjeno-američko-državnog veleposlanika Kohorsta glede toga prestrojavanja, a na kraju je i reakcija na smušeno vrludanje glede toga pozdrava hrvatskoga povjestničara dr. zn. Marija Jareba.

Svejedno je, je li "Za Dom spremni" stari ili jako stari pozdrav, ili uobće nije stari, važno je da je on naš, sadašnji – sudobni pozdrav, da je to pozdrav iz Hrvatskog obranbeno-oslobodilačkoga rata. Poviestnost ostaje u poviesti, u prošlosti, a sudobnost živi u sadašnjosti!

Osvajački narodi ili njihovi političari ne vole narode i pojedince koji su spremni braniti svoj dom i svoju domovinu i pod cienu života, jer im time onemogućuju njihov prodor u tuđe dvorište, u tuđi dom. Stoga je razumljivo da veleposlaniku svjetske slike nije simpatičan taj domovinski pozdrav u hrvatskom narodu, premda ga u svom narodu vjerojatno podržava. No, nije razumljivo da se tog pozdrava odriču vodeći ljudi u vlastitom narodu. Zapravo, razumljivo je, kad znamo zbog čega to čine; razumljivo je, ali je biedo i izdajnički.

U samom hrvatskom narodu postoje pojedinci, koji služe tuđim probitcima ili pak zbog ideoložkih razloga mrze vlastiti narod, kojemu nepotrebno nameću okostnice, da se njima mjesecima i godinama bavimo, kako bi zamračili neku svoju nečastnu i

sebičnu djelatnost. U ovoj knjizi navedeno je nekoliko osoba, koje pokazujući svoju odbojnost prema pozdravu "Za Dom spremni", nieču patriotizam iliti domoljublje. Budući da nije normalno biti protivnik vlastitoga naroda, potrebno je iztražiti pozadinu tih ljudi, potrebno je odkriti uzroke toj izvrnutosti. Ova nam knjiga daje u tom smislu barem neke naznake. Tako za saborskoga zastupnika dr. zn. Milorada Pupovca saznajemo da je predsjednik stranke, koju je osnovao ratni zločinac; predsjednik Vlade RH mr. zn. Andrej Plenković protivno volji hrvatskoga naroda, očitovanoj na izborima, sastavio je Hrvatsku Vladu; predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović oblikovala je svoj vrednostni sustav na sustavu svojih partizanskih 'none' i 'nonice'; pučka pravobraniteljica Lora Vidović nezakonitim je putom došla na tu javnu službu; filmaš Hrvoje Hribar financira filmove u službi velikosrbske pomičbe; gradonačelnik Boris Miletić podpuno se izgubio u narodnostenom vrednostnom sustavu do razine mazohizma; dr. zn. Ognjen Kraus, premda genetički potomak meni dragoga židovskog naroda, po svom je opredjeljenju politički velikosrbin, što mu je namro otac, koji je bio komunistički progonitelj; dr. zn. Hrvoje Klasić, sveučilištni predavač, koji se sramoti svakim svojim javnim nastupom, pokazujući nerazumjevanje hrvatske stvarnosti u prošlosti i sadašnjosti. Dakle, svi navedeni ljudi, protivnici pozdrava "Za Dom spremni", imaju, kako to narod kaže, nekog putra na glavi, koji ih ograničava u zdravorazumskom promišljanju i djelovanju.

Unatoč njima i nasuprot njima u hrvatskom narodu ima množtvo domoljuba, koji su na primjeru pozdrava "Za Dom spremni" pokazali izpravno opredjeljenje i spremnost, da se bore za istinu i za svoj hrvatski narod. U ovoj knjizi, uz samoga sroćitelja Pečarića, prepoznao sam četrdeset i tri hrvatska uglednika, znanstvenika i domoljuba, koji su stali u obranu tog pozdrava i slobode njegove upotrebe. To su (navedimo ih iz poštovanja i zahvalnosti): Miro Banović, dr. zn. Sanja Bilač, Damir Borovčak, Velimir Bujanec, Joško Buljan, dr. zn. Jure Burić, Anto Đapić, Vlado Glavaš, dr. zn. Zlatko Hasanbegović, dr. zn. Andrija Hebrang, Hrvoje Hitrec, Zvonimir Hodak, Marcel Holjevac, Barbara Jonjić, dr. zn. Marko Jukić, dr. zn. Josip Jurčević, Damir Kalafatić, Davor Karačić, Tomislav Karamarko, Krešimir Kartel, Eva Kirchmayer-Bilić, Mate Knezović, mons. dr. zn. Vlado Košić, Pero Kovačević, Vjekoslav Krsnik, Ivica Marijačić, Stjepo Miović Kočan, Marko Perković Thompson, Gordana Sarkotić, dr. zn. Slobodan Lang, Marko Marković, dr. zn. Matko Marušić, Peđa Mišić, dr. zn. Ante Nazor, Mirela Pavić, dr. zn. Damir Pešorda, Mate Radeljić, dr. zn. Ivo Rendić-Miočević, Karlo Starčević, dr. zn. Josip Stjepandić, dr. zn. Ivica Šola, Rudi Tomić i Đuro Vidmarović.

Dok postoji jedan svjestan Hrvat, nema bojazni za zatiranjem hrvatstva, a ovdje ih je navedeno puno više. Pozdrav "Za Dom spremni" pokazatelj je, poput lakmus-papira, našega domoljublja. Svatko od nas prema tom pozdravu, odnosno prema domoljublju mora zauzeti svoje stajalište. Ja sam ga osobno izrekao već godine 2012., kada me je novinarka Andrea Černivec pitala: "Smatrate li da je 'Za Dom, spremni' neprihvatljiv pozdrav i jesu li opravdane intervencije policije? Svjedoci smo tomu gotovo svake godine u Čavoglavama, a bilo je slučajeva i u drugim hrvatskim gradovima, gdje su pojedinci uhićeni zbog ustaških ikonografija ili zbog pozdrava." Na to sam joj odgovorio:

"Naš se hrvatski narod služi različitim liepim pozdravima, kršćanskim i domoljubnim. Pozdrav 'Za dom spremni' je jedan od ljepših pozdrava. Kao i drugi

narodi, i mi Hrvati riečju ‘dom’ izražavamo cjelokupni sadržaj obiteljskog života, ali i svenarodnog, domovinskog života. Biti spremam za dom i domovinu žrtvovati se, boriti se, pa i poginuti, to je ono, što se ovim pozdravom izražava. Ako taj pozdrav nekomu smeta, onda mu smeta obitelj kao takva, kao i domovina hrvatskoga naroda. Takvi bi očito željeli, da nestane hrvatska obitelj i hrvatska domovina. No, to što neki politički krugovi u tom pozdravu vide prisjećanje na Nezavisnu Državu Hrvatsku, to je njihov problem, ali kojega bi se morali oslobođiti. Zapravo radi se o tome, da nam je komunistička ideologija nametnula, da svu stvarnost moramo gledati s njezinim stajališta i njezinim naočalama, a to znači, da sve ono što nije komunističko, mora nestati, jer navodno je zločinačko, ustaško, nazadno ... To je najočitiji primjer komunističke indoktrinacije. Zatiranje tog pozdrava u novije se vrieme nastoji provoditi i sa stajališta svjetskoga globalizma i multinacionalnih poduzeća i trgovina, kojima nije u interesu, da postoje svjestni i rodoljubni narodi i da postoje obitelji, koje su štit i obrana od njihovih manipulacija. O kad bi svaki Hrvat i Hrvatica rado upotrebljavao taj pozdrav, ili barem po njegovoj poruci živio, tada bi i naše hrvatsko gospodarstvo procvjetalо, jer bismo kupovali i trošili domaće, a ne uvozne proizvode. Ovaj bi pozdrav trebali koristiti nadasve naši hrvatski političari, koji po svojoj političkoj dužnosti moraju promicati dobro hrvatskoga doma i domovine. U tom bi slučaju gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne za Europsku Uniju, tada bi u dvostranim odnosima s recimo Srbijom i Slovenijom gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne kako se njima svidjeti. Očito je, da živimo u vremenu nenarodnih vlasti, pa se ovaj pozdrav nikako ne uklapa u tu hrvatsku jadnu političku klimu, pa ga se nastoji ukloniti, pozivajući se opet na prošlost.” (Hrvatski list, br. 411, od 9.VIII.2012., str. 33).

Budimo ustrajni, pa ćemo nenarodnih vlasti dočekati opet narodnu vlast! Hvala na pozornosti!

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/15725-liepi-domovinski-pozdrav>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu kod Grocke te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Danas je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak rada u matematičkim časopisima. Također je i najcitaniji hrvatski matematičar, a ima preko 220 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima: Google Scholar: citata: 13035, H-index: 42; MathSciNet: publikacija: 1332, citata: 6234, H-index: 25; Scopus: publikacija: 779, citata: 6507, H-index: 34; WoS: publikacija: 789, citata: 6043, H-index: 32).

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih rada na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7146.

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) &\geq A(wfg) \\ &\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) \end{aligned}$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) &\geq A^{\frac{1}{p}} (w(f + g)^p) \\ &\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) \right) \end{aligned}$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 · Issue 2 | January (II) 2022

MDPI mdpi.com/journal/mathematics
ISSN 2227-7390

Cover Story
Article: [Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities](#)
Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, *10*(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

[Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles](#)

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 19 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijelog svijeta.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (dan je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014

- One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavlјivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 130 publicističkih knjiga.

17/03/2022.